

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 9 / Sayı 100 / Nisan 1990 / 3.-DM

Sömürgeci soykırım uygulamaları yerle bir edilecektir!

GERİLLA İLE HALK OMUZ OMUZA

❑ **Kürdistan serîhildan'ı ile daha da güçlenen gerilla bahar eylemliliğini tırmandırıyor**

Kürdistan'dan eylem haberleri 2-4. sayfalarda

❑ **Artan katliam ve sürgün uygulamalarına karşı halkın cevabı: Ayaklanmak ve dağa çıkmak**

Yazısı 10-13. sayfalarda

Aç-susuz toprakları çatlatarak, en sert rüzgarları bile göğüsleyerek yaşama gözlerini açan halkımız, şanlı serîhildan'ıyla bağımsız ve özgür Kürdistan yolunda ilerliyor.. "Yaşasın PKK", "Biji Serok APO", "Biji Kurdistan" sloganlarıyla korku duvarını yıkıyor, ölümün üzerine yürümekten çekinmiyor... Zafere inancı her zamandan daha keskin...

Hiçbir güç bağımsızlık ve halk demokrasisi için PKK öncülüğünde ilerleyen Kürdistan halkının mücadelesini durduramaz!

PKK-Avrupa Temsilciliği'nin bildirisi 28. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Ocak Çözümlemeleri'nden alınmıştır.

"Feodal-komplocu anlayışlara karşı mücadele, PKK'nin doğru örgütsel-eylemsel hattına ulaşmaktan geçer"

Biz devrimci mücadelede kazaların olumsuz etkilerini bertaraf etmek için, doğru yaklaşımlara dikkat çekmeye çalışıyoruz. -Ocak Çözümlemeleri'nde buna sanırım en üst düzeyde ağırlık verdik.- Beklenmeyen kazalar da umulmadık, beklenmedik sonuçlar yaratabilir. Hiç şüphesiz ki biz kaderci değiliz ve bunun böyle olmadığını kanıtlamanın yolu, elden gelen tedbiri sonuna kadar alabilmekten geçer. Biz hemen hemen bütün konuşmalarımızda ağırlıklı olarak Parti içi yaşam, kurallı yaşam ve savaş üzerinde durduk. Ve sanıyorum biz hayatımızda en ağır sıfatları da kullanarak, olası beklenmedik kayıpları önlemeye çalıştık. Hatta şehit olmaların bile, bu konuda bizi anında eleştiriye geçmekten alıkoymaması gerektiğini söyledik. Bunun nedeni, bizde adeta kör tesadüflerle bir toplumun çok şey kaybetmesini, çok kan kaybetmesini hiç olmazsa kendi Parti somutumuzda, elden geldiğince engellemektir. Kendi hatalarımızdan çektiğimiz acıyı hiçbir zaman düşman karşısında çekmediğimizi de daha önce belirtmiştik.

Bir kişinin en çok geliştirmesi gereken yanı kendi hatasından korkmasıdır, demiştik. Dışımızdan kaynaklanan birçok olumsuzluğa çare bulunabilir ama, insanın kendi hatasından kaynaklanan kayıpları karşılaması çok daha zor olur. Özellikle zincirleme gelişen hatalı kişilik, yetersiz kişilik üzerinde çokça durduk. Kir-pas dedik böylesi kişiliklere; bu kişilik felakete götürür, bu kişilikler bizde her türlü olumsuzluğun kaynağıdır, dedik. Sanırız en çok üzerinde durduğumuz bu oldu. Sanki bu talihsizliklerin başımıza gelebileceğini önceden kestirebiliyormuşuz gibi, bu konulara girmeye çalıştık. Gerçekten

Devamı 14. sayfada

F. Almanya-PKK Davası savunmalarından

BU DAVA NEDEN ALMANYA'DA AÇILDI

"Alman emperyalizminin açtığı PKK Davası, dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının bir davası, tüm sosyalizm güçlerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin bir davasıdır. Davanın uluslararası boyutları bu kadar geniş, anlamı bu denli derindir. PKK, böyle bir davaya konu olduğu için bundan ancak onur duyabilir. Bu durum, sadece PKK'nin sosyalizme ve yurtseverliğe ne kadar bağlı olduğunun ve bunları ne kadar güçlü birleştirdiğinin kanıtı olabilir. PKK, bu yapısını daha da geliştirecek, işçi sınıfına ve ezilen halklara karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirebilmek için her türlü çabayı harcayacaktır..."

23. sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın, F. Almanya-PKK Davası avukatlarına yönelik yaptığı konuşma:

"Kaderini Parti gücüyle eline alan halkımız, her türlü saldırıyı ve politik engellemeyi boşa çıkarabilecek güçtedir"

20. sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Newroz mesajı:

Ortadoğu halklarının 2000 yılına yürüyüşünde Newrozları özgürlük, eşitlik ve kardeşlik yılları haline getirelim!

Ortadoğu halklarının geleneksel bayramı; Kürdistan halkının düşmanın son yıllardaki acımasız ve imhacı yönelimlerine rağmen umudunu yitirmeden coşkuyla karşıladığı 1990 Newroz'u, başta halkımız olmak üzere bütün Ortadoğu halkları, tarihlerinde kendi öz çıkarları doğrultusunda özgürlüğe doğru yol aldıkları temel bir yıldönümü olma şansını her zamankinden daha güçlü yakalamıştır. Bu temelde Newroz, tüm halklarımıza kutlu olsun.

Kürdistan halkının üzerinde yerleşik olduğu coğrafya, tarihte uygarlık beşiği olarak bilinir. Bu coğrafya parçasında hemen hemen tüm halkların izlerini taşıyarak yoğunlaşan ve insanlık tarihi kadar eski olan bu uygarlığın; ekonomik, siyasal, sosyal, hukuksal, felsefik ve daha çok da dini gelişmelerin temellerinin atılmasına tanık olan ve daha sonra dalga dalga bütün kıtalara yayılarak bugünkü insanlık oluşumunda en

Devamı 7.sayfada

DEVRİMCİ BİRLİK PLATFORMU 4. TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRİSİ

"Devrimci Birlik Platformu'nun yükselttiği direniş odağı etrafında birleşmeli, aldığı kararları hayata geçirmek üzere tüm gücümüzü seferber etmeliyiz."

6.sayfada

Başkan APO'nun komutasında halk isyanlarıyla Newroz'ları karşıladık

8. sayfada

Newroz ülkeye vurgunluğun, halka bağlılığın, Parti ve şehitlere minnetin doruğudur!

18. sayfada

Kürdistan serîhildan'ı ile daha da güçlenen gerilla bahar eylemliliğini tırmandırıyor

PKK önderliğindeki Kürdistan halkı tarihinin en görkemli Newroz'unu kutladı. Toplumumuz çok hızlı bir değişimi, dönüşümü yaşıyor. Bu sömürgeciliği bütün yönleriyle reddetme, yeniyi bunun zıddı olarak ortaya koymayı dışa vurmadır. Bahar atılımı böylesi kapsamlı bir eylemlilikle Newroz şafağında ortaya çıktı. Ve Kürdistan tarihinin çağdaş boyutlarıyla yazılmasına hız kattı. Ulusal uyanış toplumsal başkaldırıya dönüşerek Kürdistan merkez olmak üzere, Ortadoğu'da, Türkiye'de ve Avrupa'da milyonlar "**Ya özgür vatan, ya ölüm**" şiarıyla ayağa kalktı. Hem de bunlar bir ay denebilecek çok kısa bir zaman dilimi içinde yaşanan gelişmeler oldu. İşte bu gelişmeler ulusal kurtuluş tarihimizde yeni bir dönemeci ifade etmektedir.

Kürt insanı barbar Türk rejimi karşısında taşıdığı korku psikolojisini köklü olarak yendi. Ona karşı savaşıp kazanma ruhuyla donandı. Artık bu milyonların kararlı hareket tarzı düşmanın bütün vahşet makinalarını ezip geçmektedir. Kürdistan halkı 90 Newroz'u ile bunları eze eze ilerliyor. Taşla tankın, topun, kariyerin üzerine yürüyor. TC'nin Kürdistan'daki vurucu gücü olan polis teşkilatının kuruluş yıldönümü törenlerinde bir köy korucusu kitlelerce iyice dövülüyor. Savunmadaki kitleler saldırıya geçiyor. Bu örnek dahi kazanma ruhunu ve ihanete nefreti çok iyi ortaya koyuyor. İşte bu, devrimdir.

Kürdistan'da son bir ayda yaşanan askeri ve siyasal gelişmeler, onlarca yıllık gelişmeleri çok kısa bir sürece sığdırdı. Bütün eyaletlerimizde halkın isyan ve başkaldırıyla paralel gelişen askeri eylemlerimiz en ileri düzeyde TC'yi vurdu, onun çürümüş, kof yapısının bütün zayıflığını ortaya çıkardı. Askeri eylemlerde yer yer haftaları bulan çok sayıda çatışma oldu. Bu çatışmalarda yüzlerce düşman askeri, özel tim ve çete imha edilerek savaşdışı bırakıldı. Başta askeri ve eğitim kurumları olmak üzere, düşmanın onlarca kurumu yok edildi ve milyarlarca liralık zarar verdirildi.

Çetecilik ve ajan yapılara yönelik geliştirilen etkili eylemlerle bu güruh büyük oranda işlevsiz kılındı. Böylece sömürgecilerin yerel dayanaklarına ölümcül darbeler vuruldu.

ARGK gerillaları defalarca karayollarındaki denetimi ele geçirdiler. Buralarda yapılan propagandalar ile binlere hitap edildi. Aynı zamanda ulusal kurtuluşun otoritesi pratikte kitlelere gösterildi. Yine çeşitli yerleşim birimlerinde sayısız toplantılar yapıldı. Bu toplantılarda Koma Gel'lerin örgütlendirilmesi derinliğine ve genişliğine yaygınlaştırıldı. Yüzlerce genç de ARGK'ye katıldı.

Özellikle devrimci savaşımızın hem kitlesel, hem de askeri yönüyle en çok yoğunlaştığı eyaletimiz yine Botan oldu. Buradaki savaş ulusal kurtuluş güçleriyle düşman güçleri arasında pratik egemenlik düzeyinde gelişti. Genelde siyasi ve askeri üstünlük kurtuluş güçlerinin elinde iken, pratikte ise ARGK yığınla noktayı kontrol altında tutuyor. Şehirler ve yerleşim birimleri arası karayollarının bir bölümü ARGK'nin denetimindedir.

Bazı karayollarını da düşman denetliyor. Hakkari, Uludere, Beytüşşebap ve Çatak "yasak bölge" durumunda, şehirlere giriş-çıkışlarda kimlik kontrolü yapılıyor. Yolcuların isimleri, nereye ve kime gidecekleri, ne zaman dönecekleri kaydediliyor. Gazetecilerin yanısıra, öğretmen, mühendis gibi elemanların bölgeye girişleri de yasaklanmış durumda.

Düşman Botan'da pratik varlığını da hızla yitirme noktasına gelmiştir. Özel savaş güçleri giderek şehirlere hapsolacak noktaya gelmişlerdir. Günlerce, hatta yer yer haftalarca süren çatışmalarda Türk ordusuna büyük kayıplar verdirilmektedir.

90 bahar atılımı gazetemize ulaşan sınırlı haberlerde bile, ulusal kurtuluş savaşımızın ileri düzeyde seyrettiğini gösteriyor.

Kürdistan'da 28 Mart kararnamesine anlamlı cevap:

Sömürgeci-burjuva basın organlarını boykot eylemi başlatıldı

28 Mart kararnamesi ile ulusal, demokratik ve sosyalist yayın organlarına getirilen yasaklamalar Kürdistan halkının karşı eylemi ile protesto ediliyor.

Diyarbakır, Mardin, Siirt ve Hakkari şehir merkezleri ile Mardin'in ilçeleri olan Cizre, Midyat, Nusaybin, İdil ve Silopi başta olmak üzere tüm Kürdistan'da yurtsever halkımız, sömürgeci faşist Türk devletinin 28 Mart kararnamesi gereğince ulusal, demokratik ve sosyalist yayın organlarının yasaklanmasını protesto etmek amacıyla eyleme geçti. Halkımız, 20 Nisan 1990 tarihinden işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'a kadar sömürgeci burjuvazinin borazanlığını yapan **tüm boyalı basını boykot etme; bu basın organlarını satın almama ve okumama kararını** kamuoyuna ilan etti.

Burjuva basınını boykot eylemi Kürdistanlı yurtseverlerin duyarlı ve tutarlı yaklaşımı sonucu başarıyla sürüyor. Bizzat sömürgeci yetkililer ve burjuva basın yetkilileri, Kürdistan'da gazetelerin satışında büyük düşüş olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar.

Kürdistan halkının bu anlamlı eylemine destek vermek için, Türkiyeli ve Kürdistanlı tüm yurtseverleri, demokratları ve ilericileri, bulundukları her alanda burjuva basınını boykot etme eylemine katılmaya çağırıyoruz.

1 Mayıs 1990 tarihine kadar özel savaşın borazanı burjuva basınını almayalım, okumayalım, en geniş çevreleri eyleme katma doğrultusunda gereken çabayı ortaya koyalım!

1990 bahar atılımında Botan'da "bir parça özgür vatan toprağı"na doğru

16 Mart 1990 günü Siirt'in Pervari ilçesi Doğan (Osyan) köyü yakınlarındaki Sarite mıntıkasında çatışma oldu. Çatışma, ihbar alan sömürgeci güçlerin operasyon başlatmaları üzerine çıktı. Kara ve havadan modern savaş araçları desteğindeki yüzlerce özel tim elemanı ve askerlerden oluşan düşman gücünün çembere aldığı ARGK gerilla birliği üstün bir savaş yeteneği ile düşmana karşı koydu. Saatlerce devam eden çatışmada düşman peşpeşe kayıp verdi. Bunun üzerine çatışma alanına yeni askeri güçler takviye eden düşman yine de çatışmada inisiyatifi ele geçiremedi. Gerillalar yetkin manevra kabiliyetleri ve kararlı savaşmaları sonucu düşman kuşatmasını parçaladılar. Çatışmada düşman onlarca ölü ve yaralı verdi. Fakat kayıplarını gizleyerek sadece 1 erin öldüğünü açıkladı. Yiğit ARGK gerillaları ise, sayı ve teknik olarak üstün olan düşman gücünü hezimete uğratırken değerli 2 savaşçılarını şehit verdiler.

Bu çatışmadan iki gün sonra aynı köyün Karamik mezrası yakınlarında karlı yolu temizlemeye çalışan özel tim bir gerilla birliğinin pususuna düştü. Pusuya düşen özel tim, gerillaların yoğun ateşi sonucu tümden imha oldu. Böylece düşmanın yolları temizleyerek özel savaş güçlerinin hareket alanını genişletme çalışmalarına bir darbe daha indirilmiş oldu. Yedikleri darbe ile ağır sarsıntı geçiren sömürgeci savaş yetkilileri, yalana başvurmaktan başka çıkar yol bulamayarak kayıplarını "2 özel tim elemanı öldü, 3'ü de yaralandı" şeklinde açıkladılar. Pusu eyleminden başarıyla çıkan gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler.

Uludere'nin en güçlü çete odaklarından biri olan Mala Beyrê ve çetelerine güçlü bir darbe vuruldu. Onbudak (Şi) köyünde oturan korucu reisi ve ağa Abdülmecidê Avdê'nin karargahına 26 Mart'ta gerillalar baskın düzenlediler. Çıkan çatışmada Abdülmecidê Avdê ölümle cezalandırıldı ve devletin çetelere verdiği 7 adet G-3 silahına gerillalarca el konuldu. Çatışmada bir ARGK gerillası da yaralandı.

Eylemden sonra geri çekilen ARGK gerillalarına düşman pusu kurdu. Burada çıkan çatışmada, biri ilk çatışmada yaralanan gerilla olmak üzere, 2 gerilla yiğitçe savaşarak şehit düştü.

Ağaları öldürülen çeteler alçakça intikamlarını şehit iki gerilladan almaya kalktılar. Şehitlerin cesetlerini parçalayıp gözlerini oyduktan sonra, köpeklere attılar. Bütün bunlarla sadist duygularını tatmin edemeyen özel tim ve çeteler, savaşçı ailelerine yöneldiler. Hedefleri bir savaşçımızın ailesi olan Kara ailesi idi.

Özel tim elemanları 30 Mart akşamı Hilal köyündeki evin çevresini sardılar. Çeteler eve dalarak 1 yaşındaki **Berivan** ve 9 yaşındaki **Behecan KARA**'yı alçakça katlettiler. Ayrıca saldırıda baba Abdullah Kara, oğulları Sait ve Mehmet ile amca Mehmet Kara ağır yaralandı. Yine çetelerin ve timlerin yola döşedikleri mayının patlaması sonucu 3 köylü de yaralandı.

Barbar TC, planlayıp gerçekleştirdiği bu katliamı ordumuz ARGK'ye mal etmeye çalıştı. Ancak diğer cinayetlerinde olduğu gibi, bunda da başarılı olamadı. Kurtuluş savaşımızın gerçekliği TC'nin bütün suçlarını açığa çıkarıp hesap sorma gücündedir. Bu cinayetin hesabı da mutlaka sorulacaktır.

Bir ARGK gerilla birliği, 9 Nisan günü Şırnak Emniyet Binasına roketatarlarla saldırı düzenledi. Bir süre binayı roketatarlarla döven gerillalara düşman karşı koyma cesareti gösteremedi. Binada büyük hasar meydana geldi. Fakat düşmanın kayıpları tespit edilemedi. Gerillaların geri çekilmesinden sonra kudurganlaşan düşman, kentte operasyon yaptı ve rastgele 20 kişiyi tutukladı.

Bu eylemde bir kez daha görüldüğü gibi TC, şehirlerimizde de rahat değildir. Her an ARGK güçlerinin şehir merkezine kadar uzanarak, TC'yi buralarda da vurma durumu yaşanıyor. Dolayısıyla Kürdistan'ın her yerinde TC'nin her ferdi, her an ölümü bekleyen bir hedeftir. Bunu bilen ve yaşayan düşman güçleri ölüm psikolojisini yaşadıklarından ruhen gerilla karşısında yeniktirler. Bu yüzden de gerilla karşısında savaşma cesaretleri kalmamıştır.

Siirt'e bağlı Yazlıca köyü yakınlarında 6 Nisan günü operasyon yürüten özel savaş güçleriyle ARGK gerillaları arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Uzun süre devam eden çatışmada gerillalar her yönüyle üstün bir savaş vererek, düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verdirdiler. Bu arada 2 gerilla kahramanca savaşarak şehit düştü.

9 Nisan günü, gerillaların yola döşedikleri mayına çarpan iki korucudan 1'i öldü, 1'i de ağır yaralandı. Olay Eruh'a bağlı Tünekpınar köyü yolunda meydana geldi. Bu eylem de göstermiştir ki; özel savaşın bir parçası olan çetecilik için Kürdistan'ın dağı, taşı, her şeyi bir tuzaktır ve onlar lanetli sona uğramaktan kurtulamayacaklardır.

Yine aynı gün ARGK'ye bağlı başka bir gerilla birliği Xelîlan aşireti reislerinden çetebaşı Tahir Ağa'nın köyü olan Van'ın Çatak ilçesine bağlı Şaminus (Övecek) köyüne bir baskın düzenledi. Tahir Ağa'nın çetelerinin (köy korucuları) çoğu karşı koyamazken, karşı koyan birkaç çeteden 1'i ağır yaralandı. Böylece etkisiz hale getirilen bütün çetelerin silahlarına gerillalarca el konuldu. Suçu ağır olan ve silah vermemekte direnen 6 köy korucusu ölümle cezalandırıldı. Çatışmada 9 kişi de yaralandı.

Eylemde bir çete odağına güçlü darbe indirildiğinden kitlelerde coşku ve sevinç yarattı. Çünkü artık sömürgecilerin en çok bel bağladığı ve güven duyduğu ihanet odakları gerilla saldırıları karşısında bir bir kurumaktadırlar, bırakalım TC'yi korumaları kendileri korunmaya muhtaç hale gelmişlerdir.

12 Nisan 1990 günü, Pervari'ye bağlı Tosuntarla köyü Örtülü mezrasındaki ajanların evlerine gerillalar bir baskın düzenlediler. Ajanları etkisiz hale getiren gerillalar, kadın ve çocukları dışarı çıkardıktan sonra ajanlara ait iki evi ateşe verip yaktılar. Ardından uzun dönemdir sömürgecilere uşaklık yapan Ekrem, Osman, Cevher, Ömer, Sait, Osman ve Abdülhalim Çiftçi'nin yüzlerine suçları okunarak ölümle cezalandırıldılar.

Aynı gerilla birliği eylem sonrası geri çekilirken, Düğüncü köyü çetelerinin kurduğu pusuyla karşılaştı. Çıkan çatışmada iki korucu ağır yaralandı ve ARGK gerillaları kayıp vermeden geri çekildiler.

Eylem çevrede büyük etki yarattı. Kitleler kurutulan ihanet odaklarını gördükçe kurtuluş savaşı etrafında daha çok kenetleniyor, saflarını sıklaştırıyorlar.

Öte taraftan Çukurca'da sömürgeci güçlerle gerillalar arasında şiddetli ve yaygın muharebeler oluyor. Bu muharebelerde düşman ağır zaiyat vermektedir. 25 Mart'ta gerçekleşen bir çatışmada 1 helikopter düşürülmüş, onlarca düşman askeri yok edilerek savaşdışı bırakılmıştır. Yine aynı tarihte Çukurca'nın Şifreza taburuna ARGK gerillaları baskın düzenledi. Baskında düşmana etkin darbeler vuruldu ve düşman çok büyük kayıplar verdi. Çok sayıda olan düşmanın ölü ve yaralı sayısı hakkında kesin bilgiler alınamadı. Bu eylemler halkta büyük moral ve coşku yaratmıştır.

Aynı tarihte Beytüşşebap'ın Ertuş mıntıkasında düşmanın kurduğu bir pusudaki sömürgeci güçler ARGK gerillalarının saldırısına uğrayarak topluca imha edilmişlerdir. Pusuda yer alan düşmanın çok sayıdaki özel tim ve askerinin imhası halkta büyük coşku yaratırken sömürgeciler ise, ava giderken avlanmanın şokuyla sarsılmıştır.

Türkiye Kömür İşletmelerine ait bir araç Şırnak-Cizre karayolu üzerinde gerillalar tarafından tarandı. Hain ve işbirlikçileri taşıyan araçtakilerden 1'i öldü ve diğerleri de çeşitli yerlerinden yaralandı. Eylem 14 Nisan günü gerçekleşti.

Yine aynı gün Şırnak-Uludere arasında elektrik hattı döşeyen teknisyenler grubuna propaganda yapıldı. Ve TEK (Türkiye Elektrik Kurumu)'e ait 4 pikap ve 1 vinç yakıldı. Böylece sömürgecilere maddi zarar verdirildi. Eylemden sonra operasyon yürüten düşmanla gerillalar arasında çatışma çıktı. Çatışmada düşmanın önemli kayıp verdiği bildirilmektedir.

16 Nisan günü SHP Van İl Başkanı L. Öztunç şehir merkezinde öldürüldü. Türk sömürgecileri cezalandırma eyleminde yer aldığını ileri sürerek, Mamxuran aşiretinden bir kişiyi tutukladılar. Mamxuran aşireti TC'nin zorla dayattığı çeteciliği reddetti. Silah almayıp mücadelenin yanında yer alan direnişçi bir aşirettir. Hatta aşiretin bazı mensuplarının düşmanın zorla verdiği silahlarla birlikte ARGK'ye katıldıkları bildirilmektedir.

Cezalandırılan SHP Van İl Başkanı yörede çeteciliği örgütleyen bir unsurdur. 1990 yılı başında "Van'da ağalar zirvesi"nin gerçekleştirilmesinde aktif rol oynadı. Bütün çetebaşlarını bu "zirve"de bir araya topladı. Burada aşiretlerin "PKK'ye karşı silahlanması" kararını çıkardı. Bu karşı-devrimci faaliyetlerini de sözde "sosyal demokrat" bir kisve altında yürütmekteydi. Aynı zamanda Jirki aşireti mensubu olan bu haine darbe onun şahsında Jirki ağaları ve çetelerinin ihanetine de vurulmuş bir darbedir. Bu açıdan halk üzerinde etkisi büyük olmuştur.

18 Nisan tarihinde Şırnak'ın Işıkveren köyü yakınlarında çatışma oldu. Operasyon yürüten özel savaş birliklerine gerillalar saldırı düzenledi. Günboyu devam eden çatışmada düşman önemli kayıplar verdi ve 1 helikopter de düşürüldü. Düşman

kayıplarını "1 asker öldü, 2'si de yaralandı" şeklinde açıkladı. Gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler.

Şırnak'ta operasyon yapan özel timlere ARGK'ye bağlı şehir gerillaları saldırı düzenledi. Saldırı sonucu 1 özel tim elemanı öldü, 2'si de yaralandı. Bu eylem de göstermektedir ki, ARGK gerillaları salt kırsal kesimde devrimci savaşı yürütmekle kalmamakta şehirlerde de TC'den hesap sormaktadırlar. 19 Nisan'da meydana gelen eylem halk üzerinde olumlu etki yarattı.

Öte yandan Nisan ayının ortalarında gerillalar Şırnak merkezine baskın yaptılar. Baskında hükümet konağı ağır silahlarla tarandı. Binada büyük hasar meydana geldi.Daha sonra şehirde bir süre gösteri yapan gerillalar, kayıp vermeden üslerine çekildiler.

Jirki aşireti reisi ve çete başı Tahir Adıyaman'ın evi havaya uçuruldu. Nisan ayı ortalarında gerçekleştirilen eylemde hainin kendisi o anda evde bulunmadığından şimdilik pis canını kurtardı. Ama bu unsur er geç Kürdistan'da döktüğü devrimci ve yurtsever kanlarının hesabını misliyle ödeyecektir.

Ulusal kurtuluş savaşımızın Newroz'la birlikte içine girdiği yeni tarihi atılım sürecinde kitlelerin örgütlendirilmesi amacıyla yerleşim birimlerinde çeşitli düzeylerde yaygın toplantılar yapılmaktadır. Bu toplantılar, halkı örgütleyip mücadeleye seferber etmede önemli rol oynamaktadır. Toplantılarda; devrimimizin geldiği aşama, içine girilen sürecin özellikleri, görevler karşısında her Kürt insanının durumu, mücadeleye sahip çıkmada daha atak, cesur ve fedakar olmanın gerekliliği dile getirilmektedir. Kapsamlı değerlendirmelere ulaşılarak, sonuçlar çıkarılmaktadır. Bütün yönleriyle toplantılar kendilerinden beklenen sonuçları vermektedir. Yine bu toplantılarda ihanet ve çetecilik mahkum edilmektedir. Çetecilikte ısrar edenler cezalandırılırken düşmanın zor ve tehditle çeteleştirdiği insanlarımız da yaptıklarının farkına varmakta ve silah bırakmaktadırlar. Dolayısıyla ihanet ve çeteciliğin zemini giderek iyice kurumaktadır.

Eruh'un Bilgili köyünde de bu amaçlı yapılan toplantı olumlu sonuçlandı. Köy korucuları silah bıraktı ve o anda evde olmayan hain eski muhtarın evi köylülerin istemi üzerine gerillalarca ateşe verilerek yakıldı.

Öte yandan hem genelde, hem de bu toplantıların etkisiyle ARGK'ye yoğun bir katılım olmaktadır. Kürdistan gençliği ARGK saflarında yerini almak için akın etmektedir.

Son olarak ulaşan haberlere göre Şırnak'tan 9 genç daha ARGK'ye katılmıştır.

Gerillalar, Şırnak'ın Güneyçam köyünde de bir toplantı yaptılar. Toplantı ele aldığı konular itibarıyla doyurucu geçerek amacına ulaştı. Toplantı sonrası gerillalar 80 küçükbaş hayvanı kamulaştırarak çobanıyla birlikte götürdüler.

Güney-Batı Eyaletimizde ARGK 90 baharında etkin vurdu

Savaşın kızıştığı diğer bir eyaletimiz de Güney-Batı Eyaleti oldu. Bu eyaletimizde ARGK gerillaları baharla birlikte büyük bir eylemlilik başlattılar. Yaygın kitle toplantılarının yanısıra düşmanın kurumlarına yönelik askeri eylemler de gerçekleştirildi. Hain ve ajanlar cezalandırıldı. Bu eylemler sonucu TC'ye maddi ve manevi kayıpların yanısıra, başta asker olmak üzere büyük personel kaybı da verdirildi.

Ulusal kurtuluş güçlerinin bu başarıları düşmanı önemli oranda etkisiz kılarken, halkı canlandırdı, coşturdu ve örgütlenmeye çok daha fazla açık hale getirdi. Kitleler yoğun olarak ARGK ve ERNK'nin saflarına akın ediyor. Gençler ARGK'ye gitmek için adeta birbiriyle yarışır olmuşlardır.

12 Mart günü düşmana teslim olan bir hainin ihbarı sonucu yüzlerce özel savaş gücü bir ARGK birliğini çembere aldı. Ve düşman güçlerinin saldırısı sonucu saatler süren şiddetli bir çatışma başladı. Çatışma Maraş'ın Çağlayancerit-Abbasiye köyü yakınlarında gerçekleşti.

ARGK gerillaları yetkin bir manevra kabiliyeti ve savaş tarzı sergileyerek düşmana güçlü darbeler indirdiler. Gerillaların kararlı direnişi ve savaşı sonucu düşman çemberi parçalandı. Ancak çatışmada 4 ARGK gerillası da şehit oldu. Yiğitçe savaşan gerillalar çok sayıda çapul sürüsü Türk askerini de imha ettiler. Ve gerillanın kararlı vuruşları, düşmanı moral olarak da çöküşe uğrattı. Böylece çok büyük kayıplar alan düşman, yine kayıplarını gizleme yolunu seçerek "1 astsubay ve 2 er ağır yaralı" diye açıkladı.

Çatışmadan sonra düşman, operasyonlarını yaygınlaştırarak sürdürdü. Bu operasyonlarda da çıkan çatışmalarda Türk askeri ağır kayıplar aldı.

Düşmanla işbirlikçi ilişkilere girip bu 4 gerillanın hunharca katledilmesine neden olan unsurlara gerekli ceza 25 Mart'ta verildi.

Pazarcık'ın Davutlar köyünde oturan Mehmet Sırımsı isimli bu hainin evine gerillalar baskın düzenlediler. Baskında evde bulunan 2 kişi ölürken, 7 kişi de yaralandı. Ayrıca ajanlık yapan Mehmet Sırımsı'nın otobüsü de yakıldı. Alınan haberlere göre Mehmet Sırımsı'yı da hesap sormak için gerillalar birlikte götürdü.

Bu ailenin oğlu bir süre önce ARGK'ye katılmış, ancak bir süre sonra kaçıp ailesine dönmüştü. Ailesi zorla kendisini götürüp düşmana teslim etmişti. Bu unsurun gerillaların yerini düşmana göstermesi sonucu 12 Mart'taki çatışma meydana geldi ve 4 gerilla şehit düştü.

Bu unsurun düşmana teslim edilmesinde babası Mehmet Sırımsı birinci derecede rol oynamıştı. Neden ne olursa olsun TC ile işbirliği yapmak suçtur, hele bu işbirliği sonucu eli yoldaşlarımızın veya yurtseverlerin kanına bulaşanların suçu daha da ağırdır ve affedilmezdir. Nitekim ARGK gerillaları da bu suçun hesabını sormuş ve gerekli cezayı vermişlerdir.

Maraş'ın Pazarcık ilçesi Narlı bucağı Cennetpınar köyü ilkokulu öğretmeni Hanifi Çakıllıoğlu cezalandırıldı. Ajanlık yapan öğretmeni, 29 Mart günü okula baskın düzenleyen gerillalar, kurşuna dizerek cezasını infaz ettiler.

Maraş'ın Elbistan ilçesindeki şeker fabrikasına 15 Nisan günü akşamı saldırı düzenlendi. Gerillaların gerçekleştirdiği saldırıda, fabrikaya bomba atıldı ve seri ateş edildi. Çıkan yangında fabrika büyük hasar gördü.

Urfa'nın Bozova ilçesi Kiralık köyü korucusu, 12 Nisan günü cezalandırıldı. Akşam saatlerinde çete Hasan Bozkuş'un evini basan gerillalar, kendisini dışarı çıkararak kurşuna dizdiler. Uzun dönemdir çetecilik yapan bu unsur, gerillaların tüm uyarılarına rağmen vazgeçmemişti. Dolayısıyla ihanetin bedelini yaşamıyla ödedi.

Nisan ayı ortalarında Antep'in İslahiye ilçesinin Suriye sınırı yakınında çatışma oldu. Bir grup ARGK gerillası ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada gerillaların ağırlıklı kısmı kayıp vermeden kurtuldu. Fakat **İbrahim BÜLBÜL** yoldaş gruptan koptu ve araziyi tanımadığından yeniden düşmanın çemberine düştü. Kahramanca direnen yoldaşımız çatışmada şehit oldu. Şehit **İbrahim BÜLBÜL** yoldaş, Kayseri'nin Sarız ilçesine bağlı Delizbur köyündendir. Aynı zamanda daha önce Dersim'de şehit düşen **Hasan BÜLBÜL** yoldaşın da kardeşidir.

Öte yandan üst üste darbe yiyen düşman, çareyi kitlelere yönelmekte arıyor. Bu yönelimlerini de sürgün, işkence, tutuklama ve katliam tehditleri şeklinde ortaya koyuyor. Bu amaçla, Antep'in Araban ilçesinin kırsal kesiminde yaptığı operasyonlarda 8 yurtseveri tutukladı. Bu yurtseverler "gerillalara yardım ettikleri, kuryelik yaptıkları" gerekçesiyle tutuklandı. TC, bu insanlıkdışı uygulamalarıyla halkı sindirebileceğini sanıyor. Ancak Kürdistan'da bütün halk gerillayı destekliyor. Sömürgecilerin gücü milyonları tutuklamaya yetmeyecektir. Bu saldırıları onun sonunu hızlandırmaktan başka bir sonuç vermiyor, vermeyecektir de. □

Dersim Eyaleti'nde gerilla eylemliliği artıyor

Dersim, Bingöl ve Elazığ hattındaki kurtuluş savaşımımız çok yönlü başlattığı saldırıyla düşman güçlerini etkisiz kılmaktadır. Gerillalar zaman zaman karayollarındaki denetimi ele geçirdiler. Binlerce insana propaganda yaptılar, bildiri dağıttılar. Yine düşmanın asker ve sivil hedeflerine yönelik gerçekleştirilen eylemlerde çok sayıda düşman gücü imha edildi ve büyük maddi zararlar verdirildi. Bunun sonucu düşman alanda korku, panik ve çaresizliği yaşıyor.

Bu eylemler kitlede coşku, moral ve kazanma azmini güçlendirdi. Elazığ ve Dersim merkez olmak üzere halk, serîhildan'a çeşitli biçimlerde katıldı. Ulusal kurtuluş saflarına yoğun bir kenetlenmeyi gerçekleştirdi.

25 Mart 1990 günü, bir ARGK gerilla birliği saat 10.30 sıralarında Elazığ-Bingöl karayolunun denetimini ele geçirdi. Sarıcan köyü yakınlarında kurulan denetim saatlerce devam etti. Gerillalar, gelip geçen araçların tümünü durdurup yolcuları indirerek kimlik kontrolü yaptılar. Böylece toplanan yüzlerce kişilik kitleye halk ayaklanmasını içeren propaganda yapıldı ve bildiriler dağıtıldı. Eylem GAMEDA şirketinin gazete dağıtım aracı, 1 otobüs ve 1 kamyonun yakılmasıyla sonuçlandırıldı.

Gerillalar, DYP milletvekili uşak Ali Rıza Septioğlu'na iyi bir ders verdiler. 1 Nisan günü ARGK gerillaları, Elazığ-Bingöl karayolunun 40. kilometresinde bulunan hainin benzin istasyonuna baskın düzenlediler. İstasyonda bulunan "güvenlik" elemanlarını etkisiz kılan gerillalar, 3 kalaşnikofa el koydular.

Gerillalar, Bingöl'ün Genç ilçesinden Selvi bucağına giden yola mayın döşediler. Mayına çarpan Köy Hizmetleri İl Müdürlüğünün aracı büyük hasar gördü. Araçta bulunan iki görevli de ağır yaralandı. 3 Nisan günü gerçekleşen eylem, özel savaşa yeni bir darbe indirmiş oldu.

10 Nisan tarihinde ARGK gerillaları operasyon yapan düşman güçlerine pusu kurdu. Pusu, Elazığ'ın Palu ilçesinin Akdoğa mevkiinde atıldı. Özel savaş güçleri, gerillaların yoğun ateşi altında çok sayıda ölü ve yaralı verdiler. Fakat düşman kayıplarını gizledi.

Axfanos Deresi yeniden direniş üssü haline geldi. Bu derenin bulunduğu alan, Erzincan-Ovacık arasında yer alan oldukça sarp bir alandır. 1938 direnişçilerini bağrına basmış, işgalci Türk birlikleri burayı ele geçirmek için yoğun güç yığmışlardı. Bu yüzden Axfanos büyük ve kanlı muharebelere sahne olmuştu. Düşman binlerce ölü ve yaralı vererek ancak direnişçileri ele geçirmişti ve 38 direnişi çok acımasızca bastırılmıştı . Bu katliamda katledilenlerin kemikleri hala bu derede bulunmaktadır.

Aynı Axfanos bu sefer çağdaş ulusal kurtuluşçulara ev sahipliği yapmakta, onları bağrına basmaktadır. Ama artık tarih tekerrür etmeyecek, Axfanos Türk sömürgeciliğinin bittiği bir alan olacaktır.

Gerillaların Axfanos'taki bir mağarada konumlandıkları ihbarı alan düşman güçleri, 12 Nisan günü mağarayı kuşattılar. Amaçları gerilla birliğini tümden imha etmektir. Bütün hazırlıklarını buna göre yapmışlardı. Fakat üstün moral ve bilinçle donanan gerillalar kahramanca savaştılar. Ağır darbeler vurarak düşman çemberini yardılar. Uzun süre devam eden çatışmada TC'nin resmi açıklamalarına göre 1 üsteğmen ve 1 er ölürken, çok sayıda subay ve asker de yaralanarak Elazığ'daki hastanelerde tedavi altına alındı. Çatışmada 2 gerilla da yiğitçe savaşarak şehit düştü.

Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Doğanlı köyü yakınlarında çatışma oldu. 13 Nisan'da çıkan çatışma uzun süre devam etti ve ARGK gerillaları düşmana ağır kayıplar verdirdi.

Elazığ'a bağlı Arıcak ilçesinin Bukardi köyü ve Yenimahalle mezrasındaki okul lojmanlarına baskın düzenleyen gerillalar, 5 öğretmeni öldürdü, 2'sini de ağır yaraladı. Bu eylem 1990 bahar atılımında sömürgeci eğitim politikasına indirilen en büyük darbe oldu. Ayrıca eylemle ajanlık yapan bu öğretmen kılıklı şebeke de imha edildi.

Kovancılar'da misilleme: 9 ölü

Elazığ'ın Palu ilçesinin Kovancılar mevkiinde TC'nin talan ekonomisinin 9 mimarı cezalandırıldı. Eylem 22 Mart günü öğleden sonra gerçekleştirildi.

ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği, karayolun denetimini ele geçirdi. Gelip-geçen araçları durdurarak kimlik kontrolü yapmaya başladı. Bu süreçte toplanan 200-300 kişilik kitleye Kürdistan'da başlayan halk ayaklanmasının propagandası yapıldı ve bildiri dağıtıldı. Buna bağlı olarak Newroz'un devrimci savaşımızla kazandığı anlam üzerinde duruldu. Bu sırada Ferrokrom işletmelerinden 4 arabayla dönen soygun çetesi de durduruldu. Üstleri aranıp etkisiz kılındıktan sonra, Kürdistan'daki zenginliklerin talanında oynadıkları rol ayrıntılı toplanan kitleye izah edildi ve 9'u da kurşuna dizilerek cezalandırıldı.

TC, eylem hedefini saptırmak için demagojiye dayalı yoğun propaganda faaliyeti yürütüyor. Çünkü eylem Türk sömürgeci ekonomik faaliyetlere güçlü bir darbe indirmiştir. Artık istediği gibi Kürdistan'a sözde "görevli" gönderip vurgun vuramayacaktır. Bu yüzden "PKK masum sivilleri vuruyor" sahtekarlığına başvurdu. Kendisi Cizre'de, Nusaybin'de kısacası tüm Kürdistan'da halkımızın en doğal hakkı olan bağımsızlık ve özgürlük istemine barbarca kastedip insanlarımızı katlederken sınır tanımamakta, ancak en haklı ve meşru yöntemlerle sürdürdüğümüz mücadeleye alçakça sıfatlar takmaktadır. Tanklarının, panzerlerinin paletleri altında daha yeni Cizre'de 8 yaşındaki çocukları ezdi. Onbinleri kurşun yağmuruna tuttu, binleri işkenceden geçirdi, geçiriyor. Bu barbarlığı karşısında bir de masum pozlara bürünüyor.

Masum göstermeye çalıştığı unsurlardan biri Ferrokrom işletme müdürü, diğerleri de ülkemizi soyma planı geliştiren üst düzeyde teknokrat ve bürokratlardır. Bu anlamda eylem bir yönüyle sömürgeci talan ekonomisine ağır bir darbe indirirken, asıl yönüyle de ayaklanmalardaki vahşi katliamlara bir cevap vermedir. Yani misillemedir. Eylem bu özellikleriyle TC'ye iyi bir ders verirken, halk ayaklanmamıza güçlü bir destek sunmuştur. Dolayısıyla halkımız eylemi büyük coşkuyla karşılamıştır.

Bu eylemden kısa bir süre sonra Ferrokrom şantiyesine gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Baskında etkisiz kılınan bekçilerin silahlarına el kondu. Yine gerillalar yakında bulunan DDY (Devlet Demir Yolları)'nin bekçisininin silahını da kamulaştırdılar. Böylece toplam 4 adet kalaşnikof gerillalarca kamulaştırılmış oldu.

Serhed Eyaletimizde bahar atılımı güçlü başladı

1990 bahar atılımıyla Serhed Eyaleti'mizdeki ulusal kurtuluş güçlerimiz de atağa geçti. Düşman güçleri ile ulusal kurtuluş güçleri arasında yoğun muharebeler yaşandı. Askeri çatışmalarda ARGK güçleri inisiyatifi elde tuttu. Üstün savaş ve vuruş tarzıyla sömürgeci askeri güce ağır darbeler indirildi. Yüzlerce düşman askeri ölü ve yaralanarak savaşdışı kaldı. Bu çatışmalarda düşmana ağır maddi kayıpların yanısıra, başta eğitim kurumları olmak üzere sömürgeci kurumlara ciddi zararlar verdirildi. Eyalet genelinde yaygın yaşanan çatışmalar, Mart sonu ve Nisan ayının başında özellikle Küçük Ağrı Dağı çevresinde yoğunluk kazandı.

Yer yer içinde roketatarların da bulunduğu ağır silahlar da kullanan gerillalar karşısında özel savaş güçleri büyük bir çıkmaz ve hezimeti yaşamaktadırlar. Sürekli kayıp veren düşman tam bir moralsizlik içine düşmüştür.

Kurtuluş savaşındaki büyüme ve halk ayaklanması Serhed Eyaleti'ndeki kitleleri de etkisi altına almış, yurtseverlik potansiyeli patlama noktasına gelmiştir. Özellikle gençlik yoğun şekilde ARGK'ye katılmaktadır.

22 Mart günü gerillalar Doğubeyazıt'ın Güngören köy ilkokulunu benzin dökerek yaktılar. Yanarak kül olan okul, bu haliyle zehir kusan özelliğini tamamen yitirirken, aynı zamanda düşmana önemli bir maddi zarar verilmiş oldu.

Öte taraftan 6 Nisan günü Kars'ın Aralık ilçesi yakınlarında büyük bir çatışma oldu. Beştaş mıntıkasında meydana gelen çatışma saatlerce devam etti. Çatışmada düşman onlarca ölü ve yaralı verirken, gerillalar kayıp vermeden üslerine çekildiler.

Beytülşebab'ta sömürgeci Birlikler ve Çetelerin Katliamı:

İki gün devam eden çatışmalarda çoğu ARGK saflarına yeni katılan 20'nin üstünde savaşçı şehit oldu. 15'i de yaralı olarak esir düştü.

Bölgede çalışma yürüten bir ARGK birliği, Kaşuri aşireti mıntıkasında kamp kurar. Aşiretin etkin olmayan uşak ruhlu kabile reisleri bu durumu kabullenmezler ve kampa saldırırlar. Bu saldırı püskürtülür. Saldırganlar teslim olurlar.

Böylece alandaki kampın varlığı çevre köylerce bilinir. Sert coğrafik koşullar ve karların ulaşımı hemen hemen imkansız düzeyde zorlaştırması, köylülerin desteği ile birleşince, kamp yerinde tutulur.

Bu durum 15 gün devam eder. Kaşuri kabile reislerinden aynı zamanda sömürgecilere gizli ajanlık yapan Behcet Ediş isimli uşak, Jirki çeteleri ve sömürgecileri haberdar eder. Çete kıyafetinde özel tim elemanlarıyla takviyeli çeteler, kampı kuşatırlar.

7 Nisan'da başlayan düşman saldırısı 8 Nisan günü boyunca da devam eder. Alana binlerce asker yığılır. Çatışmanın son gününde savaş uçakları kampın bulunduğu Berman köyü civarını, tüm Habur vadisini bombalarlar.

Neticede 20'nin üstünde savaşçı şehit olur. 15'i de yaralı olarak esir düşer. 8 savaşçı da kuşatmayı yararak kurtulur.

Şehit ve yaralı savaş esirlerinin tüme yakını Beytülşebab aşiretlerinden Gewdan (8), Mamxuran, Pirozan ve Hemkan (9), Jirki (5) ve Uludere aşireti Guyileri'e (5) mensup olup, yeni eğitim gören savaşçı adaylarıydılar. Bu nedenle olan, bir katliamdır.

Sert arazi yapısı, savaşçıların manevrasını zorlaştırır. Çoğu savaşçı, yaralı olarak esir düşer. Çeteler ve özel timler, yaralıları kurşuna dizerler. Jirki çete başlarından Ebubekir, 8 savaşçıyı silahsız ve çoğu elbisesiz halde katleder. Amaç, katliamı kimin yaptığını gizlemektir. Barbar caniler, savaşçıları tanınmaz hale getirirler. Hünerleri anlaşılmasın diye kimseye göstermeden gömerler.

Savaşçılar, sonuna kadar direnir ve teslimiyet tanımazlar. Sömürgeciler ve çetelerin kayıbı açıklanmaz. Fakat çatışma bölgesinden helikopter ve diğer araçlarla ölü ve yaralı taşınır. Bölge gazetecilere kapatılır. Hastaneler abluka altında tutulur.

Sömürgeciler, bu katliam "başarılarını!" halk ayaklanmamızın önüne geçirmek isterler. Sömürgecilerin sevinci kursaklarında kalır. Hemen bu büyük çatışmanın ardından Derahine Geçitinde pusu kuran ARGK gerillaları, üç Jirki çetesini ölümle cezalandırırlar. Bunu Şırnak, Çatak, Van ve Çukurca'da çete ve sömürgecilere vurulan darbeler izler.

Devrimciler, yurtseverler ve halk olarak biliyoruz ki şehitler, bağımsızlığın bedelidirler. Ve yine halk olarak biliyoruz ki sömürgeciler ve yerli uşaklarından yaptıkları her katliamın hesabı fazlasıyla sorulacaktır.

Garzan'da sömürgeci eğitim felç oldu

Genelde olduğu gibi, Diyarbakır-Lice özelinde de özel savaş karargahları haline getirilen sömürgeci eğitim kurumlarına ağır darbeler indirildi. Bu asimilasyon yuvalarının aldıkları her darbede Türk eğitiminin uyuşturucu, alıklaştırıcı ve zehir kusan etkileri yerle bir olmaktadır. Bu temelde Kürt insanının özgür düşünme, bunun gereklerini yapma ufku açılmaktadır. Bu yüzden yapılan bu eylemler halkımız üzerinde derin etki bırakmakta, TC'yi ise köşeye sıkıştırmaktadır.

Bahar atılımı ile birlikte Lice'de bu yönlü de bir atılım yaşandı. Birçok Türk eğitim kurumu imha edildi. 24 Mart'ta Çeper, Tuzluca ve Kıralan köylerindeki ilkokullar ARGK gerillaları tarafından ateşe verilerek yakıldı. Ayrıca Tuzluca ilkokulu öğretmeni Tahir Çivri ajanlık yaptığından ölümle cezalandırıldı ve kaldığı lojman da yakılarak imha edildi.

Öte yandan aynı ilçeye bağlı Zümrüt köyü ve buna bağlı Kocik mezrasındaki iki ilkokul da 26 Mart'ta gerillalar tarafından benzin dökülerek yakıldı.

Yakılan 5 ilkokulla hem sömürgeci eğitim işlevsiz kılındı, hem de düşmana yüklü bir maddi zarar verildi.

Yine Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde 3 vagon gerillalarca yakıldı. Büyük olasılıkla askeri malzeme yüklü olan vagonların yanması, düşmana önemli bir maddi zarar verdi. Eylem 23 Mart 1990 günü gerçekleşti.

ARGK gerillaları, 1 Nisan günü bir cemseye pusu kurdular. Pusu Diyarbakır-Çınar karayolunun Karaköprü mevkiinde gerçekleştirildi. İçinde 13 sömürgeci askerin bulunduğu cemse, gerillaların yoğun ateşi altında imha olurken, içindeki 13 asker de öldürüldü. Fakat düşman yine yalana başvurarak kayıplarını "1 ölü, 1 de yaralı" olarak açıkladı. Ancak alandan ulaşan bilgilere göre, düşman gücü tümden imha edilmiştir.

Eylem özellikle yöre halkı üzerinde büyük etki bıraktı. Diyarbakır ve ilçelerinde çeşitli düzeylerde ayaklanan halk, bu eylemin etkisiyle daha da coşmuştur.

ARGK gerillaları, Diyarbakır'ın Hani ilçesine bağlı Seren köyüne devrimci bir operasyon düzenlediler. 31 Mart'ta gerçekleşen operasyonda, köy ilkokulu ile Tarım Orman ve Köyişleri Müdürlüğü Seren Şubesi ve buna ait tavuk çiftliği yakılarak imha edildi. Böylece hem düşmana yüklü maddi kayıp verdirildi, hem de bir asimilasyon yuvası kurutulmuş oldu.

Diğer taraftan Bitlis'te yapılan bir operasyonda 16 kişi sömürgecilerce tutuklandı. 16 Nisan'da gerçekleşen tutuklamanın gerekçesi; Kürtçe kaset ve yayın bulundurmaktır.

Serîhildan'la baharı açan Mardin, ihaneti çökertiyor

Mardin'in Derik ilçesinden Aşağıkonak mezrasına köy korucularını taşıyan minibüse halk milisleri 16 Nisan'da saatli bomba yerleştirdi. Bombanın patlaması sonucu 3 çete öldü, 12'si de yaralandı. Bu eylem de göstermektedir ki, halkımız ihanete yaşam hakkı tanımıyor. Fırsatları yakladığı an mücadele araçlarını zenginleştirerek düşmanı yok ediyor.

Nusaybin'de başlayan serîhildan çeşitli eylem biçimleriyle tüm Kürdistan'ı sardı

Savur direniş şehitlerimizden Süleyman ASLAN (Bozo Hüseyin) yoldaş, Cudi Grubu ile...

15 Mart'ta **Savur Direnişi Kahramanlarından Kamuran DÜNDAR**'ın cenaze merasiminde başlayan serîhildan, 20 Mart'ta Cizre'ye sıçradı. Buradan yayılarak ağırlıklı kepenk indirme eylemleriyle giderek bütün Kürdistan'ı sardı.

Cizre'de 20 Mart'ta zirveye çıkan başkaldırıda 5 ayaklanmacı sömürgeci saldırılara hedef olarak şehit düşmüştü. Bunlardan biri daha 10 yaşında olan **Abidin TUNCER**'di. **Abidin TUNCER**'in üzerine sömürgeciler panzer sürüp ezdiler. Diğer bir şehit de **Emin GÜN**'dü. Düşman, şehitlerimizi ailelerine vermeyerek gizlice gömdü. 23 Mart'ta cuma namazından çıkan kitleler şehit **Emin GÜN**'ün mezarına doğru yürüyüşe geçtiler. Sayısı 20.000'in üstündeki kitle, **"Bijî Kurdistan"**, **"Bijî PKK"**, **"Kahrolsun Türk sömürgeciliği"** sloganlarını atarak şehidimizin mezarına kadar yürüdü. Burada toplu saygı duruşunda bulunulduktan sonra yürüyüş korteji şehre yöneldi. Halkın düşmana kin ve öfke dolu durumunu fark eden sömürgeci güçler, saldırmaya cesaret edemediler. Nitekim bir özel savaş yetkilisi, *"Halk yüklüydü, uyarı ateşi bile yapılsaydı, sonuç çok kötü olurdu"* diyerek ne kadar korktuklarını itiraf etti. Sonraki günlerde kepenk kapatma eylemleriyle ayaklanmalar sürdü. 27 Mart günü, ERNK'nin kepenk kapatma eylemini sona erdirme kararı ile Cizreliler mücadelelerini yeni biçimlerde sürdürmeye başladılar.

Kepenk indirme ve değişik eylem türleriyle sürdürülen ayaklanma, **"Newroz'u kutlama, Mazlum DOĞAN ve Mahsum KORKMAZ'ı anma"** eylemleriyle de bütünleşti. 21-28 Mart günleri arasındaki **Kahramanlık Haftası**'nda kitlesel patlamalar oldu.

Derik'te 22 Mart'ta başlayan kepenk kapatma ve okul boykotları 28 Mart'ta sona erdi. Bu süreçte öğrenciler okullara gitmedi. Hiçbir esnaf işyerini açmadı. Daha önce de şehit **Ahmet GÜDEN**'in cenaze törenine binlerce kişi katılmıştı. TC; ayaklanmayı bastırmak için yoğun tutuklamalara gitti. Tutuklananlar Mardin Tugayı'nda işkenceye alınıyordu.

23 Mart'ta Mardin-Kızıltepe'de bütün esnaflar kepenk kapattı. Aynı gün yaşları 8-15 arası olan binlerce genç şehir merkezinde büyük bir protesto eylemi gerçekleştirdiler. 24 Mart'ta ise, kadın, genç, yaşlı katılımıyla yoğun kitlesel protesto gösterileri yapıldı. 200'ün üzerinde insanımız tutuklandı. İşyerleri 28 Mart'ta açıldı.

Diyarbakır-Çınar'da 26 Mart'ta kepenk indi. Protesto gösterileri yapıldı. Sömürgeciler çok sayıda yurtseveri tutukladı.

Mazıdağı'nda da 27 Mart'ta kepenkler indi. Ayaklanmaya destek verildi. Sömürgeci barbarlık protesto edildi.

Diyarbakır-Silvan, 28 Mart'ta kahramanlar kahramanı **AGİT**'i andı. Bir ayaklanmacı genç eylemlerinin amacını gazeteciye, *"Bugün 28 Mart, **Agit**'in şehit düştüğü gündür. **Agit** Silvanlıdır. O'nu anmak için eyleme geçtik"* diye açıklıyordu. Silvan'da bütün kepenkler indi ve halk büyük bir protesto eylemi düzenledi. 3000'i aşkın kitle hükümet konağına yürüdü. Sömürgecilerin bütün komplolarına rağmen, eylem görkemli sonuçlandı. Daha sonra 18 kişi tutuklandı.

21 Mart'ta Newroz ateşini daha da gürleştirmek için Diyarbakır Tıp Fakültesi öğrencisi, yiğit Kürt kızı **Zekiye ALKAN**, üzerine tiner dökerek kendini yaktı. O bu eylemiyle, **Ferhatların** bedenlerini tutuşturdukları ateşle karanlığın şafağını delen tarihi adımlarının takipçisi oldu. *"Newroz ateşi çalı çırpıyla yakılmaz, Newroz ateşi en iyi insan ateşiyle yanar"* diyerek, Dört'lerin ateşini Newroz ateşine taşıdı. **Zekiye**'nin ateşiyle 90 Newroz'u daha da anlamlılaştı.

Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nin Newroz'u anmak ve ayaklanmayla dayanışmak için başlattığı eylemlilik, **Zekiye**'nin eylemiyle daha da yükseldi. Bütün öğrencilerin katıldığı bir forum yapıldı. Katılım, 6.000'di. Üniversitedeki bütün öğrenciler eyleme katılmışlardı. Forumda 28 Mart'a kadar boykot kararı alındı, bütün öğrenciler bu karara uydu. 28 Mart'ta üniversitede **Mahsum KORKMAZ**'ı anma toplantısı yapıldı. Toplantı 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Yapılan konuşmalarda gününün anlamı ve halk ayaklanması üzerinde duruldu. **Zekiye ALKAN**'ın bedeninde yükselen kutsal özgürlük alevlerinin halk ayaklanmamıza güç kattığı, onurlandırdığı gerçeğinin altı çizildi.

Üniversitedeki direniş ortadereceli okullara da sıçradı. Liseler boykot yaptılar, protesto eylemleri gerçekleştirdiler. Öğrenciler eylemlerini, **"Yaşasın Botan direnişimiz"**, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"**, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** sloganlarıyla yürüttüler.

Diyarbakır'daki öğrenci direnişleri halkla da bütünleşerek; 31 Mart'ta esnafın kepenk indirmesiyle ileri bir merhaleye ulaştı.

3 Nisan'da bu sefer de Batman eyleme geçti. Sabahın erken saatlerinde esnaf kepenkleri indirdi, şoförler kontak kapattı, öğrenciler okul boykotuna gittiler. Halk eyleme geçmek için sokağa inmeye hazırlanıyordu. Fakat düşman şehre çok güç yığmıştı. Bütün önemli noktalara özel tim, panzer, kariyer ve tank konumlandırmıştı. Siirt sömürgeci valisi serîhildan'ı bastırmak için Batman'a gitti. Belediye hoparlöründen halkı tehdit etmeye başladı. Düşman toplanan kalabalıklara saldırıyor, dağıtıyor, tutukluyordu. Vahşi saldırılarıyla kitlelerin birleşmesine fırsat tanımamaya çalışıyordu. Çapul sürüleri dükkanların kepenk ve vitrinleri kırıyor, içeri girip yağmalıyorlardı. Esnaf yağmalamanın önüne geçmek için dükkanına gitmek zorunda kaldı. Fakat şehirde bulunan 2.000'i aşkın işyeri akşama kadar satış yapmadı, eylemi sürdürdü. TC yüzlerce kişiyi tutuklayarak işkenceye aldı.

4 Nisan 1990'da bu kez Diyarbakır'ın Lice ilçesi esnafı bütün kepenkleri kapattı. Halk şehrin çeşitli semtlerinde protesto eylemleri yaptı. Akşama kadar devam eden ayaklanma başarıyla tamamlanırken, 20 kişi tutuklandı.

Siirt'in Kozluk ilçesinde kepenk kapatma eylemi yapıldı. 6 Nisan'da yapılan eylemde düşmanın bütün komplo ve entrikalarına rağmen, şehirde bulunan 400 dolayındaki işyeri akşama kadar kapalı kaldı.

Diyarbakır-Hani de 7 Nisan günü eyleme geçti. Şehirde bulunan 150'nin üzerindeki işyeri kapandı.

Bundan 4 gün sonra yani 11 Nisan'da Uludere esnafı, Beytüşşebap'taki büyük muharebeye güç sunmak, sömürgeci vahşeti protesto etmek için kepenkleri indirdi. 14 Nisan'da da Dersim esnafı eyleme geçti. TC, Dersim'de esnafın kepenk kapatma eylemine de sadistçe yöneldi. Sokaklarda esnafa ve halka saldırdı, vahşice işkence yaptı. Yine 25 Mart'ta 5000'i aşkın kitle bir futbol müsabakasını fırsat bilerek Yüksekova'da yürüyüşe geçti. Eylemci kitle hükümet konağı ve cezaevine yürüdü, sloganlarla sömürgeciliği lanetledi.

Kürdistan'daki halk ayaklanmasının etkisi Türkiye'de de büyük oldu. Özellikle de yüksek okullarda eylemli bir haftanın yaşanmasına yol açtı. Başını ERNK'ye bağlı Kürdistanlı öğrencilerin çektiği ve Türkiyeli devrimci-demokrat öğrencilerin desteklediği eylemlere, onbinlerce öğrenci katıldı. Forumlar yapıldı, Newroz ateşleri yakıldı, yürüyüş ve mitingler gerçekleştirildi. TC, bu eylemlerde yüzlerce öğrenciyi gözaltına aldı.

Serîhildan'ın Avrupa'daki Kürdistanlı emekçilerdeki yankısı da büyük oldu. Onbinlerin katıldığı Newroz geceleri ayaklanmalarla dayanışma gecelerine dönüşerek, coşku ve sevinç doruğa çıktı. Serîhildan'ı desteklemek amacıyla binlerin katıldığı işgaller, yürüyüşler, mitingler yapıldı. Bu amaçla 21 Nisan'da Köln'de yapılan yürüyüş ve mitinge 13.000'in üzerinde kitle katıldı. Eylem görkemli geçti.

Özetlemeye çalıştığımız serîhildan'la Kürdistan halkı sömürgeciliğe karşı tarihsel bir eyleme kalkmış oldu. Ayaklanmanın komutanı PKK önderliğindeki ERNK'dir. ERNK bünyesinde çağdaş Kürdistan ulusu doğuyor ve zafere yürüyor.

DÜNYA KAMUOYU VE İLERİCİ İNSANLIĞA KÜRDİSTAN PATLAMAYA HAZIR BİR VOLKAN GİBİ AYAKLANMANIN ARİFESİNİ YAŞIYOR!

PKK önderliğinde yükselen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi silahlı savaşımının 6. yıldönümüne yaklaştığı bu dönemde gelişmeler alabildiğine hızlanmış, saflar netleşerek varoluş ve yokoluş mücadelesi sürdürülmektedir. Devrim cephesinde yaşanan güçlü gelişmeler sonucu halkımızın öncü gücü her zamankinden daha örgütlü, daha sağlam bir biçimde mücadeleye öncülük ederken milyonlara varan kitle gücüyle ERNK güçlenmekte, örgütlenmekte, binlerce kişilik silahlı gücü ile ARGK hızla gelişimine devam etmektedir. Bugün dünya halkları ve ilerici insanlık Kürdistan halkının direniş sesini daha fazla duymaktadır. Artık Kürdistan ve Kürt halkı ölü, tanınmayan bir halk değil, direnen, bağımsızlığa doğru emin adımlarla ilerleyen bir halk olarak tarih sayfalarına adını yazmaktadır.

Bütün bu gelişmelere karşın sömürgeci-faşist Türk devleti, başta kontr-gerilla, pişmanlık yasası, koruculuk sistemi olmak üzere her türlü gücünü seferber ederek, yükselen savaşı sınırlandırmaya çalışmaktadır. Bütün tedbir ve önlemlerine rağmen, hızından bir şey kaybetmeyen mücadelemize bu sefer de iki yıllık bir ömür biçmiş, 92'li yıllara kadar ne pahasına olursa olsun mücadelemizi sınırlandırma ve sınırlandırılan alanları ezme politikası gütmektedir. Sömürgeci TC, bu iki yıllık süreç içerisinde de başarılı olamayacağını çok iyi bilmektedir ve özünde böyle bir başarıyı sağlayacağına kendisi de inanmamaktadır. Ne var ki en son şanslarını da kullanarak bu iki yılı mutlaka değerlendirmeye çalışacaklardır. Siyasal çözümsüzlük ve ekonomik bunalımın alabildiğine yükseldiği mevcut durumda ordu devletin bütün kurumlarına el atmış, ne pahasına olursa olsun iki yıllık planını uygulamak iddiasındadır. İşte iki yıllık şanslarını denemek amacıyla, başta Botan olmak üzere, bütün Kürdistan'da harekete geçen TC, belirli alanlarda hakimiyet sağlayamayacağını çok iyi anlamış durumdadır. Kendisine göre zayıf gördüğü alanlara yüklenerek, ne pahasına olursa olsun, en azından kendisini yaşatmaya çalışmaktadır. TC'nin gözüne koyduğu alanlardan biri de Mardin eyaletimiz olmaktadır. Alanın coğrafik olarak gerilla için elverişsiz oluşu ve kitlelerin büyük sempatisine rağmen henüz yeterince örgütlendirilmemesinden faydalanmak isteyen TC, devrimci güçlere yüklenerek fiziki olarak imha etme, moralmen çökertme ve bunun için akla hayale gelmedik yöntemlere başvurmayı denemektedir.

13 Mart 1990 tarihinde aralarında Partimizin önder kadrolarından **Hüseyin (Süleyman ASLAN)** ve **Salah (Abdullah AVCI)** yoldaşların da bulunduğu 13 yoldaşımızın alçakça katledilmesi de bu politikanın sonucu olmuştur. Kanlarının son damlasına kadar direnen yoldaşlarımız, Kürdistan'da yükselmekte olanın; teslimiyet değil direniş bayrağı olduğunu bir kez daha ispatlamışlardır.

Ancak aradan daha birgün geçmeden sömürgeci boyalı basın, "çökerttik, moral bozukluğuna uğrattık" safsatalarıyla Özel Harp Dairesi'nin uşaklığını hangi dereceye vardırdığını açıkça ortaya koydu. Amaç; Mardin alanında yaşanan son şahadet ile birlikte, gerek saflarda bulunan yoldaşlarımız ve gerekse kitleler içerisinde moral bozukluğunu yaratmaktı. Elbette ki bu düşmanın bilinçli olarak uyguladığı psikolojik savaştır.

Fakat önemli olan; savaşan yoldaşlarımızın ve Kürdistanlı kitlelerin tavrının ne olacağıydı. 90 NEWROZ'u nasıl karşılanacaktı? MAZLUM'LARIN, AGİT'LERİN ve nice şehitlerimizin anısına nasıl bağlı kalınacaktı? İşte NUSAYBİN'de yaşanan kitlesel direniş bu soruya açık bir biçimde cevap verdi. 15 Mart akşamından 18 Mart'a kadar devam eden NUSAYBİN halkının görkemli direnişi sömürgeci-faşist Türk devletinin doğrulttuğu silahı ters teptirerek düşmanın politikasını etkisiz hale getirmiştir. Düşmanın moralmen çökerttim dediği Mardin kitlesi bütün kinini bu süre içerisinde faşist cellatlara karşı ayaklandırdı. İşte elinde hiçbir silahı olmayan mazlum Kürdistan halkının taşlarla, sopalarla özel tim ve polise karşı koyması; işte evlerinin ikinci katından ellerine ne geçtiyse düşman polisinin kafasına atan kadınlarımız; işte dört-beş kişinin yere yatırıp taşlarla döverek yüzyılların intikamını aldığı "zavallı" polisin durumu; işte okullara gitmeyen ilkokul, orta okul ve lise öğrencileri; işte dükkanlarını açmayan, **"onların bir köpeği ölürken bayraklarını yarıya indirirler, bizim değerleri evlatlarımızın ardından dükkan açmamız düşünülemez"** diyen cefakar Kürdistanlılar; işte yakını şehit düşmüş analarımızın, **"Ağlamayın, zılgıt çalın, onlar şehitlerin şehididir"** diye haykırması; işte, **"Şehidên PKK bê mirinin"**, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"**, **"Kahrolsun faşizm"** diyen kitlelerin ortalığı şahlandırması...

Evet moralmen çöken, ömrü tükenen sömürgeci-faşist Türk devleti değil de kimdir? Daha düne kadar çocuklarını polis, jandarma geldi" diye yatıran analarımızın taşlarla sömürgecilere saldırmasına isyan, halk ayaklanması değil de ne denilecektir? Bu duruma gelmiş olan bir halka karşı TC ne kadar dayanabilecek, veya ergeç defolup gidecek olan kendisi olmayacak mıdır?

Daha düne kadar halk düşmanlarımıza yönelen PKK'yi terörist, çocuk, kadın düşmanı diye lanse eden TC'nin gencecik körpe bedenlere kurşun sıkmasına ne denilecektir? Bu durum TC'nin halk düşmanı karakterini ortaya koymuyor mu? Belki bugün bir NUSAYBİN ayaklanmasında ŞEMSETTİN'ler şehit düşmüş ve yarın onlarcası daha şehit düşebilecektir. Fakat VİETNAMLAŞAN KÜRDİSTAN sömürgeci TC'ye mezar olacak, sömürgeci-faşist Türk devleti döktüğü kanda boğulup gidecektir.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI

Sömürgeci Türk devleti önüne iki yıllık bir plan koymuş, bütün gücünü bu planı başarıyla sonuçlandırmak için harekete geçirmiştir. Değerli evlatlarımıza, öncülerimize bunun için yönelmekte, milyarları ajan ağı için kullanarak mutlaka sonuç almak istemektedir. Halkımızı bu çilekeş yaşama mahkum eden TC; Kürdistan'ı kaybetmenin telaşı içerisindedir. Bugün PKK öncülüğünde direniş mücadelemiz yükselmiş ve önemli mevziler kazanılmıştır. İşte bu mevzileri korumak, sömürgeci TC'nin iki yıllık planını boşa çıkarmak ve mutlaka zafere ulaşmak için bütün gücümüzü seferber etmenin zamanıdır. Bu iki yıl gerek halkımız ve gerekse TC açısından hayati niteliktedir. Bazı zorlukları olmakla birlikte bu yılları zaferle taçlandırmak önem taşımaktadır. Eğer Parti-Cephe ve Ordu silahına sarılıp, düşmana olan kin ve nefretimizi, yine mücadeleye ve önderlerimize olan bağlılığımızı örgütlü bir biçimde pratikte gösterirsek zafer mutlaka Kürdistan halkının olacaktır.

Onun için, 13 yoldaşımızın ardından yaşanan NUSAYBİN direnişi örnek alınarak her tarafta birlik, isyan ve direniş ruhuyla mücadele saflarına akın edelim. Sömürgecilere ve onların baskıcı politikalarına boyun eğmeyelim. Köylerimizi, kentlerimizi her an zorbacı uygulamalara karşı ayaklandıracak tarzda örgütleyelim. Aramıza giren işbirlikçiyi, hain ve ajan takımını özellikle kitle eylemselliği döneminde cezalandırıp aramızdan kaldıralım. PKK önderliğinde, ERNK bayrağı altında ve ARGK silahıyla savaşıp, kaybettiğimiz değerleri tekrar kazanmak için intikam, intikam ve yine intikam, diyelim.

ELİ KANLI FAŞİST SÖMÜRGECİ CELLATLAR!

Sizler tarihinizde olduğu gibi günümüzde de kirli ellerinizi devrimcilerin ve halkımızın kanına bulamaya devam etmektesiniz. Savaşı emperyalizmin tarihi deneyimlerine dayanarak, insanlıkdışı kuralsızlıklarla yürütmektesiniz. Bütün gücünüz ve sadist ruhunuz ile savaşı sürdürürken, özünde gün gün bitip tükendiğinizi, teşhir ve tecrit olduğunuzu, PKK öncülüğündeki direniş mücadelemizin ise yükseldiğini siz de görmektesiniz. Bir türlü kabul etmek istemediğiniz "vahşi Kürdistan halkı" başınıza bela olmuş, kin ve öfkesini ayaklandırarak, taşlarla, sopalarla size saldırmaktadır. Hiç istemediğiniz, kabullenemediğiniz bu durum NUSAYBİN'de, CİZRE'de, SİLOPİ'de, İDİL'de, MİDYAT'ta, KIZILTEPE'de, DERİK'te, KERBORAN'da, TÜRKİYE'nin birçok kentinde ve AVRUPA'da ve daha nice kaza ve şehirlerimizde, yine dağların doruklarında bir şamar gibi kirli suratlarınıza inmektedir. Artık maskeniz düşmüş, Kürdistan halkı gerçek yüzünüzü görmüştür. Eskisi gibi korkmamakta, elindeki bütün kıt olanaklara rağmen size karşı savaşmaktadır. Masum insanlarımıza sıktığınız kurşunlar, kullandığınız karşı-devrimci zor sadece ve sadece nice ŞEMSETTİN'leri doğuracak, halkımızın devrimci zorunun gelişmesine hizmet edecektir. Ve Kürdistan halkının sel gibi ayağa kalkışı sizi ezip geçecektir.

-Kahrolsun halklar düşmanı faşist sömürgeci Türk devleti!
-Kahrolsun ajan-işbirlikçi uşak takımı!
-Yaşasın SÜRGÜCÜ DİRENİŞİMİZ!
-Yaşasın NUSAYBİN, CİZRE, SİLOPİ, İDİL, MİDYAT, KIZILTEPE, DERİK, KERBORAN ve tüm Kürdistan halkının kendi öz davalarına ve önderlerine sahip çıkışı!
-Zafer PKK önderliğinde, ERNK bayrağı altında, ARGK silahıyla savaşan ve direnen Kürdistan halkının olacaktır!

ERNK-Mardin Eyalet Temsilciliği
15 Mart 1990

YURTSEVER HALKIMIZ, İLERİCİ KAMUOYU!

Kürdistan halkı, 4 Nisan 1990 günü tarihi öneme sahip bir olayı daha yaşadı. Diyarbakır zindanındaki eşi görülmemiş zulmün temsilcisi, bir tas çorbaya ulusal ve siyasal varlığını, her türlü insanlık değerini satan, insan soyunun düşebileceği en aşağılık konumu temsil eden insanlık suçlusu, hain ve ajan Şahin Dönmez, ulusal direniş güçlerimiz tarafından vurularak cezalandırıldı.

Kürdistan'da gerilla ve halk ayaklanmasının birleşik gücünün 1990 Newroz ateşini gürleştirdiği bir ortamda gerçekleşen bu olayın anlamı ve önemi nedir? Şahin Dönmez ile dile gelen, onunla yapılmak istenen neydi?

Kuşkusuz, ihanetin Kürdistan'da uzun bir tarihi geçmişi ve toplumsal dayanakları var. Bu konuda çok eski tarihlere gitmeye de gerek yok. Ülkesi ve toplumuyla Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük iradesi, 16. yüzyılın başlarında yabancı egemenlere satıldı. Bu işbirlikçilik ve uşaklık, tarihsel temsilini İdris-i Bitlisi adlı bir hainde buldu. Daha sonraki tarihsel süreçte ise, İdris-i Bitlisi ruhu, değişik sömürgeci güçler tarafından Kürdistan toplumu üzerinde sürekli derinleştirilmeye çalışıldı. 18. yüzyılda toplum teslim alınmak, 20. yüzyılda ise her türlü ulusal değerine ihanet ettirilmek istendi. Kemalizmde ifadesini bulan Türk sömürgeciliği, Kürdistan'daki direnişleri ezebilmek için Rayberler gibi hain ve ajan takımını yarattı ve amaçları doğrultusunda kullandı. Ardından ise, her türlü kurumuyla Kürdistan toplumuna Türkleşmeyi, ulusal yok olmayı dayattı. Bu amacını gerçekleştirmek için, kendi kurumları yanında Kürdistan'da bir hain ve ajan kesim yarattı. Bu kesimin rolü, Kürdistan'da sadece her türlü toplumsal gelişmeyi engellemek değildi; bununla birlikte ulusal imhayı da gerçekleştirmekti. Şahin Dönmez adlı hain, bu kesimin en önde gelen temsilcilerinden biri olarak ortaya çıktı.

PKK'nin önderlik ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş direnişi, Türk sömürgeciliğine ve içte bu hain yapıya karşı ulusal mücadele olarak doğup gelişti. Sömürgecilikle birlikte ihanetin etkisini de kırarak gelişme sağladı. Sömürgeciliğin dayattığı ulusal yok olmaya karşı, bir ulusal doğuş, ulusal kişiliğe dönüş, ulusun bağımsızlık ve özgürlük iradesinin şekillenmesi hareketi oldu. Sömürgecilikle ulusal direniş arasındaki mücadelenin en keskin biçimlerinden biri Diyarbakır zindanında yaşandı. Faşist Türk sömürgeciliği, esir aldığı tutsaklara dünyada bir örneğine daha tanık olunmayan zulüm ve işkence altında şu soruyu dayattı: "Türk müsün, Kürt müsün?" Ve herkesin, maddi hayatta kalabilmesi için "Türküm" demesini gerekli gördü. Kürt insanının "Türküm" demesinin adını da "itiraf" ya da "pişmanlık" koydu. Faşist Türk sömürgeciliğinin bu uygulamasının elebaşısı olan Şahin Dönmez, kendi tutumunu, "Damarlarımdaki Türklük kanının şahlanışı" diyerek ifade etti. Beş paralık bir uşak ve en aşağılık bir yaratık olarak, Kürdistan ulusal direnişini ve PKK'yi ezme mücadelesinde cani bir işkenceci ve cellat olarak görev yürüttü. Ellerini onlarca devrimci insanın kanına ve yüzlercesinin acısına buladı. Diyarbakır kasabı E. Oktay Yıldıran'ın en önde gelen "koçu" oldu.

İşte, Türk sömürgeciliği, onun "itiraf" ya da "pişman ettirme" dediği olayın anlamı ve Şahin Dönmez denen varlık kısaca budur. Kuşkusuz, Şahin Dönmez, Türk sömürgeciliği için bulunmaz bir işkenceci ve cellat, PKK'yi yıkacak bir kuvvet değildir. İnsanlığı sonuna kadar öldürme amacında böyle bir durumun da elbette önemli etkisi vardır. Fakat, Türk sömürgeciliği için Şahin Dönmez'in anlamı bundan çok daha farklı ve derindir. Şahin Dönmez ve takımıyla, doğmakta olan Kürt ulusal gelişimi yok edilmek, bu amaç doğrultusundaki mücadele ezilmek, bütün insanlık değerleri bedenlerden kusturularak öldürülmek ve Kürt ulusal kimliğine sahip çıkmak isteyen herkese barbarca bir "ders" verilmek istenmiştir. Bu olayla, yüzyıllardan beri Kürt toplumunun bünyesine salınmış olan uşaklık ve ihanet kanserinin bütün ulusu bitirmesi ve bunun üzerinde "Türklüğün nihai zaferinin ilan edilmesi" amaçlanmıştır. Hem Türk sömürgeciliği, hem de Kürt ulusu ve ulusal direniş hareketi açısından anlamları işte böyledir.

Bu nedenle, 4 Nisan eylemi:

- Tarihi İdris-i Bitlisi ruhunun, Rayberlik geleneğinin ve ihanetin tarihin pislikler sepetine gömülmesidir.
- Kürdistan tarihinde, ihanetin başının, direniş mücadelesi içinde ve direniş güçleri tarafından ilk kez ezilmesidir.
- Faşist Türk sömürgeciliğinin en önemli dayanak olarak gördüğü bir kurumun parçalanması, suratına ağır bir tokatın patlatılmasıdır.
- Direnişin böylesi suçları asla affetmeyeceğinin ve aradan yıllar geçse de gizlendiği ihanet ininde yakalanıp cezalandırılacağının açıkça gösterilmesidir.
- Başta **Mazlum, Kemal** ve **Hayri** olmak üzere Diyarbakır zindan şehitlerimizin ve binlerce tutsağın yaşadığı acının intikamının alınmasıdır.
- Kürt ulusal varlığına, bağımsızlık ve özgürlük hedefine, insanlık onuru ve değerlerine sahip çıkılmasıdır.

Ulusal ihanet, insanlığın lanetlediği en büyük suçtur. Kürdistan'da da böyle bir suçun ve suçluların yaşamasına artık imkan verilmeyecektir. Kürdistan halkı, sömürgecilikle birlikte ulusal ihaneti, ajanlığı, işbirlikçiliği ve her türden uşaklığı yok ederek, ulusal bağımsızlık ve özgür kuruluşunu, onurlu yaşamını yaratacaktır. PKK-ERNK-ARGK önderliği ve örgütlülüğü, Kürdistan halkının bu yürüyüşünü zafere taşımakta kararlıdır.

İhanet ezilecek, ulusal onur ve özgürlük yükseltilecektir! 4 Nisan, Kürdistan halk tarihinde ihaneti ezme günü olarak anılacaktır!

- **Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!**
- **Yaşasın Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!**
- **Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği!**
- **Kahrolsun ihanet ve her türden uşaklık!**

ERNK-Avrupa Örgütü
20.04.1990

1990 Newroz ateşinin alevleri serîhildan'la düşmanı yakan kora dönüştü

Kürt halkı tarihinde çoğunlukla yabancı egemenliklerin boyunduruğunda yaşayan bir halk olarak bilinir. Bilinen bir diğer şey de Kürtlerin yaşadığı coğrafyanın kolay kolay zaptedilemez bir asilikte olduğudur. İşte çağdaş ulusal kurtuluş hareketimiz PKK'nin doğuşuna dek, halkımızın bağımsızlık tutkusu bu asi coğrafyanın zaptedilemez kuytularında saklı kalarak, onu bugünlere getirdi.

Halkımız 70'li yıllara geldiğinde, yok olmanın eşiğindeki bir halk olarak, son takatini yaşıyordu. Ancak Partimizin ihtilalci ve çağdaş müdahalesi bu başaşağıya gidişe artık kesin olarak "dur" dedi. Kürt ve Kürdistan gerçekliği bu andan itibaren ölüm fermanını yırtacak ve direnerek bu günlere gelecekti.

PKK, doğuşundan bugüne yaşanan süreçte, her türden düşmanına karşı başa baş, dişe diş ve göğüs göğüse bir direniş sergiledi; yenilmedi ve direnişin zaferini kanıtladığı gibi, bunu mazlum Kürdistan halkına kavratma başarısını da gösterdi... Ve PKK ile birlikte Newroz yeniden diriliş, isyan, bağımsızlık ve özgürlüğe yürüyüşün simgesi niteliğine kavuştu.

Bu temelde yükselen 1990 Newroz ateşi, 612 yılından bu yana ilk defa bu kadar gürleşti ve ilk defa bu kadar kızgın alevleri ile halkımızı karanlıklardan aydınlığa çıkardı.

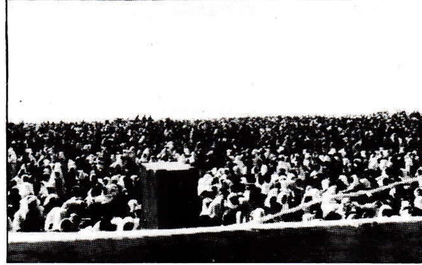
1990'la birlikte, sayısı milyonlara varan Kürdistanlı, dostlarının da dayanışmasıyla Newroz ateşini körükledi. Bu direniş ateşinin yaygınlığı ve sıcaklığı hemen her Kürdistanlı dürüst insanın benliğini sardı.

Diyarbakır zindanlarının zifiri karanlığında 21 Mart 1982'de direniş ateşi yakarak ölümsüzleşen Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN yoldaş unutulmadı. Mahsum KORKMAZ yoldaşın ise, 28 Mart 1986'da çağdaş isyan bayrağı ile vatan topraklarına uzanması, kahramanlığa çağrı oldu. Mazlum'un 21 Mart'ta, Mahsum'un 28 Mart'ta ölümde isyanı yaratması, tarihimizde Ulusal Kahramanlık Haftası'nı yarattı. Halkımız, artık Newroz'u kahramanlık sıfatına layık bir kutlamaya dönüştürdü.

Ve... 1990 Newroz süreci Kürdistan modern kurtuluş tarihine altın harflerle yazılan bir destan oldu...

12 Mart 1990'da 13 ARGK gerillasının şahadete ulaşması ardından Nusaybin'de patlayan serîhildan... Serîhildan fırtınası ile gürleşen Newroz ateşi... Cizre'de bir yandan Newroz'un görkemli kutlanışı, diğer yandan onbinlerin yürüyüşü; ve sömürgeci işgal ordularına, kurumlarına ve Nurettin Yılmaz gibi uşaklarına taş ve sopalarla saldırılar... Şehitler verme pahasına, ölümün kalleşçe pusuya yattığı korku duvarının üzerine yürüme ve onu yıkarak yerle bir etme... Yurtsever kahraman Kürt kızı Zekiye ALKAN'ın 21 Mart 90'da, "Newroz'a daha fazla ateş gerek" diyerek, bedeninde direniş ateşini alevlendirmesi ve halkımızın artık bu tür kahramanlıklara cesaret edebildiğini göstermesi... Kürdistan'ın birçok alanında kepenk indirme eylemleri... TC'de ise, bunların sonucu olarak ölüm sancılarının verdiği çırpınışlar...

Evet, serîhildan fırtınası 1990 Newroz ateşinin sıcaklığını Kürdistan'a yayarak, oradan Kürdistanlı yurtseverlerin yaşadığı dünyanın birçok alanına taşırdı. Kürdistanlı kitleler bu coşku, gurur ve mutlulukla 1990 Newroz'unu kutladılar.

Kürdistan'da Newroz, bu yıl her yıldan daha yaygın ve daha coşkulu kutlandı. Toplumun hemen her tabakasından kitlelerin katıldığı Newroz kutlamaları Kürdistan'ın birçok alanında gerçekleşti. Bu coşkulu kutlamaların etkisi, Newroz'un kutlanamadığı alanlarda da kendini hissettirdi. Böylece Newroz ateşi, her alanda fiili olmasa da, denilebilir ki bütün Kürdistan'ı sardı. Newroz aynı zamanda çoğu alanda serîhildan'a dönüştürüldü.

Başta üniversiteler olmak üzere, birçok öğrenim merkezinde Newroz TC sömürgecilerinin kolluk kuvvetlerinin engelleme çabalarına rağmen militanca kutlandı. Kürdistan'ın birçok şehrinde ve Türkiye metropollerinde öğrenciler, sokaklarda ateşler yakarak, forumlar düzenleyerek, miting ve yürüyüşler yaparak ve kültürel etkinliklerle Newroz'u kutladılar.

Sömürgeci cezaevlerinde de savaş esirleri dışardaki Newroz ateşinin fırtınasını yaşayarak ve her yıldan daha çok gürleşen alevlerin sıcaklığını yüreklerinde hissederek coşku içerisinde Newroz'u yaşadılar.

Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeki Newroz kutlaması, büyük bir özgürlük ortamında gerçekleşti. Newroz'un kutlandığı alan PKK ve ERNK bayrakları, ARGK flamaları, şehitlerin resimleri ve Başkan APO'nun posterleriyle donatıldı. Akademi'deki kutlamaya yurtsever Kürdistanlılar ve Başkan APO da katıldı.

Kürdistan'ın Suriye egemenliğindeki parçasında ise, Newroz hemen her yerleşim alanında büyük ve coşkun mitinglerle kutlandı. Kutlamalara yüzbinlerce kişi katıldı. Ayrıca Kamışlı'daki büyük katılımlı Newroz kutlaması, sınıra kadar yürünerek Nusaybin Serîhildanı'yla dayanışmaya dönüştürüldü.

Libya, Lübnan ve Suudi Arabistan'daki Kürdistanlı emekçiler de, Kuzey-Batı Kürdistan'daki yoğun gelişmelerin büyük coşkusu ile biraraya gelerek Newroz geceleri ve toplantıları düzenlediler.

Yine, Avrupa ve dünyanın diğer bazı ülkelerinde de onbinlerce Kürdistanlı yurtsever, Türkiyeli devrimci-demokratlar ve diğer halklardan dostların da katıldığı Newroz kutlamaları gerçekleştirdiler. Batı Almanya, Fransa, Hollanda, Danimarka Belçika, Avusturya, İsviçre, İsveç, Norveç, İngiltere, Avustralya, İspanya, Kanada gibi ülkelerde politik ve kültürel geceler düzenlendi. Ayrıca 21 Mart günü ERNK taraftarlarının bulunduğu hemen her alanda meşaleli yürüyüşler, toplantılar ve kültürel kutlamalar gerçekleştirildi, çeşitli kutlama eylemleriyle Kürdistan serîhildan'ı selamlandı.

1990 Newroz'u; halkımızı en sıcağından bağımsızlık ve özgürlük ateşiyle sarmaladı. Bundan derinden etkilenen halkımız 90'ın Mart'ını ya da Newroz'unu serîhildan'la karşıladı, büyük kazanımlar ve unutulmaz coşkuyla uğurladı.

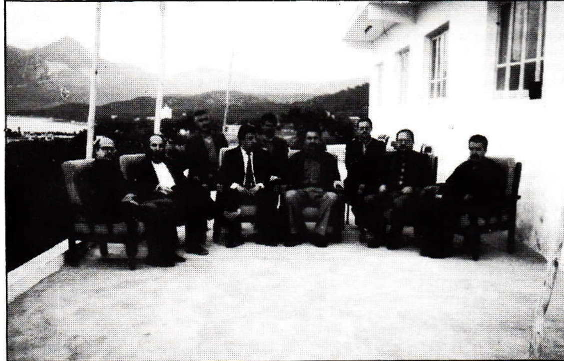
1991 Newroz'una dair büyük umutlar ve coşku şimdiden duyulmaya başlandı.

Bağımsızlığa ve özgürlüğe daha da yaklaşacağımız yeni Mart'lara, yeni Newrozlara...

Serîhildan'la taçlanan Newroz tüm halkımıza ve ilerici insanlığa kutlu olsun!

DEVRİMCİ BİRLİK PLATFORMU 4. TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRİSİ

Dünyada, bölgemizde, Türkiye ve Kürdistan'da önemli siyasal gelişmelerin yaşandığı bir merhalede **Devrimci Birlik Platformu** üst düzey toplantısı 9-10 Mart 1990 tarihleri arasında yapıldı. THKC Genel Sekreteri **Mihraç URAL**, PKK Genel Sekreteri **Abdullah ÖCALAN**, DKP Genel Sekreteri **İbrahim SEVEN**, TKP-B Genel Sekreteri **Taylan DOĞAN**, SVP temsilcisi **Musa İBRAHİMOĞLU** ve 16 Haziran Hereketi'nin bölge temsilcisinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda, **Devrimci Birlik**'in geliştirilmesi ve iktidar alternatifi bir etkene dönüştürülmesi doğrultusunda önemli kararlar alındı.

DBP 4. toplantısında yer alan örgütlerin genel sekreter ve temsilcileri...

Toplantıda, Glasnost ve Perestroika'nın yürürlüğe konulmasıyla birlikte, Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku ülkelerinde başgösteren gelişmeler dizisinin niteliği ve bunun Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinde yol açtığı etkiler ve çıkarılması gereken dersler konusunda kapsamlı değerlendirmeler yapıldı. Dünya siyasal arenasında gözlemlenen yumuşama süreci ve sosyalist ülkelerde yaşanan olaylara ilişkin farklı yaklaşımlar olmasına karşın, ezilen halkların ve halklarımızın gündeminde devrim alternatifi dışında bir seçeneğin olamayacağına dair ortak bir görüşe varıldı.

Devamla, **Devrimci Birlik Platformu**'nun geçmiş dönem çalışmaları da gözden geçirildi. Kuruluşundan bu yana önüne koyduğu hedefler ve yürüttüğü faaliyetlerin genel bir değerlendirmesi yapıldı. Ülke ve yurtdışı çalışmalarında taşınan eksiklik ve yetersizliklere işaret edildi ve giderilmesi için yeni perspektifler belirlendi. Öte yandan Kürdistan ve Türkiye'de içine girilen siyasal dönemin özellikleri, faşist rejimin açmazları, artan saldırı ve provokasyonları, emekçi sınıf ve katmanların yükselen direnişleri ve sol güçlerin konumu üzerinde duruldu. Önümüzdeki dönemde egemen tekelci güçlerin iktisadi, sosyal, siyasal bunalımının keskinleşeceği ve iktidar mekanizmasında boşlukların doğacağı belirlendi. Bu koşullarda Kürt halkının, işçilerin, öğrenci gençliğin, aydınların, kadın hareketinin vd. kesimlerin mücadelesinin daha da yoğunluk kazanacağı ve toplumsal muhalefet yelpazesinin genişleyeceğine dikkat çekildi. Bu bağlamda 1984'ten bu yana PKK'nin Kürdistan da yürüttüğü ulusal bağımsızlık mücadelesinin daha aktif desteklenmesinin, Türkiye'de geniş boyutlar kazanan kitlesel mücadeleye öncülük edilmesinin **Devrimci Birlik Platformu**'nun temel görevi olduğu vurgulandı.

Daha sonra sol hareketin tanık olduğu ayrışma süreci ele alındı. Başını TBKP'nin çektiği reformist uzlaşmacı eğilimlerin düzenle uyumlaşma tutumları mahkum edildi. Halklarımızın ulusal-sosyal mücadelesine ışık tutmaktan uzak, ülkede ve yurtdışında sürdürülen soyut birlik tartışmaları eleştirildi. **Devrimci Birlik Platformu** soyut tartışmalarla zaman kaybetmek yerine, halklarımızın istemleri doğrultusunda ve somut hedefler çerçevesinde tüm devrimci güçlerle güç ve eylem birliğinin yaratılarak, halklarımız lehine gelişen siyasal sürecin devrimle sonuçlandırılması için daha aktif bir çabanın gösterilmesi gerektiğini belirledi.

Devrimci-demokrat, ilerici ve yurtseverler!

Devrimci Birlik Platformu, faşizmi alaşağı etmek ve halklarımızın devrimci-demokratik iktidarını kurmak üzere sizleri birliğe ve ortak mücadeleye çağırır. Halklarımızın siyasi, ekonomik, sosyal hak ve talepler uğruna geliştirdiği mücadele dinamiklerinin organizesini sağlamak ve faşizme azami darbeler indirecek örgütlü kitlesel direnişler yaratarak yeni mevziler kazanmak için olanaklarımızı seferber etmeli, gücümüzü birleştirmeliyiz.

Emekçi halklarımız!

Faşist rejim her yönden sarsılıyor; sarsıldıkça daha da saldırganlaşıyor. Kürdistan ve Türkiye sathında mücadelenin güçlenmesi karşısında telaşa kapılan TC faşizmi, MİT, Contra-Gerilla, Anti Terör Dairesi aracılığıyla bir dizi provokasyon ve katliam yaparak, siyasi ortamı bulanıklaştırmaya, hedef şaşırtmaya çalışıyor. 80 öncesinde olduğu gibi bugün de Muammer Aksoy, Çetin Emeç'in öldürülmesi olayı devlet kaynaklıdır ve yukarıda belirtilen karanlık kurumların komplolarıyla cinayetler işlenmektedir. Ancak hiçbir güç ve zorbalık ne faşizmin çöküşünü önleyebilir ne de halklarımızın kaçınılmaz zaferi önünde durabilir.

TC'nin saldırı, provokasyon ve katliamlarına dur demenin, kanlı 12 Eylül faşizmini ortadan kaldırmanın ve halklarımızı çağdaş demokratik özgür bir yaşama ulaştırmanın yolu devrimci-direniştir. Milyonların davası uğruna ön saflarda döğüşerek soylu direnişler yaratan 6 parti ve örgütün oluşturduğu **Devrimci Birlik Platformu** kurtuluş hattının tek temsilcisi ve geliştiricisidir. Bunun için de **Devrimci Birlik Platformu**'nun yükselttiği direniş odağı etrafında birleşmeli, aldığı kararları hayata geçirmek üzere tüm gücümüzü seferber etmeliyiz. Dağlarda, fabrikalarda, okullarda, zindanlarda, meydanlarda **Devrimci Birlik Platformu**'nun radikal perspektifini ve militan hattını egemen kılarak, faşizme karşı yürümeliyiz.

-Yaşasın Devrimci Birlik Platformu!

Devrimci Birlik Platformu
(THKC, PKK, DKP, TKP-B, SVP, 16 Haziran Hareketi)

❐

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Newroz mesajı:

ORTADOĞU HALKLARININ 2000 YILINA YÜRÜYÜŞÜNDE NEWROZLARI ÖZGÜRLÜK, EŞİTLİK VE KARDEŞLİK YILLARI HALİNE GETİRELİM!

Baştarafı 1. sayfada

büyük rolü oynayan bir konumda olduğunu tarihi gerçekler en açık bir şekilde göstermektedir. Tarihe bu denli katkı sunarak, uygarlık tarihinin temelini kendi tarihlerinin oluşumunda yaşayan Ortadoğu halklarının, bugün unutulmak, ısrarla geri bırakılmak, dış baskı ve tahakkümle cüceler misali kötürüm kılınmak bahtsızlığına uğramış olmaları acı olduğu kadar, günümüzün en yakıcı gerçeğidir de.

Yakın çağlar tarihinde Batı'da ortaya çıkan milli uyanış, bağımsızlık ve özgürlük rüzgarları, halkları ulusal kimliğe ve kurtuluşa götürmede benzer bir rol oynayarak uygarlığa büyük katkılarda bulunmuştur. Kapitalist sistem de bu gerçeğin ifadesi olarak ortaya çıkmıştır. Kapitalist egemenliğin zıddı olarak doğan ve gelişen sosyalizmin ise, bu kez Doğu'dan bir fırtına halinde halkları kendi öz çıkarları temelinde bağımsızlığa ve özgürlüğe kaldırması ve yine günümüzde bu doğrultuyu, doğru devrimci yöntemlerle ileri bir aşamaya ulaştırmakla karşı karşıya bulunması diğer bir gerçekliktir.

Emperyalizm; Ortadoğu halklarının başına yüzyıllardan bu yana bela kesilen ve kökleri halkların tarihlerinin derinliklerine kadar uzanan her türlü köleci-feodal despotları kendine bağlayarak, bunların şahsında bölge halklarını kimliksizleştirme, eski uygarlıklarına yabancılaştırma, büyük uyanışlarını engelleme ve giderek kendine sadık-işbirlikçi güruhlar oluşturma çabasındadır ve halkların her türlü gelişmesi önünde bir handikap olan bu politikasıyla, Ortadoğu'nun tarihine, toplumsal ve coğrafik zenginliklerine el koyma ve halklarımızı bu şekilde tanınmaz hale getirme gibi çok uğursuz bir role sahiptir. Bölgeye her geçen gün gücünü daha da arttırarak oturtan emperyalizmin gayrı-meşru çocuğu siyonizm, kemalizm ve her türden feodal-despotizmin artıkları, bölge halklarının bağrına bir ur gibi yerleşerek onların tarihi gelişmelerinin önüne geçmekte; ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel gelişmelerini kemirmektedirler. Emperyalizme oldukça boyun eğen, varlıklarını tamamen bu bağımlılık temelinde yürüten siyonizm ve kemalizm; halkları iliklerine kadar sömürmede ve nefes alamaz hale getirmede çok tehlikeli boyutlara varan rollerini değişik maskelerle genişletmek ve pekiştirmekten geri kalmamaktadır. Emperyalizm bu iki ırkçı gücü, bölge halklarının jandarması durumuna getirerek, Ortadoğu'nun zenginliklerini gaspetmekte ve yine bölgeye yönelik her türlü tehdidi de bunlar aracılığıyla gerçekleştirmektedir.

Halkların bağımsızlığını ve özgürlüğünü sağlam temellerde gündemleştiren ve daha çok kapitalist uygarlık çerçevesinde ortaya çıkan sosyalist sistemin -her ne kadar bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinde dev bir atılım anlamına gelse de-; Ortadoğu halklarına yansıması çok çarpık olmuştur. Sistemin daha çok da bürokratlaşan özellikleriyle kötü memurlar biçiminde temsilini bulması, bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelelerinde geliştirici rol oynamasını olumsuz yönden etkilemiştir.

Yaşanan bu gerçekler nedeniyle Ortadoğu halkları; hiç de tarihlerine yaraşmayan bir şekilde, yakın çağlar tarihinde halklara oldukça ilerleme imkanlarını sunan kapitalizm ve gerçekleşen sosyalizmin olumsuz sonuçlarıyla karşılaşmaktadırlar. Bu gelişmelerin varsa da olumlu yönleri; bunlar çok sıradan ve belirleyici olmaktan çok uzaktırlar.

"Günümüz insanlığının oluşumunda oldukça büyük pay sahibi olan Ortadoğu halklarının gerçekliğinde bu kadar düşürülmüşlük hakim olduğu kadar, bu halkların gerçekliğinde büyük bir devrimci mücadelenin fışkırması da doğru bir beklenti ve de gerçektir..."

Bu durum acaba halklarımızın bir kaderi midir; ya da aşılamayacak bir konum mudur?

İnsanlık tarihinin özlü bir gözden geçirilmesi, şu gerçeği açıkça gözler önüne serecektir: İnsanlık soyunun en çok düşürülmüş olduğu bir dönemde, büyük bir devrim her zaman patlak verir ve insanlık tarihinin en ilerleten bir kaldıracı durumuna gelebilir. Bunun tarihte yaşanan örnekleri vardır: Arabistan çöllerinden fışkıran İslam Devrimi, Avrupa feodalizminin bataklığından fışkıran Fransız Devrimi ve Çarlık despotizminin kokuşmuşluğundan fışkıran Büyük Ekim Devrimi, bu gerçeği çok iyi kanıtlamaktadır. O halde bugün Ortadoğu'da yaşanan durum, ne halklarımızın kaderi ve ne de aşılamayacak bir durumdur. Adlarını andığımız devrimler, halklarımızın büyük bir devrimi, dünya çapında etkisi hissedilecek bir patlamayı gerçekleştirebilme gücüne sahip olduğunu gösterir. Bölge halklarının çıkış yolu da buradan geçmektedir.

Demek ki, günümüz insanlığının oluşumunda oldukça büyük pay sahibi olan Ortadoğu halklarının gerçekliğinde bu kadar düşürülmüşlük hakim olduğu kadar, bu halkların gerçekliğinde büyük bir devrimci mücadelenin fışkırması da doğru bir beklenti ve de gerçektir. Bilinen nedenlerden dolayı halklarımız bu duruma düşürüldüğü gibi, yine bu gerçeklikleri temelinde devrim silahıyla ayaklanacak ve insanlık tarihinde yüzyıllarca oynadıkları belirleyici rollerine yeniden kavuşacaklardır. Çok yüksek olan insani değerleriyle; özellikle kapitalizme ve onun izdüşümü reel sosyalizmin bürokratik saplantılarına karşın, tam bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelesi temelinde ayağa kalkacak; bugün insanlığın da başına bela olan ve somut ifadesini nükleer dehşet dengesinde bulan insanlıkdışı duruma da son vererek, tarihlerine yaraşır belirleyici rollerini oynayarak öncü konuma yükseleceklerdir. Halklarımız bu çıkışla, insanlığın nasıl zayıf bir konumda olduğunu gösterecek, Ortadoğu halklarının insanlığın kurtuluşunda nasıl vazgeçilmez bir öge durumunda olduklarını da kanıtlayacaklardır.

Böylesi tarihsel ve güncel bir gerçekliği temsil eder durumda olan Ortadoğu halklarının en mazlumu, en düşürülmüşü ve en çok katliam sürecinde olanı Kürdistan halkı, bu rolün gönüllüsü olmaya aday bir halktır. Tarihin en çok unutulan ama aynı zamanda da en eski halkı olan bu halk, ikibin yıllarına doğru kendini tam bağımsız ve özgür kılmak için ayağa kalkıyor.

İnsanlığın en çok kahır çeken, baskı ve sömürüyü iliklerinde duyan, en çok işgali yaşayarak yurdunu terk etmek zorunda bırakılan ve tam bir soykırımla tarih sahnesinde bir daha dirilmemecesine gömülmek istenen bir halk olan Kürdistan halkı, başta Türk barbarları olmak üzere günümüzdeki faşist temsilcilikler tarafından son bir gayretle yokedilme, kaderine terkedilmek istenmektedir.

Tam bu noktada "başardık, mezara gömdük, üzerini betonladık" dedikleri bir dönemde, ayağa dikilen halkımızın; yitirilmenin eşiğinde, en az donanımla, en az dostlukla ve en azgın düşmanlarıyla karşı karşıya bulunduğu tarihi bir dönemde, insanlığa sahip çıkmaktan başka çaresi kalmamıştır. Sıradan insanım demenin vazgeçilmez koşulu olarak bu hakka sahip çıkmanın ertelenemeyeceğini bilerek, şartlar ve gerekçeler öne sürülmeden, halka sahip çıkmak, onu bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine çekmek için öne çıkan ve günümüzde PKK biçiminde somutlaşan önderlik hareketi; bugün sadece bu gidişe "dur" demeyi kanıtlamamış; halkımızın soylu ulusal kurtuluş savaşını bir gerçeklik haline getirerek; öncünün şahsında tüm halkımızın -ki, en son şanlı Nusaybin ve Cizre yöresi halkımızın da cesaretle ayağa kalkmasında gösterdiği gibi- umulmadık bir direniş sergileyebileceğini; bağımsızlık ve özgür yaşama tutkusunu her şeye rağmen kendi savaşımıyla zafere dek sürdürebileceğini de kanıtlamıştır.

Bu anlamda, 20. yüzyılın son çeyreği, halkımızın tarihinde uyanma, kendini tanıma ve dayatılan imha çemberini yırtma yıllarıdır. Bu, halkımızın PKK gerçeğiyle özdeşleşmesinin somut ifadesi olarak dile gelmektedir. PKK; ayakta gezen ölü konumundan öteye gidemeyen halkımızın, bütün yönleriyle dirilmesinin en yalın ifadesi; onun tekrar açılan gözü, cesaretlenen yüreği, duyan kulağı, konuşan dili ve düşünen beynidir. Partimizin gerçekleştirdiği kararlı yürüyüş, halkımızın, tarihi ve nihai zafere doğru sağlam temellerde ilerleyen kutsal kurtuluş hareketinin ifadesidir. Kendisini insanlığın bu kadar unuttuğu, gerçek dostlarının çok az olduğu, kendisinin de doğru yolda yürüyecek takatinin sonuna kadar kesildiği ve tehlikeli bir başaşağıya doğru gidişi yaşadığı bir dönemde, halkımızı derinliğinden alıp zor ve engebeli de olsa, yokuşyukarı tekrar ayağa kaldırmak, gerçek doğrultuda yürütmek ve bunu hiçbir halkın yapamadığı bir hız gücüyle gerçekleştirerek bugünlere ulaştırmak, kurtuluşta zaferi yaratmak kadar tarihi öneme haiz bir gelişmedir.

PKK çok kısa tarihine rağmen, yüzyılların başaşağıya gidişini durdurarak tersine çevirebilmeyi başaran bir harekettir. Yüzyılın tükenme, köleleşme biçimindeki kaybedilişini, kendi tarihinin çok kısa bir kesitinde bağımsızlaşmaya ve özgürleşmeye doğru bir dönüşüme uğratmıştır. Bugün 90'dan 2000 yılına doğru yeni bir on yıllık mücadele sürecini başlatırken, halkımız, tam bağımsızlık ve özgürlük şiarıyla zaferi yakalayabileceğine hem derinden inanıyor ve umut ediyor, hem de bunu somut, güncel, kahramanca ayağa kalkışı ve savaşımıyla kanıtlıyor.

Ortadoğu gerçeğinde, Kürdistan'ın her zamankinden daha fazla çözümleyici bir güç haline gelmesini, halkımız kutsal kurtuluş mücadelesine bağlı olarak karşılamaktadır. Çünkü, insanlık en çok nerede düşürülmüşse, orada bir devrimci çıkış mayalanır. Ortadoğu'nun en çok kördüğümünü yaşayan halkımıza yönelik, tarihte ve günümüzdeki despotların, faşistlerin katliamlarına ve her türlü imha amaçlı oyunlarına karşılık PKK, bu halk düşmanı güçlere nasıl başarılıyla karşı konulabileceğini göstermiş ve aynı zamanda diğer Ortadoğu halklarının kendi zalim-faşist diktatörlüklerinden nasıl kurtulabileceklerini de açıkça ortaya koymuştur.

Evet, Kürdistan halkının PKK önderliğindeki bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelesi, bölge halklarının yeni bir çağa açılma mücadelesinin temel köşe taşlarından biridir. Kürdistan'da eli kanlı zalimlerin devrilmesi, Ortadoğu'daki feodal-despotların yıkılmasını da birlikte getirecektir. Arkasında emperyalizmin tüm suç ortaklarını bulan ve tarihin tanıdığı en zalim güç olan Türk faşizminin aşılması, Ortadoğu halklarının en özgür dönemlerden birine girmesinin başlangıcı olacak; bu anlamda da bölge halkları yeni günlerini, Newroz'larını özgürlük, eşitlik ve kardeşlik temelinde karşılayabileceklerdir.

Bölge halklarının özgürlüğü, eşitliği ve kardeşliği önünde, emperyalizmin sonuna kadar desteklediği iki engel vardır: Siyonizm ve kemalizm. Siyonizm, kemalizmin ikizkardeşidir ve onu ortaya çıkarandır. Günümüzde siyonizmi ayakta tutan Türk faşizmidir. Ortadoğu halklarının en mazlumlarından Filistin halkı da, bugün en acılı süreçlerinden birini yaşamaktadır. siyonizm kendisine hayat hakkı tanımama yönelimine karşılık Filistin halkı, insanlığı için her şeyini ortaya koymaktadır. Ortadoğu'da karşı-devrimin önderliğine oynayan siyonizm, bu çağdışı yönelim içerisinde iken, kendisinden daha kötü durumda olan ikizkardeşi faşist Türk rejimine karşı en zor koşullarda mücadele yürüten Kürdistan halkının varlığı da kendini duyurmaktadır. Bölgenin en mazlum halklarından Filistin ve Kürdistan halklarının siyonizme ve kemalist faşizme karşı yürüttükleri mücadeleler, emperyalizm ve her türlü gericiliğe karşı da yürütülen mücalelerdir. Bu iki halkın yürüttüğü savaşın, Ortadoğu halklarının kaderini bağımsız, özgür ve kardeş kılmada belirleyici rol oynadığı son derece açıktır.

Kürdistan halkının önderliğini yapan PKK, 10 yılı aşkın bir süredir Filistinli kardeşleriyle ortak mevzilerde direniyor, savaşıyor; ve bu, bugün dünyanın tanık olduğu bir dev özgürlük atılımına dönüşüyor. Filistin gerillası, Kürdistan gerillasının gelişmesinde nasıl rol oynadıysa; Filistin intifadası da, Kürdistan serîhildanının bir yol göstericisi, kardeş gücü olduğunu gösteriyor. Halklarımızın tarihinde tüm bunlar küçümsenemez önemli kazanımlardır. Aynı zamanda bu benzer gelişmeler, halklarımızın kaderinin ortak olduğunun somut ifadesidir. Dolayısıyla bölge halklarının önündeki görev; bu ortak kaderi bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik temelinde bir atılıma dönüştürerek ileriye doğru ilerletmedir.

Bölge halklarının yaygın kesiminin müslüman olduğu bilinmektedir. İslamiyetin çıkışı, tarihin en büyük devrimlerinden biridir. Fakat, bölge halklarının başına en büyük belalar da, islamiyet adı altında gelmiştir. İslamiyet adına ama özü boşaltılarak sultanlık, şahlık, padişahlık ve meliklik kurumlarına sığınılmış, böylelikle de halklarımız yabancı baskı ve sömürüye sonuna kadar terkedilmiştir. Kurtuluş ve ilerleme önünde engel durumunda olan bu güçlerin yıkılışının sağlanması, halklarımızın

Devamı 27. sayfada

edin; ne zaman ki ABD bize terörist damgasını yapıştırdı, Almanya da harekete geçti. Arada tam bir anlaşmanın olduğu çok açık bir biçimde görülecektir. Diyebilirsiniz ki, Alman polisinin size yönelik değerlendirmesi daha önce de vardı. Olabilir ama, henüz resmi tavır düzeyine çıkmış değildi. Amerika bu işi resmileştirince, onlar da bunu yaptılar. Amerika'nın tavrı, Almanya'yı harekete geçirmek için bir talimattı. Böyledir; emperyalistler kendi aralarında işbölümü yaparlar. Ki, bu işbölümü son yıllarda oldukça ilerlemiştir.

İşte, siz de belirtiyorsunuz, Avrupa artık ulusal kurtuluş hareketine karşı genel bir tavır geliştirmektedir. Ulusal hareketleri tamponlamanın tedbirini almaktadır. Avrupa devletlerinin koordineli çalışarak, sözkonusu hareketlere yönelik polisiye "tedbirlere" gittiği gerçeği vardır. Ki biz, bu işin ilk kurbanlarındanız. Bugün Avrupa polisi, Alman polisi ve yargı organlarının koordinesinde, PKK'ye yönelik bir tasfiye hareketi içine girmiş bulunuyor. Hiç şüpheniz olmasın ki, Avrupa polisine akan bilgi TC'nindir, MİT'indir. MİT liste çıkarıyor ve benim için şu şu adamlar tehlikelidir, şu hareket, şu davranış tehlikelidir, bunu bertaraf edin, diyor. Başta Alman polisi olmak üzere, Avrupa polisi de, MİT'in bu ihtiyacına karşılık veriyor.

TC'nin 88'de, bize dönük bir planlaması vardı, Partiyi tamamen tasfiye etme planlamasıydı bu; ülke içinde, zindanlarda ve Avrupa'da son darbeyi vurmak planlarıydı bu. Sözkonusu kampanya başlamadan önce, Zimmerman ve Kalemli, iki içişleri bakanı görüştüler, bunların anlaştığını gazeteler de yazdılar. Yani, iddia edildiği gibi, işlenen suçların araştırılması, açığa çıkarılması gibi bir durum sözkonusu değil. Tamamen, Avrupa'daki çalışmalarımıza merkezi düzeyde bir darbe indirme sözkonusu, bunun anlaşmasını yaptılar.

Aslında Avrupa'da bize dönük imha planları yakın dönemde ortaya çıkmış bir durum değildir. Dediğimiz gibi, bu işi ilk örgütleyen Amerika oldu. Palme cinayeti nedir? Altında Amerika vardır, Reagan politikası vardır. İlk olarak İsveç'i üzerimize saldırtmak istediler. İsveç'in uluslararası konumu bilinmektedir. Palme gibi bir seçkin politikacının, insan hakları savunucusu bir politikacının ağzından damgalanmak istendik. Boşuna değil, onun gibi birine oturtulacak bir anti-PKK saldırının emperyalizm için bulunmaz bir saldırı noktası olacağı açıktır. Ama, Palme'nin dayatılan bu politikaya direnişi vardır, yapmam dedi ve yaptıramadılar da. Palme cinayeti bunun sonucunda geliştirildi. Elbette tümden bizim üzerimize geliştirilen bir politik cinayet değildi. Daha başka çelişkiler de işin içinde oldukça önemli rol oynadı. Fakat, cinayete PKK adının bulaştırılması ve oldukça ısrarlı davranma durumu, bunun bir de bize dönük yanının oldukça ağırlık taşıdığını göstermektedir. Cinayeti üzerimize yıkmakla çok büyük oynadılar, bir taşla iki kuş vurmayı hesapladılar. Hem Palme'yi ortadan kaldıracaklar ve hem de Palme'ye dayattıkları anti-PKK'ci tavrı, Palme'nin katliyle İsveç devleti ve kamuoyuna onaylatacaklardı. Ürkütücü, oldukça ürkütücü planlardır bunlar.

Değerli dostlar, emperyalizm zaten bu ürkütücü politikalar üstüne oturmuş değil midir? Siyasal cinayetler, skandallar... Bunlar günlük görüngelerdir. Her gün, orada burada işlenen siyasal suikastların ardındaki gizli istihbarat örgütlerinin durumu bilinmeyen bir şey değil ki. Bunların emeklileri anlatıyor, şu şahsiyeti şöyle devirdik, böyle ortadan kaldırdık, diye. Dünya edebiyatına anı olarak geçiyor bunlar. Eminiz ki, bir gün merhum Palme'nin de durumu mutlaka açıklamaya uğrayacaktır. Ki, zaten, cinayetin arkasında bulunanlar siyasi olarak açığa çıkmışlardır. Ve yine bildiğimiz gibi, İsveç polisinin, SÄPO'nun tüm çabalarına rağmen, Palme cinayetinin bizimle alakası olmadığı, aksine, bu cinayeti nefretle kınadığımız, karşı çıktığımız ortaya çıkmıştır. Tepkimizi açık belirtmiştik, o dönemlerdeki açıklamalarım var, bakılabilir.

Reagan'la yürürlükte bulunan ABD politikasıydı bu, ABD saldırısıydı. Tutmadı. Tutmayınca da, bu kez Almanya devreye sokuldu. Oldukça gözükara bir saldırı planlamasıdır bu. Mesela, Fransa'da öldürülen Alman elçilik görevlisinin durumu nedir? Üstüne Cephemizin bildirisi atılmıştır. Bize mal edilmek istenmiştir cinayet. Neden yapılıyor bunlar? Şüphesiz, ciddi bir yönelimi gösteriyor.

"...Diyarbakır'da nasıl TC'nin bu insanlıkdışı politikasını boşa çıkardıksa, Düsseldorf'ta da, FAC ve TC ortak politikalarını kıracağız ve onlara teslim olmayacağız. Cevabımız, FAC'ın o korumada çok ayak direttiği TC karşısında savaşı daha da yükseltmek olacaktır. Aldanıyorlar, arkadaşlarımızı orada rehin alarak, bizden sonuç alacaklarını sanıyorlar. İyi ama, biz zaten halk olarak rehin olma durumumuza başkaldırmış bir hareketiz. Partiyiz; birkaç arkadaşımızın FAC tarafından rehin alınması, bizi nasıl TC'ye karşı savaştan alıkoyacak ki?.."

İşin içine bu kadar komplo giriyor, bu kadar oyun oynanıyor. Bu, yönelimin büyüklüğünü gösteriyor. Yoksa, Almanya'da, Avrupa'da her gün onlarca cinayet işleniyor. Sorun, herhangi bir ülkenin iç asayiş sorunu mudur gerçekten? Değildir. Böyle yaklaşmak oldukça aldatıcı olacaktır.

Şimdi, TC diyor ki, başımda PKK belası vardır, başedemiyorum, ipin ucunu elimden kaçırıyorum, bu hareketin sonucunda tümden tasfiye olmam işten bile değildir, durumum bu kadar vahim. Benim bu beladan kurtulmam için yardıma ihtiyacım var, bana yardım etmelisiniz, ben sizin Ortadoğu'daki ucunuzum, kalkanınızım, PKK kalkanınızı deliyor, seyirci kalamazsınız diyor. İşte Amerika da, Avrupa da bakıyor ki, durum gerçekten emperyalist çıkarları açısından oldukça vahimdir; kendi aralarında, NATO platformlarında bunu konuşuyorlar, tartışıyorlar ve TC'nin istemine cevap veriyorlar. Bu, uzun vadeli amaçtır. PKK'yi tümden tasfiye etmek, onların TC özgülünde, Ortadoğu özgülündeki çıkarlarıyla çakışıyor, en çok da -Avrupa için söylüyoruz bunu- FAC'ın çıkarlarıyla örtüşüyor.

Kısa vadede ne yapmak istiyorlar peki? Partimizi Avrupa alanında boğmak istiyorlar. Avrupa'daki Kürt nüfusunun ağırlıklı olarak PKK tabanı olduğu bilinmektedir. Önemli bir maddi ve manevi güç kaynağımızdır. Bizi bu güç kaynağımızdan yoksun bırakmak istemektedirler. Gerçekten de, dünyada PKK kadar kendi halk gücüne dayanan ve tamamen halktan beslenen, halkının gücünden başka hiçbir maddi güç kaynağına sahip olmayan bir tek hareket bulamazsınız. Bunu TC de biliyor, FAC da, emperyalizm de. İşte bu noktada bizi darbelemek istiyorlar, bizi savaşı yürütecek güçten düşürmek istiyorlar. Bunları bilmiyor, görmüyor değiliz.

Yalnız bu değil; Avrupa dünyanın merkezi olma konumunu hala koruyor, herkes için olduğu gibi, bizim için de dünyaya açılan bir pencere. Dünya insanlığına buradan mesaj ulaştırma durumu herkes için bir gerçek. Ulusal kurtuluş hareketimizin, halkımızın tanıtımının önemli bir cephesidir Avrupa. Halkımız, bu cepheden kendini dünyaya tanıtmanın çabasını vermektedir. Bizi dünyaya terörist diye lanse ederek, ulusal kurtuluş hareketimizin göreceği sempati engellenmeye çalışılmaktadır. Dünyanın en mazlum halkının, dünya insanlığından göreceği destek açıktır, kamuoyu vicdanı Kürt hareketi karşısında suskun kalmayacaktır, bunu biliyorlar.

İşte, bu kadar kapsamlı amaçlarla yürütülen kapsamlı politikalar şimdi o kadar komik bir çerçevede sunuluyor ki, gerçekten vahim, çok acı bir durum bu. Sözde Almanya yasaları koruyor, Alman hukukunu işin içine sokuyorlar. Peki bunu halkımızı yargılamaya sıçratmanın anlamı nedir? Araç amaçlarına tam olarak uygunluk sağlamadığından, mevcut politikaları sırıtıyor. Sayın savcı hazırlamış olduğu iddianamede, işi, savaş hattımızı yargılamaya, Parti içi sorunlarımızı, iç işlerimizi yargılamaya kadar vardırıyor. Adama derler; senin derdin ne, sana ne oluyor? Hani Almanya'yla sınırlıydın, hani Almanya hukuku çerçevesinde olaya yaklaşıyordun? Yok ama, öyle değil, savcı neye yöneldiğini, ne yaptığını gayet iyi biliyor.

Değerli dostlar, PKK Avrupa'da ne yapıyor? Hiç kimse merak etmesin, PKK kendi halkının çok önemli bir kesimi Avrupa'da olduğu için oradadır, bu bizim hakkımızdır da, halkımız nerdeyse biz de orada olacağız. Biz bir halk hareketiyiz. Kimsenin ülkesinde kalmaya niyetimiz yoktur, aksine biz, başka ülkelerde bulunan halkımızı ülkeye döndürmeye çalışıyoruz. Başka ülkelerde göçmen olarak yaşamamızın nedeni olan vatansızlığımıza son vermenin savaşımına atılmış bulunuyoruz. Bizim Alman halkıyla, hukukuyla ne alıpveremeyeceğimiz var ki?! Kaldı ki, bizim savaş cephemiz ülkemizdir, biz orada savaş yürütüyoruz; bizim, savaşı Avrupa'ya taşırmamızın bir anlamı yok ki. Amacımızla örtüşmeyen bir olay olur bu; Parti politikamız kesinlikle budur, bundan farklı değildir. Avrupa'daki çalışmalarımız Partinin bu politikasının bir yansımasıdır.

Nedir Almanya'daki çalışmalarımız? Tamamen insanımıza sahip çıkmadır, onların kültürel ihtiyaçlarına cevap vermek, örgütlemek, halk olarak bütünlüğünü sağlamak, korumaktır. Bu, tamamen demokratik bir çabaya oturmuş bir halk savunmasıdır. Zayıf halkların nasıl bir kültür saldırısıyla karşı karşıya olduğu bilinmektedir. Bizim halk olarak kendimizi bu temelde savunmaya hakkımız yok mudur? Elbette vardır. Bizim Avrupa'da yaptığımız budur.

Yine üstünde oldukça oynanan, düşmanlıkla birbirinden kopartılan halkımızın kendi arasındaki çelişkilerini ortadan kaldırmaya, kavgalı durumlarına son vermeye çalışıyoruz, hareketimizde halkımızın birliğini sağlamaya çalışıyoruz. Sayın savcı araştırırsa görecektir, Kürdistan'daki aşiret çatışmaları, kan davaları ta Almanya'ya sıçrıyordu zamanında, orada insanlarımız birbirlerini vuruyorlardı. Şimdi biz buna son verdik, buna son veren PKK'dir. Alman insanının, halkının bundan rahatsızlık duyacağını hiç sanmıyorum, duymaz da.

Şimdi diyeceksiniz ki, ortada birtakım suçlar vardır, işlenmiş suçlar vardır. Bunu reddetmiyoruz, işlenen birtakım suçlar vardır. Gerçekten samimi davranılacaksa, işlenen suçların Partimizle, yakalanan arkadaşlarımızla hiçbir alakasının olmadığı; aksine, bize rağmen, bize karşı işlenen suçlar olduğu açık olarak görülecektir.

Özellikle 12 Eylül sonrası Avrupa'ya, Almanya'ya yerleşen Kürt örgütleri, Avrupa siyaseti içinde iyi eritildi -gerçi konumları da buna müsaitti- ve tam bir maşa durumuna geldiler. Aynısını bize de yapmak istediler, bizi de eritmek istediler, başaramayınca da, bu kez komplolarla tasfiye etme planları geliştirdiler. Bu, salt Türk polisi ve Avrupa-Alman polisinin içiçe çalışması değil, temelde bu olmakla birlikte, sözünü ettiğimiz diğer Kürt örgütlerinin de işin içine çekildiği, önemli oranda kullanıldığı bir durum sözkonusudur.

Biz, halkı biraz yanımıza çekip, onların yürütmek istedikleri politikaları boşa çıkarttığımızda, üstümüze saldırmaya başladılar, Kürt örgütlerini de kendilerine bir maşa yaptılar. İşte, KOMKAR'ın durumu budur. Daha önce istisnasız tüm örgüt üyelerimize ajanlık teklif ettiler, para teklif ettiler; olmadıysa şantaj yaptılar. Bu kadar adi oynadılar. Yapamadılar, ne örgütü kendilerine bağlayabildiler, ne de örgütsel gelişmemizi engelleyebildiler. Yakalanmaların başladığı dönemde, ortaya çıkan gerçek, PKK'nin giderek kitleselleştiğiydi, gelişip göçlendiğiydi. Onlar için ürkütücü bir gelişmeydi bu. Bize karşı harekete geçilmesinin temelinde yatan gerçeklerden biri de budur.

"...Avrupa artık ulusal kurtuluş hareketine karşı genel bir tavır geliştirmektedir. Ulusal hareketleri tamponlamanın tedbirini almaktadır. Avrupa devletlerinin koordineli çalışarak, sözkonusu hareketlere yönelik polisiye 'tedbirlere' gittiği gerçeği vardır. Ki biz, bu işin ilk kurbanlarındanız. Bugün Avrupa polisi, Alman polisi ve yargı organlarının koordinesinde, PKK'ye yönelik bir tasfiye hareketi içine girmiş bulunuyor. Hiç şüpheniz olmasın ki, Avrupa polisine akan bilgi TC'nindir, MİT'indir..."

Almanya'da geliştirilen saldırıda MİT'in çok tayin edici bir rolde oynadığını görmemek mümkün değildir. Bugün savcının, iddialarını ifadelerine dayandırmaya çalıştığı unsurların tümünün de MİT'le şu veya bu düzeyde, dolaylı-dolaysız ilişkileri olduğu açıktır.

Örneğin, bir Hüseyin Yıldırım unsuru vardır. Yaklaşık on yıldır, devletin başımıza bela ettiği tiplerden biridir. Sözde avukattır, cezaevindeki -ülkedeki cezaevlerinde- arkadaşlarımızın avukatıdır. Biliyor musunuz, 12 Eylül'ün en vahşi boyutlarda yaşandığı bir dönemde, hiç kimsenin arkadaşlarımıza avukatlık yapmadığı, yapmaktan oldukça kaçındığı bir ortamda, bu şahıs çıkıp, arkadaşlarımızın vekaletini üstüne aldı, ben avukatlık yapacağım dedi. Dikkatimizi çekti, ama adamın namusuna, cesaretine yorduk bunu. Bunla güven sağlatmak istedi. Güveni geliştirmek için olsa gerek, sonradan kendisini tutuklattı. Polisle birlikte geliştirilen bir tavırdır, bundan fazla şüphe etmemek gerekmektedir. Sözde yanlış bir ad üzerine tutuklanmış da daha sonra bırakılmıştır! Mümkün mü? Değil. En sıradan Kürt köylüsü bile, o dönemde yakalandı mı, birkaç yıl içerde kalırdı, onca işkence görürdü. Bu adam birkaç ay içerde kaldı, çıktı şöyle işkence gördüm, böyle gördüm diyerek, bir kahramanlık edebiyatı yaptı. Şimdi cezaevinden çıkan arkadaşlara soruyoruz, biz onlara yapılan işkencelere tanık olmadık diyorlar. Tabii biz, fedakarlık etti, arkadaşlarımıza hizmet etti dedik, bağrımıza bastık. Yurtdışına çıkardık. Avrupa'ya gönderdik. Benim adıma konuşuyordu, biliyorsunuz birçok açıklamayı bizim adımıza yapıyordu. Açıklamalarına bakılsın, her eyleme sahip çıktığı görülecektir.

Bu unsurun, MİT'in elinde önemli bir halka olduğu daha sonra ortaya çıktı, ne olduğu anlaşıldı. Almanya'da geliştirilen tutuklamaların içinde aktif rol oynayanlardan biridir kendisi. Kendisine örgüt içinde bir rol biçilmişti. Neydi planları? Şu anda tutuklu bulunan arkadaşları yakalatacaklar ve Avrupa'daki Partinin tepesine konacaklar! Aynen öyle yaptılar, ilkin arkadaşlarımızı tutuklattılar ve daha sonra, bu unsurun başını çektiği Parti karşıtı bir tavır geliştirdiler. Kendisi daha önce buraya, yanıma geldi. Bizi ısrarla Avrupa'ya çekmek istiyordu. Avusturya Başbakanı'ndan davet aldım sizin için, diyordu. Çok büyük oynamak istiyordu. Burada çok yoruluyorsunuz, bütün yük omuzunuzdadır, burası pek güvenilir de değildir, Avrupa'ya gelmeniz çok uygun olur, diyordu. Aklınca, bizi de çekip yem yapacak, beceremedi tabii. Sonradan da, işte, sözkonusu olan tavrını geliştirdi. Bizi sözde diktatör ilan ediyor, ordaki arkadaşlarımıza diyor ki, yeter ki ona karşı tavır alın, onun tek bir adamını Avrupa'ya adım attırmam. Adama demezler mi, kimden güvence alıyorsun, kendi başına, tek başına mı yapıyorsun bunu? Belli ki, sağlam güvenceler almış, bu garantileri vermesi istenmiş kendisinden.

Son yakalanan bir arkadaşımız oldu, direkt kendisi yakalatıyor. Eve telefon ediyor, arkadaşın evde olduğunu öğreniyor ve hemen ardından polisi eve yollayıp arkadaşı yakalatıyor. Cezaevindeki arkadaşlara da söylüyor; Partiye karşı tavır alın, sizi anında çıkartayım, diyor. Adam savcıyı aşan bir tavırla garantiler yağdırıyorsa, demekki arkasında sağlam güvenceler var. İşte Alman hukuku ve işte Hüseyin Yıldırım. Tamamen tasarlanan plana göre hareket ediyorlar. Dedik ya, ilkin Alman polisi-Türk polisi, arkadaşlarımızı çeşitli vaadlerle kandırıp, kendilerine bağlamak istediler. O temelde ajanlaştırmak istediler. Bu tutmayınca da, bu kez, işkenceyle, baskıyla sindirmek ve PKK aleyhtarı itiraflar yaptırıp ajanlaştırmak istediler. Dikkat edin, tam TC taktiğidir bu. Ve Hüseyin Yıldırım unsuru da bunu çok iyi bilmektedir. Gerçekte, Diyarbakır'daki arkadaşlarımızın avukatlığını yaparken, aileleri, çocuklarına teslim olmaları, itiraf yapmaları yönünde telkin yaptırmada kullanıyordu, aileler ve devlet yetkilileri arasında aracılık yapıyordu. Diyarbakır'daki arkadaşlarımıza dayatılan, korkunç bir işkence ortamında itiraftı, kurtuluşu itirafla sağlatmaya çalışıyorlardı. Almanya'da da uygulanan budur. Arkadaşlarımıza Diyarbakır'daki cezaevi koşulları yaratılıyor, "uygar" Almanya, "barbar" Türkiye'nin cezaevi koşullarını yaratmış ve "haydi, itiraf edin, kurtulun" diyor. Çok ilginç bir şey bu. TC'nin tavrını olduğu gibi

Bugünkü gelişmeler gündemin birinci maddesidir. Parlamentoda, hükümette, köşkte gündemin birinci maddesidir. Gerçekten, eşine ender rastlanan bir savaş var bugün... Biz bunu, basit bir bilime saygı ve toplumsal namus meselesi olarak ele aldık."

Toplumsal namus meselesi! İşte Başkan APO'nun işaret ettiği PKK gerçeğinin mayası buydu. Bu maya bugün tutmuştur: *"PKK yüzyılların başaşağıya gidişini çok kısa tarihinde tersine çevirmiş, yüzyılın tükenme, köksüzleşme biçimindeki kaybedilişini kendi tarihinin bir yılında bağımsızlaşma, özgürleşme yılı haline getirmiştir.*

"PKK, bugün 90'dan 2000 yılına doğru tekrar bir on yıllık süreci başlatırken, 'tam bağımsızlık ve özgürlük' şiarıyla zaferi yakalayabileceğine hem derinden inanmakta, umut etmekte, hem de bunu somut, güncel, kahramanca ayağa kalkmayla, savaşmayla kanıtlamaktadır.

"Halkımız, Ortadoğu gerçeğinde, Kürdistan'ın her zamankinden daha fazla çözümleyici bir güç haline gelmesini kutsal kurtuluş mücadelesine bağlı olarak karşılamaktadır. Çünkü; insanlık nerede en çok düşürülmüş ise, orada bir devrim mayalanır" diyordu Newroz konuşmasında Ulusal Önderimiz APO.

Gerçekte inat ettin mi, ona yol açarsın ve gerçeğin dili bilimseldir. Ulusal Önderin belirttiği gibi, kendisini ifade etmede en ufak bir demokratik olanağa sahip olmayan, bu hak tanınmayan ve başında sopa eksik edilmeyen bir halkın zordan başka kendini ifade etme aracı yoktur.

Neden ve hangi gerçeğe karşı zordan başka kendini ifade etme aracı yoktur? *"Hangi açıdan bakarsak bakalım, düşman bize hiç de yaşama hakkı tanımıyor. Bu konuda hala ısrarlı kör politika veya insanlığı katliamlar, soykırımlar biçiminde bir katliamdan geçirme de diyemeyeceğimiz tarzda kötü bir uygulamayla sonuca gitmek iddiasındadır. Aslında katliam bir çözümdür, fakat onu dayatmıyor. Çünkü kendisine süt gerekli, bu yüzden de inekler sağılmalı. Hayvanlar gibi yaşatacağım tarzındaki cüretkar politikayla hareket ediyor. Bu politika, karşısındakinin barbarlığı kadar, buna muhatap olan gücün veya güçsüzlüğün, halkın sefilliğinin, acizliğinin, alçalmasının da derinliğini gösterir. Halkımızın içinde bulunduğu durum veya bizim yaşam o kadar cüret veriyor ki, 'nasıl kullanırsam sonuç alırım' diyor. Gerçekten de, Kürdistan'da yaşanılan yaşam (adına ne dersek diyelim); hayvanlara uygulananların üstünde bir şey verirsin, karşılığını alırsın misali, insanın çok üretken bir varlık olmasıyla bağlantılı bir sömürü statüsünü uygulamaktadır. Adını ağzına almayacaksın, özgürlük talep etmeyeceksin, örgütlenmeyeceksin, düşünmeyeceksin, yürümeyeceksin ve yaşayacaksın demektir.*

"İnsanın doğasına en ters politika dediğimiz bunlardır. Türk barbarlığı tarihte namlıdır, geleneksel kökleri vardır ve gerçekten soykırımlar dahil, insan soyunun başına en olmadık belaları getirmiştir. Bizim başımıza getirilenler ise, hiçbirisiyle kıyaslanmayacak kadar anlamlıdır ve tanımının bulunması bile güçtür" diyordu Başkan APO.

İşte bu gerçek karşısında zor, adaletin diğer adı oluyor. Düşman, yaptığının cevabını ancak bu şekilde alır. Mücadele araçlarının doğru seçimi, çelişkiyi çözmenin anahtarıdır. İşte, PKK gerçeğinde gerillaya oturmuş halk ayaklanmasının çözüm gücü bundandır.

Bu, salt Kürdün, Kürdistan'ın gerçeği değil, evrenseldir. Başkan APO Newroz'da diyor ki: *"Bölge halklarının başına bela olan, tarihte ve günümüzdeki despotların, faşistlerin halkımızı katliamlarla tasfiye etmesine karşılık, PKK bunlara nasıl başarıyla karşı konulabileceğini, aynı zamanda Ortadoğu halklarının kendi zalim-faşist diktatörlüklerinden nasıl kurtulabileceğini de açıkça göstermiştir."*

Şüphesiz sadece göstermekle yetinme de yok. Bugün artık gerilla ve halk ayaklanmasına oturan savaş gerçeğimiz, etkileriyle, boyutlarıyla Kürdistan'ın sınırlarını taşmıştır. *"Kürdistan halkının PKK önderliğindeki bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelesi, bölge halklarının mücadelesinin temel köşe taşlarından birisidir. Kürdistan'da zalimlerin devrilmesi Ortadoğu'dakilerinin de yıkılmasını birlikte getirmektedir."*

Şüphesiz, özgür Ortadoğu'ya giden yol, bugün köleliğe mahkum olan her bir halkın mücadeleyi kendi özgülünde yükseltmesiyle mümkün olacaktır. Bunun bilinci, Partimizin kendine ve halkımıza yüklemiş olduğu onur ve namus görevidir. Bunun bilinciyle savaşa yöneldik, bugün bunun bilinciyle savaşı yükseltmekteyiz.

Partimiz, 84'ün 15 Ağustos'unda, bölge halklarının baş düşmanı emperyalizmin en büyük kukla gücü olan TC faşist sömürgeciliğine karşı, açık silahlı savaşımı başlatarak, bunun en büyük ve ilk adımını oldukça kararlı bir şekilde atmıştı. İlk adımın kararlılığı, sonraki adımların istikrarlı mesafeleri için garanti olmaktadır. Bu da, büyük bir imanla yürüyüşe atılanların kârıdır ancak.

15 Ağustos 1984'te büyük bir imanla harekete geçen Partimizin silahlı güçleri, NATO'nun sayıca en kalabalık ve dünyada ilk sıraların en büyük ordularından biri olan TC ordusunu amansız ve kahredici darbeleri altında işlemez, hareket edemez hale getirirken, vermiş olduğu yüzlerce şehidini halkımızın birliğinin köşetaşları, akan kanlarını da birliğin harcı yapmıştır.

Ve halkımız, Partimizin Newroz imanıyla açmış olduğu direniş ve savaş yolunda güngünden daha yüksek bir katılım ve kararlılıkla yerini almıştır. Halkımızın, köleliğe karşı başlatılan bu özgürlük yürüyüşündeki güçlü adımları, Partimizi 90'dan başlayarak, 90'lı yılları ayaklanma yılları haline getirmeye ve bu ayaklanmaların ucunda da bağımsız ve özgür bir yaşam şiarını yükseltmeye ve güçlerini bu tarzda konumlamaya sevk etmiştir. Halkımıza dayatılan inkar politikasını kırmanın yolu böyle açılıyor işte.

Başkan APO diyor ki: *"Unutmayalım ki, dünyada halkların kimliğini belirleme kesinlikle suç değildir. Fakat herkes adımızı koymayı dehşetle karşılıyor. Mevcut düşmanın barbarlığı bunu böyle dayatıyor ve bu konuda çok cüretkar davranıyor. Halkımız da ne kadar kötülük varsa, hepsini kendisine yakıştırıyor. Ülkesine yabancı, onun ruhunu, kimliğini tanımıyor... Halkımız içine düşürüldüğü bu suçlu ve lanetli durumdan kurtulmak için, kendi öz savaşımına yüklenerek, hem kendine ve hem de insanlığa karşı kendini suçlu durumundan kurtarmalı, insanlık ailesinin onurlu ve şerefli bir üyesi haline gelmelidir."*

Bu görevlerle yüklü Kürdistan halkı için, Newroz isyanlarının anlamı ne oluyor? *"Kürdistan halkının geleneksel bayramı olduğu kadar, halkımızın çağdaş anlamda, kendi ulusal kimliğini, geçmiş tüm yıllardan daha da fazla açığa çıkararak, bunun savaşımını, kendi halk savaşımını sağlam temellerde ve bir daha yenilmemecesine yaşayarak ulaştığı bu yeni yılı, Newroz tarihini gözönüne getirdiğimizde 2602, Miladi 1990 yılını, bir anlamda Partimizin de başta Nusaybin-Cizre halk isyanı olmak üzere, tüm ülkede ulusal kimliğe ve özgürlüğe dönüş hamlesini daha da ileri bir düzeye taşırarak karşılaması, gerçek bir kutlama anlamına geliyor.*

"Yeni şeyler derken, esas olarak mücadelede ulaştığımız yeniyi anlamalıyız. Bir yandan Partili militanların şahadeti, diğer yandan halkımızın kanlı isyanı, Newroz'un nasıl karşılanması gerektiğini ortaya çıkarmaktadır. Bu temelde mücadelenin vardığı düzey, gerçek bir umut kaynağı, yaşamın temel, vazgeçilmez yeni bir şeklidir."

Umut kaynağı Newroz aynı zamanda öze yönelıştir

"Halklar zor dönemlere düşüp, bu dönemleri yaşadıklarında, hele bu halk Kürdistan halkı ise, bir kader gibi gittikçe tükenen ve adına yaşam denilemeyecek olan, yabancı işgal ve hatta sömürgecilik denilemeyecek olan bir durumu yaşıyorsa, bundan da öteye, eşine ender rastlanan bir tükeniş sürecinde ise, bu durumların üzerine düşünce ve davranış üretmek gerekiyorsa; bu insanın temel özelliklerine sahip çıkmanın vazgeçilmez bir gereği ise; yaratılanlar, önemli sonuçlardır ve yeniye ulaşmada muazzam sağlam bir başlangıçtır" diyor Başkan APO.

Evet, halk tarihimiz gözönüne getirildiğinde, tüm bu gerçeklik iyice

irdelendiğinde görülecektir ki, başarılanlar hiç de azımsanacak şeyler değildir. Ve yine, önümüze koyduğumuz hedefler gözönüne alındığında, görülecektir ki, azımsanmayacak başarılardır ama hiç de yetinilecek başarılar değildir. Aksine, mücadelenin gelinen aşamasında görev, her zamankinden çok daha ciddi bir tarzda sorumlu devrimcilikle yaşama yönelmeyi zorunlu kılmaktadır.

Halk tarihimiz, ayaklanmaya kalkışan halkımızın tüm fedakarlığı gösterdiğinin örnekleriyle doludur ve yine, sağlam bir yaklaşımın ve örgütlemenin içinde akmayan ayaklanmaların nasıl ezildiklerinin ve ardından, nasıl bir ölü toprağının altına gömüldüğümüzün de örnekleriyle doludur. Parti hareketimiz, halkımızı eşsiz bir fedakarlık örneği olan ayaklanmaya yöneltmiştir. Böylece, tarihimizin canalıcı noktasını yakalamış bulunuyoruz. Şimdi, en büyük enerjiyi açığa çıkararak bu canalıcı noktaya yüklenmenin zamanıdır.

En yüksek sorumluluk açığa çıkarılmadan, durumu bu tarzda ele almak mümkün olmuyor. Başkan APO, ayaklanmaya hazırlık günlerine böyle başlamıştı. Döneme, girilen yeni döneme işaret etmiş ve her şeyden önce, Parti yapısını buna hazırlamayı esas almıştı. Ve şu anda başlatılan halk ayaklanmaları evresinde savaşa, öze yüklenerek, yüklenmeyi esas alarak, mücadelenin nasıl geliştirilebileceğinin yüksek mantığını açığa çıkarmaktadır.

Diyor ki: *"Yıllar, sonuç ve başlangıç anlamında, çeşitli halklar, partiler ve kişiler için net gündemleştirilerek incelemeye tabi tutulursa, işler kolay yürütülür. Bu halk, onun adına öncülük iddiasında olan PKK ve bizler sözkonusu olduğunda, gündemimizi doğru belirlemek, sağlam başlangıçlarla değerlendirmelere girişmek, bunun pratik çabalarını, yürüyüşünü yapmak, gerçekten çok büyük gücü sergilemek demektir. Çok güçlü olmak, kendini aşmak, gelişmelere -ki, bu bizde bir varlık-yokluk, bir diriliş meselesidir- yetmek, onu anlamı çok özgün olan başarılı bir gelişme içinde tutmak, buna sürekli güç getirmekle birlikte en az tahribatla yol aldırmayı bilmek zorunludur. Çünkü bu çok önemlidir. Sorumluluk ciddi duyuluyor ve dava adamlığı bu temelde kavranılıyorsa, kapasite ve biçim kazanmak vazgeçilmezdir, gereklerini karşılamak ise zorunludur.*

"Yeniyıl, halk ve Parti için olduğu kadar, daha çok da militan için, kendini köklü gözden geçirme, önünde görev olarak duran, bir anlamda bağlı olduğu göreve yeterli olma, onu hiçbir bahane ileri sürmeksizin karşılama anlamına gelir, bu üstlenilen rolün vazgeçilmez gereğidir. Herkes işlerine mutlaka böyle yaklaşma durumundadır... Denilebilir ki, özellikle kendimi tanıdığımdan -buna çocukluğu da dahil etmek gerekir-, temel endişe kaynaklarına yöneldiğimden günümüze kadar, bugün tanımını yapmaya çalıştığım yaşamı gerek halk için, gerekse birey için, kendim için hala yakalamaya çalışıyorum. Düşünün; bunca yıl neyin peşinde olunsaydı elde edilemezdi ki? Fakat biz, hala yakalamaya çalışıyoruz. 'Bir devlet kurmaya az kaldı' biçiminde de kendimizi kandırmıyoruz. Öyle basit bir yaklaşımla da sınırlandırmıyoruz. Bu konuda oldukça kapsamlı olmaya çalışıyoruz. Bilindiği gibi, çok başlangıçlar yaptım ve hemen hemen her gün yeni başlangıçlar yapıyorum."

Öze yönelme; PKK önderliğinde her gün, her saat kendini aşan bir devrimciliğe böyle varılıyor işte. Militandan istenen de bunun aşılmasıdır. Mücadelede, pratik içinde önderliğin çizgisine varma, onu gerçekleştirme... Devrimi başka türlü kurtarmanın yolu yok.

Ayaklanmalarla başlayan yeniyıl, aynı zamanda, militanın kendisini yenilemesi için de güçlü bir dayanak oluşturuyor. Herbir militan, halkın bu kalkışmasına layık olup-olmamada, toplumsal namusu konuşturup-konuşturmamada kendini açığa vuracaktır.

Militana seslenirken, Başkan APO şöyle diyor: *"Her şey PKK'yi önder olmaya zorlarken, sizlerin birçok özelliğiniz bu konuda çelişki arzediyor. Bizim aşmak istediğimiz bu oluyor...*

"Ülkede halihazırda bir savaş var. Buna tam anlamıyla gerilla demek doğru değil. Silahlı topluluklar var ve yine son günlerde önemli bir ayaklanma var. Gelinen aşamada geriye çekilebilecek yanı yoktur. Ama sorunlarımız üzerinde yoğunlaşmayı zorunlu kılmaktadır...

"Bir anlamda ulusallık PKK etrafında yoğunlaşmaktadır ve bu da, sınıfsal savaşımı Parti içinde tırmandırmaktadır...

"Bügün düşmanda, neredeyse kadrolara 'evet' diyen bir anlayışla karşı karşıyayız, çünkü, bunu aşılabilir görüyor. Ama, Parti Önderliğine 'hayır' diyorlar. Bu, Parti birliği ve ulusal birliği sağlayan güç olduğundandır... Kadro yapısına genel olarak evet diyor. Bu, düşmanın bilinçli yaklaşımıdır. Kadro yapımızın yapısal hastalığı açığa çıkıyor. Düşman bundan umutlanmaktadır. Neden? Parti çizgisinde yürümeyen devrimcilikten dolayıdır...

"Çizgide netleşmeme, Parti görevlerini yerine getirmeyi işlemez duruma getiriyor, PKK'nin muazzam olanaklarını işlemez duruma getiriyor. Bu, gelişmelerin, çok ileri düzeye sıçratacağımız gelişmelerin ileri düzeye çıkmasını engellemektedir."

Savaşla toplumu yenileyen Partimiz, büyük önder APO'nun yol gösterici komutası altında, savaşta kendini yenilemeyi savaşı başarıya götürmenin yegane garantisi olarak ele almaktadır. İçine girilen yeni dönemin hedefleri, beklentileri bunu daha bir yaşamsal kılıyor.

"Yaşayıp, yaşamamamız bugünkü değerlendirmemize bağlıdır. Sıradan bir çaba ile bile, dürüstçe olduğundan, çizgiyi tutturma işten bile değildir...

"Kürdistan halkı tarihinde ilk defa asalak olmaktan çıkıp, kendi gücüne oturuyor. Halkın bu yeni adımı geleneksel değildir. PKK'nin etkisidir ve ancak onun önderliğiyle birlikte yaşar.

"Gerek halk ayaklanması ve gerekse gerillayı etkin bir yönetim gücüne ulaştırmayı bilmeliyiz. Güncel görev budur." Başkan APO'nun, PKK'nin önüne koyduğu görevler bunlardır. Bu, halkımızı asalak bir yaşantıdan kurtarıp, kendi gücüne oturtma isteminin ifadesidir. Halkı kendi gücüne kavuşturma istemidir.

Bir söyleşide, *"Ben lanetlenmiş, aşağılanmış, düşürülmüş Kürdü sevmiyorum. Biz böyle oldukça kimse bizi sevmesin"* demişti. Tarihsel lanete uğramış Kürde karşı, alternatif bir tarih geliştirmenin adımlarını atarken, büyük önderimiz APO, kendisinin sevgiye layık görebileceği aklanmış bir halk yaratmanın eşsiz çabasını böyle geliştiriyor ve soyut sevgi sözcüklerine pratik işlerlik kazandırıyor. Bu, kendine, yurduna sahip çıkmanın engin bilincidir.

Bu bilinç, ayağa kalkmış halkla birlikte büyüyor, şahadete eren şehitlerle toprağa kök salıyor ve bükülmez, kırılmaz bir kuvvet doğuyor.

Ve Başkan APO, kaderini eline almış, ordulaşmış bir halk olarak zalimin üstüne daha bir kahredici yürümek için, "yeni ayaklanmalara doğru ileri" komutunu veriyor.

Artan katliam ve sürgün uygulamalarına karşı halkın cevabı:

AYAKLANMAK VE DAĞA ÇIKMAK

Türkiye ve Kürdistan'daki siyasal olaylar başdöndürücü bir hızla gelişiyor. Çeşitli haber ajansları, basın-yayın organları, haber yetiştirmekte ve olayları yorumlamakta zorlanıyorlar. Kürdistan'da kitle eylemliliği, halkın başkaldırısı ve ulusal kurtuluşçu mücadele yeni aşamalar katediyor, ilerici insanlığın mücadelesine son derece ilginç ve yeni eylem biçimleri kazandırıyor. Kürdistan ulusal direnişi ve bunun da etkisiyle Türkiye'de gelişmekte olan halk muhalefeti karşısında, faşist-sömürgeci rejim, kendini tam bir kuşatma altında hissediyor. Çeşitli çevreler, kemalizmin ve Türkiye Cumhuriyeti adlı devletin temellerini tartışıyorlar, tarihinin en ciddi sınavıyla yüzyüze olduğunu ve bundan başarıyla çıkıp çıkamayacağının yakında belli olacağını söylüyorlar. Mevcut ortamda ve yaşanan gelişmeler karşısında faşist-sömürgeci Türk rejimi, eski politikalarında ve kuruluş temellerinde ısrar ediyor, kendisini olduğu gibi ortaya koyuyor; ya hep, ya hiç. Yani, ya PKK önderliğindeki Kürdistan halk direnişinin, ulusal kurtuluş hareketinin kökü kazınacak, dolayısıyla faşist-sömürgeci Türk rejimi olduğu gibi yaşayacak, ya da işbirlikçi burjuvazinin faşist-sömürgeci rejimi tümüyle yıkılıp gidecek. Burjuva düzen, faşist-sömürgeci rejim, kendi varlığını en son sınırda böylece bütünüyle ortaya koyuyor. Çünkü, en küçük bir değişiklik, reform ve yenilenme yapamayacak duruma gelmiş bulunuyor. Bu doğrultuda atacağı her küçük adımın kendi yıkılışını daha da hızlandırıp yakınlaştıracağını çok iyi biliyor. Emperyalist efendileri ve özellikle ABD, İran'dan ve diğer ülkelerden çıkardıkları tecrübeleri Türkiye'deki uşaklarına durmadan aktarıyor. Fakat çaresizdirler, Türk rejiminin önüne de İran Şahı'nın gittiği yolu koymaktan başka bir şey yapamıyorlar. Faşist-sömürgeci rejim, İran Şahı'nın yolunda hızla ilerliyor, sözde yeni önlemlerle aslında kendi ömrünü daha da kısaltıyor ve sonunu yakınlaştırıyor.

Özel savaş, diğer savaş türlerine göre en toleranslı olanıdır. Bir meydan muharebesi gibi, bir yıldırım savaşı gibi sahibini bir anda zafer ya da yenilgi ile yüzyüze getirmez. Bununla birlikte, özel savaş, karşısındaki halk direnişi sürdükçe, uygulayıcısı açısından en riskli bir savaş türüdür. Çünkü bütünüyle yalan ve hileye, kirli savaşım biçimlerine dayanır. Karşı direniş bunları açığa çıkardıkça özel savaşın dayandığı bütün taktikler sahibine zarar verir, uygulamalar tersine dönerek uygulayıcısını zor durumda bırakır, onu yıpratır ve adım adım yenilgiye götürür. Kesintisiz süren ve sürekli gelişen Kürdistan direnişi karşısında, faşist-sömürgeci Türk rejimi, uyguladığı özel savaşla işte böyle bir muzdarip hastalığı yaşamış ve bunun sonuna gelmiştir. Başvurduğu bütün taktikler pratikte kendini başarıya götürüyor gibi görünmüşse de, gerçekte siyasal bakımdan ve uzun vadede pratik açıdan adım adım yenilgiye götürmüş ve hepsi de kendi aleyhine dönmüştür. Öyle ki, "şu kadar gerilla öldürdüm" diyememektedir artık, çünkü bu, yürüttüğü savaşın boyutlarının göstergesi olmakta ve siyasal açıdan kendi yenilgisini göstermektedir. Gerillanın moralini bozmak için geliştirdiği "sizi savaşa gönderenler zevk-ü sefada yaşıyorlar" propagandası, gerilla üzerinde değil, tersine kendilerinin savaşa sürdüğü askerler üzerinde etkili olmaktadır. "Terör dış kaynaklı" diye yaptığı propaganda ve dış ülkelerdeki dostlarıyla birlikte geliştirdiği operasyonlar, Kürdistan dağındaki gerillanın sürekli vuruşu ve kasabalardaki halk kitlelerinin direnişiyle tamamen tersine dönmüş ve kendilerini zor durumda bırakmıştır. Hem iç, hem de dış kamuoyu, yaşananlar karşısında bu tür sözlere artık gülmektedir. Benzer örnekler her alanda ve çokça gösterilebilir. Bunlar, faşist-sömürgeci özel savaşın başarısızlığa uğratılması demektir. Özel savaş, genel planda yenilgiye uğramıştır. Bu nedenledir ki, şimdi ulusal isyanı bastırma yöntemleri olarak katliam ve sürgün uygulamaları bütün halka karşı dayatılmaya çalışılmaktadır. 28 Mart günlü Milli Güvenlik Kurulu kararları, bu noktada yeni bir süreci ifade etmektedir: Kürdistan halkı için katliam ve sürgün, baskının benzer tarzda Türkiye'ye de taşırılması, Türkiye ve dünya kamuoyu için haber yasağı, yani Kürdistan'daki durum üzerine sansür vb.'nin kısaca, abdülhamitçiliğin ve kemalizmin toplamının uygulanmaya konması. Peki ne çıkar bundan? 12 Nisan tarihli Cumhuriyet gazetesinde U. Mumcu, aynı soruyu "Kime yarar" diye soruyor ve cevabını da kendisi veriyor: "Önce PKK'ya!" Uğur Mumcu gibi kemalizmi ve faşist-sömürgeci rejimi korumaya and içmiş, M. Kemal gibi herkese öğüt veren ve herkesi kemalizm potasında eritmeye çalışan bir kalemşör bu sonuca vardıktan sonra, belli ki bize söz söylemeye gerek kalmıyor.

1990 yılı, başından beri mücadelede yeni bir sürecin başlangıcıdır. Çok çeşitli olaylar çok hızlı bir tarzda yaşandı ve günümüzde epeyce belirginlik kazandı. Bu olaylara ve gelişmelere kısaca bakmak ve bazı yönleriyle değerlendirmek gerekiyor.

12 Eylül içinde 12 Mart

Türkiye'nin günlük basını ve çeşitli siyasal çevreler, çoktan beri giderek sıklaşan ve yükselen bir sesle yeni bir askeri darbe olasılığından sözediyorlardı. Şimdi bu noktada sesleri tamamen kesildi, ne askeri darbe oldu diyebiliyorlar, ne de olacak. Eğer daha önce söyledikleri doğru idiyse, bunun bir sonuca ulaşması gerekirdi. Kendileri şimdi söyleyemeseler de, bu durum sonuca ulaştı, 28 Mart günlü Milli Güvenlik Kurulu toplantısı yeni bir askeri darbe oldu. Ve bu toplantıda alınan kararlar, çeşitli kesimlere dikte ettirilerek 9 Nisan günlü hükümet kararnamesi olarak uygulamaya kondu. Elbette bu, daha öncekilere benzemeyen bir askeri darbe türüydü, çünkü 12 Eylül rejimi içinde ve gerçekte askeri yönetim altında gerçekleşen bir darbe idi. Bu nedenle bir yönetici değişikliği yapmaması oldukça doğaldı, çünkü rejim yönetici değişikliğini yapamayacak kadar hassas bir durumda ve çaresizlik içinde bulunuyordu. Geçmiş darbelerin göstermelik yanları yönetici değişikliği olsa da, esas işlevleri toplumsal yaşama yeni bir siyasal biçim verilmesi, yukardan aşağıya siyasal yaşamın yeni bir nizam altına alınmasıydı. 28 Mart darbesi de, bu işlevi bütünüyle yerine getirdi; dokuz maddelik bir kararnameyle Kürdistan'daki savaşa ve Türkiye'deki duruma yeni bir nizam getirdi; 12 Eylül anayasasını ve 1982'den sonra yaratılmaya çalışılan faşist kanunlaşmayı da rafa kaldırarak her düzeydeki yöneticiyi kanun koyucu ve uygulayıcı yaptı; 12 Eylül'den beri geliştirilmeye çalışılan göstermelik devlet olgusunu ortadan kaldırarak, onun bir savaş örgütü olma gerçeğini açığa çıkardı. Böylece Özal'ın özlediği kısa ve genel anayasaya ve yönetim biçimine bütünüyle yasal bir yapı kazandırılmış oldu. Elbette bu da bir darbedir, 12 Eylül rejimi içinde 12 Mart türü bir darbedir ve Türkiye yönetimi yıkılana kadar artık bu tür debelenmelerle gidecektir.

Burada bu noktaya nasıl gelindiğine kısaca açıklık kazandırmak gerekir. Kuşkusuz, bu konuda son belirgin olay, Nusaybin'den başlayarak Newroz ayı boyunca Kürdistan'ın kasaba ve şehirlerinde gelişen kitle eylemleri oldu. Bu eylemler, sadece Kürdistan halkını değil, bununla birlikte Türkiye ve dünya kamuoyunu da derinden sarstı. Geniş kitlelerin katıldığı halk eylemleri, faşist-sömürgeci rejimin yıllardır sürdürdüğü yalanlarını yerle bir etti; yıllardır sürdürülen "terörün dış kaynaklı olduğu, olayları çıkaranların bir avuç terörist olduğu, halkın bunları desteklemediği ve katılmadığı, halkın yönetime destek verdiği, teröristlerin halka baskı yapıp katliam uyguladığı" biçimindeki yalan propaganda, bu eylemlerle iyice teşhir oldu. Zaten Kürdistan'da yürütülen savaştaki başarısızlık orduya kadar her kesimde tartışılıyor ve kabul ediliyordu. Kitlelerin direnişi bu gerçeği çok daha açık ve kesin olarak ortaya koydu. Bütün kamuoyunda sömürgeci politikanın bittiği ve yenilgiyle sonuçlandığı görüşü egemen olmaya başladı. Yöreye gönderilen sömürgeci parlamento heyeti halkın içine bile çıkamadı, bu heyet "yörede devletin bittiğini, PKK'den başka gücün destek bulamadığını, bütün burjuva partilerinin birer tabela partisi haline gelmiş olduğunu" açıkça ilan etti. İşte 28 Mart darbesi böylesi gelişmeler sonucunda ve rejimin son gücünü de ortaya koyması biçiminde ortaya çıktı.

Kürdistan'daki Newroz atılımının ve ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni bir darbe niteliğindeki gelişmelerde temel etken olduğu kuşkusuzdur. Fakat bu gelişmeler yeni ortaya çıkan olaylar değildi, yeni bir gelişme düzeyi kazanmışlardı, ancak önceden de rejimi başarısız kılmayı zaten gerçekleştirmişlerdir. Kürdistan'daki gelişmelere karşı sömürgeci uygulamalar Kürdistan çapında alınabilirlerdi ve zaten bunlar alınıp uygulanıyorlardı. Yani bugün Kürdistan'da uygulanması planlanan şeyler zaten altı yıldan beri uygulanmaktaydı, şimdi yapılmaya çalışılanlar bunların daha genişletilmesi oluyordu. Buna dayanarak faşist-sömürgeci rejimin 28 Mart kararnamesiyle ortaya koyduğu kararları Türkiye toplumuna kabul ettirebilmesi mümkün olmazdı. İşte bu noktada 1990 yılı başından beri Türkiye'de geliştirilen bazı olaylar anlam kazanmaktadır. Yani 28 Mart darbesi, esas olarak Kürdistan'daki gelişmelere karşı ortaya çıksa da, bu düzeyde olabilmesi için önceden hazırlanmıştır.

Bazı olaylara kısaca bakalım. Ocak ayı sonunda Ankara'da Muammer Aksoy öldürüldü, bir süre sonra da İstanbul'da Çetin Emeç. Tabii ikisinin de öldüreni yakalanmadı. Bu olaylar vesile edilerek Türkiye'de beyinleri delecek ölçüde "terör yeniden doğuyor", "Doğu'da terör Batı'ya kayıyor", "12 Eylül öncesi yeniden doğuyor", "Türkiye komşuları tarafından tehdit ediliyor" propagandası yapıldı. Ve bunların sonucunda 12 Mart günü meclis partileri liderlerinin meclisteki zirvesi gerçekleştirildi. Bu, yeni bir süreç için ilk adımın atılması oluyordu. Neydi bu olayların anlamı? Kuşkusuz bunlarla en başta PKK olmak üzere, Suriye ve diğer bazı devletler hedefleniyor, toplumda saldırgan bir şovenizm yaratılmaya çalışılıyordu. Ancak, bunlarla birlikte, olayların tüm Türkiye kentlerini kapladığı ve önlemlerin bu düzeyde geliştirilmesi gerektiği topluma kabul ettirilmek isteniyordu. Olaylar bütünüyle bu doğrultuda geliştirildi. Bütün sömürgeci yöneticiler hep bir ağızdan avazları yettiği kadar aynı koroyu bağırdılar. Günlük burjuva basını, bu doğrultuda borazan gibi öttürüldü. Olaylarda Suriye parmağı bulabilmek için sözde sınır operasyonları ve kaçakların yakalanması senaryoları gerçekleştirildi. Olaylarda islam parmağı bulabilmek için her türlü propaganda herkese yaptırıldı, örgütler kurulmaya, örgütler ortaya çıkarılmaya çalışıldı. Bu konuda hala yeni örgütler kurabilmek için MİT yoğun olarak çalışıyor. Doğrusu fazla başarısız da olmadılar bu konuda. Ortaya birçok islam örgütü adı attılar, bazı adamları yakalayarak örgüt diye kamuoyuna lanse ettiler. Ve en sonunda aradıklarını bulmayı başardılar: "Partiya İslamiyê Kurdistan". Yıllardan beri Kürdistan'ın Güney ve Doğu parçalarında bazı kişilerin çıkarlarını korumak için kullanılan bu adı, yeni ve gizli bir örgüt olarak ortaya attılar. Öyle ya, hem Kürt, hem de islam vardı adında, bir taşla iki kuş vurmak gibi bundan daha iyisi nasıl bulunabilirdi? Fakat bir üçüncü özellik daha gerekiyordu. Bu örgüt PKK ile nasıl ilişkili hale getirilebilecekti? Bunun için de her türlü çabayı harcadılar, ancak sonuçsuz kalarak "PKK ile hiçbir ilişkisine rastlanamamıştır" açıklamasını yaptılar. Ne demek oluyordu bu açıklama? Çok açık ki, esas amacın bu tür örgütleri (eğer varsa) açığa çıkarmak değil, PKK ile islamiyetin bir ilişkisini kurabilmek olduğunu gösteriyordu. Tabii islamiyetin adı kemalist dilde her zaman "irtica" idi ve yine bu adla araştırılıyordu.

Tarih bilinci her zaman öğreticidir, tarih bilinci bugünü anlamak ve geleceği görebilmek açısından çok, pek çok önemlidir. Kemalizmin Kürdistan'daki ayaklanmaları ezme ve Kürdistan'daki soykırım uygulamaları her zaman "irticaya karşı hareketler, irticai gericiliğe karşı ilerici, devrimci mücadeleler" olarak gösterilmiştir. Kürt ayaklanmaları içinde şeyhlerin, seyidlerin varlığı bu doğrultuda ustaca kullanılan etkenler olmuştur. Türkiye'de komplolara başvurularak bu tür olayların varlığı doğrultusunda halk aldatılmıştır. Böylece ve buna dayanılarak Kürdistan'daki isyanlar ile Türkiye'deki sosyalist ve ilerici hareketler ezilmiştir. Bu oyunu bozan ve bu konuda gerçekleri ortaya çıkaran ilk hareket PKK olmuştur. İşte 1990 yılı başından beri yaşanan olayların amacı, rejimin harcadığı bütün çabaların anlamı, PKK'nin geliştirdiği direnişe karşı da aynı kemalist taktiği uygulayabilecek ortamı yaratabilmektir. Faşist-sömürgeci rejim, PKK'nin ve Kürdistan halkının üzerine bu sefer de yürürken, kemalizmin köhnemiş taktiklerine bütünüyle sarılmakta, 1990'lı yılları 1920'li, 1930'lu yıllar sanarak aynı yöntemleri kullanmaya çalışmaktadır. Bu açıdan, eğer kemalizme III. Abdülhamit devri denirse, 12 Eylül rejimi de IV. Abdülhamit devri olmaktadır. Bu her bakımdan, düzenin ömrünün sonuna gelmesi ve zorla yaşatılmaya çalışılması bakımından da böyledir. Ancak, PKK önderliğindeki Kürdistan direnişine karşı, faşist-sömürgeci rejim, islami hareketin gelişmesine imkan vermiş olmasına rağmen, bir "irtica" bu-

laştırması yapmamıştır. Bu konudaki yoğun çabaları sonuçsuz kalmıştır. Bu nedenle, Türkiye'de ilk defa gerçekler açıkça söylenmektedir. 28 Mart kararnamesi gereğince büyük kentlerdeki matbaalara verilen emirde "Kürt meselesi ve sosyalizme ilişkin yayın basarsanız kapatılırsınız" denmiştir. Sosyalizm ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, birbirine kopmaz biçimde bağlı olan bu iki akımın birlikteliği nihayet faşist-sömürgeci rejim tarafından da açıkça itiraf edilmiştir. Bakalım Kürdistan ulusal direnişine "milliyetçilik" diyen sosyal-şovenizm, babası olan şovenizmin bu açık itirafı karşısında ne yapacak?

Devam edelim. Türkiye'de yönetimi elinde bulunduran gerçek güç, Ankara ve İstanbul'da tezgahladığı olaylarla ve bunlara dayanarak geliştirdiği propagandayla kendini, yani faşizmi savundurtmak ve yeni baskı düzeni yaratmak için önemli bir mesafe katetti. Fakat, yönetimde de kendisi olduğu için, bir bakıma da başarısız konuma düştü. İşte bu görüntüyü gidermek için Hatay sınırı olayı ile islami örgütler olayından yararlanmaya çalıştı, bunlarla "teröre karşı başarılı olduğunu" göstermek istedi. Benzer "başarıyı" Kürdistan'da da göstermek ve olayların hepsini birbirine bağlıymış gibi lanse etmek için gerillanın üzerine gitti ve Savur'da 13 gerillanın şehit düşmesiyle sonuçlanan (tabii kendi kayıplarını gizleyerek) çarpışmayı göze aldı. Bu olay ise, Kürdistan'da yepyeni bir mücadele durumunun ortaya çıkmasına vesile oldu ve geniş ve yaygın kitle eylemliliği ile Kürdistan'da sömürgeciliğin varlığının bitmiş olduğu gözler önüne serildi. Bu durum, özel savaş güçlerince zaten biliniyordu, baharla birlikte Kürdistan'daki savaşın büyüyeceği zaten özel savaş yöneticileri tarafından da söyleniyordu. Faşist-sömürgeci rejimin 1990 başından itibaren Türkiye'deki bu çabaları ise, Kürdistan'da ortaya çıkacağını beklediklerı gelişmelere karşı kendilerini hazırlamak oluyordu. Eğer olaylar sadece Kürdistan'da olsaydı, önlemleri Türkiye için alamazlardı; Türkiye'de başvurdukları siyasal komplolarla bunun ortamını da yaratmış oldular. Ve böylece 28 Mart darbesine ulaştılar. Bu sırada ortaya çıkan olayların gelişimi de ilginçtir. Milli Güvenlik Kurulu toplantısı öncesi ordu yönetimi toplanıyor ve hazırlığını yapıyor; tabii ABD elçisiyle görüşüp bağlı oldukları merkezin direktiflerini almayı da ihmal etmiyor. Hazırladıkları muhtırayı 28 Mart günü Özal'a veriyorlar ve sivil kesimin bu doğrultuda düzenlenmesi için görevlendiriyorlar. Aynı gün Özal'ın, Demirel ve İnönü'ye çağrısı ortaya çıktı. Tabii adı "ulusal birlik için zirve" olarak kondu. Demirel ve İnönü, büyük bir utanmazlık ve ikiyüzlülükle "ulusal menfaatler açısından gittiklerini" söylüyorlar, 2 Nisan günlü "zoraki zirve"ye. Halbuki Özal'a karşı aylardır söyledikleri sözlerin tümünü yalayarak şapkalarını alıp Genelkurmay'ın verdiği emir doğrultusunda hizaya geçtiler. Çağrıyı yapan Özal değil orduydu, bunu herkes biliyordu ve herkesten çok da Demirel ile İnönü biliyorlardı. Bu nedenledir ki, bir sözü iki etmeden hazırola geçtiler ve verilen emir doğrultusunda, fakat kendileri de hiçe sayılırcasına hareket ettiler. Halkımızı katletme uğruna, bu noktada her türlü hukuk ve demokrasiden, hatta seçim isteklerinden bile vazgeçtiler. Utanmadan şimdi mevcut uygulamalardan kendilerinin sorumlu olmadıklarını, bu kararnameyi kabul etmediklerini söylüyorlar ve bununla halk kitlelerini aldatmaya çalışıyorlar. Halbuki, "her türlü önlemi alın, destekliyoruz" diyerek açık çek veren kendileriydi. Yine Demirel, büyük bir hayasızlıkla, bu kararnameye karşı Milli Güvenlik Kurulu'nu sözümona göreve çağırıyor ve engellemezse sorumlu olacağını söylüyor, sanki bu kararnameyi hazırlayan adı geçen kurul değilmiş gibi. Bir de bununla faşist-sömürgeci özel savaş karargahını aklamaya, sorumluluğu sadece Özal'a yükleyerek halkı aldatmaya çalışıyor. Türkiye'nin ünlü yazarlarının meşhur demokratı Demirel'in marifetleri işte bunlar oluyor.

Daha sonraki gelişmeleri kısaca özetlersek: 28 Mart muhtırası 2 Nisan günü "zoraki zirve" ile muhalefeti hizaya getirdi. Zaten önce de değillerdi, fakat bu olayla SHP ve DYP bir burjuva muhalefet olma özelliklerini de iyice kaybettiler. Faşist-sömürgeci rejim içinde ve özel savaş yönetimi altında sağda solda laf eden ve belli bir kitle gücünü kandırarak etkisiz hale getiren güçler durumuna iyice düştüler. Görevleri bundan böyle daha çok bu çerçevede olacak ve sadece bununla sınırlı kalacak.

28 Mart muhtırası, daha sonra Özal'ın burjuva basınıyla yaptığı toplantı ile basını da hizaya getirdi ve kitleler üzerindeki etkide bulunan önemli bir güç de böylece yeni darbeye göre düzenlenmiş oldu. Her türlü meslek ahlakını bir yana bırakan bu utanmazlar takımı, faşizmi ve Kürt halkı üzerindeki soykırımı destekleyeceklerine dair gereken bütün güvenceyi verdiler. Görünüşte bunlar da Özal'ı eleştiriyorlardı, halkın bu yönlü öfkesini bilerek fazla satış yapabilmek için sözümona eleştiriler yayınlıyorlardı. Fakat nasıl bir çıkar düşkünü ve faşizm yardakçısı olduklarını burada çok iyi ve açık bir tarzda ortaya koydular. Özal'ın direktifleri yetmedi bunlar için, daha sonra özel savaş valisinden görevlerine ilişkin daha geniş ders almayı da ihmal etmediler. Burjuva muhalefet ve basın böyle hizaya getirildikten sonra, 9 Nisan günü muhtıra hükümete dikte edildi ve bu tarihli hükümet kararnamesi olarak ortaya çıkarıldı. Bu nasıl hükümet ve yönetim gücüyse, kendi adına çıkarılan kararlar başkalarına ulaştıktan sonra, en sonunda kendilerine geldi ve bunların dışında kalanlar üzerinde (sosyalist, ilerici güçler ve Kürdistan halkı üzerinde) uygulanmak üzere kendilerine verildi. Böyle bir kukla hükümetin benzerini dünyada bulmak herhalde çok zordur. Zaten varlığıyla yokluğu bile belli değildir. Sözde Türkiye'yi bir hükümet yönetmektedir, fakat bu hükümetin adından başka ortada cismi yoktur, ancak Türkiye'de bir yönetim görevi yerine getirilmektedir, o halde kim bu yönetici? Gelişimin mevcut düzeyi Türkiye'deki özel savaş yönetiminin durumunu, bu gizli yönetim erkini kamufle etmek için görünen kurumların birer asma yaprağı olarak kullanıldığını çok net bir tarzda açığa çıkarmıştır.

Direnişin gücü: Dört örnek olay

Faşist-sömürgeci Türk rejimi, Kürdistan'da yürüttüğü savaşa böyle yeni bir düzey kazandırır ve yeni bir biçim verirken, bu yönde yapılan toplantılar, atılan adımlar Kürdistan'da bunları boşa çıkaran direniş eylemleriyle karşılandı. Rejimin bu yeni kararları, onun Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısındaki başarısızlığının ve çaresizliğinin bir sonucu olduğu gibi, bir darbe niteliğindeki bu durumu gerçekleştirmek için başvurduğu olaylar da anında devrimci eylemlerle karşılık buldu. Siyasal olaylar, her zaman olduğundan çok daha fazla birbirleriyle bağlantılı ve adeta bir siyasal düello biçimde yaşandı. Direnişin gücünü gösteren bu olayların bazılarını burada kısaca incelemek gerekir.

Birinci olay: Faşist-sömürgeci rejim, Savur'da giriştiği bir çarpışmada 13 gerillayı öldürdüğünü açıkladı ve bununla kamuoyu nezdinde çok büyük bir başarı kazanmış olduğu intibasını vermeye çalıştı. Bu olayın hemen ertesi günü, 14 Mart'ta Nusaybin halkı şehit gerillalara sahip çıkarak, şehitlerini törenle toprağa verme işine girişti. Cenaze töreni büyük bir kitle gösterisi halini aldı ve halkın ulusal kurtuluşçu eylemine dönüştü. Özel savaş birliklerinin kitlelere saldırması, olayı daha da büyüterek halk ayaklanması haline getirdi, yetmiş bini aşkın nüfuslu şehir bütün işyerlerini kapatarak sömürgeciliği topyekün protesto etti. Nusaybin'deki durum, sadece Kürdistan halkının değil, bununla birlikte Türkiye ve dünya kamuoyunun da ilgi merkezi haline geldi. Faşist-sömürgeci rejimin öldürdüğü gerillalarla başarılı olduğunu göstermek istediği bir anda ortaya çıkan halk direnişi, bu tür sömürgeci hayalleri yerle bir ettiği gibi, ulusal kurtuluş mücadelesinin geniş ve sağlam kitle temelini de gösterdi. Olayın boyutu, etkisi ve önemi bununla da sınırlı kalmadı, kitle eylemliliği Nusaybin'i takiben Cizre, Silopi, İdil, Midyat, Kızıltepe, Derik, Mazıdağı, Diyarbakır, Silvan, Batman, Kozluk, Lice, Hani ve diğer birçok Kürdistan kasabasına ve kentine yayılarak haftalarca süren halk direnişi olarak mücadeleye yepyeni bir aşama kazandırdı. Türkiye'de işçi, öğrenci, köylü kitlelerini derinden etkiledi, birçok kentte ortaya çıkan kitle eylemleriyle desteklendi.

Neydi peşpeşe gelişen bu halk başkaldırısının anlamı? Besbelli ki bu konuda çok şey söylenebilir ve anlamı çok yönlü ve oldukça kapsamlıdır. Her şeyden önce, halkın ne istediğini ve neyi desteklediğini ortaya koymuştur. Türk sömürgeci egemenliğinin Kürdistan'da bir askeri kuvvet, bir zor gücü olduğunu açıkça göstermiş, referandum niteliğindeki bu hareket sömürgeciliğin bitişini ilan etmiştir. Zaten çeşitli sömürgeci çevreler de bunu açıkça böyle ifade ettiler ve yeni uygulamalarını buna karşı planladılar. Yine bu hareket, yıllardan beri büyük bir çabayla yayılmaya çalışılan sömürgeci yalanları yerle bir etti, dünya kamuoyunun PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin durumu hakkında en iyi bilgilendirici bir eylem oldu. Diğer yandan, ulusal kurtuluş mücadelesinde yepyeni bir evre başlattı, gerillayla başlayan mücadeleye yeni biçimler ekleyerek zenginleştirdi. Daha da önemlisi, yaşanacak çok çeşitli mücadele biçimlerinin yaratıcısı oldu. Gerilla ve halk ayaklanması, birbirini besleyip geliştirecek, çok çeşitli tarzlarda ve içiçe uygulanacak, yeni mücadele biçimleri yaratacak iki mücadele tarzı olarak hareketin pratiğine girdi. Artık bu temelde mücadelenin çok daha hızlı gelişmesi ve boyutlanması, kitlelerin örgütlülüğünün gerçekleşmesi mümkün olacaktır. Hareket, bu noktada belli ölçüde yaşadığı bir sıkıntısını aşmış, artık Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ve kitle örgütlerinin gelişmesinin yolu açılmıştır.

İkinci olay: Nusaybin'den sonra Cizre'de de gösteri yapan kitleler üzerine sömürgeci özel savaş güçleri tarafından ateş açıldı. Çok sayıda insanın ölümü ve yaralanmasına yol açan bir katliam gerçekleştirildi, yüzlerce insan tutuklanarak işkencehanelere gönderildi. Bununla kitlelerin korkutulması, sindirilmesi ve en önemlisi de onlara güçsüz ve sahipsiz olduklarının gösterilmesi amaçlanmıştı. Cizre olayından hemen sonra, Elazığ Ferrokrom tesislerinde görevli 9 sömürgeci yönetici bir gerilla saldırısı ile öldürüldü, birçok araç imha edildi. Gerillalar, eylemlerinin Nusaybin ve Cizre'de gerçekleştirilen kitle katliamına karşı bir misilleme hareketi olduğunu açıkladılar. Bu, çok önemli ve etkili bir olaydı. Sömürgeci yöneticiler ve onların propaganda borazanları olan özel savaş basını günlerce "katliam" diye avazlarının yettiği kadar bağırdılar, fakat hezeyanlarının ciddi hiçbir etkisi olmadı. Peki, Nusaybin ve Cizre'de sivil halkın öldürülmesi katliam değil miydi? Bunlar karşısında susan, bundan da öte kitlelerin kontr-gerilla timlerine ateş ettiğini söyleyerek halkı suçlu, katiller sürüsünü ise masum göstermeye çalışan güçlerin ne denli ahlaktan yoksun olduğu açık değil mi? Aynı güçler, yalancı çığlıklarının etkisiz kaldığını görünce, bu sefer gerilla eyleminin esas amacını unutturmaya, krom hırsızlarının düzenlediği ve PKK'yi bu doğrultuda kullandığı bir olay gibi göstermeye, bu doğrultuda çeşitli senaryolar uydurmaya çalıştılar. Fakat, bütün bu çabaların da ciddi hiçbir etkisi ve önemi olmadı, zira olay yerli yerine oturmuş ve amacını gerçekleştirmişti. Böylesi olayların her zaman kullanılan bir yöntem olmadığını ve olamayacağını iyi biliyoruz, ancak yerinde ve zamanında ve misilleme amacıyla başvurulan böyle bir eylemin, mücadele açısından ne denli etkili ve önemli olduğunu bu eylemle çok somut bir tarzda görmüş bulunuyoruz. Ve zaten buradaki amacımız da eylemin bu niteliğini ortaya koymaktadır. Eylem, sömürgecilerin yüreğine korku saldı, bütün ırkçı ve sömürgeci güçleri çılgına döndürdü, Nusaybin ve Cizre katliamlarıyla kitlelerde yaratılmak istenen duyguyu ve sömürgeci amaçları yerle bir etti, Kürdistan'ın halk kitlelerinde büyük bir moral, sahiplik ve güç duygusu yarattı. Sahiplik ve güç olma duygusu çok önemlidir, kitlelerin eylemliliği için mutlaka yaratılması gereken bir şeydir. Nitekim bu eylemle desteklenince Cizre halkı çok daha geniş bir protesto eyleminde bulunabildi, sömürgeciler ise bu eylemi sadece uzaktan izlemek, kitlelere dokunmamak zorunda kaldılar, vahşiliklerinden arındıkları için değil, gerilladan ve eyleminden korktukları için böyle davrandılar. Siyasal mücadele, karşıt güçler arasında bir irade savaşıdır; savaş ise bunun en keskin ve öldürücü halidir. Düşman iradesini felç eden bir eylemin siyasal mücadelede başarı kazanmak noktasında değeri büyüktür. Her sömürgeci katliam mutlaka karşılığını bulmalı ve devrimci eylemin misillemesiyle karşılanmalıdır. Türk sömürgecileri, Kürdistan'da başvuracakları her katliamın karşılığını devrimci eyleme mutlaka ödeyecekler, yapacaklarının ve yaptıklarının hesabını vereceklerdir.

Üçüncü olay: Nisan başında, 28 Mart kararnamesi hazırlanıp "liderler zirvesi"ne gidileceği sırada Başkan A. ÖCALAN yoldaşın Hürriyet gazetesinde bir demeci yayınlandı. Türkiye'de her çevreye yönelik verdiği mesajlar çok önemliydi ve zamanlama olarak özel savaş yönetimini ve onun yeni girişimlerini adeta felç edecek nitelikteydi. Bu düzeyde ve çok yönlü etkisi oldu. Nitekim 28 Mart kararnamesinin içeriğinin kamuoyuna açıklanması bu nedenle günlerce geciktirilmek zorunda kalındı. Kamuoyu üzerindeki etkisinin azaltılması ve kararnameye karşı itiraz seslerinin yükseltilmesinde bu demecin etkisi oldukça fazla oldu. Kitleler üzerindeki olumsuz ve korkutucu etkisi ise daha açıklamadan büyük ölçüde böylece boşa çıkarıldı. 1988 yılından beri Başkan yoldaşın Türk basınında çıkan röportaj ve demeçlerinin halk kitleleri üzerindeki etkisi adeta devrimi kazanmaya bedel bir düzeydedir. Eğer 28 Mart kararnamesiyle Abdülhamit dönemini bile geride bırakan bir sansür uygulaması içine girildiyse, bu, belirleyici ölçüde Başkan yoldaşın demeçlerinin halk kitlelerinde yarattığı derin etki nedeniyledir. Faşist-sömürgeci rejim ne yaparsa yapsın, gereken açıklamalar yapılmış ve söylenenler yerlerine artık ulaşmış durumdadır.

Dördüncü olay: Günlük basının deyimiyle "zoraki zirve" ardından ve kitleler üzerinde yeni bir korku olayı pompalanmaya çalışılırken, zindanlardaki savaş esirlerinin katledileceği haberleri bu amaç doğrultusunda yoğun olarak kullanılırken, tam bu ortamda, 4 Nisan günü, Diyarbakır zindanındaki katliam çetesinin elebaşılarından ve "Genç Kemalistler Birliği" çetesinin yaratıcısı olan ünlü dönek ve hain Şahin Dönmez İstanbul'da öldürüldü. Bir halkın kanına susamış bir cani için geç kalmış bir cezanın yerine getirilmesiydi bu. Bilindiği gibi, kısa bir süre önce "pişmanlık yasası" denen ihanet ağının ömrü bir süre daha uzatılmış ve hainler için daha çok ödül verileceği hükümleri konmuştu. Bu olay, bütün bunları yerle bir etti, sömürgeci çabaları daha başında iken ölü doğar hale getirdi, ilerici-yurtsever kitleler üzerinde ise büyük bir sevinç ve moral etki yarattı. Bu olayla şu kesin olarak gösterilmiş oldu: Savaş esirlerine uzanan eller karşılıksız kalmayacak, yapılan her katliamın bedeli misliyle ödettirilecek. Dost da, düşman da bunu çok açık gördü ve iyice anladı. Nitekim, 28 Mart kararnamesinde ihbarcı ve hainlerin gizli tutulacağı ve daha çok sahip çıkılacağı hususuna yer verilmek zorunda kalındı.

Elbette bu olayın da anlamı çok derindir ve bunun üzerine daha çok şeyin söylenmesi gerekir. Öyle sanıyoruz ki, Kürdistan tarihinde, bu düzeyde bir hainin, direniş hareketi tarafından ve direniş içinde cezalandırıldığı ilk olaydır bu. Bu anlamda, derin güncel politik anlamının yanında, derin tarihi anlamı da vardır. Tarihi İdris-i Bitlisi geleneğinin ve ruhunun hakkettiği cezaya çarptırılması ve tarihe gömülmesi olayıdır. Bu nedele, Kürdistan tarihinde 4 Nisan, tarihi bir gün, ihanetin ezilmesi günü olarak anılacaktır. Olayın bir başka yönü de var tabii. Bu tür cezalar, böylesi insanlık düşmanı ve düşkünlerine verilecek en hafif ceza olmaktadır. Bunların halk ve insanlık önünde çok açık bir şekilde yargılanmaları ve yaptıklarını insanlığın bir de kendilerinden duyması gerekir. Bunlar cezalarını böyle görmelidirler. Ne var ki, direniş hareketimiz henüz böyle bir düzeye ulaşamamıştır. Fakat bu çetenin mensuplarının bir kısmı şahsında, bunların durumu ve çetenin niteliği bir gün mutlaka böyle bir yargılanmaya uğrayacak ve böyle bir güne mutlaka tarih tanık olacaktır.

Kuşkusuz direnişin gücü deyince sadece bu olayları dile getirmek yeterli değildir. Kürdistan'da altı yıldır süren bir gerilla savaşı ve onbeş yıldır süren halkın ulusal kurtuluş mücadelesi vardır. Faşist-sömürgeci Türk rejimini 28 Mart kararnamesine götüren ve böylesi bir çıkmaz içine sokan bu mücadelenin ve savaşın toplamıdır. Biz, sadece bu kararnameyi ortaya çıkaran olayları temsil etmesi ve bir de direniş mücadelesinin en temel yönleri ve özelliklerini göstermesi açısından güncel olan bu olayları seçtik ve örnek olaylar olarak aldık. Dikkat edilirse bu olayların mücadeleyi anlatma ve temsil etme açısından büyük değeri vardır. Gerilla savaşı, halk ayaklanması, etkili propaganda ve ihanete vurulan darbe; işte devrimci direnişin geliştirilmesi ve zafere ulaştırılmasının en

temel yolları bunlardır. Bu temellere sağlam bir biçimde oturmayı başarmış olan ulusal kurtuluş mücadelesi, zafer yolunda artık daha emin ve güvenli olarak ilerleyecektir.

28 Mart kararnamesinin ya da darbesinin anlamı ve amaçları

Bu konuyu, 12 Eylül rejimi bakımından ve Kürdistan'da yaşanan savaş bakımından olmak üzere iki yönden incelemek gerekiyor. 12 Eylül faşist-askeri darbesinin nedenleri ve amaçları biliniyor. Bu husus çokça değerlendirilmiş ve işlenmiştir. 12 Eylül darbesiyle iktidara el koyan cunta, emir altındaki ordu gücüne dayanarak iki yıl emir-komuta düzeni içinde yönetimini sürdürdü. Uluslararası efendileri dışında Türkiye'de bütünüyle karar, yürütme gücü, her şey beş kişilik cuntanın tekeli altındaydı. Böyle bir egemenlik gücüne dayanarak tamamen bir faşist özel savaş düzeni yarattı. Daha sonra ise, çeşitli göstermelik kurumlarla bu gerçeği maskeleme, yönetim gücünü geliştirme ve kendine bir yasal statü kazandırma işine girişti. Bu biçimde kendisini bir devlet olarak, fakat temelinde özel savaş düzeni bulunan bir devlet olarak düzenlemeyi, daha da öte yaptığı maskelemelerle iç ve dış kamuoyuna kendini bir "demokrasi" olarak sunmayı amaçlıyordu. Bu doğrultuda yoğun çabalar harcandı, çeşitli yasalar çıkarıldı, hükümetler değiştirildi, çok çeşitli kurum ve kuruluşlar oluşturuldu, amaçlanan doğrultuda epeyce mesafe katedildi. Bütün bunlarla birçok gücü aldatmak, en azından çıkarları bu doğrultuda olan güçlere bunu benimsetmek önemli ölçüde başarıldı da.

Ancak 12 Eylül faşist cuntasının bu çabaları, 1984 yılı ortalarından itibaren Kürdistan ulusal direnişiyle karşılaştı. Kürdistan direnişi, dayattığı gerçeklerle 12 Eylül düzeninin maskeleyici yönlerini zorladı, maskelerini adım adım yırttı, düzenin özel savaşçı, faşist ve sömürgeci karakterini giderek daha çok gücün görebileceği şekilde açığa çıkarttı. 12 Eylül rejimi, kendisinin bir devlet ve demokrasi olduğunu iddia etti; Kürdistan direnişi ise, gerçeğin böyle olmadığını, mevcut düzeninin faşist-sömürgeci bir özel savaş düzeni olduğunu dayattı. Bu durum, her alanda yürütülen keskin bir mücadeleyle ve savaşla yıllarca sürdü ve günümüze kadar geldi. 1987 yazında yürürlüğe konan olağanüstü hal ve özel valilik uygulaması, bu bakımdan gerçeklerin kısmen aralanmasını sağladı. Şimdi, 28 Mart kararnamesi ise, gerçeği herkesin görebileceği ve kabullenmek zorunda kalacağı hale getiriyor. Bu durum, Kürdistan direnişinin dayatmalarının ve söylediklerinin doğrulanması oluyor. Faşist-sömürgeci rejim, dokuz maddelik kararnameyle ve bunun çıkarılış tarzıyla, şimdiye kadar ileri sürdüğü bütün iddiaları bizzat kendisi yalanlıyor, artık yüzüne takmaya çalıştığı maskeyi çıkartıp atıyor, gerçekte bir devlet olmadığını, çok yönlü örgütlenmiş bir savaş örgütü olduğunu açıkça itiraf ediyor, ortaya koyuyor. Elbette her devlet, genel anlamda bir mücadele ve savaş örgütüdür, fakat günümüzde ulaşılan düzeyiyle devletlerin kendi içlerinde belli bir dengeyi oluşturan değişik kurumlaşmaları vardır, kendilerinin yapısını belirleyen bir yasal düzenlemeleri ve hukuk sistemleri bulunmaktadır. 12 Eylül düzeni işte böyle bir devlet değildir; taslak niteliğindeki ve maskeleme amaçlı bazı yasal düzenlemeler içine girmeye çalışmış, günümüzde ise artık bunları da bir kenara atarak bir savaş nizamnamesi ile yürüyen bir güç haline gelmiştir.

Türkiye'de rejimin bu niteliği, bugün 28 Mart kararnamesi ile, 12 Eylül'ün ilk döneminden daha açık ve ileri düzeydedir. Çünkü, gelişmelerin düzeyi çok daha ileridir. 12 Eylül'e gelirken düzenin genel bir sarsılması vardı, ciddi bir bunalımı ve çürümeyi yaşamaya başlamıştı. Bugün ise, rejimin temelleri tümden sarsılmış durumda, birçok yönden aşılmış, parçalanmış ve yıkımla yüzyüze gelmiştir; kararlı, direngen, örgütlü ve iktidara yürüyen bir devrim hareketiyle karşı karşıyadır. Birçok alanda devletin varlığı ve etkinliği bitmiştir. Bunu her gün rejimin çeşitli temsilcileri de ifade etmekte, iktidar partisi denen gücün bir milletvekili "son imparatoru oynuyoruz" diyerek bugünkü durum ve gelecek hakkındaki genel yargıyı açıkça ortaya koymaktadır. İşte bu durum, bugün rejimin işleyişini de belirleyen etken olmaktadır. 12 Eylül'de bile hiç olmazsa beş kişilik bir general topluluğu karar ve yürütme gücüydü; şimdi ise bir bakan, bir vali, sıradan bir asker karar ve yürütme gücü durumuna gelmiş oluyor. En üstte kimse genel sorumluluğu ve görevi üstlenmek istemiyor, bu konuda isteksizdirler, kendilerine güvensiz ve korku içindedirler, bu durum olduğu gibi aşağıya da yansıyınca hiçbir şey yapamaz hale gelmektedirler. Mevcut kararnameyle işte buna çözüm bulmaya çalışmaktadırlar, getirdikleri çözüm ise, Kürt ve Türk halklarına karşı savaş ve mevcut düzeni yaşatmak amacı doğrultusunda devlet başkanınından askere kadar herkesin bir karar ve yürütme gücü olması, bu amaç doğrultusunda istediği her şeyi istediği gibi yapması ve yaptıkları nedeniyle hesap verme durumunda olmamasıdır. Her türlü baskıyı, katliamı, sürgünü, sansürü, elinde silahlı ya da emrinde silahlı birliği olan herkes istediği gibi uygulayacak, fakat yaptıklarının hesabını (halkın hesap sorması dışında) kimseye vermeyecek. İşte bu yapı bir devlet yapısı değildir, bundan da öte geleceği yaratmak isteyen bir örgüt yapısı da değildir, bu yapıda sadece gelecekten umudunu kesmiş olan ve kendisiyle birlikte her şeyi bitirmek isteyen gangster bir çetenin yapısıdır. Kuşkusuz bugün böyle bir yapı kazanmakla 12 Eylül rejimi kendisini inkar etmiyor, onun gerçek yapısı zaten buydu, şimdi ise sadece yüzüne geçirdiği her türlü maskeyi atıyor ve mevcut durumunu daha da geliştiriyor. Bu yolla ömrünü biraz daha uzatmaya çalışıyor. Şimdi ortaya çıkan durum işte budur.

Olanları daha iyi kavramak için kuşkusuz Kürdistan'da altı yıldır yaşanan savaş gerçeğini değerlendirmek gerekir. Ve bu savaşın her yılı, bir yılın her dönemi ve her olay ayrı bir değerlendirme konusudur. Bu bakımdan incelemesi gereken konu çok geniştir ve böyle bir değerlendirme ile ancak bugünkü durum tam olarak kavranabilir. Belli ki burada biz bunu yapmayacağız, sadece en geniş anlamıyla temel dönemeçlere kısaca bir göz atacağız.

12 Eylül darbesi tam bir hükümranlıkla hükmünü icra ettikten sonra durumunu maskelemeye giriştiği sırada Kürdistan'daki silahlı direnişle karşılaştı. 15 Ağustos silahlı direnişi, devrimsel gelişme açısından olduğu kadar, rejimin yapılanması açısından da yeni ve çok önemli bir durumun başlangıcıydı. Zaten bir savaş gücü olma özelliğini taşıyan rejim, bu tarihten itibaren kendini çok yönlü bir savaş içinde buldu ve günümüze kadar tüm politikalarını ve gelişimini bu savaş durumu belirledi. Altı yılını doldurmakta olan bu savaşın temel dönemeçlerini kısaca şöyle ifade etmek herhalde hatalı olmayacaktır:

15 Ağustos 1984'ten 1987 yazına kadar olan dönem: 15 Ağustos silahlı direnişi karşısında faşist-sömürgeci rejim, önce genel bir şaşkınlıkla muhtemel bir ayaklanmayı bastırma konumuna geçti. Buna uygun olarak düzenlenmiş olan ordu gücüyle Kürdistan üzerine sefere çıktı, genel planda bir yıl süresince sürdürdüğü böyle bir savaşla genel bir ayaklanma durumunu kontrol altında tutmayı ve direniş güçlerini tamamen ezerek imha etmeyi amaçladı. Ancak bunda başarısız kalınca, düzenli ordu gücü gerilla olarak gelişen direniş hareketini bastırmada başarısızlığa uğrayınca, 1985 yılı ortalarından itibaren daha çok özel savaş taktikleri uygulamaya, özel savaş örgütlerini kurup savaşa sokmaya ve savaşın niteliğinde bu yönlü bir değişiklik yapmaya yöneldi. Özel tim, köy koruculuğu, ihanet ve ihbarcılığın geliştirilip örgütlenmesi, direniş kuvvetlerine destek veren kitlelerin denetim altına alınması ve bir kısmının savaş bölgeleri dışına sürülmesi, baskı, komplo ve katliamlarla kitlelerin sindirilmesi, psikolojik savaşla direniş güçlerinin ve kitlelerin moralinin bozulup genel kamuoyunun aldatılması, bütün bunlarla direniş kuvvetlerinin tecrit edilerek imha edilmesi çerçevesinde savaşı yürütmeye çalıştı. Genel bir bastırma harekatıyla başlayan bu dönem, giderek savaşın özelleştirilmesi doğrultusunda evrimleşti. Kürdistan'daki savaş durumu, rejimin en temel sorunu ve politikalarını belirleyen temel olay haline geldi. Ancak, hem ayaklanmayı bastırma genel harekatı, hem de kısmi ve başlangıç halindeki özel savaş yöntemleri direnişi ezmeye yetmedi; zaman zaman zorladıysa da direniş hareketi bunları aşmayı, PKK III. Kongresi ile bütünüyle bir yenilenmeyi, direniş savaşını sürekli geliştirmeyi bildi. 1987 yılının kış ve baharında özel savaş güçlerine vurduğu önemli darbelerle savaşta yeni bir aşamanın, gerillanın oturmuşluğunun ve gelişmişliğinin işaretini verdi. Buna karşı, faşist-sömürgeci rejim, özel savaşı tamamen kurumlaştırmak ve derinleştirmek zorunda kaldı.

1987 yazından 1989 yılı sonuna kadarki dönem: Faşist-sömürgeci rejim, Olağanüstü Hal Valiliği ve özel kolordu ile özel savaş örgütlenmesini en üst düzeyde kurumlaştırdı. Özel tim, köy koruculuğu, ajanlık gibi özel savaş kurumlarını her bakımdan iyice geliştirdi, ağaları ve aşiretleri bu temelde yeniden örgütledi, özel savaşın bütün kirli taktiklerini uygulamaya koydu. Bu dönem, Kürdistan'da Türk özel savaşının her bakımdan geliştirildiği, kurumlaştırıldığı ve en yaygın biçimde uygulandığı bir dönem oldu. PKK'yi iç ve dış kamuoyundan tecrit edebilmek için psikolojik savaşı en üst düzeyde geliştirdi, bu açıdan sosyal-şovenizmden ve işbirlikçi Kürt milliyetçiliğinden sonuna kadar yararlandı. Bölge diplomasisinde tam bir baskı ve şantaj siyaseti izledi, İran-Irak savaşı ve ateşkesten sonuna kadar yararlanmaya çalıştı. Emperyalist sistemin, NATO'nun en ileri düzeyde askeri ve siyasal desteğini aldı, "teröre karşı savaş" adı altında tüm bu güçleri harekete geçirdi, hatta bu desteğin sınırlarını kapitalist ülkelerde PKK kovuşturması yaptırmaya ve davalar açtırtmaya kadar vardırttı. Bütün bunlarla, direniş hareketini her bakımdan kuşatmayı, iyice tecrit etmeyi, kitleleri sindirip yalıtlayarak; gerillayı ezmeyi amaçladı. Bu doğrultuda 1988 yılı çok çetin bir mücadele yılı oldu, 1989 yılında ise gerillanın ve genelde direnişin başarısı giderek egemen hale geldi. PKK direnişi, faşist-sömürgeci rejimin bütün kuşatma tecrit etme ve ezme harekatlarını boşa çıkardı, bunları başarısızlığa uğrattı ve mücadelenin gelişimini sürdürdü. Gerillayı Kürdistan'a iyice yayarak oturttu, mücadeleyi kitlelere maletti. Türkiye'deki halk kitlelerinin derinden etkileyip onların direniş gücünü geliştirdi. Uluslararası kamuoyunda yenilmez bir direniş, meşru ve haklı bir siyasal hareket olarak giderek daha çok tasvip görür hale geldi. 1989 yılı Kürdistan direnişi açısından önemli bir gelişme ve başarı yılı olarak geçti. Faşist-sömürgeci rejim açısından ise, özel savaşın yenilgisi, tükeniş ve rejimin yıkımla yüzyüze gelmesi oldu. Bu nedenle 1990 yılı, hem direniş, hem de faşist-sömürgeci savaş açısından yeni bir durumun, yepyeni bir aşamanın başlangıcı olacağını daha önceden gösterir olmuştu.

1990'la başlayan dönem: Döneme nasıl girildiğini yukarda kısaca özetlemeye çalıştık. Bu dönemin faşist-sömürgeci rejim açısından karakterini belirleyen ise 28 Mart kararnamesiyle yürürlüğe konan durumdur. Bu karakter genel olarak şöyle ifade edilebilir: Kürdistan'da özel savaşla klasik savaşı, her türlü savaş biçimini birleştirerek uygulamak, geniş çaplı sürgün ve katliamlarla halk isyanı haline gelmiş olan Kürdistan ulusal direnişini ezmek, bunun için savaş durumunu Türkiye'ye de yaymak, Kürdistan'ı dış dünyaya iyice kapatarak yapacaklarını herkesten gizlemek. Bu, Türk burjuvazisinin Kürdistan sorununa yaklaşımı ve çözümü, gelinen halk ayaklanması düzeyinde geçmişten gelen genel ırkçı ve sömürgeci yaklaşımın aldığı biçim oluyor. Yani savaşı geliştirmekten başka yeni bir şey yok. Öncelikle burada yeniden şunların altını kalın çizgilerle çizmek gerekiyor. Bu uygulamalar rejimin gelişimi ve güçlenmesi sonucunda olmuyor, tersine başarısızlığı, yenilgileri, gerilemesi, parçalanması, bütünüyle yıkımın eşiğine gelmesi, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin ise siyasal ve örgütsel açıdan büyük başarılar kazanması ve gelişmeler katetmesi temelinde oluyor. Bununla, faşist-sömürgeci rejim, burjuva düzeni, ya hep ya hiç diyerek bütün varlığını ortaya koyuyor. Günlük basın ve çeşitli burjuva yazarları gelinen noktayı stratejik denge dönemi olarak belirliyorlar. Kuşkusuz bir denge var ortada, ancak bunun stratejik bir denge olduğundan hangi açılardan sözedilebilir? Elbette bunu bütün yönleriyle değerlendirmek son derece öğreticidir ve gereklidir. Fakat böyle bir dengeye doğru gidildiğinden ve bu konuda devrimin önemli bir mesafe katetmiş bulunduğundan ve tam bir dengeyi sağlamak yolunda ilerlediğinden sözetmek gerekir. Bütün bunlar, Kürdistan ve Türkiye devrimleri açısından çok önemli bir gelişme düzeyini ifade eder. Ayrıca, rejimin son kararları, düzenin genişleyeceği, reformlarla burjuva düzenin kendini yenileyeceği, kendi deyimleriyle "demokratik açılım olacağı" biçimindeki hayallerin de tamamen sona ermesi demektir. Böyle bir umutla çırpınanlar boşa çaba harcamışlardır ve şimdi de ortada şaşkın ördek gibi kalakaldılar. Devrimin, halk kitlelerinin kuşatması altındaki bir düzenin, söylenen şeyleri yapabilmesi olanaksızdır, böyle bir şey ancak bu rejimin yıkılmasıyla olabilir. Rejim ve onun yöneticisi olan ABD, böyle bir kuşatma altındayken verilecek her tavizin rejimin yıkımını daha da hızlandıracağını çok iyi bilmektedirler. Onlar için yeniden düzenlenme için tek yol vardır, o da önce direnişin, devrim hareketinin tamamen ezilmesidir. Faşist-sömürgeci Türk rejimi, bu ilkeyi yıllardır PKK'ye karşı uygulamıştır ve şimdi de bu uygulamayı derinleştirmekte ve sonuna kadar bu yolda gitmek istemektedir.

28 Mart kararnamesi neleri içeriyor, ya da bununla neler yapılmak isteniyor? Her şeyden önce, kararname, gerillanın halkla bütünleştiği, gerilla direnişinin halk isyanları ile birleştiği bir aşamada ortaya çıkıyor. Bu nedenle, zaten önceden var olan gerillayı ezme planlarına halk ayaklanmalarını ezme planlarını da ekliyor, yenilikler bütünüyle halk kitlelerine karşı alınacak önlemlerde ortaya çıkıyor. Dünyadaki özel savaşların karargahı olan Pentagon'da, buna "balığı yakalamak için suyu kurutmak" yöntemi deniyor. Yani, gerillayı yok edebilmek için halkla bağlarını kesmek, bunun için de halkı çok çeşitli biçimlerde (katliam, sürgün, stratejik köycüklerle denetim altına almak, vb.) yok etmek, halk kaynağını kurutmak. Kürdistan açısından yeni önlemler böyledir. Halka yönelik baskı, katliam ve sürgün uygulamaları zaten önceden de vardı, bir

bakıma bunlar yeni bir şey olmuyor. Fakat şimdi bu uygulamaları genişletmeyi ve derinleştirmeyi planlıyorlar; Abdülhamit'in, İttihat ve Terraki'nin ve M. Kemal'in yöntemlerini, aşiret alayları ve katliam uygulamalarını, Takrir-i Sükûn, iskan ve Dersim kanunlarını şimdi Pentagon patentli özel savaş taktikleriyle birleştirerek uygulamayı amaçlıyorlar. Geniş ve yaygın bir katliam ve sürgün uygulamasını planlıyorlar. Kürdistan'da köy korucuları ve ajanlardan başka kimseyi bırakmamayı hedefliyorlar. Bunun için Kürdistan'ı dünyaya tamamen kapatmak ve Türkiye'den yalıtlamak istiyorlar. Bu nedenle, Kürdistan'daki olaylar hakkında her türlü yayın yasağı, kendi söyledikleri dışında hiçbir şeyin yazılmaması uygulaması, Abdülhamit dönemini bile aşan sansür uygulaması getiriyorlar. Böylece, kendi amaçları doğrultusunda istedikleri gibi yalan uydurmaları için rahat bir ortama ulaşmak istiyorlar. Çünkü, günlük basının sınırlı da olsa bazı muhabirleri özel savaş vahşetini yansıtıyordu, bunu özel savaş uygulayıcıları "basın PKK propagandası yapıyor" diye yorumladılar. Bu haberler bile Türkiye'de halk kitlelerini çok derinden etkiliyordu, dünyaya az da olsa haber yayıyordu, şimdi bütün bunlara olanak vermemeyi amaçlıyorlar. Katliam ve sürgün, yani geniş ölçekli bir fiziki soykırım uygulayabilirler mi? Bu konuda halk direnişi tarafından yenilmedikleri müddetçe ellerinden geleni yapacaklardır. Vahşidirler, barbardırlar, bu temel üzerinde var olmuşlardır, bu konuda aşağılık kompleksi altındadırlar. Dünyanın belli bir etkisi olsa da, çoğunluk laftadır, zaten egemen olan güçlerin çoğunluğunun böyle sayısız suçu vardır, çok fazla etkisi olmayacağı açıktır. Her şey halkın örgütlenmesi ve mücadelesi ile sonuçlanacaktır, başarı ve sonuç alma noktası buradadır, bu noktada ise faşist-sömürgeci rejim en zayıf halini yaşamaktadır.

28 Mart kararlarının önemli yönlerinden biri de Türkiye üzerine olan yeni önlemlerdir. Sadece Kürdistan'da yaşananları Türkiye kamuoyundan gizlemekle kalmıyorlar, savaş durumunu belli değişiklikleri olsa da Türkiye'ye de yaymak istiyorlar. Böylece Kürdistan'daki gelişmelerin Türkiye'nin emekçi kitlelerini etkilemesini engellemeyi, işçi, köylü, ve öğrenci kitlelerinin gelişmekte olan devrimci mücadelelerini bastırıp etkisiz kılmayı amaçlıyorlar. "Kürt meselesi ve sosyalizm üzerine yayın basmak yasak" diyorlar. Bu, günlük burjuva basını için bir sansür özelliği taşırken, aynı zamanda tüm sosyalist ve ilerici basının da yasaklanması anlamına geliyor. Belli ki bu tür uygulamaları arttıracaklar, kitlelere bilgi ve bilinç götüren her şeyi ortadan kaldırmaya çalışacaklar. Türkiye devrimci hareketi geçen süreci çok kötü kullandı; ya bir basın yoluyla gruplaşmak ya da boş tartışmalarla zamanı harcamak yolunu seçti. Elbette önemli gelişim birikimleri ortaya çıktı, fakat bunlar gerekli ve sağlıklı bir tarzda örgütsel ve mücadele alanına aktarılamadı. Daha çok böylesi gelişmeler noktasına ulaşıldı, kitlelerin yoğun muhalefeti de bunları dayatır ve destekler hale geldi, ancak ne yeterli bir örgütsel gelişmeye, ne de kitlelere yön verebilecek bir yapıya ulaşılabildi. İşte böyle bir noktada vurarak devrimci birikimi ezmeyi, kitlelerin mücadelesini bastırmayı amaçlıyor, faşist-sömürgeci rejim.

Son kararlar faşist-sömürgeci rejimin daha çok içe kapanması anlamına da geliyor. Yıllardır Avrupa'nın bir parçası olacağız diye akılalmaz çabalar harcadılar, birçok taviz verdiler. Elbette bunun esas anlamı, kendi yüklerini dış güçlerin, emperyalist sistemin üzerine yüklemek, varlıklarını onların güvencesine bırakarak emniyet altına almaktı. Fakat bu konuda da yeterince başarılı olamadılar, kendi sorunlarını umut ettikleri kadar dışarıya yükleyemediler. Kendilerini ne kadar ucuz tarzda pazarlasalar da, durumları iyi bilindiği için çeşitli güçler hep temkinli yaklaştılar bu işe. Şimdi bu noktada da umutları iyice kırılmış durumdadır, en yakın dostları bile kendilerini böyle kabul edemeyeceklerini, bazı değişiklikler yapmaları gerektiğini söylemektedirler. Bunu yapmaya da rejimin gücü olmadığına göre, son çareyi iyice içe kapanmakta, dış bağlantılarını azaltmakta, böylece içerde yapacaklarını da dünyadan gizlemeyi sağlamakta bulmaktadırlar. Son dönemlerde günlük basında sürekli pompalanan Türkiye'nin yoğun dış tehdit altında olduğu propagandasının böyle bir özelliği de vardır. Kendileri, özellikle de Suriye ve İran gibi devletleri yoğun tehdit altında tutan güçler, bir de utanmazca kendilerinin dışardan tehdit edildikleri yalanını ileri sürebilmektedirler. Bunun da Kürdistan'daki gelişmelerle çok yakın ilişkisi vardır, bir yandan iç kamuoyuna şovenizm pompalanırken, diğer yandan da komşu devletler korkutulmaya çalışılmaktadır.

Burada günlük basının tutumu üzerine de birkaç söz söyleyelim. Dünyanın hiçbir ülkesinde basın, böyle bir sansür uygulamasını sessiz olarak karşılamaz, bu tür uygulamaları kabul etmez ve bunlara uymaz. Fakat Türkiye gibi bir ülkenin basını sözkonusu olunca durum değişmektedir; bu basın mevcut uygulamaları kabul etmekle kalmıyor, aylardan beri yürüttüğü propagandayla bunu bizzat teşvik etmiş, önceden istemiş bulunuyor. Şimdi ise, bazı ünlü yazarlar, büyük bir utanmazlıkla, sanki çok açık olan bir askeri darbenin karşı çıkılacak hiçbir yanı yokmuş gibi, sorunun sadece kararnamenin yazılışının düzgün olmaması, yeniden redaksiyondan geçirilmesi gerektiği olduğunu söylüyorlar. Bazı gazetelerde yeni Takrir-i Sükûn Yasası, sansür olayı gibi yazılar çıkıyor. Güya bu tür yazılarla mevcut önlemleri eleştiriyorlar, kamuoyuna böyle bir izlenim vermeye çalışıyorlar. Fakat, yazılanlar iyice incelendiğinde durumun böyle olmadığı, bir askeri darbe olayına karşı çıkılmadığı gibi onun bizzat desteklendiği görülüyor. Basın üzerindeki sansür uygulamasını da eleştirmiyorlar, sadece bunun bir kararnameye konu edilmeye gerek olmadığını, kendilerinin görevlerini zaten çok iyi bildiklerini ve yerine getirdiklerini söylüyorlar. Bir de tam bir askeri emir durumuna getirilen bu uygulamayla dış kamuoyunda artık kendilerinin inandırıcılıklarının kalmayacağını, bu nedenle de zaten kararnamenin öngördüğü biçimde yerine getirmekte oldukları görevlerini artık aynı inandırıcılıkla yerine getiremeyeceklerini ifade ediyorlar. İşte itirazları bütünüyle bu konular üzerinde oluyor, birer özel savaş organı olarak bu biçimde etkinliklerinin daha da azalacağı noktasına itiraz ediyorlar. Bu kadar ırkçı, şoven ve sömürgecilik yanlısı bir basın örneğini daha dünyada bulmak zordur. Bu güçler, sömürgeci savaş güçlerinden daha çok halklar ve ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında suçlu duruma düştüklerini hala öğrenmeyecekler mi?

NATO'nun iyice açığa çıkan işlevi

Türkiye'deki yeni gelişmelerde NATO'nun ve ABD'nin rolü nedir? Bu durumun da araştırılması ve açığa çıkarılması gerekir. Faşist ordunun komutanları, 28 Mart kararnamesini hazırladıkları sırada ABD'nin Ankara Büyükelçisi ile görüşüyorlar. Gizli biçimde ne kadar görüşme ve ilişki oluyor, elbette bunlar bilinmiyor. Aylardan beri ünlü CIA uzmanları, Türkiye'nin Ortadoğu'ya yönelmesi gerektiği üzerine basında bol bol açıklama yapıyorlar. Tanınmış CIA şefi ve ABD'nin eski Ankara Büyükelçisi Hupe, Amerika'da yaptığı bir konuşmada; "Türkiye'nin tehdit altında olduğunu" söylüyor. 28 Mart muhtırasını takiben 2 Nisan günü yapılan "Çankaya Zirvesi"nden bir gün sonra, NATO'daki ABD temsilcisi faşist ordunun başı Torumtay ile görüşüyor ve Türkiye'deki durum üzerine "çok ciddi", "NATO yapılanları anlayışla karşılıyor" diye açıklamalar yapıyor. Ve Türkiye'den Kürdistan'daki durumu NATO gündemine getirmelerini istediklerini söylüyor. Haber ajansları, Ankara'daki Batılı diplomatların Türkiye'deki darbe niteliğindeki gelişmeleri yararlı buldukları haberini veriyorlar. Bütün bunların çok şey ifade ettiği açıkça görülüyor.

Türkiye'de 12 Eylül rejiminin tezgahlanmasında NATO ve ABD'nin oynadığı rolü belirtmeye gerek yok, bunlar biliniyor. Yine Kürdistan ve PKK sorunu da NATO gündemine ilk kez yansımıyor. Bunun geçmişi taa 1979 yılına kadar uzanıyor. En son 1987 yazında yapılan bir NATO toplantısının en önemli bir gündeminin PKK'ye karşı tedbirler olduğu ve burada "teröre karşı mücadele" adı altında sorun görüşülerek karşı mücadelenin planlandığı yine biliniyor. Daha sonra emperyalist-sömürgeci mücadele bu kapsamda yürütüldü ve geliştirildi; emperyalist devletler tarafından Türkiye ekonomik, siyasal ve askeri açıdan yoğun olarak desteklendi; PKK'ye karşı emperyalist sistem çapında kovuşturmalar yürütülerek davalar açıldı. Siyasal planda bu mücadele ABD tarafından "Kürt sorununa evet, PKK'ye hayır" sloganı ile ifade edildi; hatta bu karşıtlık sadece PKK Genel Sekreteri'ne indirgenerek adeta kişiselleştirilmeye çalışıldı. Ancak bütün bu çabalar, PKK'ye karşı planladıkları yıkıcı faaliyetlerde başarılı olmalarını sağlamadı; çok çetin geçen bir mücadele ile bu emperyalist-sömürgeci komplo ve saldırı boşa çıkarıldı. Bunun sonunda emperyalist devletler kısmen geri adım atmak, Türkiye'nin tutumuna karşı biraz daha ihtiyatlı yaklaşmak zorunda kaldılar. "Kürt sorunu" dedikleri konuda Türkiye'nin yaklaşımına karşı kendi ikili politikalarını daha çok geliştirme ihtiyacı duydular. Bu başarısızlık Türk-Alman ve Türk-ABD ilişkilerinde sorunların çıkmasına ve zaman zaman soğuklukların oluşmasına yol açtı.

Öyle anlaşılıyor ki, mevcut gelişmeler sonucunda ABD ve NATO şimdi sorunun yeniden NATO gündemine getirilmesini istiyorlar Türkiye'den. Fakat Türkiye buna yanaşmıyor. Çünkü artık, eskisi gibi sorunu sadece bir "terör sorunu" olarak gündeme getirmenin ve bu çerçevede tutmanın olanağı kalmamış bulunuyor. Sorun bir siyasal sorun olarak gündeme alınacak ve bu temelde görüşülerek çözüm yöntemleri geliştirilecektir. Eğer NATO gündemine götürürse, Türkiye orada alınan kararlara uymak zorunda kalacak. Türkiye işte bunu kabul etmiyor, kendisinin eskiden beri gelen ulusal yok etme politikasını olduğu gibi tüm NATO devletlerine kabul ettiremeyeceğini iyi biliyor. Bu konuda NATO üyesi çeşitli çerçevelerle görüş ayrılıkları kısmen gelişmiş bulunuyor. Durum kısaca şöyle formüle edilebilir: Kürdistan'ın emperyalist sisteme karşı bir çıbanbaşı olmaktan çıkarılmasında ve bir sorun olma durumunun ortadan kaldırılmasında görüş birliği var. Bu çerçevede PKK'nin ezilmesini de hepsi onaylıyor ve destekliyorlar. Fakat bu iki olgunun nasıl gerçekleştirileceği üzerinde anlaşamıyorlar. Türkiye, mevcut yaklaşımını dayatarak, Kürt varlığı diye bir şeyin olmadığını ve kendisinin bunu yok edeceğini söylüyor ve bu doğrultuda kendisinin tamamen desteklemesini ve yardım edilmesini istiyor. Birçok NATO devletinde ise, Kürtlere kültürel özerklik verilmesi gerektiği, sorunun ancak böyle çözümleneceği ve PKK'nin de ancak bu yolla tasfiye edilebileceği görüşü gelişmiş bulunuyor. İşte bu noktada anlaşamıyorlar, Türkiye Kürtlere ilişkin hiçbir şeyi kabul etmek istemiyor. ABD, mevcut uygulamalarında Türkiye'yi destekliyor, fakat sorunun böyle çözümlenebileceği noktasında kuşkulu, bu tarz sürdürüldükçe daha çetin ve kendilerini etkisiz kılacak sorunların ortaya çıkacağından korkuyor, bu nedenle Türkiye'yi bazı kültürel hakların verilmesine ikna etmeye çalışıyor. İşte sorunun NATO gündemine getirilmesi istemi bu nedenle doğuyor. Mevcut açıklamalarla ABD'nin durumu abartmaya çalıştığı, böylece Türkiye'yi ikna etmek istediği anlaşılıyor.

Elbette olayın bundan başka yönleri de var. Çeşitli NATO çevreleri, Kürdistan'daki gelişmeleri "Türkiye'nin toprak bütünlüğüne ve güvenliğine karşı bir saldırı" olarak görüyorlar ve bunu bir dış saldırı imiş gibi NATO sorunu haline getirmeye çalışıyorlar. Peki nerede dış saldırı? Eğer NATO, yıllardan beri vaazedildiği gibi dış saldırılara, sosyalist ülkelerden gelecek saldırılara karşı bir savunma paktı ise, Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişmelerle NATO'nun ne ilgisi olabilir? Kaldı ki bugün Varşova Paktı diye bir birlik, değil askeri alanda, siyasal planda bile yok; bu birliğin eski üyelerinin birbirleriyle ilişkilerinden daha çok NATO üyesi ülkelerle ilişkileri var. Peki NATO'nun varlığı ve ısrarla geliştirilmesi çabaları neden sürdürülüyor? İşte burada NATO'nun esas niteliği ve işlevi bir kez daha somut olarak ortaya çıkıyor. NATO'nun sosyalist ülkelere karşı bir savunma örgütü olmadığı, tersine üye ülkelerde ve kapitalist dünyada devrimsel gelişmelere karşı ve bunları ortaklaşa ezmek üzere kurulmuş bir yardımlaşma örgütü olduğu Kürdistan pratiğinde somut olarak görülüyor. Bu durum, tüm dünyayı tehdit eden en ciddi sorun olarak yer alıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi NATO üyesi bir ülkeye karşı gelişen ilk devrimsel hareket oluyor. Bu nedenle de, NATO'nun gerçek niteliğini su yüzüne iyice çıkarıyor ve tüm dünyanın gözleri önüne öğretici bir ders olarak seriyor.

Geçmişinde soykırım lekesi bulunan ve bugün de en vahşi bir soykırım hareketi yürüten Türk burjuvazisi gibi bir gericiliğin suçlarına ortak olmak, bu duruma düşen herkes için karşılığı pahalı ödenecek bir suç ve tarihsel bir yüzkarası olacaktır.

Gerilla ve halk ayaklanması her türlü sömürgeci planı yerle bir edecek, faşist-sömürgeci rejimi bir barbarlık örneği olarak tarihe gömecektir

28 Mart darbesi ve onun Kürdistan'daki sömürgeci savaşa ilişkin getirdiği önlemler yeni bir politikanın ürünleri ve yeni şeyler değillerdir. Tersine eski politikanın devam ettirilerek uygulanmasını ve savaşın daha da büyütülmesini içermektedir. Bütün savaş güçleriyle birlikte her türlü ekonomik, siyasal ve kültürel kurumun da birer savaş gücü olarak rol oynamasını ifade etmektedir. PKK'nin önderlik ettiği direniş, onun çizgisi ve taktikleri de zaten buna karşı oluşmuş ve mevcut gelişmeleri yaratmıştır. Bu nedenle mücadelenin geliştirilmesi açısından sadece bazı tedbir ve önlemleri geliştirmek, mücadele taktiklerini çoğaltarak ustaca uygulamak gerekecektir. Mevcut gelişmeler Parti çizgisinin ve onun pratik uygulanmasının yol açtığı gelişmeler olmaktadır. Böylece inisiyatifi daha çok Parti çizgisi ele almış ve olaylara yön verir hale gelmiş demektir. Bu nedenle, gerilla ve ayaklanmalar temelinde mücadele daha da geliştirilecek ve mevcut önlemleri de boşa çıkararak kazanan ulusal kurtuluş hareketi olacaktır. Faşist-sömürgeci rejimin bütün gücünü ortaya koyarak savaşı tırmandırma çabalarının etkisiz kılınması hareketin pratik denetimin güçlenmesine ve kurtarılmış bölgelere ulaşmasına yol açacaktır. Bu gerçek, burjuva muhalefeti ve basını içinde çok çeşitli çevrelerce de kabul edilmekte ve bundan kazananın PKK olacağı açık açık söylenmektedir. Zaten bu tür çevrelerin etkilerinin ve yeni kararlara karşı çıkmalarının nedeni de budur, yoksa hiçbirisi Kürdistan sorununa farklı bir çözüm önermemekte ve demokrasi ve insan hakları gibi bir kaygıları gerçekte bulunamamaktadır. Çeşitli güçleri aldatmak için bunların da lafını ediyorlarsa da, bu durum bütünüyle sahtedir. Zaten kendileri de, demokrasi ve insan hakları gibi şeylerin Türklüğe has olduğunu, devlete sahip çıkanların ancak buna hakkı olacağını, "bölücülüğün" ezilmesi gerektiğini açıkça söylemektedirler. Bütün bunlar, yeni önlemler geliştirdiğini söylerken bile mevcut rejimin ne denli çıkmaz içinde olduğunu, aslında kazanma umudunu çoktan kaybetmiş bulunduğunu göstermektedir. Kaldı ki, rejim, geçmişe göre en dağınık ve güçsüz halini yaşamaktadır. Askeri güçler yıllardır sürdürdükleri savaşta başarısız kalarak sonuç alamadıklarını ortaya koymuşlardır, sözde yönetici statüsünde görünen kukla sivil güçler ise kitlelerden en çok tecrit oldukları bir yapıda bulunmaktadırlar. Kürdistan'da halk kitleleri bunları tabela partileri haline getirerek neyi desteklediklerini göstermişlerdir. Öyle ki, Kürdistan'dan meclise giden uşaklar bile, artık kendi seçim bölgelerine gidemez hale geldiklerini söyleyerek istifa etmek zorunda olduklarını dile getirmektedirler. Türkiye halkı ise, burjuva politik çevrelerden umudunu en çok kestiği ve onlardan uzaklaşmakta olduğu bir dönemi yaşamaktadır. Bu durumda olan bir rejim, bazı insanlıkdışı vahşet olaylarına başvurmaktan başka ne yapabilir?

Genel durumu böyle olan yeni önlemlerle yapılmak istenen bazı şeylere işaret etmek sanırız yararlı olur. Faşist-sömürgeci rejimin, bununla savaşı hızla tırmandırmak istediği, gerillayı ve halk kitlelerini iyice hazırlanmamış bazı erken çıkışlara ve büyük isyanlara zorlanmayı hedeflediği, böylece gerçekleştireceği katliam uygulamalarıyla direniş hareketine ağır darbeler vurmayı amaçladığı düşünülebilir. Bu nokta dikkat edilmesi gereken önemli bir husus olarak ortaya çıkıyor. Böyle zamansız ve kaldırılamayacak büyük çıkışlara meydan vermemek, mücadeleyi sürece yayarak sömürgeciliğin bu çabalarını aşındırıp çürüterek ezmek, gerillayla yerel kitle direnişlerini hazırlarken, kitlesel gelişmeleri gerillanın büyütülmesine ve cephenin örgütlendirilmesine kanalize etmek, gerilla ile yerel kitlesel direnişleri içiçe geliştirmek, bütün bunlar sömürgeci çabaların boşa çıkmasını ve direniş hareketinin büyümesini sağlayacaktır. Yine sürgün ve kitlelerin daha geniş denetlenmesi uygulamalarıyla gerillanın tecrit edilmesi amaçlanmaktadır. Sürgüne karşı kitlesel direnişleri geliştirmek, uygun nitelikteki bütün

Devamı 27. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Ocak Çözümlemeleri'nden alınmıştır.

"Feodal-komplocu anlayışlara karşı mücadele, PKK'nin doğru örgütsel-eylemsel hattına ulaşmaktan geçer"

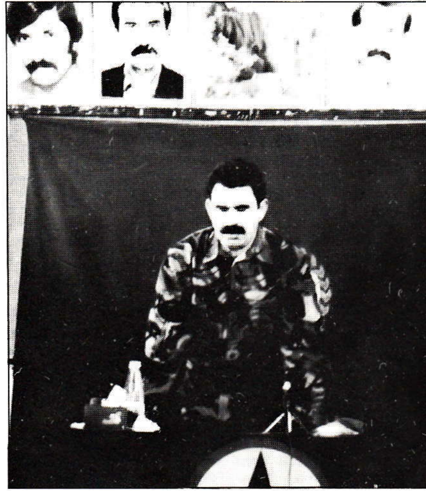
Baştarafı 1. sayfada düşmanın hiçbir dayatmasından korkmuyoruz ve hemen belirtelim; orada biz, çok sınırlı kendimize gelmeyle, yine birkaç kelimeyle kendimizi yaşatabilme olanağı bireysel olarak yakaladığımızda, bu direnişe karar verdik. Mesele düşman değil dedik, kendi gidişatımızı tayin etme açısından; fakat daha tehlikelisi, kendi içimizdeki iç düşmanımızın harap halidir, hatalar zincirinden ibaret olmasıdır. Kör bir aymazlık ve gaflet durumunu yaşamasıdır.

Ve sanırım bu konuşmalarda, bugün Sovyetlerin yaşadığı olaylar son derece sürat kazanmışken, bir sözü de bu vesile ile tekrarladık. Litvanya'nın ayrılışı için Gorbaçov, "Bir yapmadan bin düşünün" diyor. Biz, bu bizim için de geçerlidir, dedik. Bir pratik yapmadan önce en azından on defa düşünelim, bizi nereye götürebilir diye.

"Partinin net, profesyonel, kendine hakim kişiliğini esas alalım"

Geri toplumsal zemin, feodal etkiler, düşmanın yol açtığı etkiler, kişiliğinizi oldukça hatalı yaşamaya ve yaşamı bu temelde üretmeye zorlamış. Farkedemediğiniz, iyi niyetli olduğunuz halde, sizin bu özelliklerinizin sakıncalara yol açtığı açıktır. O olumsuzlukları peşinen görmemenize, bir türlü kendinize yedirmemenize rağmen, bu bir gerçektir. Şimdi ortaya çıkan olay (Hasan BİNDAL yoldaşın şehit düşme olayı, bn.), bizim için manevi anlamı olan ve de bu dönemde kesinlikle kaçınmamız gereken böylesine bir şehit verme olayı; tamamen Partinin yaşamına, onun profesyonel ve sürekli yaşanması gereken, işletilmesi gereken kurallı yaşamına kendisini veremeyen kişiliklerin nelere yol açabileceğini gösteriyor. İyi niyetli de olsalar, böyle bir gelişmenin ortaya çıkmasına hiçbir biçimde niyetleri olmasa da; tam tersine, "en iyisini yapıyoruz ama öyle oluyor" havasında da olsalar, "biz en iyi eğitimi de yaparız, bulduğumuz şu biçimler çok sonuç alabilir" denilse de; son tahlilde geçerli olanın, Partinin geliştirmek durumunda olduğu örgütlü-kurallı yaşam olduğunu, bireyler ne kadar akıllı da olsalar kesinlikle yol açacakları sonuçların, kendilerinin de altından çıkamayacağı gelişmeler olacağını iyi görüyoruz. Hiç biriniz şüphesiz böylesine acı olayların, gelişmelerin ortaya çıkmasına göz yumamazsınız veya en azından bütün gücünüzle Partinin oldukça net, profesyonel, kendine hakim kişiliğine ulaşmayı esas alırsınız. Şimdi hepinizin yaşadığı acılara baktığımda şunu hemen belirtmeliyim: Vereceğiniz en iyi cevap; kesinlikle kendine hakim kişilik, kesinlikle ölçüleri ve örgüt işleyişini tutturan kişiliktir. Tutarlı olmanın tek çaresi budur, diyoruz. Kendi niyetlerine takılan bir yaşam iflas eder. Sizi gerçekten hayatta kaldıramayacağınız durumlarla karşı karşıya getirir. Bunlar ne kadar kavranıldı, ne kadar uygulanabildi? Şimdi belki birkaç örnek ortaya çıktı, yarın daha da fazlası ortaya çıkabilir, değişik cephelerde ortaya çıkabilir. Siz yaşamınızın kıymetini bile bilmiyorsunuz. Kendi yaşamınıza vermeniz gereken anlamı çok geriden ele alıyorsunuz. Hayır, şuna çok iyi inanıyorum ki; kişi olarak kendinize hakim olabilirsiniz. Partinin bütününe hakim olursanız, kendinizi rahatlıkla doğru işletme ve doğru yürütmeye gücünüz yetebilir.

Biz kazaya yol açan kişiliği eleştirdik. Hatta gafil olduğunu ortaya koyduk. Kendine aşırı güvenin anlamsızlığını, ortaya çıkarabileceği tehlikeli sonuçları ortaya koyduk.

Özeleştirilerle zaman zaman daha da ortaya çıkarılıyor. Ve ülkede benzer durumlara yol açan kişiliklerin birçok özellikleri ortaya döküldü. Ben tekrar açmayayım. Fakat, çok çarpıcı bir biçimde kendini ortaya çıkaran ve hepimizi oldukça etkileyen bu tip gelişmelerin önüne geçmenin yolu; başta canınıza, dilinize, elinize, beyninize hakim olmayı bilmektir. Özellikle silah için daha da kesin konuştum. Silahınıza tamamen hakim olmalısınız. Aksi halde dedik, kendinizi vurursunuz. Bu işte bir yetkinleşmeyi, bu işte bir profesyonelleşmeyi, bu işte gerçekten kuralların adamı olmayı, disiplin adamı olmayı sağlayacaksınız.

Bu işin bir yönüdür. Siz, dediğim gibi, karşınıza büyük bir düşman almışsınız. O düşmanın çıplak yüzü, savaş cephemizin çok sınırlı bir hedefini teşkil eder. Onun içimize dolaylı yansıyan etkileri özellikle, daha fazla kısmını teşkil eder. Asıl tehlikeyi biz, düşmanın biraz kendi beslediği, biraz da yaşattığı, körüklediği etkilerde göreceğiz. Bu savaşımın gelişmesiyle birlikte, PKK denilen olay, olgu ortaya çıktı. Bu temelde hatta size şunu sorduk: Neden buraya geldiniz? Kendinizle savaşmakta madem cesur değilsiniz, niye geldiniz? Kendinize hükmetme, iradenize hakim olma, bütünüyle kuralları anbean uygulatma gücünü kendinizde görmüyorsanız, buraya gelmeniz çok anlamsızdır, dedik. Burayı kendine yaşam alanı olarak seçen, gerçekten militanlık sanatını, onun bütün gereklerini peşinen kabul etmeyi göze alan kişidir. Geçerliliğini sürdüren bir sorundur bu. Var olanla yetinemeyiz.

Tüm gücümüzü ortaya koyarak, bazı çözümlemelerle sizlere mesafe aldırmaya büyük özen gösterdik. Bazılarınız oralı olmuyorsunuz. Fakat, yanlıştır bu. Varolan kişilikler yaşatmaz, başa bela olabilir. Bizim kişiliğimizde çözümlenen; sadece bir kişi değil, kocaman bir tarihtir, bir toplumdur. Onun her türlü ileriye açık yönünün açığa çıkarılması, onun kazanmaya hazırlanmasıdır. Eğer kurallı yaşam konusunda bütünüyle eksikliklerinizle iyi savaşmayı bilirseniz, bu konuda gerçekten bir arınmayı başarırsınız. Bu elim olaydan gerektiği kadar sonuç çıkarılabilir ve anıya iyi bir karşılık verilebilir.

"PKK'nin önderliksel yükselişi, gittikçe önem kazanan bir hal alıyor"

Ben bugünkü konuşmamda bir kez daha önderlik ve kadro politikamız üzerinde toparlayıcı bir biçimde ve özet olarak durmayı amaçlamıştım. Ve yine, özellikle bir kez daha Partinin iç yaşamı üzerinde kadro yapısı üzerinde durmak, dış etkilerin, özellikle de mahalli, aşiretsel, kültürel özellikler ve hatta düşmanın, yaşam tarzına nasıl etkide bulunduğuna tekrar da olsa, fakat yine de yararlı olabileceği inancıyla dokunmak istiyorum. Konu aslında açılmıştır. Önceki konuşmalarda, sizin üzerinde oldukça yoğunlaşarak durmanız gereken kadro biçimlenmesi ve onun önderliği, yürütüş tarzı kapsamlı ele alınmıştır. Bu konuda doğru bir araştırma içinde olamama kendi noksanlığınızdır. Fakat bu eksikliği aşmanız çok gereklidir. Kendi kendinizi yenileyebilmeyi mutlaka başarmanız gerekiyor.

Gelişmeler yoğun, önderliksel gelişme bu gelişmelerin içinde belirleyici rol oynuyor. Bu rol oynama, gerek ulusal kurtuluş saflarında ve gerekse Parti yaşamında hayli etkili oluyor. PKK'nin önderliksel yükselişi, gerek ulusal çapta önderliksel soruna çözüm getirmede ve gerekse de sosyalist nitelikli militanların oluşumunda gittikçe önem kazanan, başarı kazanan bir hal alıyor. Bu gelişen önderlikle çelişen, yine gerek ulusal kurtuluş saflarında ve gerekse Parti içinde yer alan oldukça olumsuz etkilenmeler sözkonusu. Her ne kadar hakim olan yan; Partinin temel gelişme yönü ise de, eğer ısrarla doğru önderlik hattı konuşturulmazsa, bu olumsuz etkilenmeler çok çetin geçen sınıfsal ve ulusal mücadelede içte ve dışta bize mevzi kaybettirebilir. Kazanılan mevziler adım adım kazanıldığı gibi, adım adım da bizden koparılabilir.

"Düşman ilkel-milliyetçiliğin feodal-aşiretçi özelliklerini kışkırtıyor, besliyor"

Ulusal kurtuluş saflarında ilkel-milliyetçi çözülüş artıyor ve daha içine girmek istedikleri tehlikeli yönelimler, her ne kadar oldukça güç yitirmeyle karşı karşıya ise de, bu tehlike tamamen bitmiş değildir. Kürdistan ulusal kurtuluşunda şüphesiz ki son yıllarda, özellikle geçtiğimiz yılda önemli bir mesafe alınmıştır. Sanılmasın ki bu kendiliğinden böyle oluyor. Gerçekten PKK önderliği dışında diğer güçlerin yoğun karşı çalışmaları olmuştur. Emperyalizme, başta ABD ve Avrupa olmak üzere, yine Türk sömürgeciliği ile tehlikeli ilişkilere yönelmiş ve çok sınırlı, kültürel kapsamda da olsa bazı amaçlar için stratejik önderliği, PKK'de somutlaşan önderliği tasfiye etmeyi gözlerine kestirecek kadar tehlikeli bir rol oynayabileceklerini açıkça ortaya koymuşlardır. Hala PKK önderliğinde gelişen ve temelde halk savaşımını, halkın özgücüne dayalı olarak uygun bir taktikle götürmeyi esas alan bizim yolumuza, PKK'nin yoluna karşılık, halkı bir yana bırakan, hiçbir zaman halka dayanmayan fakat, Kürdistan halkının devrimci potansiyelini kendi geleneksel feodal-aşiretçi çıkarları yolunda kullanmak isteyen, devrimi bu temelde bir koz olarak kullanmak isteyen kesimlerin geliştirmek istediği bir yol da vardır. Emperyalizm ile her türlü ilişkiler ve sömürgeci ülkelerle sonuna kadar bağımlılık temelinde geliştirilen ilişkilerle, bunlar hayatta kalmaya çalışıyorlar.

Bunlar yöntem olarak da sözümona diplomasiyi kullanırlar. Bu da bir önderliksel çabadır ama, işbirlikçilik temelinde ve sahtedir. Zararı da sanıldığı kadar az değildir. Önümüzdeki dönemde bunların olası tehlikelerini hesaba katmamız lazım. Bunların teşhir ve tecritini giderek geliştirmekle birlikte, gerektiğinde çeşitli düzeylerde taktik ilişkiler de geliştirebiliriz. Ancak, hangi biçimde olursa olsun, bunları en az zararlı bir konumda tutmaya büyük özen göstermemiz, öneminden hiçbir şey yitirmez. Ulusal kurtuluş saflarında bunlar, her türlü öze inançsızlığı, özgüce güvensizliği, boyun eğmecilik ve teslimiyetçiliği düşünceleri ve hatta örgütlenmeleri ile yaygınca geliştirirler ve geliştiriyorlar da. Ortaya çıkan devrimsel gelişmeleri bile, kendi iğrenç konumlarına basamak yapmaktan çekinmiyorlar, çekinmezler de. Düşman bile bunların feodal-aşiretçi özelliklerini besliyor. Gerçekten dünyanın belki de çok az yerinde var olan bu özellikleri kışkırtıyor, hatta silahlandırıyor. Sorun, bunların daha çok ulusal kurtuluş saflarımızda teşhir ve tecritidir. Yolları yol değil; bir yolsuzluk, bir tehlikeli işbirlikçi konumdaki ihanet ve onda tükenmedir. Partimizin başından beri ideolojik-politik ve de giderek eylemsel olarak ortaya koyduğu, hem eleştiri ile, hem de pratikte gereklerini yerine getirdiği, bunların böylesi durumlarını çözme ve giderme politikası hayli doğru ve sonuç alıcıdır. Bunu önümüzdeki dönemde daha da akıllı yürütmek gerektiğinin bilincindeyiz.

Ulusal kurtuluş saflarında önderliksel çekişme, bunlarla diplomatik alanda da sürdürülmelidir. Diplomatik alanı da onlar açısından kullanılmaz hale getirmeliyiz; ülke içinde payanda olmak istedikleri birçok ilişkiyi de işlemez duruma getirmek durumundayız. Bazı taktik ilişkilere girilse bile, bunun da onları genelde tecrit amacına bağlı olarak geliştirildiğini gözönüne getirmeliyiz. Bu daha çok, dışımızdaki, başını ilkel-milliyetçiliğin ve küçük-burjuva reformizminin çektiği sahte milliyetçiliklere karşı, PKK'nin önderliksel konumunu kararlıca sürdürme görevidir. Bu konudaki görevlerin sağlamca gerçekleştirilmesidir.

"PKK'nin diriltici gücü sahte dostlarına da bilinç veriyor"

PKK ne kadar gelişiyorsa, ne kadar çok çeşitli kesimleri içine alıyorsa, o kadar sınıfdışı etkiler ve hatta her türlü olumsuzluğa batmış, ulusal kurtuluşla fazla alakası olmayan maceracı yaklaşımlardan tutalım da, belki de özünde Partiye karşı tutumlara kadar, çoğu yuvalanıyor. PKK günümüze doğru geliştikçe, şimdiye kadar dikiş tutturamayan, kendi kişilik çözümlemelerini yapamayan ve hatta çıkarlarının nerede yattığını göremeyen, bunun bilinç ve eylemliliğini geliştiremeyen çok sayıda çevre, hatta sınıf ve tabakalar bile, PKK'nin etkilemesi altında daha yakınen durumlarını kavrıyorlar. Çünkü, PKK son derece açıklayıcıdır, gerçekleri yansıtıcıdır, özümsettiricidir. Onlar da bilgileniyorlar. Giderek sınıf çıkarlarının farkına varıyorlar. Hatta özellikle de kişilik çıkarlarının farkına varıyorlar.

> **"...Mahalli özelliklerin aslında kendini PKK çizgisi içinde eritmedikleri, orada kapılan kişiliğin ağırlıkta olduğu ve Partinin bütün imkan ve olanaklarını da arkalarına alarak, bir yerde kendilerini konuşturdukları görülmektedir. Böylelikle de mahalli bir özelliğin PKK'ye dayanarak, onu basamak yaparak kendini biraz daha kemikleştirmesi ve hatta adeta Parti içinde bir üslupmuş gibi karşımıza çıkarması sözkonusudur..."**

İçinizdeki sınıfsal savaşımın gelişmesi gerektiği burdan karşımıza çıkıyor. Dışımızda körkütük olan, kendi adını bile konuşmaktan aciz, bırak eylemi, bir araya gelmeyi bile başaramayan bir yapı oldukça yaygındır. Tamamen dağılmış, boyun eğmeye alışmış kesimler, bu etkilenmeyle birlikte adeta yeniden diriliyorlar. Bu bir anlamda doğaldır da. Çünkü; PKK Kürdistan'ın gerçekten

diriltici gücüdür. Sadece kendi öz değerlerine, militanlarına gereken bilinç ve örgütlülüğü vermiyor; belki de daha fazlası, onun sahte dostlarına bilinç veriyor, güçlendiriyor. Hatta bizim dışımızdaki ilkel-milliyetçilik, küçük-burjuva reformizmi kendi sınıf temeline bir şey vermediği için, onların sınıf temelini de yine biz uyandırıyoruz. Yine, örgütleyip eylem içine çekemedikleri için, kimisi iyi niyetli, kimisi art niyetli içimize sızıyor. Bunlar geniş katmanlardır ve daha da ötesi kendiliğinden, iyi niyetli gibi gözüken ama, kişilik itibarıyla hiç de PKK şahsiyetine uymayan, sonuna kadar bu kişilikle çelişen, ama kendisini her zaman potansiyel bir güç olarak da tutmaya özen gösteren bir yapıdır. Bunu da güya kendine göre akıllı politika olarak takip eder. Bu kesimler ve kişilikler az değildir.

Bizim işlerimiz biraz da burada zorlanıyor. Çok sayıda böyle öğeler gelince, onların hepsini eğitmek, PKK'nin ideolojik-politik ve örgütsel yaşamıyla kaynaştırmak zorlaşıyor ve sivri uçlar oldukça çok ortaya çıkıyor. Kendini beğenen, kendine sevdalanan önderlik tipleri ortaya çıkıyor. Parti tarihimizi biz, bu konuda oldukça açmaya çalıştık. PKK'nin yaratmak istediği önderlik tipini bozmak isteyen, en keskin PKK'li havasına giren ancak kendisine sevdalı tipler, bu konuda gerçek gelişmelerin canına okuyorlar. Bizim için, son derece dikkat etmemiz gereken ve kesinlikle fazla tahribat yapmaması gereken bir mücadele görevdir. Bu mücadelenin şimdiye kadar az-çok verildiğini belirtmek gerekir. Çabalarımızın en ağırlıklı bir bölümünün bu olduğunu gösterdik.

"Mahalli özellikler, kişiyi ulusal-sınıfsal özelliklerden uzaklaştırır"

Parti içindeki sınıf mücadelesi, bir yerde dışındaki mücadeleden daha zordur. Ve unutulmamalıdır ki, bizde sınıf mücadelesi bir anlamda, tehlike içindeki mücadeledir. Biz dışımızda daha çok ulusal kurtuluşçuluğu geliştirirken, içimizde de savaşımın sınıf temelinde yürütülmesini esas alıyoruz. Bunlar da birbirine çok bağlıdır. Parti içindeki sınıfsal ayrışma, netleşme -biz buna bir anlamda PKK'lileşme de diyoruz- ulusal kurtuluş mücadelesi geliştikçe gelişiyor. Sizler açısından yapılması gereken; Parti tarihini iyi bir şekilde incelemeyi bilmektir. Veriler hayli kapsamlıdır. Kişilikler iyice ortaya çıkarılmıştır. Eleştiriler ve özeleştiriler muazzam bir birikim sunmaktadır.

Biraz daha somutlaştırırsak; mahalli etkiler Parti içinde her an gruplaşma istidadı gösteriyor. Mesela; bazı bölgeler üzerinde çok durduk. Mardin dedik, Dersim dedik, bu ne anlama gelir? Mahalli özelliklerin aslında kendini PKK çizgisi içinde eritmedikleri, orada kapılan kişiliğin ağırlıkta olduğu ve Partinin bütün imkan ve olanaklarını da arkalarına alarak, bir yerde kendilerini konuşturdukları görülmektedir. Böylelikle de mahalli bir özelliğin PKK'ye dayanarak, onu basamak yaparak kendini biraz daha kemikleştirmesi ve hatta adeta Parti içinde bir üslupmuş gibi karşımıza çıkarması sözkonusudur.

Buna bölgesel özellik deniliyor, hatta biraz da kültürel farklılık deniliyor. Hayır! Bölgesel, kültürel farklılık düşmanın beslediği, ayakta tutmaya özen gösterdiği özelliktir. Nedir bunun toplumsal zemini, ulusal özelliği? Aslında yoğun asimilasyonla birlikte, işbirlikçilik ve feodal özelliklerin içiçe geçirilerek, son derece tutucu, gerici yaşam tarzının egemen kılınmasıdır. Mahalli özellik dediğimiz, mahalli kültürler dediğimiz özellik bu. Kesinlikle buna, bizim tarihimizin iyi ve olumlu bir özelliği diye sarılmamalıyız. Tarihimiz o değildir. Bugün bizi en çok tutan, tutuculaştıran bu mahalli kişiliklerin kendisidir. Düşmanın sıkı beslemesi ve koruması altındadır. Dolayısıyla burayı kendimize basamak yapmak, objektif olarak Parti içinde ajan olmaya götürür. Eğer gerçekten ulusal kurtuluşun gerekleriyle -ki PKK sınıfsal temeli esas alan bir harekettir- sınıfsal perspektiflerini esas almazsa; konuşturacağı zemin, yarı yarıya düşmana, yarı yarıya onun işbirlikçilerine hizmet eden zemindir. Hortlatılan bunun kendisi olur. Dolayısıyla bu konuda bazı kişiliklerin kendilerine sevdalanmaları var, çok da belirgindir bunlar.

“...Savaş günümüzde daha çok PKK'nin ideolojik-politik çizgisinde değil, onu örgütlenme ve eyleme yansıtma tarzında ortaya çıkıyor. PKK'nin doğru örgüt ve eylem anlayışına gelmeme ve onun yerine gerçekten son tahlilde örgütlenme ve eylemliliği durduran ve geliştirmeyen, yine fırsat bulursa tasfiyeye götüren tutumların dayatması biçiminde karşımıza çıkıyor...”

Bunlar en çok da ortayolculuğu deniyor. Geçmişte bu daha çok yaygındı. Bölgesel özellikleri iyi biliyorlar, bölgesel bazı ilişkilere de sahipler ve Partinin de etkinliğini iyi hesaba katıyorlar. Bunları da burada iyi birleştirerek, işte önderlik diyorlar kendilerine, sözümona Partiye dayattıkları önderlik de bu oluyor. Son derece bireycidirler; var olan değerlerin üzerine politika yaparlar. Bu değerleri aslında üretmenin, korumaya almanın, gerçekten Partinin emrettiği tarzda işlemenin değil; değerlerle ne kadar yaşayabileceklerinin, ne kadar kendilerini konuşturabileceklerinin hesabını yapmaktadırlar. Bununla uğraşıyorlar tabii. Bu da Partiye çok şey kaybettiriyor ve eğer üzerine gidilmezse, düşman bunu iyi farkediyor ve körüklüyor. Çünkü, böylesi bir yaklaşım, ulusal kurtuluş savaşını geliştirmez; sağlıklı önderlikler geliştirmez; dolayısıyla gelişen, düşman eğilimi olur, düşmanın dayatması olur.

Düşman bunun bilincindedir. Mesela, birçok bölgenin önder kadroları için şunu söylüyor: "Dokunmayalım onlara, o filan bölgenin başında kaldıkça o bölgeden hayır gelmez, dolayısıyla hiç cezalandırmamıza da gerek yok." Aslında ajan filan da değildirler ancak, objektif olarak düşmana hizmet ediyor bunlar ve bu belgelere de yansımıştır. "Filan bölgede filan yönetici mi var, onun üzerine gitmeye hiç gerek yok" diyor düşman. Biz bunu bazı ajanların itiraflarında gördük. Bir bölgede sağlıklı bir önderlik mi gelişiyor; bir bakıyorsun ki düşman, "En çok bunun üzerine gitmeliyiz ve öncelikle onu bertaraf etmeliyiz" diyor.

Böyle bir ayrımı bölgelerde yapabiliyor. Ve nitekim biz de çok iyi biliyoruz ki, Parti yaşamını, onun kurallı savaşımını esas almayan bir önderlik, düşmanın bu tanımını adeta besliyor. Dolayısıyla, mahalli özelliklerin PKK'nin etkinliği ile birleştirilerek sahte bir önderlik tipinin ortaya çıkarılmasına şiddetle karşı koymalıyız. Bu konuda uyanık olmalıyız. Doğru militan tipini köylere, hatta mıntıkalara oturturken, sonuna kadar PKK'nin kanıtlanmış önderlik esaslarını egemen tutmalıyız.

Bizi bugün en çok uğraştıran bir sorun da budur. Birçok bölgede böylesine son derece kariyerist, çoğunlukla da ortayolculukta ısrar eden ve eğer üzerine gidilmezse, daha da çok karşımıza çıkacak olan Parti temsilciliklerini, bu çitlerden ya özeleştiri ile kendisine getirerek arındırmak ya da alaşağı edip yerine Parti hattını temsil edebilecek militanları atamak şarttır. Bu önemli bir görevdir. Tabii mahalli özellikler denince, bunun içine mezhepsel, aşiretsel ve hatta belli ölçüde sınıfsal etkilemeler de doğal olarak yansıyor. Bizde bu tip etkiler daha çok da bölge çapında oluyor. Her bölgenin biraz da kendine göre ayrı kişilikleri oluşuyor. Hatta yaşam tarzları birbirinden farklıdır, şiveleri, lehçeleri birbirinden farklılık arzeder. Kimileri yabancı dili, yani hakim ulus dilini çok iyi konuşuyor veya Kürtçenin değişik lehçe ve kültür çerçevesi içinde kalabiliyor.

Bütün bunlar dargörüşlülüğe götürür. Bu dargörüşlülük kırılmalıdır. Mahalli özelliktir deyip, tapınmamak gerekir; tam tersine bu özellikler bizi ulusal özellikten uzaklaştırıyor. Kendimizi sınıfsal temele oturtmaktan uzaklaştırıyor. Dolayısıyla, gerçekten ulusu temsil edecek ve ona en uygun sınıf temelini verdirecek tutumu ısrarla bizim dayatmamız, uygulatmamız gerekiyor.

Bu sandığınızdan da fazla önemlidir ve gerekleri yerine getirilmediği oranda mahalli gerici özellikler hortlar. Çoğunlukla da kayıplara yol açar. Kayıpların en önemli nedenlerinden birisi de; mahalli özelliklere gömülen tipin ortayolculuğudur. Onun gafil, aymaz yaşam tarzıdır. Bizim gelişmelerimizi etkileyen durumun kendisi son tahlilde budur. Oluşan çarpık kişilik, Partinin tüm hamlesini, yenileştirici, ayağa kaldırıcı tüm özelliklerini gömüyor, işlemez duruma getiriyor. Savaşın bu yönünü kesinlikle ihmal edemeyiz. Aksi halde; gördüğümüz ve biz oldukça da zor duruma düşüren durumlarla karşılaşmaktan kurtulamayız.

Ulusal ölçüleri konuşturmak basit bir iş değildir. Onun kitle temelini, emekçi temelini sürekli kollamak çok önemlidir. Ulusal kurtuluşta sınıfsal kurtuluşu yaratmak, ideolojik-politik ve daha çok da örgütsel çalışmalarda onu iyi geliştirmek, iyi yürütmek çok önemlidir. Savaş günümüzde daha çok PKK'nin ideolojik-politik çizgisinde değil, onun örgütlenme ve eyleme yansıma tarzında ortaya çıkıyor. PKK'nin doğru örgüt ve eylem anlayışına gelmeyen ve onun yerine gerçekten son tahlilde örgütlenme ve eylemliliği durduran ve geliştirmeyen, yine fırsat bulursa tasfiyeye götüren tutumların dayatması biçiminde karşımıza çıkıyor. Gerçekten günümüzde mesele; ideolojik-politik, hatta askeri çizginin kabul edilip edilmemesi değil -bunu hepiniz çok iyi biliyorsunuz- bunun daha çok örgütlülük ve eylemlilik alanına yansıtılmamasıdır. Hatta; denilebilir ki, eylemlilik alanına yansıması daha da önem kazanmakta ve daha çok bir tutuculukla giderek tasfiyeci oluşumlara yol açan ve dolayısıyla PKK'yi en çok zorlayan bu noktada eylem hattının uygulanıp uygulanmaması durumuna indirgenmektedir. Şimdi biz gerçekten PKK'ye mesafe mi aldırmak istiyoruz; örgüt ve daha çok da eylemlilik alanında ne kadar yürütebiliyoruz; belirleyici olan budur. En somut ifadesi; halkın eylemliliği ile militanların ve savaşçıların eylemliliğidir. Yani, halkın siyasal zorunu, onu ayaklanma da dahil, geliştirmek, bir eylemlilik içine almak ve onu geliştirip korumakla mükellefiz. En önemli görev de budur; gerilla faaliyetlerimizin, hem örgüt ve hem de eylemliliğinin geliştirilmesidir.

Oportünizm, sınıfdışı kendini dayatma veya PKK'nin gerçek örgüt ve eylem hattını işlemez duruma getirip getirmeme burada kendini ele veriyor. Dolayısıyla bunu çok iyi ortaya koymalıyız. Parti içindeki sınıfdışı öğeler siyasal ve askeri çizgiyi teoride iyi biliyor, fakat pratiğe uygulamıyor veya pratiği başka şey söylüyor. Örgütlenmiyor, eyleme geçirmiyor. Şu anda muazzam örgütsel imkanlarımız var, politik etkimiz o kadar büyük ki, hangi çevreye gidilirse gidilsin, örgütlenmeye açık. Yine, yüzbinlerce insan eylem istiyor ve eylem olanakları da var. Epey örgütsel imkanlar var. Mesela; sempatizan çok, katılmak isteyen çok, maddi sorun yok, politik etkinlik var.

Ancak tüm bu olumluluklara rağmen gereğince örgütlenme geliştirilmiyor, insanlarımız eyleme geçirilmiyor. Burada sorun, kim örgütlemek istiyor, kim pratik sıfatına sığınarak bu örgütlenmeyi geliştirmiyor; bunu görmek ve halletmektir. Ya bölüştürerek, ya tasfiye ederek, sorunu halletmek gerekiyor. Örgütlülüğü, eylemliliği bu ortam ve koşulda geliştirmeyenlerin, bu oportünistlerin kafasını kırmak gerekiyor. Örneğin, binleri aşan gerilla sayısı var, fakat eylem çıkarmıyor. İşte oportünizm! PKK'nin gerçek militan çizgisini geliştirememe tam da bu noktada kendisini ele veriyor. Eylemi geliştirtmiyor veya eylem adı altında ya intiharvari eylem düzenliyor, ya da incir çekirdeğini doldurmayan gerekçelerle eylem düzenliyor. Aslında eylemi sabote ediyor veya bekletiyor. Tam bir avare gruplar pratiği halinde tutuyor. İşte bunlar bugün PKK'nin gerçekten özellikle taktik önderliksel gelişmesini tehdit eden tutumlar oluyor. Biz son dönemlerde açmaya çalıştığımız önderlik sorunlarını bu çerçevede işlemeye çalıştık.

“...Her kazanın arkasında yetersiz, problemli, çözülmemiş veya sınıfdışı bir kişilik yatar. Bunlar beklenmedik durumlara yol açarlar. Bunlar haketmediğimiz kayıplardır. Kader de değildir bu olaylar. Ortaya çıkan kazalar tesadüflerin sonucu da değildir. Görünüşte öyledir ama; son tahlilde birleşilen yer, kazayı mümkün kılan kişiliktir...”

Sanırım Kasım Çözümlemeleri'nde, özellikle talimatlarda biz bunu iyi ortaya koyduk ve yine bu, Kasım Çözümlemeleri'nde ağırlık verilen bir yaklaşım oldu. Eylemsizliğe yönelik eleştiriler kapsamlıdır ve yerindedir. Bu konuşmalarımızda da üzerine gidilmesi gereken olumsuzlukların başındadır. Parti içinde bir türlü kendini doğru örgüt ve eylem hattına vermeme noktasında sınıf savaşımı başımıza bir sorun olarak çıkabilir. Küçük-burjuva, feodal etki bu noktada işleri yokuşa sürüyor, resmiyete gelmiyor, profesyonelliğe gelmiyor, amatörlüğe oldukça sevdalanıyor. Ancak kuralsız-kaidesiz yaşama, kendisini konuşturmaya geliyor. Bugün bile karşınıza çıkan olumsuzlukların ve acıların kaynağı burasıdır. Siz dürüstsünüz, akıllı olmanızı özellikle vurguluyorum. Hepinizin yaşadığı rahatsızlığın, acıların çözümü; doğru eylem ve örgüt hattını uygulatmaktır. Bu çok önemlidir. Oysa keyfe göre bir hareket tarzı tutturuluyor. Mesela; bulunulmaması gereken yerde bulunuluyor, yürünmemesi gereken yerde yürünüyor. Bu da bizi kayba götürüyor. Kişi kalkıyor, eylemi düzenlenmemesi gerektiği biçimde düzenliyor. Bir basit eylem için, belki de bir ajanı cezalandırmak için, bir grubun yaşamını tehlikeye atıyor, açık hareket ediyor, kollektif değil bireysel hareket ediyor. Bu insanı nereye götürür? Çok açık ki, ya imhaya, ya da kendi kendini tasfiye etmeye götürür.

Kurallı yaşam esas alınırsa, sonuna kadar profesyonel yaşamın gerekleri hem askeri, hem siyasi olarak bütünüyle yaşanırsa, mümkün müdür bu kayıpların karşımıza çıkması! Amatörlük değil, profesyonel ilişkilerle birbirimize bağlı kalsak, resmi örgüt ilişkileri ile -sempati ile değil- bağlılığı sürdürsek; eminim böyle olmayacak. Bizi birbirine bağlayan siyasal görevler vardır. Sonuna kadar biz buna bağlı kalsak ve her yerde bunu egemen tutsak, kesinlikle bu kayıplar ortaya çıkmaz. Aslında hataların kurbanı olanlar da biraz amatördür. Bazıları onları oraya götürür ama, eğer kendileri de tam ölçülere hakim olsalardı; "doğru eylem ve doğru örgüt anlayışımız budur, biz bunda ısrarlıyız" deselerdi; "yaşama ve çalışma tarzı PKK'de böyle çözümlenmiştir, sonuna kadar ben buna bağlıyım" deselerdi; kadro ve savaşçıya da bunu sonuna kadar dayatsalardı, gerçekten bizim işler sonuna kadar sağlam giderdi. Bizim işler sağlam gider ve siz hem çok yaşar ve hem de çok yaşatırdınız. Çok kazanır, az kaybettirirdiniz.

"Devrimciler planlıdır, attıkları adımların sonuçlarına katlanmasını bilenlerdir"

Adı geçen ilgili değerlendirmelerde de bazı kişilikler açımlanmaya, çözümlenmeye çalışılmıştır. Dikkatle üzerinde durabilirsiniz. Bu çözümlemeler ışığında kendi üzerinizde durabilirsiniz, durmalısınız da. Aslında üzerinizden atacağınız çok olumsuzluklar olabilir, ama kazanacağınız çok şeyler de vardır. Biz aslında bir militana gerekli olan her şeyi vermeye çalışıyoruz, sizler de görüyorsunuz. PKK'nin yaşamına bu kadar katlanabilen adam, eğer bunun örgüt ve eylem hattını tam tutturursa, çok sağlam bir önder çıkar, çok iş başarır. Hiçbir düşman subayında olmayan cesaret ve fedakarlık sizde vardır. Emek harcama da sizde vardır ama, taktik yoktur, örgüt düzenleme, eylem düzenleme olayı yoktur. Onun yönetimi, denetimi yoktur. Bunların tümünü siz bütünleştirirseniz; bu işler gerçekten sağlam yürür. Gerçekten bu çok şaşırdığımız bir noktadır: Niye eylemlerin yönü, yapılışı doğru düzenlenmiyor ve yapılmıyor, yönetilmiyor, sonuçları denetlenmiyor? Siz neden bu kadar atıl kalıyorsunuz? Bu aslında önderlik konusunda çok ciddi bir noksanlıktır, aşılmak zorundadır.

Belki anlayışta biraz görüyorsunuz ama, pratik dönüşüme yaşamıyorsunuz. Pratikte de dönüşüm yaşanmazsa; işte böyle, ortaya çıkardığı olgularda kendisini dehşete düşüren durumlara kendiniz düşersiniz. Halbuki devrimciler planlıdır, attıkları adımın sonuçlarına katlanmasını bilen adamlardır. O halde, bizi oldukça uğraştıran ve gerçekten

hakketmediğimiz kayıplara, acılara bizi mahkum etmek isteyen tutum ve davranışlara oldukça öfke ile yaklaşma, başta kendimiz olmak üzere, adım adım onları geriletmeyi bilme görevimizi de bir an bile unutmamalısınız. PKK tarihini, özellikle bu temelde incelemeyi bilmelisiniz. İncelemesini bilirseniz, çok veri sunulmuştur. İlk adımları atmamızdan tutun, her önemli aşamaya kadar, kendini dayatan sahte önderlik tipi, gafil tip, aslında tembel ve tutucu tip kimdir, nelere yol açmıştır? İyi konulmuştur bunlar. Söyleyeyim; ilk ideolojik grup dönemimizde bile, birkaç ay birlikte yol aldığımız çok sayıda feodal, küçük-burjuva tipi tanıdık. Yol arkadaşlıkları birkaç ayla sınırlıydı. Ama biri gitti, biri geldi, daha ileri aşamalarda biraz daha kalıcı olsa da, yine de bu etkiler varlığını duyurmaktan geri kalmadı. Ve günümüze doğru gelindiğinde, gerçekten bugün bize, kendi görkemli Parti eserimize, her şeyimizi ortaya koyarak geliştirdiğimiz ve insanlık tarihinde bile ender rastlanan kutsal direnişimize, bunlar öyle bir dayatmada bulunuyorlar ki; eğer kendimize çok hakim olmazsak, bir tanesi bile bu kocaman varlığımızın altını üstüne getirebilir. Hani; yapmak çok zordur ama yıkmak kolaydır derler. Bunlar da çok zor yapılanı çok kolay yıkabilirler.

"Düşman, geri özelliklere hitap etmek ve onları Partiye bela haline getirmek istiyor"

Biz burada ideolojik-politik formasyonunuzu, biçimlenmenizi ve yeni kişilik dönüşümünüzü oldukça güçlü bir aşamaya getirmek için çok çaba gösterdik. Fakat, bir kaza -ki arkasında bir kişilik var- sizin moralinizi, hatta birçok kazanımlarınızı tehlikeye atabiliyor. Görevlere militanca sahip olmak, böyle basit değildir. Her kazanın arkasında yetersiz, problemli, çözülmemiş veya sınıfdışı bir kişilik yatar. Bunlar beklenmedik durumlara yol açarlar. Bunlar hakketmediğimiz kayıplardır. Kader de değildir bu olaylar. Ortaya çıkan kazalar tesadüflerin sonucu da değildir. Görünüşte öyledir ama; son tahlilde birleşilen yer, kazayı mümkün kılan kişiliktir. Kendini belki de son derece beğenen, kendini konuşturan, ölçülerini Partinin ölçülerinin üstünde tutan, "ben eşittir parti" diyen tutum bu durumlara yol açıyor ve yaygındır da. PKK içinde yaygındır. PKK içindeki sınıf savaşımı da tam buradadır. Görünüşe aldanmamak gerek; kendini dönüştüremeyen kişilik taşındığı sürece siz de olsanız, Partiye karşı savaş yürütürsünüz. Kendini geliştiremeyen kişilik, Kürdistan'daki aşılması gereken yaşamla özdeştir. Tıkalı kalırsanız, gelişmeyi yaşayamazsınız ve savaş kaçınılmaz olur. Siz kazanırsanız, tasfiyeciliği geliştirirsiniz. Partinin hattı egemen olursa, ya sizi kazanır ya da tasfiye eder. Parti tarihimizde özellikle 83'lerden itibaren, provokasyonun bilinçli olarak kullanmak istediği geri yapımız, hiç ummadığınız veya görmek istemediğiniz bir biçimde gerçekten tehlikeli bir konumdadır. Yani provokasyonun umut bağlamasını mümkün kılan yapısal özellikleriniz var. Nedir o? Gerçekten çizgiyi derinliğine kavrama, uygulama şurda kalsın, bir düşman provokatörü de olsa, biri ses verse hepsi rahatlıkla oraya bakabiliyor, aylarca dinleyebiliyor, etkisinde kalabiliyor. Mesela, o zamanki provokasyonun diğer bir deyimi de şuydu: "Yüzde 75'inin kafası karışıktı, bizi dinliyorlardı; eğer üzerinde çalışsaydık daha çok çekebilirdik".

Bu bir gerçeği de ifade eder ve daha sonraki çabalar bu yönlü az değildir. Hayır; "geri yapıdır" diyor. Düşman da bugün "toplumsal yapı geridir" diyor; "biraz maddi teşvikler yaparsak halkı yanımıza çekebiliriz; pişmanlık yasasıyla bazılarının üzerine gidersek, onları da düşürebiliriz" vb. diyor. Düşman böyle birçok yöntem geliştirerek bu geri özelliklere

> **“...Bizden önder olamaz, ancak bazıları bizi yönetebilir anlayışı bizde vardır. Hatta önderlik gerekmez, herkes bildiği gibi yaşasın, herkesin bildiği bildik olsun, bu daha da keyfimize göredir anlayışları vardır. Bu eşkiyi hortlatmadır ve yaygındır. Bu özellikle bazılarının işine gelebilir, bazılarının hoşuna da gidebilir, bununla kollektif bir önderliğe ulaşılmadığı gibi, Parti merkezinde kollektif bir önderlik de oluşturamayız...”**

hitap etmek ve onları Partiye karşı bir bela haline getirmek istedi. Zindanda bu en dehşetli bir biçimde yaşandı. Zindandaki provokasyonun özünde bu yatıyor. Ve eğer büyük bir direnişle, Partiye sahip çıkmayla karşılık verilmeseydi, egemenliğini zindanda kuracaktı ve her şey orada bitirilecekti. Yurtdışında büyük bir mücadele verilmeseydi -şimdi halen etkileri yargılanıyor-, Parti şiddetli bir savaşım içinde sonuna kadar direnme göstermeseydi, orada Partiyi, belki de kendilerine göre o zaman bitireceklerdi. Sanki dağlık alandaki mücadelede az mı çıktı? Orada da Partiyi oldukça işlemez duruma getirmek isteyen tutum ve davranışlar çok çıktı.

Bütün bunlardan çıkan dersler şunlardır: Belli ölçüde hakim ulus bünyesinde, yani Türkiye'de şekillenen ulusal kişilik ile bizde de daha çok sömürgeci kapitalizmin etkisi altında oluşan küçük-burjuva, yarı-feodal kişilik sandığımızdan daha fazla militan gelişme üzerinde etkili oluyor ve gelişmemizi frenliyor. Art-niyetli de değil bunlar, söyleyelim; %99'u iyi niyetlidir de, ama bu bir gerçek. Bizde toplumsal zemin, herhangi bir ülkedekinden daha fazla, objektif olarak ajan kılınmıştır. PKK'nin ortaya çıkışında ilk sloganlarından birisi de şudur: "Ajan kişi ve kurumlara karşı mücadele." Bu yerinde bir slogandır. Ve daha sonra biz bunun açılımını da sağladık. Gördük ki, toplumun kendisi teslim alınmış ve hatta çoğumuzun mensup olduğu aileler bile yarı-yarıya düşmanlaşmış. Düşman ailelerimizi bile önemli oranda işgal etmiş, zorla ve bazı özendirme tedbirleri ile. Bu bir gerçek.

Kürt toplumunun önemli bir gerçeğini teşkil eden bu durumun ancak mücadele ile aşılacağı çok açık. Her birinizin sosyal durumunu, ailesel durumunu değerlendirirsek göreceğiz ki; iki büyük kuvvet üzerinizde etkili oluyor: Biri Partinin çekim kuvveti, biri ailenin ve çevrenin çekim kuvveti. Hangisi kazanır, bu tamamen halledilmiş değildir ama, biz bunu mücadele ile kazanacağız. Eğer bu mücadeleyi şimdiye kadar köklü olarak geliştirememişseniz, mutlaka bundan böyle geliştirmelisiniz. Kürdistan'da ailede biz savaşı kazanamazsak, toplumun içinde kazanamayız. Eğer halkın içinde biz savaşı kazanmazsak, düşmana karşı hiç de kazanamayız. Bizde demek ki önderlik savaşımının en önemli bir yönü; içinden gelmiş olduğumuz toplumsal zeminin çok etkili olan özelliklerini durdurabilmek, frenleyebilmek, giderebilmektir.

Bizde bunlar Partinin örgüt yapısına, eylem biçimine kendini tam bir tutucu ve geriye çekici kuvvet halinde yansıtıyor. Özellikle bu konuda örgütlendirmeme, örgütlendirse de kendi tıkayıcı kişiliği içinde potansiyel bir hizip haline getirme ve bir eyleme gitmek istiyorsa, eylemi ya intiharvari bir tükeniş ya da hedefe teğet geçme şeklinde geliştirme yaygınca yaşanıyor. Eylem anında eylemsizliği geliştirme, olmayacak yer ve zamanda eylem koyma özelliği çok işleri geliştirmiyor. Bu tipler Partinin gelişimini, önderliksel gelişimini, özellikle taktikte engelliyorlar. Özellikle 86'lardan sonra buna çözümlemelerde büyük ağırlık verdik. Ama henüz etkileri tam ortaya çıkmış değildir. 86-87-88'deki çözümlemelerin etkileri, özellikle örgütsel ve eylemsel hattımıza tam yansımış değildir. 89'da kısmen yansıtabildik, ama bu yönlü yansıtma yine de çok sınırlıdır. PKK'nin doğru ideolojik, politik, askeri çizgi ve onun pratik olanaklarını önümüzdeki dönemde daha güçlü yansıtma görevi ile karşı karşıyayız. Büyük bir gelişme, ancak bu görevlerin başarılmasına bağlıdır. PKK'yi örgütsel ve eylemsel alanda tam kişiliğe kavuşturmak gerekir. Doğru çalışma tarzına, yaşama tarzına kavuşmak gerekir. Bu, birçok bölgede var olan tıkayıcı ögeleri görevden alma veya köklü bir özeleştiriyle düzeltme biçiminde olabilir. Özellikle de kollektif bir örgütlenmeyi dayatarak denetim altında tutmak, tedbir yöntemi olarak düşünülebilir.

Fakat, mutlaka doğru örgüt ve eylemliliği götürecek kurumlaşmayı sağlamak, -bu komite olur, temsilcilik olur, hatta grup da olur- bunları sağlıklı bir biçimde geliştirmeyi bilmek önem taşıyor. 90 eylemliliğine yönelirken, en çok başarılması gereken görev budur. Bütün eyalet, bölge ve hatta mıntıkalara kadar, örgütsel kurumlaşmaya, doğru eylem, çalışma ve vuruş tarzıyla ulaşmayı mümkün kılmak gereklidir. Bunu sonuna kadar bir görev olarak gözönüne getirmek, bu görevin başarılması için elinden geleni hiç çekinmeden, büyük bir fedakarlık ve uyanıklıkla yerine getirmeyi bilmek, bize büyük gelişmeleri yaşatacaktır.

Bu konuda görevler başarılmazsa, yani örgütsel kurumlaşma ve onun da doğru eylemliliği planlanıp bir görev olarak götürülmezse, bütün çabalar şimdiye kadar olduğu gibi, heba olup gidebilir. Çoğunuzun büyük emeklerle yaşadığınız mücadele hiç de ummadığınız bir biçimde karşınıza dikilebilir. Bunun için diyoruz ki; örgütsel görevlerinize doğru yaklaşabilmelisiniz. Bireycilik kesinlikle sonuç vermez. Bütün gelişmeler, bizim bu yönlü görevlerimize ne kadar hakim olursak o denli çizgimize başarı şansı kazandıracağımızı gösteriyor. Bu yönlü görevlerimizdeki ihmalkarlık oranında kayıpların artacağı da ortaya çıkıyor.

Özellikle yapımıza yeni gelen yoldaşlar, belki yeterince inceleme imkanına kavuşamamışlardır. Fakat onlar olanakları iyi değerlendirerek, bu yönlü PKK'lileşmeye özen gösterecekler. PKK'deki gelişim sadece ideolojik-politik değildir. Bugün en çok yaşanılan gelişme; örgütsel hatta tam oturup oturmamadır, onun eylemini en az ilkede yaşanılan kadar yaşayıp yaşamamaktır. İlke gerçekten esastır ama, onun pratiği de çok gereklidir. Bugün en önemli sorun; ilkelerde -yani teorik olarak- oldukça gelişim gösterilmesine rağmen, pratiği doğru yaşayamamadır. Anlayışta hepiniz iyi gelişiyorsunuz, fakat pratikte bütünleşmeye geldi mi ucubeler ortaya çıkıyor. Bunun da giderilmesinin temel yolu, örgüt olayı üzerinde yoğunlaşmanızdır. Pratikte işlerin adım adım nasıl geliştirileceğini büyük bir disiplinle ortaya koymanızdır. Bunu yaparsanız; teorik-pratik çelişkisini olumlu yönden çözebilirsiniz. Çözemediniz mi acayip hatalar sergilemekten kurtulamazsınız ve bununla kendinizi bile tasfiye etmekten kurtaramadığınız gibi, Partiye de büyük zararlar vermekten geri kalmazsınız. Hep iyi niyetlisiniz bu anlamda ama, dediğim gibi; iyi niyetle hiçbir şey kurtarılmıyor. Tarihe baktığımızda; ilkeler inşa edildiğinde, geniş propagandalar yapıldığında, bu bir dönem oluyor. Bu dönemin böyle kazanılması da mümkündür. Fakat daha sonraki pratik, yani savaşçılık dönemi, bir anlamda insanları eğitip savaştırma görevidir. Bu görevi yerine getirmeyen birçok ülkenin başına tasfiye gelmiştir. İlkede, propagandada büyümeyi sağlayıp da savaşı geliştirememe, daha sonraki başarısızlıkların ve çok büyük kayıpların nedeni olur.

Bugün bizim karşımızda da şu olay çok belirgindir ve tarihidir: Biz ideolojik-politik olarak oldukça büyük bir gelişmeyi yaşadık. Kürdistan baştan aşağıya bizi dinliyor. Fakat, bir olay bir yerde dışımızda gelişiyorsa, bizim ciddi bir noksanlığımız var demektir. Biz onu aynı etkinlikle örgüt ve eylemliliğe götüremedik, onu yönetemiyoruz, yürütemiyoruz. Yani dalga dalga savaşçılığına tam oturtamıyoruz, işte bu görev şu anda çok canalıcıdır. Özellikle kadro biraz yürüse de, kitleyi yürütemiyoruz. Bu savaşçı gruplar savaşsa da, geniş kitle savaşımına götüremiyoruz. Geniş kitleyi savaşa götüremedik mi, biz savaşı kazanamayız. Halk savaşı halkın eseridir, her düzeyde katılımıdır. Bunu başaramazsak; tasfiye kaçınılmazdır. O halde; bu görevimizin üzerine tüm gücümüzle gitmeyi bilmeliyiz.

Bu temelde ancak, günümüzdeki mevcut genişlemeyle birlikte oldukça çok ileri düzeye üzerimizde etkili olmaya başlayan her türlü sınıfdışı, her türlü hatalı, hatta tutucu, geriye çekici özelliklerden tutalım, onun kültür temeli bölgelerde kişiliksizleşmelere kadar bunların hepsine karşı başarı ile mücadele edilir. Onun yerine, Partinin olumlu özellikleri vardır; o özelliklere ulaşılır. Bu temelde kişilik gereken dönüşümü sağlar ve böylece kişilikte PKK'nin eylem hattını başarıyla yürütür, örgütler, eyleme kavuşturur.

"Önderliğe doğru yaklaşmak kadro politikasının özüdür"

PKK'de önderlik ve kadro politikasının bazı yönlerine çok kısa olarak değiniyorum ama, çok özlü olarak gerek son konuşmalarımızda ve gerekse daha öncekilerde üzerinde kapsamlı durulmuştur. Sizin incelemenize tekrar bırakma gereğini duyuyorum. Buradaki faaliyetlerinizin temelinde, aslında kadrolaşma yatıyor. Sıradan bir savaşçılığı da kazanma değildir. Çok muhtaç olduğumuz kadroları ortaya çıkarmak büyük önem taşıyor. Önderlik olgusuna teori ve pratikte çok yönlü yaklaşılmıştır. Önderliğe doğru yaklaşmak, kadro politikasının özüdür.

Yani sizler PKK'de gerçekleşen önderlik olgusunu ne kadar kapsamlı olarak görüp, onun içinde kendi eksikliklerinizi, yetmezliklerinizi, hatalarınızı, sahtelik ve sakatlıkları görür ve giderirseniz, kadrosal biçimlenmenizi o oranda gerçekleştirirsiniz. PKK'de kadro politikası aslında çok belirgindir ve çok önemlidir. Kadro politikasını sağlıklı çözmeniz demek, bütün gelişmeleri daha şimdiden garantiye almak demektir. Bu da sayıyla değil, daha çok niteliksel gelişmeyle ölçülür. Hepiniz PKK'nin kadro politikasının sağlam bir uygulayıcısı olmalısınız.

Genç olmanız kesinlikle bir engel değildir. Hatta sizi daha avantajlı kılar. Çünkü, geçmiştekilerin içine düştüğü hataları yaşamazsınız. Yine, Partinin size kazandıracağı muazzam bir birikim vardır. Emekle kazanılmıştır. Onları da iyi özümserseniz, sanırım gelişme temponuz daha hızlı olur, öncekilerin on yılda sağladığını siz bir yılda da katedebilirsiniz. Kadro politikamıza -ki, bu son tahlilde önderliksel gerçeğimizdir- ulaşmanız, onu kavrayışta ve daha çok da uygulamada yaşamanız, sizden beklenen temel görevdir. Bunu ne dar bir eylemlilik biçiminde saptırın, ne de son derece pasif-edilgen, tembel bir kişilik biçiminde boşa çıkarın. Kendinizde bazı özellikler vardır. Dediğimiz gibi, bu devre münasebetiyle daha fazla açtık bunu. Kadrolaşma o temelde olabilir. Birçok eski görevli ögelerimiz de aslında tamamen yeniden kadrolaşma ile yüzyüzedirler. Böyle bir görev onlar için de geçerlidir.

Bazılarınız zindanlardan ve bazılarınız ülkeden geldiler, onların da yeniden kadrolaşma sorunları hayatidir, canalıcıdır. Edindiğiniz bazı yapısal özellikler, belki de PKK'nin şu anda gerçekten sonuç alan, gelişmeye damgasını vuran özellikleri ile çelişebilir. Dolayısıyla aşmanız gereken, atmanız gereken bir özellik olabilir. Bunları öğreneceksiniz.

Özellikle darlık var. Haddinden fazla amatörlük var ve bu biraz da kemikleşmiş. Bu özellikleri atacaksınız. Kendi ellerinizle aslında, kadrolaşmayı boğuyorsunuz. Onun çok yönlü belirtilerini koyduk. Hantal hareketlerinizden tutalım, olayları ele alış tarzınıza; düşünceyi kullanmanızdan tutalım, pratikle oynamaya kadar; muhtevada ve biçimde oldukça yetersizlikler ve biçimsizlikler yaşanıyor. Giderilmesi elinizdedir. Bize bağlı olmaktan da çıkmıştır. Size sunulanı özümseyeceksiniz. Mesela; eleştirilerle ortaya çıktı ki, bazıları neden, nasıl gelişmediklerinin teorisini yapıyorlar. Bu sakat bir

durumdur, kabul edilemez. Bu biçimde burada yoğunlaşanların her türlü gelişme imkanı, hem gönüllülük ve hem de zorunluluk temelinde vardır. İstisnai olarak belki bazıları gelişemeyebilir. Ama esas yönelim gelişmedir. Evet, biz ısrarla vurguluyoruz: Sorunumuz aslında adam azlığı veya savaşçı azlığı değildir. Bunların hepsi var. Ama önderler yok. Veya sizde en az olan cesaret, fedakarlık, dayanıklılık değil, bunlar var sizde. Ama kadronun önderlik vasıflarını kavrama varsa da, özümseme yok. Bu önemli, yani Kürdistan toplumunun düşmanı işte budur. Yine, teslim olmayı kendisi için bir kurtuluş yolu olarak sürekli yaşama ve de kendisini asla önder yerine koymama, önderliği kendisine bir türlü layık görmeme tutumu, yalnız bizde değil, bir bütünüyle toplum içinde yaşanıyor. Bu özellik daha da tehlikeli bir biçimde Partinin içine yansıyor. Bizden önder olamaz, ancak bazıları bizi yönetebilir anlayışı bizde vardır. Hatta önderlik gerekmez, herkes bildiği gibi yaşasın, herkesin bildiği bildik olsun, bu daha keyfimize göredir anlayışları vardır. Bu eskiyi hortlatmadır ve bunlar da yaygındır. Bu özellikler bazılarının işine gelebilir, bazılarının hoşuna da gidebilir ama, bununla kollektif bir önderliğe ulaşılmadığı gibi, Parti merkezinde kollektif bir önderlik de oluşturamayız. Önderliğin gereklerini kendinizde somutlaştırarak, bu temelde görevlere sarılarak kollektif önderliği yakalamaya çalışacaksınız. Bunu gerçekleştireceğiz.

Tonlarca isyan düzenleyelim, hatta gerillacılık yapalım; hepsinin yenilgiyle karşı karşıya gelmesi bazen kaçınılmaz hale gelebilir. Önderlik sağlam yapılmadı mı harcanan tüm çabalar da boşa gider. Tarihimiz bu tür olaylarla doludur. O halde,

> **“...Şu andaki en önemli sorun; önderliksel sorun ve örgütsel önderliktir, eylemsel önderliktir. Buna çok muhtaçsınız, bu konuda oldukça yetersiz ve yanılgılısınız. Kadrolaşmada esasında gidermeniz gereken yönünüz de budur. Örgütsel bağlarınıza çok büyük önem vermelisiniz. Sıradan bir dost ilişkisinden tutalım da, tüm ilişkilere kadar verilmesi gereken değeri vermelisiniz...”**

bunun yolu ve yöntemini de kendinize kabul ettireceksiniz. Hangi pratikle, hangi pratik çalışma tarzıyla olacağını bileceksiniz ve yoğun çabanızı sergileyeceksiniz. Parti işlerini ilerletmek ancak böyle mümkündür. Bizde çok yaygın ve etkili olan amatörlükle bir yere varılamaz. İyi niyetlerle, özlemlerle kesinlikle savaşta mesafe alamayız ve sanıyorum sizin de en çok tercih edeceğiniz; kendi ellerinizle hazırladığınız çok zengin bir Parti muhtevası, onun kullandığı ve tamamen bizi kazandırmaya götürecek olan sağlam bir biçimleniş ve örgütlemesidir. Bizde muhteva zengin, hepinizde bu var ama; biçimlenme, örgüt düzeyine ulaşma, örgütün kurallı yaşamına ulaşma, çok zayıf kalıyor. Bu duvarı var ama çatısı yok bir binaya benziyor. Biçim sorununuzu mutlaka halledeceksiniz, onun örgüt düzeni, çalışma ve eylem tarzı olduğunu iyi bileceksiniz.Ve hem de iyi özellikler bütünlüğü olarak kendinizde somutlaştıracaksınız.

"Örgütsel önderlik, büyük gelişmelerin yaratıcısıdır"

Ben örgütlenmenin önemi üzerine yine kapsamlı değerlendirmeler yaptım. Şu formülü ileri sürdüm, bütün yaşamımız bize şunu öğretti dedim: Tüm gücünle örgütlenmeye yönel, örgütlenme bağları geliştir, sürekli kıl. Bizim yaptığımız birçok başka çalışmalar da var, biliyorsunuz; ideoloji üzerine, politik faaliyet üzerine. Fakat bunların altında en temel olanı, örgütsel bağların üzerindeki savaşımdır. Sıradan bir örgütsel bağ için, hem duyarlı, hem istekli davrandım ve çok çaba harcadım. Aslında çoğunuzun tenezzül etmediği ilişkiye ben büyük değer verdim. Bir dostluk ilişkisine olağanüstü değer biçerim. Bende bir hastalık halindedir; insanları ilişkiye çekmek, hatta düşmanı bile sığ bir biçimde de olsa, lehimize işleyecek ters bir ilişki durumu içine atmak. Nedir PKK'nin etkinliği? Son tahlilde, dünya ile bağlarını biraz geliştirmeyi bilmesidir. Son tahlilde, çeşitli yurtdışı alanlara bizim attığımız bağlar örgütsel bağlardır.

Partinin ideolojik-politik etkinliğini örgütsel düzeyde temsil etme görevi tam temsil edilemiyor ama, yine de gelişmeye götüren bir örgütsel bağdır. Çok gereklidir bu bağ aslında. Bizim ilişkilerimizde daha çok amatörlük var. Siz biraz eski toplumsal özelliklerle, ahbap-çavuş grupları biçiminde kalmak istiyorsunuz. Hayret ediyorum buna, nasıl acı duymuyorsunuz, buna şaşıyorum. Hayır! Yaşamın ayrılmaz bir parçası olarak örgütlülüğü hep yaşayacaksınız. Bunun için ölçü şudur: PKK'nin örgütlülük düzeyi eksikse, en üst düzeye kadar görevini gör ve gereklerini yerine getir! Somutta bir bölgede mi görev aldın; bak, orada ne kadar örgütsel eksiklik varsa gider. Bu görev başarılmayıncaya kadar, eylem de dahil, hiçbir görevi ciddiyetle yerine getiremeyeceğini unutmayacaksın veya hayatın bütün çalışma olanakları içinde en çok, örgütsel olanağa yer vereceksin. Daha çok dost örgütlendireceksin, daha çok öncü grupları oluşturacaksın ve bunları en uygun bir biçimde yaşatacaksın, yani onları besleyecek, güçlendirecek, koruyacak ve eylemlilik içinde tutacaksın. İşte bizim tecrübelerimizden çıkarabileceğiniz en hayati ders budur. Nereden ben bu derse ulaştım biliyor musunuz? Kürdistan'ın gerçekten lime-lime olmuş yapısından. Ve bir de zor anlarda insanı ne kurtarır bilir misiniz? Örgütsel bağlar kurtarır. Ve örgütsel bağlar; sağlam örgüt elemanlarından, örgütsel görevlerini her şeyin önüne koyan militan yapıdan şekillenir. Bilinir ki, bu yapı büyük gelişmelerin yaratıcısıdır. Bu yapıda olmayanlar, birçok alanda belki eylemi de iyi yapar, propagandayı da iyi yapar ama, temel örgütsel görevlerini yerine getirememişse, bütün çalışmaların aslında boşa gittiğini hem görür, hem de toparlayamaz. Çünkü örgütsel bağları yoktur. Örgütsel bağlar, gelişmeleri tutan kanatlar gibidir. Büyük hatalarla siz, birçok olguyu birleştiremezseniz, paramparça olup uçurumlara yuvarlanıp gitmeyi durduramazsınız. Ancak sağlam örgüt bağları ile durdurabilirsiniz.

Ben de bu işe başladığım ilk günlerde bile, her zaman; sürekli ve kapsamlı ayakta tutacak bağlarla bağlı bir örgütlenmemiz olmalı diyordum. Gittiğiniz her yerde bir örgütsel bağa en büyük değeri verin. Burada sıradan bir örgüt ilişkisi olmasaydı biz burayı çalıştıramazdık. Askeri eğitim alanıdır, temeldir, merkezdir. Ama sıradan bazı dostluk ilişkileri olmasaydı, biz daha güneye inemezdik. Bir örgütle biz örgüt ilişkilerini kurmasaydık, buraya gelemezdik. Tüm bu büyük gelişmeler altındaki vazgeçilmez gerçek; bu bağlardır. Bu konuda ciddi eksiklikleriniz olduğunu görüyorum. Özellikle de PKK'nin hazır örgüt ilişkilerinin sizi tembelliğe sevkettiği kanısındayım. Yani her şey biraz hazır, gittiğiniz yerde örgütlülük var, gittiğiniz yerde rahat yürüyorsunuz, bu sizi yanılgılı bir pratiğe götürüyor; her şey adeta kendiliğinden gelişiyor, kendiliğinden örgütleniyor anlayışına kapılıyorsunuz. Kesinlikle yanlış, bizde en zor geliştirilen ilişki, örgütsel ilişkidir. Ciddi bir noksanlığı yaşıyorsunuz bu konuda. Bunun nedenlerini anlamaya çalışıyorum. Niye siz kendinizde bu kadar örgütsüzlüğe müsamaha gösteriyorsunuz? Müsaade etmemelisiniz buna. Çok samimi ve dürüstseniz, özellikle de devrimi sürdürmede; o zaman bütün gücünüzle yaşadığınız muazzam örgütsüzlüğü yaşamamaya çalışın ve giderin.

Demek ki, şu andaki en önemli sorun; önderliksel sorun ve örgütsel önderliktir, eylemsel önderliktir. Buna çok muhtaçsınız, bu konuda oldukça yetersiz ve yanılgılısınız. Kadrolaşmada esasında gidermeniz gereken yönünüz de budur. Örgütsel bağlarınıza çok büyük önem vermelisiniz. Sıradan bir dost ilişkisinden tutalım da, tüm ilişkilere kadar verilmesi gereken değeri vermelisiniz.

Ve en çok da kadroların ilişki tarzına, kadroların komiteleşmesine özen gösterilmelidir. Merkez komitesinden tutalım da eyalet, bölge, mıntıka komitelerine, köylülük toplulukları ve hücre gruplarına kadar, ne kadar örgütlenme geliştirebilirsek o kadar geliştirmeliyiz. Gerektiğinde açık, yarı-açık işleyişi çok önemlidir. Tamamen amatörce değil, profesyonelce olmalıdır. Mevcut çalışmalara göre yaratıcı bir işleyiş olmalıdır. Kendini dayatmak, tıkanmak asla olmamalıdır. Her militanımız büyük örgütsel işleyiş çarkını çeviren kişi olmalıdır. Bireylerin tıkayıcı olmasını -ki bu içimizde çok yaygındır-, örgütü geliştirmemeyi, örgüt olanaklarını çarçur etmeyi hiç kabul etmemelisiniz. Bilakis; mevcut olanakları en iyi kim örgütlüyorsa, örgütün esas sorumlusu olarak onu görevlendirin. Kim en iyisini yapıyorsa, mutlaka ona temel örgütsel görevi verin. Ve en etkili görevlerin içine çekin. Kendinizde bunu başlatın. Bu dönüşümler PKK'nin militan kişiliğine sizi ulaştırır. Şüphesiz birçok özelliği de vardır bunların. Fedakarlık, dayanıklılık, esneklik, yaratıcılık; yani tüm bunlar isteniyor doğal olarak. Eğitim size belli mesafeler aldırtıyor. Mücadele pratiği gelişmenize yol açıyor ama, esasında dediğim gibi, örgütsel gelişme, örgütsel yönetim belirleyici oluyor. Bu konudaki kişiliğinizi yetkinleştirmeli, görevlerinizi sıkı sıkıya kavramalı, en çok muhtaç olduğunuz çalışmayı kendinizde yürütmeli ve bunu bütün Parti ortamına yaydığınız oranda, Partinin doğru çalışma tarzını oturtarak ardına kadar gelişmelere ortam hazırlamalısınız.

Sanırım önderlik konusunda bu kısa açıklamalar yeterlidir. Mühim olan; bizim doğrularımıza layıkıyla sahiplik yapmaktır.Tek doğru yönelim tarzı da budur. Mutlaka doğru olana, haklı olana bizi götürecektir. Hatalı tutuma sonuna kadar karşı çıkmalı, hakkettiği neyse onu vermelisiniz. Bütün yaşamınızı bundan sonra böyle götürün. Yani hatalara izin vermeyen bir yaşam tarzını, sonuna kadar doğruluğun egemenliğine çalışan bir yaşam tarzını yaşayabilirsiniz, yaşamaya hakkınız vardır. Hatada ısrar eden yaşayamaz. Böyleleri belki kurbanlara yol açar ama, çıkaracağımız en anlamlı sonuç; Partinin doğrultusunda kurallı yürümeyi daha kesinleştirmek, hatalı gidişatlar kimden kaynaklanırsa kaynaklansın sonuna kadar karşı durmak ve tasfiyesine tüm gücümüzle çalışmaktır. Bu, sonuçta bizi bundan sonrasına hazırlıklı halde tutar. Beklenmedik olaylara karşı bizi tedbirli kılar, duyarlı kılar ve bu tutumlarla kazanılacak çok şey olur.

Koşullarımız zordur ama bizi yıldı-

> **“...Biz tamamen şehitlerimizi içimize alarak yaşıyoruz. Bu PKK'de kesindir. Dolayısıyla ne hiçbirimiz giderken gittim-ayrıldım diyebilir, ne de kalanlarımız o gitti ben tek kaldım diyebilir. Hayır! Bizde birin bütünde, bütünün de birde gerçekleşmesi esastır. Ve bizde hakim olanı da budur. Buna özen göstereceğiz...”**

ramaz. Zorluklar sadece bizim büyümemizin bir aracıdır. PKK'nin daha zor günleri de olmuştur. Zindandaki yoldaşlar iyi bilir; yaşamı daha da anlamlı kılmak, güzelleştirmek elimizdedir. Çabalar hep karşılıklı olmalıdır. Birbirinizi zenginleştirmelisiniz, birbiriniz için yaşamı daha anlamlı hale getirmelisiniz. Oldukça içten ve son derece hizmet eden bir tavır içinde olmalısınız. Bu yönlü eksikliklerimiz vardır, zayıf durumda olanlar vardır, ilgiye muhtaç olanlar vardır. Kendi kendinizi ilgi kaynağına dönüştürün. Bu konuda verme işine, ışık saçma, aydınlatma işine ve de canlı bağlar geliştirme işine kendinizi katın ve geliştirin.

"Her PKK'li, 'ölüm nereden gelirse gelsin, vız gelir' sloganına ulaşabilmelidir"

Hasan yoldaşın şehit düşme olayı bizi etkilemiştir. Fakat biz şehit yoldaşımızı bütün yönleriyle hem kavratmaya hem de özümsetmeye çalışıyoruz. O'nun şahsında bir daha şehitlerimizi yeniden bütün haşmetleriyle içimize sığdırmaya çalışıyoruz. Şehitlerin anısına bağlılık; sadece onları anmak değil, bütün hizmetleriyle, bütün özellikleriyle Partiden ibaret olan bir yaşama ulaşmadır. Bu yaşamı daha da zenginleştiren şehitlerimiz denilebilir ki dünyada en ufacık kişisel kaygı ve çıkar düşünmeden şahadete erişmişlerdir. Denilebilir ki, en soylu, insani, vatan ve özgürlük şehitleri bunlardır. PKK'yi PKK yapan gerçek değerlerdir. PKK'ye bağlı bir militan bunlara dayanarak yeniden yeniden Partiyi yaratabilir. Küçük görmeyelim, yetersiz de görmeyelim. Anıların etkisi altında ezilmeyelim de. Hayır, çıkarılacak tek sonuç, bağlılıktır. Oldukça zorlu bir yaşamın içinden geliyorsunuz ve yaşıyorsunuz. İşkenceden geliyorsunuz, sizlerin de şehitlerin anısı ile yüklü gelenleriniz az değildir. Hepsini bir kez daha birlikte yaşayalım diyoruz. Hiçbir toplum bizim toplum kadar insani, vatansever, özgürlüğe susuz ve bağlı değildir. Gerçekten özgürlük adına insanı yücelten bir tutum kadar yüce hiçbir tutum yoktur. Dolayısıyla güvenimiz tamdır. Soylu bir yaşam; tamamen insanlığa, tamamen vatanseverliğe, tamamen özgürlüğe adanmış bir yaşam, elbette ki en güçlü bir yaşamdır. Bu konuda alnımız açıktır. Bu esas olduğuna göre, temel olduğuna göre, gerisi nedir? Çırak da olsak, ustalaşmasını bilmektir. Bu da elimizdedir ve mutlaka ustalaşmalıyız. Çıraklar iyi eser yapamaz, ustalar zafere gider.

Bizim yaşamımız da öyle bir yaşamdır ki, şehidiyle yaşayanıdır veya şehitle kalan dava arkadaşları o kadar içiçedirler ki hangisi gitmiş, hangisi kalmış; o ayrım bile pek fazla anlamlı değildir. Çünkü, birisi diğeri içindir. Biz tamamen şehitlerimizi içimize alarak yaşıyoruz. Bu PKK'de kesindir. Dolayısıyla ne hiçbirimiz giderken gittim-ayrıldım diyebilir, ne de kalanlarımız o gitti ben tek kaldım diyebilir. Hayır! Bizde birin bütünde, bütünün de birde gerçekleşmesi esastır. Ve bizde hakim olanı da budur. Buna özen göstereceğiz. Bunun anısına yapabileceğimiz en büyük hizmet; yaşamımızı daha da özgürlüğün bedeli, somutlaşmış bir abidesi haline getirmek olacaktır. Böylesi yoldaşlar topluluğu haline geldikten sonra, bizim katlanamayacağımız hiçbir zorluk yoktur. Ve bu temelde yoldaşlar topluluğu olarak ne kadar samimiysek, dürüstsek ve de sonuna kadar kararlı, bağlıysak -ki öyleyiz- o kadar erişemeyeceğimiz, zaptedemeyeceğimiz bir hedef de olamaz.

Biz görevlerimizi yaparken istediğimiz biçimde yapalım, ölüm nereden gelirse gelsin, vız gelir. Gerçekten her PKK'li bu slogana ulaşabilmelidir. Ulaşmazsa zaferi yakalayamaz. İşte bu zorluklar karşısında tam sonuca ulaşırsak, bunun kişiliğine tam ulaşırsak, amaca ulaşmışız demektir. Neye mal olursa olsun, çok az temelde de buna ulaşılsa, PKK'nin kazanacağı en anlamlı kazanıma ulaşılmıştır. Bir kez daha gerek son şehidimiz ve gerekse bütün şehitlerimizin anılarına çok yüksek bir değer biçerek, gerekirse onların yaşamını yeniden inceleyip araştırarak özümsemeye, onların büyüklüğünü tamamen yüreğimize ve beynimize nakşetmeye, bunun için tüm çabayı sarfetmeye ve onların anısına layık olmaya çalışacağız. Biz ilk şehidimizin de anısını halen yaşamaya çalışırken zorlanıyoruz. İlk şehidimiz Haki ile başladı, Hasan ile buraya geldi. Fakat araya neleri sığdırdık! Bundan sonrasını da bu esas dahilinde yürütürsek, şüphesiz bu bizi en anlamlı zafere de götürür. Haki'nin şahadeti karşısında çökmedik. Halen şunu çok iyi hatırlarım: Direnmek için tek bir olanağımız, tek bir tabancamız bile yoktu. Yerine neyi koyabileceğimizi bilmiyorduk ama, inancımızla, anıya samimi bağlılığımızla biz ondan destan yarattık. Destan; hem de bir değil birçok. Ve anılara şimdiye kadar böyle karşılık verdik. Fakat artık içimizdeki yetmez kişiliklerden de kaynaklansa, onun da bir neticesi olsa, ortaya çıkacak her türlü kayıplara yine büyük bir çözümleme ile karşılık verdik. Her çözümleme büyük kazanımlara yol açtı. Dolayısıyla yetmezliklerimizin sonucu olan kayıpları da iyi telafi ediyoruz, onu kazanç kaynağına dönüştürebiliyoruz. Bu temelde sizleri yine üstün bir moralle ve de görevlerin adamı olma bilinciyle hareket etmeye, böylesine bir günü kendi yaşamımızda, büyük bir büyüme günü, bir kilometretaşı haline getirmeye çağırıyoruz. Sizi, bu konuda oldukça sorumlulukla, coşkuyla, görevlerinizde sürekli ve gerçekten her zamankinden daha fazla geleceği zapteden bir yürüyüşün sahibi olmak için, her şeyinizi sarfetmeye, bunun için insani hiçbir fedakarlığı eksik etmeyecek ve böylelikle zor günlerde bir büyümeyi bir kez daha en anlamlı bir biçimde yaşayarak size layık olana ulaşmaya çağırıyoruz.

26.01.1990

Newroz ülkeye vurgunluğun, halka bağlılığın, Parti ve şehitlere minnetin doruğudur!

Halkımızın; Büyük Önder APO'nun ve Partimiz PKK'nin ışıklı yolunda, özgür geleceğini kendi elleri, kendi emeği, kendi canı-kanı ve nefesiyle yaratma savaşımını verdiği; kahraman halk ordumuzun dağlarımızın fethedilmez doruklarında daha özgür, daha güzel, daha anlamlı yaktığı NEWROZ ateşinin olanca sıcaklığı ve coşkusuyla Başkan APO'yu, Partimiz PKK'yi, ERNK ve ARGK'yi, tüm yoldaşları, dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları selamlıyor, bu onurlu, bu aydınlık günümüzde aranızda olmanın; günü, tüm güzellikleriyle birlikte karşılamanın; birlikte yaşamanın sevincini yaşıyoruz!

Birlik, dayanışma ve mücadele günümüz NEWROZ KUTLU OLSUN!

Bugün 21 Mart!

Bugün NEWROZ!

Bugün BAYRAM!

Bugün; baskıya, sömürüye, zulüm ve haksızlığa başkaldırının, zulüm tapınağı NİNOVA'nın zulmedenin başına, zalim DEHAK'ın başına yıkıldığı gün! Bugün; kan emici DEHAK'ın başında patlayan ve zulüm tapınağını yerle bir eden Demirci KAWA'nın balyozuyla çakan kıvılcımlar MED halkına başkaldırı ve isyan çağrısı oldu. Medyalı bu çağrıya, yüreğiyle, direnciyle cevap verdi. Ve bugün; güneşin, erdemin, iyiliğin, aydınlığın tanrısı AHURA-MAZDA, kötülük tanrısı EHRİMAN'ı yendi!..

Bugün NEWROZ!

Diyarbakır zindanlarında, koyu vahşet ortamında, baskı ve işkenceye karşı isyanın, teslimiyet ve ihanete karşı yeniden direnişin Çağdaş KAWA MAZLUM'la kıvılcımlandığı, tutsak yüreklere NEWROZ ateşinin düştüğü gün!

Bugün, Kürdistan dağlarında sömürgeciliğe karşı ulusal bağımsızlık ve başkaldırı ateşini alevlendiren, büyük cesaret, atılganlık ve keskin vuruş tarzıyla düşmanı kahreden, savaşımı yükselten büyük Komutan, Ulusal Kahraman MAHSUM yoldaşın "BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI İÇİN" alev alev yandığı gün!

Bugün BAYRAM!

Bugün; halkımızın kendi kaderini tayin etme savaşımında; dağınıklık, bölünmüşlük, örgütsüzlük ve son derece iddiasız yaşamına son verecek ERNK ile siyasal savaş birliğini yarattığı gün! Bugün; kavgaya daha güçlü bir kişilik, eylemlilik ve yetkinlikle atıldığımız, "Ölümlerden yeni yaşamlar yarattığımız" onurlu bir gün!

Bugün "DİRENMEK YAŞAMAKTIR!"

Ve bugün halkımız, sömürgeci terör ve imha savaşına karşı Partimiz PKK öncülüğünde daha büyük bir direniş hareketi geliştiriyor ve Partimiz; Newroz'larıyla doğaya gelen büyük güzellik, sıcaklık ve hareketliliğe, umut, coşku ve parlaklığa, devrimci ruh, bilinç ve savaşkanlıkla karşılık veriyor. Newroz'la birlikte PKK daha da güçleniyor, büyüyor; daha güçlü, daha kararlı bir birliğe dönüşüyor. Ve PKK ile Newroz'lar; her yeni günün, geleceğin kazanılması anlamına geliyor; halkımız, Newroz'ları özgürlük kavgasında yeni şehitler vererek, özgürlük ateşini yeni canlarla besleyerek karşılıyor; her atılım, her coşku, her başkaldırı, her militan vuruşuyla savaşımızı bölge ve dünya halklarına duyuruyor, Partimiz ve ulusal kurtuluş savaşımız, ezilen, sömürülen bölge halklarının da kurtuluş umudu haline geliyor; halkımızı özgür dünya insanlığının saygın ve onurlu bir üyesi haline getirme yolunda sağlam adımlar atıyor, kahramanca bir yürüyüş gerçekleştiriyor!

Ve bugün;

PKK yeni bir MED Hareketi, çağdaş-bilimsel Med Hareketi olarak ortaya çıkıyor.

PKK, tarihin bütün yönlerini kavradı. Sömürgeciliğin ve emperyalizmin dayattığı imha savaşının, baskı ve sömürünün anlamını bildi ve bundan kurtuluşun yolunu, bilincini yarattı. Tarihi tüm yönleriyle kavramak, sömürgeci egemenlikten kurtulmak, özgür geleceği yaratmak halkımızın istemiydi. Ve halkımız bu istemini, bu gelecek tutkusunu öncüsü PKK ile ortaya koydu. PKK ile güncelleşti, eylemleşti. PKK Kürt halkı ve bölge halklarının Newroz ateşi, çağa-yaşama dönüşü, geleceğe yürüyüşü oldu.

Partimiz, 12 Eylül faşizminin yarattığı baskı, işkence ve pasifikasyon ortamında, şanlı 15 Ağustos Atılımıyla Kürdistan da büyük toplumsal uyanış ve hareketliliği yarattı. 15 Ağustos, halkımızın ulusal kimliğini kazanması ve çağdaş ulusal kurtuluş savaşımını yürütmesinde görkemli bir çıkış oldu. Ve bugün Newroz kadar aydınlık, Newroz kadar sıcak ve tarihsel olan 15 Ağustos Atılımı, 15 Ağustos ruhu ve kararlılığı, halkımızın tarihsel hükmü olan halk savaşımıza, bağımsızlık ve özgürlük bilincimize kendini dayatan, Partimizin militan direniş çizgisini boşa çıkarmak isteyen provokasyonun, sömürgeci uşaklığın, özcesi; Parti ve halk düşmanı, mücadele kaçkınlarının, "Ülkeye gitmek ölümdür" yaklaşımını yerle bir etti.

Bu yaklaşım, bu büyük alçaklık ve namertlik; yeni İdris-i Bitlisilerle halkımıza, zindan direnişimize, Parti ve ulusal kurtuluş savaşımıza dayatıldı. Ancak Partimiz ve büyük ulusal direnişimiz, bu namertliğe, bu ihanete karşı büyük direniş ve büyük yiğitlikle karşılık verdi, veriyor!..

Ve bugün ülkemiz halk ve mücadele tarihinde şimdiye kadar hiç görülmemiş bir biçimde aydınlıktır. Newroz aydınlığı, Newroz parlaklığıdır bu!.. Ve bugün halkımız PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşımıyla dev bir uyanışı, ayağa kalkışı yaşıyor. Ve bugün Kürdistan'da halkımızı ayağa kaldıran, ulusal "yok" oluştan "var" oluşa, teslimiyet ve ihanetten başkaldırıya, örgütsüzlükten örgütlülüğe; silik-şekilsiz ve son derece düşkün kişilik ve yaşantıdan, devrimci kişilik ve onurlu yaşama götüren, PKK'yi halklaştıran; halkımızı ERNK etrafında daha güçlü, daha özgür, daha yığınsal, daha nitelikli bir katılım ve siyasallıkla birleştiren; ARGK ile ordulaştırıp-savaştıran şey, Mazlum ve Mahsumların yaktığı büyük direniş ateşi, Newroz bilinci ve kararlılığıdır.

Partimiz, şehitlerimizden aldığı güç, inanç ve dayanıklılıkla düşmana karşı savaşarak varlığını güne ulaştırmış ve halkımız, PKK ile baskı ve sömürüden kurtulma, kendi özgür geleceğini yaratma silahına kavuşmuş; PKK ile düşünen, üreten, savaşan-savaştıran; geleceğe inançla, umutla bakan, kendine güven duyan, özgücünün bilincine varan bir halk gerçekliğine ulaşmıştır. Ve halkımız, yitirdiği en kutsal değerlerini, PKK ile adım adım kazanmaya, yaratmaya başlamış, sömürgeciliğin çizdiği "tarihsel yazgısı"nı yenerek, özgür insanlık geleceğinin onurlu-saygın bir üyesi olma yolunda sağlam, kararlı adımlar atmıştır. Ve bugün Partimizin, Parti mücadelemizin her anında, her gününde, her atılımında, her yürüyüşünde sömürgeciliğe ve emperyalizme, provokasyon ve tasfiyeciliğe, teslimiyetçi, işbirlikçi, uzlaşıcı kişilik ve yapılara karşı büyük direnme, büyük fedakarlık, cesaret ve devrimci yürek vardır! Bu anlamda PKK gerçekliği; elde silah kahramanca savaşan; direnç, cesaret, bilinç ve kararlılığını yitirmeden, paniğe, korkaklığa, ikirciklığe düşmeden, sürece hakim olan; tarihin en donanımlı, en barbar, en zalim gücüne karşı, Türk sömürgeciliğine karşı savaşan kahramanlarımızın özgür yaratımıdır.

Halkımızın yüce özgürlük kavgasına karşı çıkma, halkımızın siyasal bilinç ve birliğiyle oynama, boşa çıkarma çabalarına karşı Partimiz, müthiş bir direniş sergilemiş, proleter sınıf temeline oturarak, daha da sağlamlaşmış ve bu özelliğiyle mücadele kesintiye uğratılmadan zindanlarda ve dağlarda büyük coşku, sıcaklık ve kararlılıkla yürütülmüş; sömürgeciliğe her düzeyde ve her alanda tam bir çözümsüzlüğü, umutsuzluğu yaşatmış, yenilgilere uğratmıştır. Sömürgeci düşmanın ve ondan beslenen provokasyonun, savaşımıza ve Partimize dönük beklentileri boşa çıkarılmış; ülkemiz boydan boya özel savaş içine alınıp, halkımıza cehennem hayatı yaşatılmışsa da, bu, "çözümcü" olmamış; Parti ve gerillanın çelik göğsüne çarpan bu saldırılar, bu sömürgeci savaş, dökülüp-dağılarak, işe yaramaz hale getirilmiş; ulusal kurtuluş, demokrasi ve sosyalizm mücadelemiz daha da boyutlanarak serpilmiş; "BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN" şiarıyla "ikili iktidar" gerçekliğine dönüşmüş, halk iktidarına doğru akan kitlesel-ulusal coşku olmuştur.

Bu Newroz gününde; nasıl ki NİNOVA'yı tutuşturan özgürlük ateşi, zulmün kalesi, halkların baş belası ASUR'u adak sunduysa tanrı HÜRMÜZ'e, nasıl ki MED'lerin onurlu öfkesi, başkaldırısı yokoluşla yüzyüze kalmış halkları ayaklandırdıysa ASUR'a karşı; bugün Kürdistan'da da Partimiz PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş savaşı, Dehakların, Şahların, Hitlerin geleneğini takip ederek halkları tehdit eden Türk sömürgeciliğine karşı ulusal başkaldırı ve isyan bayrağı olmuş, Türk devletinin halkımıza, bölge halklarına ve insanlığa karşı sömürgeci, baskıcı, imhacı emellerini daraltmış, frenlemiştir.

Bugün ulusal direniş günümüz, ulusal kahramanlık haftamız Newroz; düşmanı ürküten, düşmanı kör edip yakan kızıllık, halkımızı yüreklendiren ateş, kavgaya davet, bizler için en etkin devrimci silah, halkların ufkunu açan aydınlıktır!

Evet! Bugün Newroz!

Bugün biz Newroz'u, Çağdaş Kawa Mazlum yoldaşın büyük devrimci eylemi, başkaldırısı, savaşa çağrısıyla karşılarken; Newroz'un yaratıcılığı ve direngenliği ulusal kurtuluş mücadelemizi canalıcı, onurlu bir evreye taşımış, PKK'yi milyonlara mal etmiş; düşmanın önüne geçip darbeleyemeyeceği bir halk ve devrim gerçekliğine ulaşmıştır.

Bugün bizler için NEWROZ; mitolojik bir tanım, anlatım olmaktan çıkmış; Newroz, geçmiş mücadele dönemini gözden geçirme, ulusal kurtuluşu daha yetkin, daha doğru tarzda bilince çıkarma; yeni günü daha güçlü, daha militan bir eylemlilikle karşılama; yanlış, yanılgılı özelliklerden arınma; halka, Parti ve önderliğine karşı sorumlulukları yerine getirme anlamında, çağdaş bilimsel bir niteliğe dönüşmüştür. Bu niteliğiyle, Newroz ateşi yaman yakıcıdır. Halkımızın tarihsel intikam bilincinin yanısıra çağdaş-ileri insanlığın, özgürlüğün solmayan güzelliğidir.

Newroz; vatanın, ulusal ve toplumsal değerlerin, emeğin, özgür yaşamın sahibi olmak, çağı yakalamaktır. Newroz; daha çok, daha kararlı, daha yiğit savaşmak, düşmanı daha çok darbelemektir. Newroz; özgürlüğe, özgür geleceğe, sınıfsız-sömürüsüz bir yaşama doğru coşkun bir akış, militan bir yükseliştir.

Bugün Newroz; halkımızın büyük coşkusu ve bayramıdır.

Büyük bayram, büyük gün; kararlı, yiğit, boyun eğmez gerillanın şahin vuruşlarıyla sürdürülen; halkımızı, halkımızın özgür ve mutlu geleceğini yaratarak besleyen, ulusal kurtuluş savaşımızdır. Bugün ülkemizde, en güzel Newroz'lar, en güzel günler, en onurlu tavırlar, en soylu ilişkiler, en cesur sözler, en yüce duygular özgürlük savaşımıyla yaşanmış; en kahraman, en sağlam adımlar bu savaşta atılmış ve bastırılamaz, geri dönülmez bir halk gerçekliğine dönüşmüş, yürekleri ve bilinçleri fethederek halkımıza ve insanlığa, insanlık kavgasına mal edilmiştir. Evet bugün en büyük bayram; halkımızın kendi kaderini kendi eline alması, kendi özgür geleceğini yaratma savaşımında; ulusal bilinç ve uyanışla silahlanması, düşmana karşı kesintisiz, soluksuz bir savaş yürütmesi, savaşla zaferler kazanmasıdır. Gerçek anlamda Newroz bununla anlamlılaşır, yücelir ve halk ruhumuzun buluştuğu, bağımsızlık ve özgürlük ateşinin yükseldiği bir gün olur.

Bugün biz savaş esirleri, zindanlarda Newrozu bu bilinç, bu coşku, bu kararlılık ve sıcaklıkla karşılıyor; Partiye ve Başkan APO'ya sonsuz güven ve bağlılık temelinde direnmenin, değerlere bağlı kalarak yaşamanın onuru ve mutluluğunu yaşıyor; Partimiz, yiğit halkımız, yoldaşlarımız ve şehitlerimizden aldığımız güç ve cesaretle diyoruz ki:

Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN yoldaşın Diyarbakır zindanlarında sömürgeci vahşete karşı üç kibrit çöpüyle tutuşturduğu Newroz ateşinin; Dörtlerle alevlenip, Hayri, Kemal, Akif ve Alilerle harlanarak zindan burçlarından, dağ doruklarında Mahsumlarla yükselip, halkımızla buluştuğu bugün MUTLUYUZ, ONURLUYUZ, GURURLUYUZ!

Ve diyoruz ki: Bugün kavga günüdür! Sömürgecilikle, provokasyonla, işbirlikçi, teslimiyetçi, uzlaşıcı-tasfiyeci güç ve yönelimlerle, çizgiyi saptıran, bulanıklaştıran, savaşımı sekteye uğratarak düşmanı yaşatan her türlü yanlış-yanılgılı kişilik ve özellikle savaşma; Newroz ateşini daha bir canlı, daha bir gür yapma, Nevroz sıcaklığını, Newroz coşkusunu, Newroz atılımını ülkenin dörtbir yanına taşırma, savaşı her cepheden yükseltme günüdür!

Ve diyoruz ki: Dövüşerek-direnerek toprağa düşen şehitlerimizin son sözleri, Parti ve mücadeleye bağlılık andları, ölümsüz anıları biz takipçileri için kesin, tartışılmaz bir komuttur! Mücadelemizin yaratıcı gerçekliğidir. Komuta uymak, sözü yerine getirmek, anıya bağlılığın, savaşı doğru yürütmenin, savaşta zaferin teminatıdır.

Ve kahraman şehitlerimizin; korkunç vahşet koşullarında, baskı ve işkence altında, düşmanla göğüs göğüse çatışmada;

"Direnmek Yaşamaktır!"

"Su değil, tiner dökün! Ateşi harlandırın!"

"Kürdistan Vietnamlaşıyor, bu insan çığlıklarını unutmayınız!"

"Ya insanca yaşam, ya ölüm!"

"Ölmek var dönmek yok!"

"Bu dağlara teslim olmaya değil, savaşmaya geldik!"

"Yaşasın PKK, yaşasın Başkan APO!"

"Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür!"

Diye haykırarak, son nefeslerini verişleri, müthiş anlamlı, bir o kadar yaratıcı ve yol göstericidir! Ve bugün Newroz'lara sahip çıkmak, Newroz'larla yaşamak; anıya bağlı kalmak, Parti ve şehitlerimizin yol göstericiliğinde savaşmakla mümkündür!

Başkan APO! Ulusal Önderimiz!

Bugün ülkemizde toplumsal bir alt-üst oluş yaşanıyor. Halkımızın üzerindeki ölü toprağı büyük bir sarsıntıyla aralanıyor; Newroz'la yeşeren, güne açılan bir çiçek gibi halkımız kendi gerçekliğinin bilincine vararak sömürgeciliğe karşı kendi öz savaşımını yürütüyor. Ülkemizde, halkımıza vurulan kölelik zincirleri bir bir kırılıyor, parçalanıyor. Bastırılmış, değerlerine yabancılaştırılmış, son derece silik, şekilsiz kişilik, ilişki ve yaşantılar çözülüyor; müthiş bir aydınlanma, kendi gerçekliğinin bilincine varma temelinde halkımız sömürgeciliğe karşı kesintisiz bir savaş yürütüyor. Newroz'la güzelleşen doğanın olanca sıcaklığı, coşku ve aydınlığı halkımızı da sarıyor; halkımız bağımsızlık ve özgürlükten yana; iyiden, güzelden, doğrudan yana bir özgürlük yürüyüşü gerçekleştiriyor. Kendi diliyle konuşma, kendi beyniyle düşünme, kendi duyguları ve özlemleriyle yaşama, kendi elleri ve emeğiyle yaratma fırsatını buluyor, "varım!" diyor! Ve tüm bunlar senin beyninin, senin yüreğinin, senin bilincinin, senin emeğinin, senin önderliğinin ürünü olarak ortaya çıkıyor!

Sen, PKK ve Kürdistan devriminin ışıklı yolu, aydınlığı, mimarı, eylem kılavuzusun! Bugün eğer bizler; kendi siyasal ve ulusal kimliğimize, öncü Partimiz PKK'ye, Cephe ve Ordu gücüne sahipsek; dağlarda ve zindanlarda paniğe, korkaklığa, kaçkınlığa ve yılgınlığa kapılmadan direniyor ve en kutsal değerleri yaşatıyorsak, bu senin sayende olmuştur. Bize kimliğimizi kazandırdın! Özgüvenizmi sağlayıp marksizm-leninizm ve ulusal kurtuluş bilimiyle eğittin! Bizde, halk ve yurt sevgisini, yurt bilincini sen yarattın! Bize halkların kardeşlik ve birliğini, enternasyonalist dayanışma bilincini sen öğrettin! Çağı yakalama savaşımına senin yol göstericiliğinle girdik. Devrimci ruh ve bilinci, yoldaşlık sevgisini,cesaret ve kararlılığı seninle tanıdık. Direnme gücümüzü senden, senin yaratıcı savaşkan öğretinden aldık. Devrime baş koymanın, devrim için ölmenin yüceliğini, kahramanlığını seninle kavradık. Bu anlamda seni anlamak, seni tanımak ve kavramak; özgür, savaşkan, yaratıcı bir kişilik ve eylemlilikle savaşmak, bıkmadan, usanmadan vurguladığın ve büyük kararlılıkla bir mücadele yürüttüğün yanlış, yanılgılı, son derece düşkün özelliklere karşı savaşmakla mümkündür. Bugün ulusal kurtuluş savaşımızın ortaya çıkardığı ve son derece eğitici, ders çıkarıcı olan gerçeklikle diyoruz ki:

Newroz'u karşılamak, Newroz'la coşmak; seni korumak, seni ya-

şatmaktır. Bu görev bugün, her zamankinden daha büyük, daha ciddi bir sorumluluğu, siyasal bilinç ve yetkinliği gerektirir.

Büyük önder, Başkan APO!

Sadece sözlerle değil, dün olduğu gibi bugün de mücadelemizin en zorlu anında yürekle ve bilinçle sana söz veriyoruz ve şehitlerimizin anısına and içiyoruz ki: Yaşamımız boyunca, içerde ya da dışarıda, hiçbir zaman teslimiyet ve ihanete düşmeden, sana bağlı kalacağız! Ve hiç tereddüt etmeden sömürgeciliğin, provokasyonun, ajan-provokatör ve tasfiyeci, dağıtıcı, bozguncu güçlerin sana uzanacak ellerini kıracağız! Bizlere sunduğun büyük olanakları iyi değerlendirerek, kendimizi direniş içinde eğiterek; sunduğun geniş ve son derece zengin devrimci perspektifi yakalamaya çalışacağız! Her zaman; tasfiyeci değil, yapıcı ve örgütçü, dağıtıcı değil, birleştirici; geriletici değil, ilerletici ve yaratıcı olmaya, sana layık olmaya çalışacağız! Biliyoruz ki; Partimizin ve devrimimizin bize yüklediği sorumlulukları yerine getirmek, devrimi yaşamak, devrimi düşünmek, tarihin ve dönemin dayattığı sorunlara karşı çözümcü olmak, güçlü, militan Parti ölçütlerini tutturmak, Parti kişiliğine ulaşmakla olur!

Şanlı Partimiz!

Her şeyden önce şunu belirtelim ki: Bugün halkımızın ve devrimimizin öncü gücü, yüreği, komuta merkezi olan Partimiz PKK saflarında yer alarak, bağımsızlık ve özgürlük kavgasına katılmaktan, Parti, halk ve devrim uğruna savaşmaktan mutluyuz. Partimiz PKK'nin Newroz'lara daha güçlü, daha örgütlü, daha savaşkan girmesi, halkımızı ayağa kaldırarak, sömürgeciliğe karşı savaştırması; doğru, marksist-leninist ideolojik-politik çizgisiyle savaşa komuta etmesi siyasal-ulusal gurumuzu kabartıyor.

Bugün halkımız gibi, biz savaş esirleri, Parti militanları da her şeyimizi Partimize ve Önderliğe borçluyuz! Sen bir özgürleşme ve aydınlanma hareketi olarak bize insanlığımızı, siyasal kimliğimizi kazandırdın.

Halkımızın başaşağı gidiş, yok oluş, ulusal tükeniş tarihi seninle durdu. Halkımız, seninle çağdaş bir önderliğe kavuştu; ve sömürgeciliğe karşı ulusal kurtuluşu yükseltti! Bugün ülkemizde her yenilenmenin, her gelişmenin, yaratılan her ilişkinin, her değerin temelinde senin emeğin, savaşımın var!

Bugün senin adın, senin yolun, savaşımın düşmana korku salıyor, sömürgeciliğin ülkemizdeki varlığına; baskı, talan, yağma ve imha savaşımına karşı korkunç bir başkaldırıya dönüşüyor; halkımız yüzyıllık korkularını seninle, senin cesaretinle üzerinden atıyor. Halkımıza bilinç, cesaret, kendini temsil etme gücü, yetenek ve becerisini sen kazandırdın; halkımızın ulusal ve siyasal birliğini yaratarak özgürlüğe giden yolu aydınlattın!

Bu anlamda mücadele; senin bizlere ve halkımıza armağan ettiğin en yüce değer ve onurdur!

Bugün PKK bir yaşam yoludur ve bu yol Newroz ateşi kadar sıcak ve aydınlıktır! Bu yol geçmiş ile geleceği en doğru, en yaratıcı, en bilimsel tarzda birleştiriyor, halkımıza gerçek bir kimlik kazandırıyor, yeni bir tarih bilinci açarak güçlendiriyor. Bugün PKK gururu, PKK kişiliği büyük insan, özgür ve mücadeleci insan, geleceği olan, geleceği gören insan kişiliği ve gururudur.

Şanlı Partimiz!

Bugün Newroz'u seninle kutluyoruz. Kısa ancak çok zorlu geçen mücadele tarihinde bizlere, halkımıza ve insanlığa büyük değerler sundun! İç ve dış düşmana, her türden oportünist, revizyonist, tasfiyeci, anti-leninist, anti-ulusal kurtuluşçu dayatma, yönelim ve saldırılara karşı leninist çizgi, stalinist sağlamlık ve dayanıklılık, APOCU ruh ve kararlılıkla direnerek bağımsızlıkçı çizgiyi ve savaş pratiğini korudun! Bize Parti ve halk olarak, her cephede, büyüyen, gelişen, güçlenen bir direniş ve savaşımla önemli başarı ve zaferler kazanmanın gurur, coşku ve heyacanını yaşattın.

Çağın dışında tutulan, çürümeyi ve köleliği yaşayan halkımızı örgütleyerek ulusal kurtuluşa kaldırdın, halkımızın ulusal birliğini sağlayıp halkımızın devrimci zorunu yarattın! Halkımızın kaderini ilkel-milliyetçi, işbirlikçi-reformist güçlerin ellerinden alarak, bu güçleri yerlebir ettin! Kürdistan sorunu ve devrim gerçekliğini görmezlikten gelinemez, inkar edilemez, ilgisiz kalınamaz bir gerçekliğe dönüştürerek bölgenin en önemli, en dinamik sorunu haline getirdin. Ve savaşımınla, doğru devrimci önderlik özelliğinle bölgede proleter ve ulusal kurtuluşçu harekete öncülük konumuna yükseldin! Ve düşmana karşı yükselttiğin silahlı halk savaşımını ülke topraklarından sökülmez bir gerçekliğe dönüştürdün!

Bugün nefes nefese yürüttüğün mücadele; bilincin, cesaretin, fedakarlığın, bağımsızlık ve özgürlük tutkusunun, somut devrim gerçekliğinin ifadesi olarak zindan direnişlerimize güç ve moral veriyor; proleter sağlamlık ve dayanıklılığın direnme gücümüzü arttırıyor; senin için yaşama, senin için direnme, senin için ölüme gitme yürekliliğimizi eylemleştiriyor! Bugün, dağ doruklarında olduğu gibi zindanlarda da direnerek daha dün şehit düşen ve kanlarının sıcaklığı damarlarımızda dolaşan Hüseyin ve Yalçınkaya'larımızın bilinç ve yüreğinde, militan direnişlerinde sana ve büyük önder APO'ya bağlılık vardı ve bu bağlılık, bu yüce savaşım ve şahadet sana bağlılığımızın, seni yaşatma, sana ulaşma isteğimizin somut, anlaşılır bir ifadesi olarak ortaya çıkıyor!

Halkımızın ulusal iradesi! Siyasal savaş birliğimiz ERNK!

Bugün halkımız, Partimiz PKK'nin yarattığı ulusal uyanış ve savaşımla senin etrafında birleşiyor. Büyük savaşçı birlik, ulusal kurtuluşçu ruh, coşku ve iradesini, direnişçi kişiliğini seninle bulmaya, sende temsil etmeye, seninle savaştırmaya çalışıyor! Halkımızın bağımsızlık savaşını kazanması seninle olacak, iktidara seninle gelecektir! Bugün Kürdistan halkı bin yıllık işgal, istila, talan, kan ve katliam altında yürüttüğü yaşamı seninle reddederek, kendi emeği, kendi öz savaşımıyla, kendi yazgısını belirleme yoluna giriyor; yitirilmiş onurunu, insanlığını, geleceğini sömürgeci düşmandan sökerek, direnerek alıyor, alma savaşımını veriyor!

Senin bu güzel, bu onurlu günde; bu Newroz gününde doğuşun geçmiş ile gelecek arasında bir köprü oluyor; Mazlumların ve Mahsumların yaktığı Newroz ateşini halkımıza taşıyor; halkımız iç parçalanmışlık ve bölünmüşlüğüne PKK önderliğinde son veriyor. Ve bugün halkımız kendi cephe silahı ile yiğit, onurlu bir savaşım yürütüyor! Sömürgeciliğin, sahte "ulusal güç" ve "birlik"lerin halkımız üzerinde şekillendirmek istediği tüm baskı, pasifikasyon, çürütme ve ulusal kurtuluş savaşından soyutlayarak, sömürgeci, geri feodal ilişkiler içinde tutma; çağdan soyut, çağa karşı iddiasız bir konuma çekme çabalarına karşı koyuyor ve düşman, baskı, işkence ve imha politikalarına kolay zemin bulamıyor! Halkımız düşmana seninle karşılık veriyor; düşmana karşı birlik, dayanışma, mücadele pratiğini çıkarıyor. Seninle ulusal uyanışı yaşıyor ve Çağdaş Kawa'nın aydınlattığı doruğa, Newroz kızıllığına doğru bir yürüyüşü gerçekleştiriyor; ulusal-siyasal taleplerini, bilincini savaştırıyor! Ve bugün halkımız; en güzel, en onurlu ulusal özelliklere, özgür-militan bir yaşama, yönetme gücüne seninle, senin savaşımınla varılabileceğini; vatana sahip çıkmanın, ulusal-toplumsal değerleri yaşatmanın, emeği, ekmeği sahiplenerek yüceltmenin bu olduğunu; onurlu-saygın bir halk haline böyle gelinebileceğini biliyor-gösteriyor!

İşbirlikçi-hain, feodal-aşiretçi güçler, yurtsever halkımızı bugün de düşmana peşkeş çekmek, yurtseverlik duygu ve özlemlerini, savaşçı karakterlerini kendi çıkarları doğrultusunda kullanmak istiyor; sende temsilini bulan gerçek bağımsızlıkçı, ulusal kurtuluşçu birliğimize karşı, özünde sahte ve işbirlikçi, tasfiyeci olan "birlik"ler çıkarıyor, halkımızın ulusal birliğini dağıtmak, ulusal kurtuluşçu konumundan çıkarmak için sömürgecilik ve emperyalizmle el ele büyük çaba sarfediyor.

Ancak senin kararlı savaşımın, halk önderliğin tüm bu oyun, komplo ve tasfiyeci oluşumları boşa çıkarıyor, sahte, ihanetçi yüz ve konumlarını halkımıza, bölge ve dünya halklarına gösteriyor!

Ve bugün; Kürdistan yurtseverliği, Kürdistan devrimcileri, Kürdistan gençliği, aydını, demokratı, işçisi, köylüsü senin saflarına akıyor, sömürgeci egemenliğe karşı birleşiyor, Newroz'u savaşarak kutluyor.

Yiğit Kürdistan halkı!

Kölelikten kurtulma, özgürleşme, özgürlük savaşında sağlam adımlar atma anlamına gelen ve bugün ulusal onur ve gururumuzu ifade eden, tüm ulusal duygularımızı ayaklandırarak bizi coşturan NEWROZ'u, halk olarak, insan olarak, ilerici, devrimci, demokrat olarak; öncü gücümüz PKK, ulusal birliğimiz ERNK ve kahraman ordumuz ARGK ile kutlamanın, bugün de şehitleri yaşatmanın büyük kıvanç ve onurunu yaşıyoruz! Bugün halkımızın yazgısı değişmiş, bağımsız ve özgür bir halk olarak doğuşun ve gelişmenin fırsatını bulmuştur! Bu gerçekliği bilen düşman, halkımıza dönük sömürgeci savaşı tırmandırıyor, Newroz ateşiyle özgürlük fidanlarının boy atıp gürbüzleştiği topraklarımızı bombalıyor, yeni Halepçeler, yeni İkiyakalar yaratmak istiyor. Ancak düşmanın her adımı, her saldırısı, Partimizin, Cephemizin ve Ordumuzun müthiş direnişleri, cesaret ve dayanıklılıklarıyla boşa çıkarılıyor.

İşgal edilmiş, her türlü ulusal-toplumsal değerlerinden yoksun bırakılmış, tarihin karanlıklarına gömülen bir halkın geleceği olamayacağı gibi; kendi ülkesinin sahibi de olamaz! Halkımız bugün PKK'nin ışıklı yolunda, ERNK ile kendi emeğini, kendi geleceğini, kendi ülkesini sahiplenmelidir. Bugün halkımız tarihin hiçbir döneminde bulamadığı silahlara: Parti-Cephe-Ordu silahlarına sahiptir. Kürdistan halkı kendi öz birliğini, öz gücünü ortaya çıkarmalı, ERNK'de birleşerek savaşmalıdır. Biliyoruz ki savaşmak, baskı ve sömürüye başkaldırmak Newroz ateşi kadar sıcak, yüce ve onurludur. Özgürlük için savaş en değerli, en kutsal savaştır. Savaşmak; onurumuzu, özgürlüğümüzü kazanmak, elde etmektir. Bu anlamda kendi bağımsızlık ve özgürlüğü için savaşan, düşmanın üstüne cesaretle yürüyen bir halk, onurlu bir halktır. Bugün Kürdistan halkı; Newroz'la birlikte güne çıkmalı, çağdaşlaşmalı, daha büyük bir cesaret, kararlılık ve direngenlikle geleceğe yürümeli, kendi kaderini kendi elleriyle tayin etmelidir.

Ve diyoruz ki;

Baskı, zulüm ve sömürüden, sömürgeci egemenlikten kurtulmak, özgür yaşamak, özgür gelişme ortamı bulmak, çağı yakalamak için ERNK'de birleşin! Örgütlenin ve ulusal kurtuluş için savaşın! Sömürgecilikten, baskı, sömürü ve esaretten kurtulmanın, Newroz'ları daha güzel, daha özgür karşılamanın, bayramları yaşamanın yolu budur!

Köyde, kentte, evde, işte, dağlarda ve sürgün yaşadığınız, emeğinizi, alınterinizi sattığınız metropollerde; soluk alıp-verdiğiniz, yaşadığınız her yerde, sömürgeciliğin halkımız üzerinde estirdiği devlet terörüne, özel imha savaşına, özel savaş birliklerine karşı devrimci savaş birliklerinizle, cephe ve ordunuzla karşı çıkın! Kendi özgür geleceğiniz için kenetlenin! Sömürgecilerin Partimiz PKK ve gerillaya karşı yürüttüğü baskı ve katliamlara karşı durun, haykırışlarınızı yükseltin! Düşmana karşı insanlığınızı, yurtseverliğinizi haykırın! Bu onurlu kavgada kentleri, kasabaları, köyleri ayağa kaldırın! Ve düşmandan; yüzyıllarca ezilmişliğin, sömürülmüşlüğün, bastırılmışlığın, katliamlara uğratılmışlığın hesabını sorun! Bilinciniz, öfkeniz, yiğitliğiniz ve fedakarlığınızla düşmana tuzak ve ölüm, gerillaya deniz ve yaşam olun!.. Düşmana adım attırmayın ve yüreklerine düşen korku olup; halk iktidarına ERNK ile yürüyün!

Bugün; savaşımımızla darbelenen düşman her zamankinden daha azgın, daha saldırgan olsa da; daha güçsüz, daha korkak, daha geleceksizdir! Düşmana bu korkuyu yaşatan, halkımızın yiğit savaşçılığı, direngenliği, cephesel birliği, savaşımı ve kendi bağrından çıkan öncü gücümüz PKK'dir. PKK'nin sesine, direniş çağrısına kulak verin! Düşmanı; silahlanarak, ulusal kurtuluşa kalkarak ürkütün ve geriletin! Halkların ve dünya insanlığının; ayağa kalkan bir halkın, Kürt halkının davasına, kurtuluş savaşına kayıtsız kalmasına izin vermeyin. Bağımsızlık ve özgürlüğü dayatın! Sömürgeciliğin, emperyalizmin, oportünizm ve revizyonizmin Partimiz ve ulusal kurtuluş savaşımıza dayattığı tasfiyeciliğe, "silahsızlandırma" çabalarına izin vermeyin!

Bugün Partimiz ve ulusal kurtuluş savaşımıza saldırıda düşman ile provokasyon aynı noktada birleşiyor: Düşman; "Kürt sorununa evet, PKK'ye hayır!", provokasyon; "PKK'ye evet, APO'ya hayır!" diyor. PKK'nin şahsında halkımız, APO'nun şahsında Partimiz ve halkımız vurulmak isteniyor. Bu yolla baskı, imha ve tasfiyecilik geliştirilerek, hazırlanan "ulusal ölüm" tuzaklarında halkımızın geleceği, gelecek savaşımı katledilmek isteniyor!

Devrimciler, demokratlar, yurtsever halkımız!

Düşman ve provokasyonun Partimize, Başkan APO'ya ve halkımızın devrimci savaşımına karşı çıkardığı komplo ve tasfiyeciliğe sessiz kalmayalım!

Bugün Partimiz ve ulusal kurtuluş savaşımıza karşı sömürgecilikle uzlaşan, bütünleşen ve son derece çarpık güçlerin; tasfiyeci, provokatif oluşumların; ulusal kurtuluşçulukla, devrimci-demokratlıkla, yurtseverlikle ilişkileri yoktur, olamaz! Bu güçler, Başkan APO'nun da belirttiği gibi, *"... Kendilerinden geçmiş, iddiasız, umutsuz; sömürgecilik, emperyalizm ve gericilikle içiçe olanların temel dayatmalarından kurtulamayan, işbirlikçi, teslimiyetçi güçlerdir ve bugün bunlar tam bir ölüm noktasında bulunuyorlar..."* Ulusal kurtuluşu değil, köleliği, düşmanı yaşayan bu güçlerin halkımızın ulusal ve siyasal istemlerine verebilecekleri hiçbir şey yoktur!

Tüm yurtseverler; aydınlar, gençler, ilericiler, demokratlar, işçi ve köylüler; bağımsızlık ve özgürlük için ERNK saflarında birleşelim, örgütlenelim ve savaşalım!

Sömürgeci işgal, sömürü ve talana karşı savaşta; her köyü, her mahalleyi, her sokağı, her fabrikayı, her kuruluşu, her evi, her bireyi örgütleyerek Cepheyi güçlendirelim! Sömürgeciliğe karşı müthiş bir direngenlik ve yiğitlikle, her alanda ve her düzeyde bir savaşım yürütelim! Sömürgeci işgal ordularını bozguna uğratalım! Ekonomisini, savaş araçlarını işlemez hale getirelim ve felce uğratalım! Sömürgeliği; ulusal önderimiz APO'nun ışıklı yolunda, Partimiz PKK, ERNK ve ARGK ile topraklarımızdan söküp atalım! Ve ulusal demokratik halk iktidarı için "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı" yaratalım!

ARGK! Kahraman Halk Ordumuz!

Bugün büyük komutan MAHSUM'un kararlılığı, militan savaşçı kişiliği, kesin darbe ruhu, kurtuluş bilinci ve azmi sende; gerillanın vuruş tarzında yaşıyor! Newroz'un olanca güzelliğini, özgürlük ateşini dağdan-dağa; Gabar'dan Cudi'ye, Cudi'den Herekol'a, Herekol'dan Munzur'a taşıyor! Gerilla, halkımızın en cesur, en savaşçı, en yiğit evlatlarını senin komutanda bir araya getiriyor, şahinleştiriyor!

Bugün seninle silahlı bir halkız artık. Ve silahlı halk güçlerimiz sömürgeci işgal güçlerine karşı büyük kahramanlıklar gösteriyor; her yılı, her ayı bir atılım günü haline getiriyor. "Kış

Devamı 26. sayfada

F. Almanya-PKK Davası avukatlarından bir grup, Şubat ayı başlarında Mahsum Korkmaz Akademisini ziyaret ederek PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşla görüştü. Abdullah ÖCALAN yoldaşın Alman avukatlara yönelik yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz:

"Kaderini Parti gücüyle eline alan halkımız, her türlü saldırıyı ve politik engellemeyi boşa çıkarabilecek güçtedir"

Sizlerle görüşmemiz her ne kadar bir yargılama münasebetiyle oluyorsa da, aslında gelişinize, sıradan avukatların bizi ziyareti olarak değil, değerli dostların ziyareti tarzında yaklaşıyoruz, ki öyledir. Alman dostların ziyareti; çok güzel ve çarpıcı bir olaydır. Çünkü Alman devletinin Türk devletiyle ilişkilerinden, halkımız önemli oranda olumsuz etkilenmiştir, ki hala bu durum devam etmektedir.

Bu, hakkımızda geliştirilen davada da kendini net olarak göstermektedir. Mahkeme şahsında yargılanmak istenen birkaç arkadaş değil, Hareketimiz oluyor. Fakat, şunu da söylemek gerekir ki, onlar bunu yapmak isterken, biz de onları yargılıyoruz, bu sürece girmiş bulunuyoruz. Dolayısıyla, sözkonusu mahkemede ulusların, halkların umutları, çıkarları çatışıyor; mahkemenin gerçeği budur.

Onun için, şu anda, her ne kadar birkaç arkadaşın avukatlığını yapıyor olsanız da, mahkemenin gelişimi -ki bu gelişimi meydana getiren şey, davayı açan mantığın kendisidir- sizi PKK davası savunucusu durumuna getirecektir. Ve hatta, bu savunma, giderek Kürt halkının haklarını savunma biçimine bürünecektir. Bu, çok önemli bir iştir, şayet hakkıyla yaklaşılacak olursa, bir o kadar da hassastır.

Kürt halkının, tarihte, "Avukatsız Halk" olarak anıldığını bilmemiz gerekir. Bu davanın gelişimi, öyle anlaşılıyor ki, sizi altından çıkamayacağınız bir işin altına girdiğiniz gerçeğiyle karşı karşıya getirecek; gelişmeler bunu gösteriyor. Galiba, süreç sizi de "Avukatsız Halk" olduğumuz gerçeğine ulaştıracaktır. Belki de, dava sonuçlandığında, daha sonraki yaşamda bunun derin etkilerini hissedeceksiniz. Bugün savcının davadaki mantığı nerdir? Açılan davayı, basit bir "terörist kişileri yargılama" biçiminde lanse etmeye çalışmaktadır. Oysa, dava tamamen bir politik davadır ve davanın bu özelliği oldukça ısrarlı bir tarzda örtbas edilmek istenmektedir. Belirtelim ki, yargılamanın, iddia edilen suçlarla hiçbir alakası yoktur; tamamen bir senaryodur, senaryonun adım adım uygulanmasıdır. Ne var ki, yabancısı olmadığımız bir senaryodur bu; daha önce Diyarbakır'da da uygulandı. Gelişmeler bizi bu yargıya götürüyor, işin gerçeği de budur.

Ve siz, işin içine girdikçe, bizim gerçeklerimizle daha bir açık karşılaşır, ilgi duyarsanız; halk olarak, Parti olarak ilgi çekici bir tarihimiz vardır.

Değerli dostlar, siz mesleki olarak avukatsınız ve doğal olarak da, işin dar hukuki yanlarıyla ilgilisiniz daha çok. Sizin, gözünüzü diktiğiniz yerde savcı var. Ve arkanızda birkaç tanık. Oysa, ne davayı açan bir savcıdır, ne de yargılanan birkaç kişidir. Hayır, bu değil, bu işin görüntüsüdür. Bu davada inisiyatif savcının elinde değil kesinlikle, kimbilir, belki o da bu işin tam bilincine erişmiş değildir, belki o da inisiyatifin kendisinde olduğunu sanıyor. İşin içinde çok üst politikalar var, çok üst politikalar, politik dalgalar, sıradan insanı günlük yaşantı içinde farkına vardırmadan sürüklüyor kendisiyle. Gerçi, sıradan bir insan yok ortada ama, burada belirtmek istediğimiz; savcının inisiyatifinin bu üst politikalar içinde eridiğidir.

Sözkonusu olan, çok üst politikalar olunca, Alman hukukunun yapacağı bir şey var mı sorusu da askıda kalıyor doğallıkla. Bırakalım Alman hukukunu, Alman devletinin bile tek başına ilgili olduğu bir durum yok ortada. Evet, Alman devletinin önemli oranda pay sahibi olduğu bir gerçek ama, kendi başına değil. Bütünlüklü bir Batı saldırısıyla karşı karşıya bulunuyoruz; Batı dünyasının, daha da netleştirerek ifade edecek olursak, NATO'nun saldırısıyla karşı karşıya bulunuyoruz.

"Halkımız, bu kör, sağır dünya karşısında ölümüne bir mücadelenin içine girmiş bulunuyor... Bu halkın bağımsızlığını engelleyecek hiçbir girişim tanımıyoruz..."

Bugün ulusal haklarımızı almak için savaştığımız gücün kendisi NATO'nun içinde. NATO, bu savaşı iç sorunu gibi ele alıyor, kendisine yöneltilmiş bir saldırı olarak görüyor. TC de bu konuyu bu şekilde gündeme getiriyor; sorun salt benim sorunum değil, bir bütün olarak Batı dünyasının sorunudur diyor; ben sizden bir parçayım, beni koruyun diyor. Ve böylelikle de, mazlum bir halkın, halkımızın kurtuluş mücadelesini Batı ittifakına ezdirmek istiyor. Durum gayet açıktır: TC her türlü vahşetine, işkenceciliğine, despotluğuna Batı'yı çekiyor. Zaten Batı'nın desteği olmadan bunu yapamaz, yapabilecek gücü de yoktur. Öyle anlaşılıyor ki, Batı da bu işte oldukça heveslidir, çıkar birliği var çünkü. Başka bir şey de beklenemezdi. Ve değerli dostlar şunu söyleyelim ki, böyle çıkarlar karşısında, insan hakları, ulus hakları, bunlar boş laflar oluyor. Ortada ne hak kalıyor, ne hukuk. Kaldı ki, sorun bir iç hukuk olayı da değildir, uluslararası hukuk olayıdır. Bir ulusun kendi kaderini tayin hakkı olayıdır. İnsanlığın üzerinde görüşbirliği ettiği, ortak ilke haline getirdiği bir olaydır.

İşte görüyorsunuz: Bir ulusun, bir halkın ve insanlığın üzerinde görüşbirliği ettiği bir ülkenin bizim halk gerçekliğinde çiğnenmesi olayına karşı çıkıyoruz. Yani, hukukun savaşını veriyoruz, kendi savaşımızda uluslararası hukukun savunmasını yapmaktayız. Muhatap olduğumuz saldırı buna yöneliktir. Dediğimiz gibi, saldırı kompledir. Bu komple saldırı içinde Alman devletine özel bir rol verilmiştir, şu anda öncülüğü o yapmaktadır.

Alman devletinin anlaşılır nedenleri vardır. TC-Alman devletinin tarihsel ilişkileri, günümüzde içinde bulundukları ilişkiler ve yine Alman devletinin Avrupa ve buna bağlı olarak dünya siyasasındaki yeri, Alman devletine bu rolü oynatmayı adeta zorunlu kılıyor. Sözün başında da belirttiğimiz gibi, halkımız bu ilişkiden oldukça olumsuz etkilenmiştir. Bir üçüncü gücün, hak savaşımızda, hak gaspçısının yanında bu tarzda yer almasının elbette derin etkileri olacaktır. Hele bu durum, bir an için ortaya çıkmamışsa ve çok tarihselse, olumsuz etkilenmenin boyutları daha da artacaktır.

Oysa, olması gereken ilişki neydi? İşte bakın, sizi halkımızın dostları olarak bağrımıza bastık, bu anlamda değer biçiyoruz dostluğa. Gerçekten de, halkların dostluğu çok güzel bir olaydır, ama bu çok güzel olan şeyler devletler çıkarına çiğnenmektedir. Bu ziyaretinizin ortaya çıkardığı çelişki derken, bundan sözediyoruz; işaret etmek istediğimiz nokta burasıdır.

Dediğimiz gibi, Alman devleti ve TC arasındaki ilişkilerden halkımız hep olumsuz etkilenmiştir. Bu ta Prusya-Osmanlı ilişkisine kadar gidip dayanmaktadır. Alman militarizminden Kürdistan'ın, halkımızın az etkilendiği söylenemez. 1800'lerde Alman ordusunun tecrübe kazanması, sınavdan geçmesi için, Kürdistan bilerek seçilmiştir. Genelkurmay Başkanınızın o dönemlerde ülkemizi dolaşması vardır. Onun, oldukça çarpıcı ve gerçekçi belirlemelerle dolu mektupları beni de etkilemiştir. Tabii yine bildiğiniz gibi, Osmanlı ordusunun Prusya ordusu geleneği içinde yetişmesi var. Hatta, öyle ki, modern Türk ordusunun yaratıcıları, eğitmenleri, temellerini atanlar Prusyalılardır, Prusyalı generallerdir diyebiliriz. İşin gerçeği budur. Daha sonra I. Dünya Savaşı'nda, Osmanlının Alman devletinin yanında savaşa katılması ve bu savaş içinde Osmanlı ordusunun Almanlar tarafından yönetilmesi, yönlendirilmesi durumu vardır. Gerçekten de burada öyle ilginç bir durum gözükmektedir ki, Osmanlının sadece savaşta adı vardır. Oysa her şeyi yapan, yönlendiren, yöneten Almandır, Alman devletidir. O kadar ilişki, iki devlet ilişkisini aşan bir olaydır; sanki tek bir devlet hareket etmektedir, sadece üniformalar bölgeye göre değişmiştir.

"...TC-Alman devletinin tarihsel ilişkileri, günümüzde içinde bulundukları ilişkiler ve yine Alman devletinin Avrupa ve buna bağlı olarak dünya siyasasındaki yeri, Alman devletine bu rolü oynatmayı adeta zorunlu kılıyor. Sözün başında da belirttiğimiz gibi, halkımız bu ilişkiden oldukça olumsuz etkilenmiştir. Bir üçüncü gücün, hak savaşımızda, hak gaspçısının yanında bu tarzda yer almasının elbette derin etkileri olacaktır..."

Ve yine bildiğiniz gibi, o dönemde de, halkımızın siyasal statükosu bugünkünden farksızdı, Türkler karşısındaki durumumuz yine böyleydi ve böyle bir ortamda, Türk-Alman ilişkilerinin düzeyi böyle bir durumda seyrediyordu. Halkımızın bundan nasıl etkileneceğini söylemek, açıklamak; hiç tahmin edilemeyeni açığa çıkarmak olmayacaktır.

Türk-Alman ilişkilerinin düzeyi günümüzde ne kadar gelişmiştir, ne kadar değişmiştir? Hiç şüphe yok ki, günümüz TC-FAC ilişkileri, Osmanlı-Prusya ilişkilerinin amaç ve doğrultusunun dışına çıkmış değildir. Aksine, mevcut ilişki tarihsel köklerden çıktığı gibi, onun daha güçlü bir tarzda sürdürülmesi biçiminde olmaktadır.

Gerçek olan şu ki, bugün uluslararası platformlarda TC'yi esas itibariyle kollayan birinci güç FAC'dır. Her alanda durum budur. TC-NATO ilişkilerine dikkat ediniz. Burada, FAC, adeta TC'yi kollamak ve korumak yönünde bir memuriyet politikası izlemektedir. FAC, NATO içinde bu konumu hiç yoktan oynamıyor. TC ile aralarındaki ilişkiler temeli oluşturuyor, kendisi de oldukça istekli davranınca, NATO da bu rolü FAC'a bindiriyor. Dikkat ederseniz, bugün NATO çerçevesinde Türk ordusunun her türlü donanımını sağlayanların başında Alman devleti gelmektedir. Bununla da bitmiyor, yine ona Avrupa'da en etkin siyasal desteği sunan da odur. Bilindiği gibi, 12 Eylül rejimini, sürekli olarak, kabul edilir bir konumda tutan ve ona değişik destekler sunan, bu konuda diğer Avrupa devletleri üzerinde de etkili olan yine FAC'dır. 12 Eylül'ün başı olan Evren'e Avrupa'nın kapılarını açan, yılların insanlıkdışı vahşetine diplomatik kabul edilirlik kazandıran Weisacker oldu. Hakeza Türk ekonomisini, desteğin en üst sınırını zorlayarak ayakta tutmaya çalışan ve gerçekten de bu desteği o kadar avantajsız koşullarda sonuna kadar sürdüren FAC'dır.

Şimdi, değerli dostlar, bunlar sıradan günlük olaylar değildir ve taktir edersiniz ki, uzun ve yine çok komple politikaların ifadesidir. İşin içine dünya politikaları giriyor, Ortadoğu politikaları giriyor. Türkiye'nin durumu açık, NATO'nun Güneydoğu ucudur. NATO'nun sınırlarıyla değil, onun dışında aranması gereği üzerine kurulan yeni savunma anlayışını düşünecek olursak, geliştirilen tavra daha iyi anlam verebiliriz.

Şurası açık ki, bugün TC, Alman devletinden izinsiz, onun onayından geçmeyen tek bir politikanın sahibi değildir. Tüm bunlar belgeli olan gerçeklerdir, bazı Batı devlet adamlarının anılarında yer almıştır. TC politikasını nasıl oluşturuyorlar, kimi seçiyorlar, kimi ekarte ediyorlar, hepsi anılarda belgelenmiş şeylerdir.

Herhalde, aklıbaşında olan hiçbir kişi, 12 Eylül'e girişi, TC'nin özgür iradesine bağlı bir olay olarak ele almayacaktır. TC gibi Avrupa'yla o kadar sıkı bağı olan ve tüm nefes borularıyla Avrupa'ya bağlı olan bir devletin, böyle bir tavra bağımsız yöneleceği düşünülemez herhalde. Ve Avrupa'daki onayın da sahibi FAC'dır. Çünkü, TC için Avrupa %90 FAC demektir; ilişkilere bakalım, bu bariz bir biçimde kendini göstermektedir. Önce askeri ilişki, önce ekonomik ilişki arttı. İki milyonluk bir insan kitlesi. Düşünebiliyor musunuz, bazı küçük Avrupa ülkelerinin nüfusundan daha fazla bir işçi kitlesiyle, TC Almanya'ya taşınmıştır. TC'nin bağımsız, özgür bir tavır geliştirmesi, geleneksel Batı politikasının ruhuna aykırıdır. Siz de bilirsiniz ki, Batı, geleneksel politikasından vazgeçmiş değildir. Ki, Alman devletinin bu geleneksel politikalar içindeki yeri bellidir, değinmeye bile gerek yok.

Şunu belirtmek istiyorum; şu andaki mevcut durum, büyük oranda Alman devletine dayalı olarak Kürdistan'da yürütülmektedir. Kürdistan'da TC'nin yürütmüş olduğu savaş, Alman devletine dayanılarak yürütülüyor. Ülkemizde özel savaşla, görülmemiş işkencelerle, halk baskıya, yoksulluğa itilmektedir. İnsanlarımız duvar diplerinde, dağ başlarında kurşuna dizdirilmektedir. Değerli dostlar, insanlarımızın ölüleri artık mezarlara bile sahip olamıyorlar, pislik çukurlarına, lağım derelerine atılmaktadırlar. Eskiden işkence merkezleri vardı, şimdi o da kalktı ülkemde. Özel birlikler işkence aletleriyle operasyon düzenliyorlar, her operasyon noktası, anında işkencehaneye dönüştürülmektedir.

Halkımızın %54'ü bu dönemde topraklarından boşaltıldı. Bu, o kadar ileri boyutlu bir düzeye vardı ki, içerde yürütülen baskı ve işkence yetmiyormuş gibi, insanları Avrupa'ya taşırdılar. Bir de orada görülmemiş çeşitli uygulamalar altına alındılar. Eskiden zorunlu iskanlar vardı; katliamlarla geliştiriliyordu bu. Şimdi buna ek bir olgu da ekonomik zordur; insanlarımız aç bırakılarak Avrupa'ya taşındırılıyor. Ve böylece topraklarımız boşaltılıyor. İstatistiklere bakın, son yıllarda Kürdistan'dan Avrupa'ya, özel olarak da Almanya'ya yayılan göçlerin grafiği oldukça ürkütücü boyutlarda yükselmiştir.

Evet, bunlar Alman devletinin yüzdeyüz onayı altında olmaktadır. Alman devletinin bize yönelik terörist iddiasıyla yola çıkışına bakın; TC'nin ağzıdır. Alman devletinin bu ağzı takması boşa değildir. Ulusal kurtuluş hareketimizin tasfiyesine oturmaktadır bu. Emperyalizm işin kolayını bulmuş, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı tavrını dünyada kabulledilir kılmak için, terörist damgasını yapıştırıyor. Gelenekseldir bu. Uluslararası hukuk, ulusların ortak iradesi, ilkeler bu damgayla karartılmak istenmektedir. Bu işin piri Amerika'dır. Ki zaten Alman devletinin bize dönük politikası Amerika'dan bağımsız değildir. Dikkat

edin; ne zaman ki ABD bize terörist damgasını yapıştırdı, Almanya da harekete geçti. Arada tam bir anlaşmanın olduğu çok açık bir biçimde görülecektir. Diyebilirsiniz ki, Alman polisinin size yönelik değerlendirmesi daha önce de vardı. Olabilir ama, henüz resmi tavır düzeyine çıkmış değildi. Amerika bu işi resmileştirince, onlar da bunu yaptılar. Amerika'nın tavrı, Almanya'yı harekete geçirmek için bir talimattı. Böyledir; emperyalistler kendi aralarında işbölümü yaparlar. Ki, bu işbölümü son yıllarda oldukça ilerlemiştir.

İşte, siz de belirtiyorsunuz, Avrupa artık ulusal kurtuluş hareketine karşı genel bir tavır geliştirmektedir. Ulusal hareketleri tamponlamanın tedbirini almaktadır. Avrupa devletlerinin koordineli çalışarak, sözkonusu hareketlere yönelik polisiye "tedbirlere" gittiği gerçeği vardır. Ki biz, bu işin ilk kurbanlarındanız. Bugün Avrupa polisi, Alman polisi ve yargı organlarının koordinesinde, PKK'ye yönelik bir tasfiye hareketi içine girmiş bulunuyor. Hiç şüpheniz olmasın ki, Avrupa polisine akan bilgi TC'nindir, MİT'indir. MİT liste çıkarıyor ve benim için şu şu adamlar tehlikelidir, şu hareket, şu davranış tehlikelidir, bunu bertaraf edin, diyor. Başta Alman polisi olmak üzere, Avrupa polisi de, MİT'in bu ihtiyacına karşılık veriyor.

TC'nin 88'de, bize dönük bir planlaması vardı, Partiyi tamamen tasfiye etme planlamasıydı bu; ülke içinde, zindanlarda ve Avrupa'da son darbeyi vurmak planlarıydı bu. Sözkonusu kampanya başlamadan önce, Zimmerman ve Kalemli, iki içişleri bakanı görüştüler, bunların anlaştığını gazeteler de yazdılar. Yani, iddia edildiği gibi, işlenen suçların araştırılması, açığa çıkarılması gibi bir durum sözkonusu değil. Tamamen, Avrupa'daki çalışmalarımıza merkezi düzeyde bir darbe indirme sözkonusu, bunun anlaşmasını yaptılar.

Aslında Avrupa'da bize dönük imha planları yakın dönemde ortaya çıkmış bir durum değildir. Dediğimiz gibi, bu işi ilk örgütleyen Amerika oldu. Palme cinayeti nedir? Altında Amerika vardır, Reagan politikası vardır. İlk olarak İsveç'i üzerimize saldırtmak istediler. İsveç'in uluslararası konumu bilinmektedir. Palme gibi bir seçkin politikacının, insan hakları savunucusu bir politikacının ağzından damgalanmak istendik. Boşuna değil, onun gibi birine oturtulacak bir anti-PKK saldırının emperyalizm için bulunmaz bir saldırı noktası olacağı açıktır. Ama, Palme'nin dayatılan bu politikaya direnişi vardır, yapmam dedi ve yaptıramadılar da. Palme cinayeti bunun sonucunda geliştirildi. Elbette tümden bizim üzerimize geliştirilen bir politik cinayet değildi. Daha başka çelişkiler de işin içinde oldukça önemli rol oynadı. Fakat, cinayete PKK adının bulaştırılması ve oldukça ısrarlı davranma durumu, bunun bir de bize dönük yanının oldukça ağırlık taşıdığını göstermektedir. Cinayeti üzerimize yıkmakla çok büyük oynadılar, bir taşla iki kuş vurmayı hesapladılar. Hem Palme'yi ortadan kaldıracaklar ve hem de Palme'ye dayattıkları anti-PKK'ci tavrı, Palme'nin katliyle İsveç devleti ve kamuoyuna onaylatacaklardı. Ürkütücü, oldukça ürkütücü planlardır bunlar.

Değerli dostlar, emperyalizm zaten bu ürkütücü politikalar üstüne oturmuş değil midir? Siyasal cinayetler, skandallar... Bunlar günlük görüngelerdir. Her gün, orada burada işlenen siyasal suikastların ardındaki gizli istihbarat örgütlerinin durumu bilinmeyen bir şey değil ki. Bunların emeklileri anlatıyor, şu şahsiyeti şöyle devirdik, böyle ortadan kaldırdık, diye. Dünya edebiyatına anı olarak geçiyor bunlar. Eminiz ki, bir gün merhum Palme'nin de durumu mutlaka açıklamaya uğrayacaktır. Ki, zaten, cinayetin arkasında bulunanlar siyasi olarak açığa çıkmışlardır. Ve yine bildiğimiz gibi, İsveç polisinin, SÄPO'nun tüm çabalarına rağmen, Palme cinayetinin bizimle alakası olmadığı, aksine, bu cinayeti nefretle kınadığımız, karşı çıktığımız ortaya çıkmıştır. Tepkimizi açık belirtmiştik, o dönemlerdeki açıklamalarım var, bakılabilir.

Reagan'la yürürlükte bulunan ABD politikasıydı bu, ABD saldırısıydı. Tutmadı. Tutmayınca da, bu

“...Diyarbakır'da nasıl TC'nin bu insanlıkdışı politikasını boşa çıkardıksa, Düsseldorf'ta da, FAC ve TC ortak politikalarını kıracağız ve onlara teslim olmayacağız. Cevabımız, FAC'ın o korumada çok ayak direttiği TC karşısında savaşı daha da yükseltmek olacaktır. Aldanıyorlar, arkadaşlarımızı orada rehin alarak, bizden sonuç alacaklarını sanıyorlar. İyi ama, biz zaten halk olarak rehin olma durumumuza başkaldırmış bir hareketiz. Partiyiz; birkaç arkadaşımızın FAC tarafından rehin alınması, bizi nasıl TC'ye karşı savaştan alıkoyacak ki?..”

kez Almanya devreye sokuldu. Oldukça gözükara bir saldırı planlamasıdır bu. Mesela, Fransa'da öldürülen Alman elçilik görevlisinin durumu nedir? Üstüne Cephemizin bildirisi atılmıştır. Bize mal edilmek istenmiştir cinayet. Neden yapılıyor bunlar? Şüphesiz, ciddi bir yönelimi gösteriyor.

İşin içine bu kadar komplo giriyor, bu kadar oyun oynanıyor. Bu, yönelimin büyüklüğünü gösteriyor. Yoksa, Almanya'da, Avrupa'da her gün onlarca cinayet işleniyor. Sorun, herhangi bir ülkenin iç asayiş sorunu mudur gerçekten? Değildir. Böyle yaklaşmak oldukça aldatıcı olacaktır.

Şimdi, TC diyor ki, başımda PKK belası vardır, başedemiyorum, ipin ucunu elimden kaçırıyorum, bu hareketin sonucunda tümden tasfiye olmam işten bile değildir, durumum bu kadar vahim. Benim bu beladan kurtulmam için yardıma ihtiyacım var, bana yardım etmelisiniz, ben sizin Ortadoğu'daki ucunuzum, kalkanınızım, PKK kalkanınızı deliyor, seyirci kalamazsınız diyor. İşte Amerika da, Avrupa da bakıyor ki, durum gerçekten emperyalist çıkarları açısından oldukça vahimdir; kendi aralarında, NATO platformlarında bunu konuşuyorlar, tartışıyorlar ve TC'nin istemine cevap veriyorlar. Bu, uzun vadeli amaçtır. PKK'yi tümden tasfiye etmek, onların TC özgülünde, Ortadoğu özgülündeki çıkarlarıyla çakışıyor, en çok da -Avrupa için söylüyoruz bunu- FAC'ın çıkarlarıyla örtüşüyor.

Kısa vadede ne yapmak istiyorlar peki? Partimizi Avrupa alanında boğmak istiyorlar. Avrupa'daki Kürt nüfusunun ağırlıklı olarak PKK tabanı olduğu bilinmektedir. Önemli bir maddi ve manevi güç kaynağımızdır. Bizi bu güç kaynağımızdan yoksun bırakmak istemektedirler. Gerçekten de, dünyada PKK kadar kendi halk gücüne dayanan ve tamamen halktan beslenen, halkının gücünden başka hiçbir maddi güç kaynağına sahip olmayan bir tek hareket bulamazsınız. Bunu TC de biliyor, FAC da, emperyalizm de. İşte bu noktada bizi darbelemek istiyorlar, bizi savaşı yürütecek güçten düşürmek istiyorlar. Bunları bilmiyor, görmüyor değiliz.

Yalnız bu değil; Avrupa dünyanın merkezi olma konumunu hala koruyor, herkes için olduğu gibi, bizim için de dünyaya açılan bir pencere. Dünya insanlığına buradan mesaj ulaştırma durumu herkes için bir gerçek. Ulusal kurtuluş hareketimizin, halkımızın tanıtımının önemli bir cephesidir Avrupa. Halkımız, bu cepheden kendini dünyaya tanıtmanın çabasını vermektedir. Bizi dünyaya terörist diye lanse ederek, ulusal kurtuluş hareketimizin göreceği sempati engellenmeye çalışılmaktadır. Dünyanın en mazlum halkının, dünya insanlığından göreceği destek açıktır, kamuoyu vicdanı Kürt hareketi karşısında suskun kalmayacaktır, bunu biliyorlar.

İşte, bu kadar kapsamlı amaçlarla yürütülen kapsamlı politikalar şimdi o kadar komik bir çerçevede sunuluyor ki, gerçekten vahim, çok acı bir durum bu. Sözde Almanya yasaları koruyor, Alman hukukunu işin içine sokuyorlar. Peki bunu halkımızı yargılamaya sıçratmanın anlamı nedir? Araç amaçlarına tam olarak uygunluk sağlamadığından, mevcut politikaları sırıtıyor. Sayın savcı hazırlamış olduğu iddianamede, işi, savaş hattımızı yargılamaya, Parti içi sorunlarımızı, iç işlerimizi yargılamaya kadar vardırıyor. Adama derler; senin derdin ne, sana ne oluyor? Hani Almanya'yla sınırlıydın, hani Almanya hukuku çerçevesinde olaya yaklaşıyordun? Yok ama, öyle değil, savcı neye yöneldiğini, ne yaptığını gayet iyi biliyor.

Değerli dostlar, PKK Avrupa'da ne yapıyor? Hiç kimse merak etmesin, PKK kendi halkının çok önemli bir kesimi Avrupa'da olduğu için oradadır, bu bizim hakkımızdır, halkımız nerdeyse biz de orada olacağız. Biz bir halk hareketiyiz. Kimsenin ülkesinde kalmaya niyetimiz yoktur, aksine biz, başka ülkelerde bulunan halkımızı ülkeye döndürmeye çalışıyoruz. Başka ülkelerde göçmen olarak yaşamamızın nedeni olan vatansızlığımıza son vermenin savaşımına atılmış bulunuyoruz. Bizim Alman halkıyla, hukukuyla ne alıpveremeyeceğimiz var ki?! Kaldı ki, bizim savaş cephemiz ülkemizdir, biz orada savaş yürütüyoruz; bizim, savaşı Avrupa'ya taşırmamızın bir anlamı yok ki. Amacımızla örtüşmeyen bir olay olur bu; Parti politikamız kesinlikle budur, bundan farklı değildir. Avrupa'daki çalışmalarımız Partinin bu politikasının bir yansımasıdır.

Nedir Almanya'daki çalışmalarımız? Tamamen insanımıza sahip çıkmadır, onların kültürel ihtiyaçlarına cevap vermek, örgütlemek, halk olarak bütünlüğünü sağlamak, korumaktır. Bu, tamamen demokratik bir çabaya oturmuş bir halk savunmasıdır. Zayıf halkların nasıl bir kültür saldırısıyla karşı karşıya olduğu bilinmektedir. Bizim halk olarak kendimizi bu temelde savunmaya hakkımız yok mudur? Elbette vardır. Bizim Avrupa'da yaptığımız budur.

Yine üstünde oldukça oynanan, düşmanlıkla birbirinden kopartılan halkımızın kendi arasındaki çelişkilerini ortadan kaldırmaya, kavgalı durumlarına son vermeye çalışıyoruz, hareketimizde halkımızın birliğini sağlamaya çalışıyoruz. Sayın savcı araştırırsa görecektir, Kürdistan'daki aşiret çatışmaları, kan davaları ta Almanya'ya sıçrıyordu zamanında, orada insanlarımız birbirlerini vuruyorlardı. Şimdi biz buna son verdik, buna son veren PKK'dir. Alman insanının, halkının bundan rahatsızlık duyacağını hiç sanmıyorum, duymaz da.

Şimdi diyeceksiniz ki, ortada birtakım suçlar vardır, işlenmiş suçlar vardır. Bunu reddetmiyoruz, işlenen birtakım suçlar vardır. Gerçekten samimi davranılacaksa, işlenen suçların Partimizle, yakalanan arkadaşlarımızla hiçbir alakasının olmadığı; aksine, bize rağmen, bize karşı işlenen suçlar olduğu açık olarak görülecektir.

Özellikle 12 Eylül sonrası Avrupa'ya, Almanya'ya yerleşen Kürt örgütleri, Avrupa siyaseti içinde iyi eritildi -gerçi konumları da buna müsaitti- ve tam bir maşa durumuna geldiler. Aynısını bize de yapmak istediler, bizi de eritmek istediler, başaramayınca da, bu kez komplolarla tasfiye etme planları geliştirdiler. Bu, salt Türk polisi ve Avrupa-Alman polisinin içiçe çalışması değil, temelde bu olmakla birlikte, sözünü ettiğimiz diğer Kürt örgütlerinin de işin içine çekildiği, önemli oranda kullanıldığı bir durum sözkonusudur.

Biz, halkı biraz yanımıza çekip, onların yürütmek istedikleri politikaları boşa çıkarttığımızda, üstümüze saldırmaya başladılar, Kürt örgütlerini de kendilerine bir maşa yaptılar. İşte, KOMKAR'ın durumu budur. Daha önce istisnasız tüm örgüt üyelerimize ajanlık teklif ettiler, para teklif ettiler; olmadıysa şantaj yaptılar. Bu kadar adi oynadılar. Yapamadılar, ne örgütü kendilerine bağlayabildiler, ne de örgütsel gelişmemizi engelleyebildiler. Yakalanmaların başladığı dönemde, ortaya çıkan gerçek, PKK'nin giderek kitleselleştiğiydi, gelişip göçlendiğiydi. Onlar için ürkütücü bir gelişmeydi bu. Bize karşı harekete geçilmesinin temelinde yatan gerçeklerden biri de budur.

“...Avrupa artık ulusal kurtuluş hareketine karşı genel bir tavır geliştirmektedir. Ulusal hareketleri tamponlamanın tedbirini almaktadır. Avrupa devletlerinin koordineli çalışarak, sözkonusu hareketlere yönelik polisiye 'tedbirlere' gittiği gerçeği vardır. Ki biz, bu işin ilk kurbanlarındanız. Bugün Avrupa polisi, Alman polisi ve yargı organlarının koordinesinde, PKK'ye yönelik bir tasfiye hareketi içine girmiş bulunuyor. Hiç şüpheniz olmasın ki, Avrupa polisine akan bilgi TC'nindir, MİT'indir...”

Almanya'da geliştirilen saldırıda MİT'in çok tayin edici bir rolde oynadığını görmemek mümkün değildir. Bugün savcının, iddialarını ifadelerine dayandırmaya çalıştığı unsurların tümünün de MİT'le şu veya bu düzeyde, dolaylı-dolaysız ilişkileri olduğu açıktır.

Örneğin, bir Hüseyin Yıldırım unsuru vardır. Yaklaşık on yıldır, devletin başımıza bela ettiği tiplerden biridir. Sözde avukattır, cezaevindeki -ülkedeki cezaevlerinde- arkadaşlarımızın avukatıdır. Biliyor musunuz, 12 Eylül'ün en vahşi boyutlarda yaşandığı bir dönemde, hiç kimsenin arkadaşlarımıza avukatlık yapmadığı, yapmaktan oldukça kaçındığı bir ortamda, bu şahıs çıkıp, arkadaşlarımızın vekaletini üstüne aldı, ben avukatlık yapacağım dedi. Dikkatimizi çekti, ama adamın namusuna, cesaretine yorduk bunu. Bunula güven sağlatmak istedi. Güveni geliştirmek için olsa gerek, sonradan kendisini tutuklattı. Polisle birlikte geliştirilen bir tavırdır, bundan fazla şüphe etmemek gerekmektedir. Sözde yanlış bir ad üzerine tutuklanmış da daha sonra bırakılmıştır! Mümkün mü? Değil. En sıradan Kürt köylüsü bile, o dönemde yakalandı mı, birkaç yıl içerde kalırdı, onca işkence görürdü. Bu adam birkaç ay içerde kaldı, çıktı şöyle işkence gördüm, böyle gördüm diyerek, bir kahramanlık edebiyatı yaptı. Şimdi cezaevinden çıkan arkadaşlara soruyoruz, biz onlara yapılan işkencelere tanık olmadık diyorlar. Tabii biz, fedakarlık etti, arkadaşlarımıza hizmet etti dedik, bağrımıza bastık. Yurtdışına çıkardık. Avrupa'ya gönderdik. Benim adıma konuşuyordu, biliyorsunuz birçok açıklamayı bizim adımıza yapıyordu. Açıklamalarına bakılsın, her eyleme sahip çıktığı görülecektir.

Bu unsurun, MİT'in elinde önemli bir halka olduğu daha sonra ortaya çıktı, ne olduğu anlaşıldı. Almanya'da geliştirilen tutuklamaların içinde aktif rol oynayanlardan biridir kendisi. Kendisine örgüt içinde bir rol biçilmişti. Neydi planları? Şu anda tutuklu bulunan arkadaşları yakalatacaklar ve Avrupa'daki Partinin tepesine konacaklar! Aynen öyle yaptılar, ilkin arkadaşlarımızı tutuklattılar ve daha sonra, bu unsurun başını çektiği Parti karşıtı bir tavır geliştirdiler. Kendisi daha önce buraya, yanıma geldi. Bizi ısrarla Avrupa'ya çekmek istiyordu. Avusturya Başbakanı'ndan davet aldım sizin için, diyordu. Çok büyük oynamak istiyordu. Burada çok yoruluyorsunuz, bütün yük omuzunuzdadır, burası pek güvenilir de değildir, Avrupa'ya gelmeniz çok uygun olur, diyordu. Aklınca, bizi de çekip yem yapacak, beceremedi tabii. Sonradan da, işte, sözkonusu olan tavrını geliştirdi. Bizi sözde diktatör ilan ediyor, ordaki arkadaşlarımıza diyor ki, yeter ki ona karşı tavır alın, onun tek bir adamını Avrupa'ya adım attırmam. Adama demezler mi, kimden güvence alıyorsun, kendi başına, tek başına mı yapıyorsun bunu? Belli ki, sağlam güvenceler almış, bu garantileri vermesi istenmiş kendisinden.

Son yakalanan bir arkadaşımız oldu, direkt kendisi yakalatıyor. Eve telefon ediyor, arkadaşın evde olduğunu öğreniyor ve hemen ardından polisi eve yollayıp arkadaşı yakalatıyor. Cezaevindeki arkadaşlara da söylüyor; Partiye karşı tavır alın, sizi anında çıkartayım, diyor. Adam savcıyı aşan bir tavırla garantiler yağdırıyorsa, demekki arkasında sağlam güvenceler var. İşte Alman hukuku ve işte Hüseyin Yıldırım. Tamamen tasarlanan plana göre hareket ediyorlar. Dedik ya, ilkin Alman polisi-Türk polisi, arkadaşlarımızı çeşitli vaadlerle kandırıp, kendilerine bağlamak istediler. O temelde ajanlaştırmak istediler. Bu tutmayınca da, bu kez, işkenceyle, baskıyla sindirmek ve PKK aleyhtarı itiraflar yaptırıp ajanlaştırmak istediler. Dikkat edin, tam TC taktiğidir bu. Ve Hüseyin Yıldırım unsuru da bunu çok iyi bilmektedir. Gerçekte, Diyarbakır'daki arkadaşlarımızın avukatlığını yaparken, aileleri, çocuklarına teslim olmaları, itiraf yapmaları yönünde telkin yaptırmada kullanıyordu, aileler ve devlet yetkilileri arasında aracılık yapıyordu. Diyarbakır'daki arkadaşlarımıza dayatılan, korkunç bir işkence ortamında itiraftı, kurtuluşu itirafla sağlamaya çalışıyorlardı. Almanya'da da uygulanan budur. Arkadaşlarımıza Diyarbakır'daki cezaevi koşulları yaratılıyor, "uygar" Almanya, "barbar" Türkiye'nin cezaevi koşullarını yaratmış ve "haydi, itiraf edin, kurtulun" diyor. Çok ilginç bir şey bu. TC'nin tavrını olduğu gibi

devam ettiriyor, TC oraya taşınmış gibi. Bu kadar açık ve pervasız bir saldırıyı dünya görmüş müdür? Ne hakla, kimin adına yapılıyor bunlar?

Baksanıza, salt bizim için bir itiraf yasası çıkardılar. RAF için çıkarmadılar, bu kesin. Öyle olsa, şimdiye kadar niye çıkarmadılar? TC de çıkardı. Ne zaman çıkardı? Ne zaman ki savaşımız tehlikeli boyutlara ulaştı, o zaman buna başvurdu. TC çıkarmış olduğu pişmanlık yasasını ülke içinde, savaş cephemize dayatırken, Almanya'nın eliyle, onun adına Avrupa'daki kitle faaliyetlerimize, demokratik çabamıza dayatmaktadır. Durum bu kadar açık.

Yine bir Ali Çetiner unsuru var. Nerede şimdi bu? Alman polisinin korumasında. Hani sayın savcı suçlu arıyordu! İşte baş suçlu odur. Avrupa'daki çalışmalarımızın başında duran kişi buydu. Bir suç işlenmişse, bunun zamanında işlenmiştir, bunun onayıyla, bunun direktifiyle işlenmiştir. Sayın savcının da, Alman polisinin de samimiyetsizliği burada kendini çok açık bir biçimde sırıtmaktadır. Tam bir provokatördür kendisi. İşlenen suçlar onun zamanında işlenmiştir. Ve tamamen Parti politikamızın dışında; aksine, tamamen Parti karşıtı suçlardır bunlar. Hiçbir talimatımızda orada silahlı eylem yapın diye bir şeye rastlanmaz. Tüm talimatlarımız, ısrarla bundan kaçınılmasını içermektedir. Ama dedim ya, adam provokatör ve gerçekten de bu işleri başımıza bela olarak salan kişi budur. Aslında, orada işlenen suçlar Partiye karşı işlenmiştir. Kendisinden hesap soracaktık, ne hakla talimatdışı hareket ediyorsun, kendini Parti adına konuşturuyorsun, diyecektik.

Biz bunun durumundan zaten kuşkulanıyorduk. Kendisini 85'te ülkeye göndermiştik, savaşa. Başında bulunduğu gerilla grubunu dağıttı ve ortadan kayboldu. Uzun süre kendisinden haber alamadık. Birden Avrupa'da çıktı. Düşünülsün bir kez, savaşçı bir adam, dağdan inecek ve de Kürdistan'dan İstanbul'a gidecek ve oradan da Avrupa'ya çıkacak! Üstelik bunu kendi başına yapacak, kendi imkanlarıyla yapacak! Oldukça olanaksız bir durumdur. Kuşkulanıyorduk durumundan. Hatta, o dönemlerde çıkan Türk gazetelerinin bir-ikisi, *"önemli bir üst düzey PKK'li yakalandı"* diye haber yazdılar. Ama, ardından bunun üstünü örttüler. Anlaşılmadı.

Kuşkulandık ama, oldukça da demokratik davrandık. Biz kuşkuyla hareket edemezdik. İşte, şimdi bize yönelik çokça yaptırılan, demokratik değil, diktatördür yaftalarının sahiplerinden ve sayın savcının iddiasını dayandırdığı unsurlardan biri olan Ali Çetiner unsuruna bunca olumlu yaklaştık. Pratikte deneyelim dedik ve kendisini Avrupa çalışmalarının başına getirdik. Direkt bana bağlı çalışıyordu. Ben ve oradaki Parti yapısının arasına bir tıpa gibi kendini soktu, Partiye ulaşmamızı engelledi. Oldukça hain bir tarzda oynadı ve Partiyi hiç de istemediği şeylere bulaştırdı. Kendisi, devamlı kendi zemin hazırlıyordu, geliştirilecek tutuklanma kampanyasına malzeme olacak suçların tezgahıyla ilgileniyordu. Bir de, daha sonra yaptığı sözde itiraflar var, ki hepsi de Partiye iftira demektir. Çıktı ortaya, ne kadar MİT'in kontrolünde çalıştığı ortaya çıktı. Onca yıl bir hareket içinde kal ve ardından onca iftira düz. Bu, bir anlık ortaya çıkan kişisel bir değişim değildir. Demek önceden olmuş ve içimizde çalışmaya devam ederek Partiyi darbelemek istemiş.

Şu anda içerde olan arkadaşlarımız, aslında onun pratiğine müdahale etmek için, girdiği pratiğin araştırmasını yapacaklardı. Durum tamamen böyledir. Ve sonuç itibariyle yakalananlar, onca zorlu koşullara mahkum edilenler, aslında suç sahibi olanın suçlarına dur demek için oraya giden arkadaşlar oldular. Hani Ali Çetiner, ortada yok! Sözde pişmanlık yasasından faydalanmış! Polis onu hala kullanıyor, Alman polisinin elinde, hala şunabuna tekliflerde bulunan bir piyon durumundadır. Davanın ne kadar samimi olduğu(!) anlaşılıyor.

Sayın savcının iddianamesini itiraflarına dayandırdığı unsurların tümünün TC'yle direkt ilişkisi vardır. Davayı MİT hazırlamıştır şeklindeki iddiamız, boşuna değildir. Bir Nusret Aslan var örneğin; bu unsur da saflarımızdaydı, daha sonra polise teslim oldu, onu, polis Avrupa'ya çıkardı. Şimdi, fıstıkları sattım, altınları sattım, pasaportu öyle aldım, diyormuş. Yok böyle şey, yalan söylüyor. Yakın köylümüzdür, ailesi jandarma karakol komutanı üsteğmenin yanından çıkmıyor.

Durum gayet açıktır, gerçeklerimize aşina olanların bir anda çözüverebileceği kadar açıktır. Bu türden unsurların ifadeleriyle hareket ederek, Partimizi darbelemek istediler. Yakalanan arkadaşların seçimi de oldukça ilginç. Sözde zayıf yanımızdan vuracaklar. Güya yakalananlar benim baş yardımcılarımmış. Aslında durumu kendileri de biliyor, bu arkadaşların, ne Selahattin Erdem'in, ne de A. Haydar Kaytan'ın baş yardımcılığım biçiminde bir konumları yok. Aksine, çok yoğun olarak eleştirdiğimiz, pratiklerini oldukça sert eleştirdiğimiz arkadaşlardır. Polis, durumu bildiğinden, herhalde biraz baskı, biraz vaad yaparsam, bunları da Partiye karşı dikerim anlayışıyla hareket etti. Ama yanıldılar tabii. Bu arkadaşlarımız Partiye oldukça bağlıdırlar, çok iyi direneceklerini biliyorduk. Nitekim, öyle de çıktılar. Polisin oyununu boşa çıkardılar, daha da çıkaracaklardır. Dediğim gibi, yakalanan arkadaşların yardımcılık konumları vb. durumları sözkonusu değildir. Bir Selahattin Çelik arkadaşın Parti üyeliği bile yoktur, Cephe üyesi arkadaşımızdır. Diğer arkadaşların durumu da pek farklı değildir. Kimi sıradan Kürt yurtseveridir. İçeri atmışlar hepsini, PKK merkezini yakaladık diye yaygara basıyorlar. İşin gerçeği şu ki, şimdiye kadar Avrupa'da bir merkezi çalıştırmayı oturtmuş değiliz. Eğer öyle olsaydı, zaten bunca şey olamazdı.

Görüldüğü gibi, oldukça yanlış temellere dayandırılmış ve yine oldukça haksız bir yargılamayla karşı karşıya bulunuyoruz.

Durumu gayet iyi anlıyoruz. Savcının iddianamesi birkaç arkadaşımıza ceza verme mantığı üzerine kurulmamıştır. Tamamen Partimiz, halkımız yargılanmak, damgalanmak istenmektedir. Savcının iddianamesine bakınız, PKK ortodoks bir örgütmüş, demokratik değilmiş, Parti Önderliği diktatörlük uyguluyormuş! Anlaşılmıyor mu amaç, gayet iyi anlaşılıyor, ille de PKK'nin işlerine el atayım anlayışıyla hareket edilmektedir. *"Partide muhalefete izin verilmiyormuş"*! Sayın savcı Partimizde bir muhalefet hakkıyla neden bu kadar ilgileniyor, ille de içimizden bir muhalif grup mu çıkarmak istiyor? Hiç şüphesiz, Partimizin varlığını ısrarlı koruyuşu, birliğini koruyuşu savcıyı oldukça rahatsız etmektedir.

Bilmeyen de, sayın savcıyı demokrasi aşığı sanacak!

Değerli dostlar, Partimiz, Parti hareketimiz mevcut dünya koşullarında en demokratik harekettir, biricik demokrasi hareketidir. Düşünün, bin yıllardır kölece yaşayan, her türlü hak, ulus ve insani değerleri ayaklar altına alınan bir halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini yürüten bir hareketiz. Bir grubun, birkaç insanın değil, yirmi milyonluk bir insan topluluğunun haklarının savaşımı veriyoruz. Düşünün ki, bu halkın kendi kimliğine dahi sahip çıkma hakkı yoktur, dilini konuşma özgürlüğü yoktur. Bir insanın, kendisini ifade etmesindeki yegane ve zorunlu araç olan dili üzerindeki yasağı düşünün! Biz böyle bir halkın kurtuluş mücadelesini yürütüyoruz. Dünyada bundan daha demokratik bir savaşım düşünebiliyor musunuz? Bugün, halkımızın kimliğinin kabul edilişi ve çeşitli kültürel haklarını verelim mi vermeyelim mi tartışmaları neyin sonucudur? Herkes de biliyor ki, bizim bağımsızlık savaşımımız olmasaydı, böyle bir durum sözkonusu olmazdı. Yani, o çok anlı-şanlı devletlerin biraraya gelerek, sözde garantiye aldıkları ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı ilkesinin yaşama geçirilmesi, insan haklarının yaşama geçirilmesi gibi şeylerin sonucu değildir. Hayır, tamamen mücadelemizin, savaşımızın tayin edici rol oynadığı bir durumdur sözkonusu olan. Biz despotizmi yıkıp, demokrasiyi geliştiriyoruz.

Siz, kendiniz de gelip gördünüz; yaşantımıza bakın, arkadaşlarımızla serbestçe konuşuyor ve istediğiniz her türlü araştırmayı yapıyorsunuz. Siz nerede bu kadar demokrasiyi görebilirsiniz? Parti, insanımıza haklarına sahip çıkmasının bilincini, yolunu gösteriyor. Bilinir, demokrasi hakka sahip çıkmanın bilincidir, bizim yaptığımız bunun en fedakarane çabasından başka bir şey değildir. Savunma hakkının nasıl kullanılacağının bilincini veriyoruz insanlarımıza.

Bakın kıyaslayın, siz nerede bunca özgür bir kadın hareketine rastlayabilirsiniz? Bizim ulus gerçekliğimiz içinde kadının yeri bellidir, insandan dahi sayılmaz. Biz ne yapıyoruz? Kendini özgürce ifade etmesini sağlıyoruz; insanlığa sahip çıkmasını, sadece bununla yetinmemesini, topluma sahip çıkmasını, toplumu yönetmesini öğretiyoruz, bunun çabasını veriyoruz.

Biz, demokrasiyi böyle anlıyoruz, doğrusu da budur. Savcının demokrasi anlayışı bizim demokrasi hareketimizi darbelemek olacaktır herhalde.

Savcı o kadar demokrasi aşığıysa, TC'nin de aleyhine bir dava açsın. 12 Eylül'den bu yana yüzlerce insanı işkencede katlettiler, onlarca insanı darağaçlarında ölüme gönderdiler, sokak ortasında kurşunladıkları binlerce insan var TC'nin. Hiçbir muhalefet partisine izin vermediler. Bugün en anti-demokratik yasaların sahibi TC'dir. Düşünce özgürlüğü bile yoktur. 15 milyonluk halkımızın üzerinde, dilini konuşma yasağı, örgütlenme yasağı, kimliğine sahip çıkma yasağı vardır. TC, uluslararası hukuku en önde çiğneyenlerdendir. İnsan hakları üzerindeki ortak anlaşmaları mı çiğnemiyor; Birleşmiş Milletler kararlarını mı çiğnemiyor? TC'den daha korsan devlet, daha despotik ve demokrasi düşmanı güç var mı? Sayın savcı demokrasi uğruna bir de TC'ye dava açsın, elçilikleri, gizli görevlileri var Almanya'da ve bunlar Almanya'da da aynı tavrı sürdürmektedirler, yakalasınlar onları, onları da yargılasınlar. Yoksa, onların devlet olma ayrıcalığı mı var? Halkımızın suçu, devlet sahibi olmaması mıdır?

Hayır, amaç bellidir. Ne sayın savcı çok demokrasi aşığıdır ve ne de gerçekten Partimiz Alman hukukunu ihlal etmiştir. Tamamen halkımızın varlığına, onu halk olarak özgürlüğe, bağımsız demokrasiye ulaştırmanın kavgasını veren Partimizin varlığına yöneltilmiş bir saldırı sözkonusudur ve biz bu saldırıyı görmezlikten gelemeyiz, sinemize çekemeyiz. Biz de kendimize göre, demokratik tedbirlerimizi alırız, öyle anlaşılıyor ki, almak zorundayız.

Saldırı o kadar gözükara bir tarzda sürdürülüyor ki, insanın başkaca düşünmesi mümkün değil. Yakalanan arkadaşlarımıza, ya devlet ajanı olursunuz, ya da sonuna kadar en insanlıkdışı koşullarda yaşar ve böyle ölürsünüz deniliyor. Şimdi bu, Partimize, halkımıza karşı fiili bir saldırıdan başka hangi anlama gelebilir ki? Arkadaşlarımız resmen ölüme mahkum ediliyor, ölüme yollanıyor.

Ama olsun, boyun eğmeyeceğiz. Direneceğiz! Versinler, en ağır cezaları versinler. Diyarbakır'da nasıl TC'nin bu insanlıkdışı politikasını boşa çıkardıksa, Düsseldorf'ta da, FAC ve TC ortak politikalarını kıracağız ve onlara teslim olmayacağız. Cevabımız, FAC'ın o korumada çok ayak dirttiği TC karşısında savaşı daha da yükseltmek olacaktır. Aldanıyorlar, arkadaşlarımızı orada rehin alarak, bizden sonuç alacaklarını sanıyorlar. İyi ama, biz zaten halk olarak rehin olma durumumuza başkaldırmış bir hareketiz, Partiyiz; birkaç arkadaşımızın FAC tarafından rehin alınması, bizi nasıl TC'ye karşı savaştan alıkoyacak ki? FAC'a karşı da savunma tedbirlerimizi alacağız. Dediğimiz gibi, bizi buna zorluyorlar, gözükara saldırıları bazı demokratik savunma tedbirleri almamızı zorunlu kılıyor.

Görüyorsunuz ki, değerli dostlar, aşırı bir saldırı altında bulunuyoruz. Tek nedeni var, halkımıza sahip çıkmak, insan olarak kaderimizi ele almak. Suçumuz budur. Dünya, mazlum bir halkın kurtuluş çabalarına, feryatlarına karşı bu kadar kör ve sağır olamaz, olmaması gerektiği inancındayız.

İnsan hakları savunucularına bakınız, çevrecilere bakınız, Almanya'daki tutuklama hareketi, insan hakları ihlali değil mi? Bir halka boyunduruk atma tavırları değil mi? Hani o Alman halkının demokratik vicdanı, hani Alman demokratı? Nerde? Çevrecileriniz, bir doğa kirlenmesi olayı için, bilmem hangi hayvanın soyunun tükenmemesi için onca çaba sarfederken, acaba yanıbaşlarındaki insani değerleri kirletme olayına, demokratik bir halk mücadelesinin tüketilmeye çalışılması karşısında neden sessiz kalmaktadırlar?

Halkımız bu kör, sağır dünya karşısında ölümüne bir mücadelenin içine girmiş bulunuyor. Şimdi FAC da, benden bir darbe, diyor. Hayır, FAC'ın tavrının bu olmaması gerekirdi. Dikkat edin, Batı Almanya ve Doğu Almanya'nın birleşme konusunun çok sıcak bir şekilde konuşulduğu günleri yaşıyoruz. Almanlar, bir halk olarak ayrılıktan çok çektik, diyor. Siz bir halk olarak parçalanmışlığın acısını onca yaşarken, o kadar parçalatılmış ve köleliğe mahkum edilmiş olan halkımızın kurtuluş çabaları, mücadelesi karşısında bu tavrı takınamazsınız, takınmamanız gerekiyor.

İyi bilinsin ki, Partimiz, halkımızı bağımsız uluslar ailesinin bir üyesi yapmada kararlıdır ve eninde sonunda da, bu amacına ulaşacaktır. Bağımsızlığa doğru giden Kürdistan halkı, tüm dünya halklarıyla kardeşçe ilişkilerini şimdiden kurmak istemektedir. İnanıyoruz ki, halklararası düşmanlık insanlığın karşısında bir tutumdur. Kimse bundan uzun vadeli çıkarlar elde edemez. Bu gerçek, FAC için de geçerlidir. Almanların Kürt halkının düşmanlığını kazanmalarında elde edecekleri bir menfaatleri olduğuna inanmıyoruz, olamaz da. Aksine, FAC, Kürdistan halkının dostluğunu kazanmaya çalışmalıdır. Çünkü, yarının Ortadoğu'sunun politikasında Bağımsız Kürdistan halkının oynayacağı rolün ağırlığı anlaşılırdır.

Bizim arzumuz; halklar arasında barış, dostluk ve dayanışmadır. Açık söyleyelim, kaderini Parti gücüyle eline alan halkımız, her türlü saldırıyı ve politik engellemeyi boşa çıkarabilecek güçtedir ve bunu her gün göstermektedir. Bu halkın bağımsızlığını engelleyecek bir girişim tanımıyoruz. Hiçbir hesapları tutmayacaktır.

Ama önemli olan, bu tür şeylerin olmamasıdır, halklar arası kardeşliğin, dayanışmanın, dostluğun yollarının bu şekilde tıkatılmamasıdır. Sağduyulu olmasını bilmeliyiz.

Sizin şahsınızda tüm Almanlara ileteceğimiz mesaj bu olacaktır. Bu temelde de, tekrar hoşgeldiniz diyoruz aramıza.

Impressum
V.I.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. Sarı
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ 370 501 98

Avusturya	**22.50 ş.**
Belçika	**75.00 bfr.**
Danimarka	**10.00 dkr.**
Fransa	**7.50 ff.**
Hollanda	**3.75 hfl.**
İngiltere	**0.90. £.**
İsveç	**7.50 skr.**
İsviçre	**3.00 sfr.**
Norveç	**10.00 nkr.**

BU DAVA NEDEN ALMANYA'DA AÇILDI

F. Almanya-PKK Davası'nda yargılanan Kürdistanlı politikacılar Federal Savcılığın iddianamesine karşı kendi savunmalarını yapmaya başladılar. Şu ana kadar yüzlerce sayfayı bulan savunmalardan belli bölümleri bu sayımızdan başlayarak okuyucularımıza sunacağız. Bu sayımızda Selahattin Erdem'in savunmasından bir bölümü yayınlıyoruz.

Yadsınamaz bir gerçektir ki, bu dava, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı, daha 1979 yılından itibaren Türkiye'de açılan ve 12 Eylül faşist-askeri rejimince geliştirilen davanın devam ettirilmesi ve emperyalist sistem çapında genişletilmesidir. Emperyalist sistemin Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı yürüttüğü planlı mücadelenin bir parçası olarak ortaya çıkmıştır. Daha böyle bir dava resmen açılmadan çok önce, başta Almanya ve İsveç olmak üzere, Hollanda, Belçika, İsviçre, Fransa, daha değişik bir tarzda Amerika gibi ülkelerde PKK'ye yönelik kovuşturma açılıp yürütülmüş ve bunların hepsi Federal Almanya Cumhuriyeti'nde birleştirilerek bu dava haline getirilmiştir. Peki, neden başka bir devlet değil de, bu davanın açıldığı yer Federal Almanya Cumhuriyeti olmuştur? Emperyalist sistem ortak kararı olmasına ve her ülkede kovuşturma yürütülmesine rağmen, neden davanın Almanya'da açılması uygun görülmüştür? Belli ki bu husus da, izah edilmesi gereken önemli bir olgudur. Ve bu hususu, üç temel açıdan ele alıp incelemek gerekir: Türk-Alman ilişkilerinin özellikleri, emperyalist sistemin Türkiye ilişkilerinde Almanya'nın yeri ve rolü, Almanya'daki iç siyasal gelişmelerin durumu. Şimdi bu üç konuyu ayrı ayrı ele alarak, bu davanın neden Almanya'da açıldığını görelim.

1- Türk-Alman ilişkileri, tarihin tanıdığı en gerici ilişkilerden biridir.

Genel anlamda Alman-Türk ilişkileri, baştan beri, herkesçe bilinen bir efendi-uşak, sömüren-sömürülen, sömürgeci-sömürge ilişkisidir. Bu ilişkinin neleri içerdiği ve anlamının ne olduğu herkes tarafından iyi bilinir; bu nedenle, bunları yinelemek, açıklamaya çalışmak burada fazla önemli değildir. Fakat, Türk-Alman ilişkileri, bu genel durumu aşan, dönem dönem dünyanın kaderinde oldukça etkili olan bazı özgül özelliklere de sahiptir. İşte, bu ilişkinin bu özgül yanları ve bunların taşıdığı önemi kısaca ortaya koymak, bizim için yeterli olacaktır.

a) Her şeyden önce, Almanya ile Türkiye'nin feodalizmden kapitalizme geçiş tarzının önemli ölçüde birbirine benzediğinden sözetmek gerekir. Toplumsal evrimleşmenin bu benzerliği, her alanda, ideolojiden toplumsal yaşama, politik yapılanmadan kültürel yaşama kadar ciddi bir benzerlik yaratmıştır. İşte, Türk-Alman ilişkilerinin temelinde ve her dönemde bu kadar ileri boyutlara ulaşmasında bu benzerliğin çok önemli rolü vardır. Türk burjuvazisi, yıllardır Türkiye'yi "küçük Amerika" yapma hayaliyle yaşamıştır, fakat gerçekte ise bir "küçük Almanya" yapabilmiştir. Bu iki ülkedeki kapitalizme geçiş tarzı, feodalizme karşı devrimci değil, evrimcidir; üstten dönüşümlerle, feodallerin burjuvalaştırılmasıyla işleyen bir tarzdır. Bu tarzın en önemli özelliği, demokrasiyi reddetmesi ve her alanda devletin mutlak egemenliğini içermesidir. Bu nedenle, bu tür ülkelerde, diğer kapitalist ülkelerin tersine, burjuva-demokrasisi gerçekte var olmamış ve gelişmemiştir. Burjuva demokrasisinin ilkeleri, hep dışardan, çoğunlukla da zorla bu ülkelere monte edilmeye çalışılmıştır. Baştan beri, her iki ülkede de, hem devlette ve hem de toplumsal yaşamda militarizmin etkisi belirleyici düzeyde olmuştur. Burjuva siyasal yapı esas olarak orduya dayanmış, devlet yönetiminde ordu hep ağırlıklı yan olmuş, toplum içinde de ordu tabu haline getirilerek toplumun sözsüz itaati gerçekleştirilmiştir. Böylece, toplumsal yaşamın her alanında devletin mutlak egemenliği sağlanmıştır. Bu durum, toplumda ise, devlete mutlak itaati, boyun eğmeyi, kaderci bir tarzda ve çok aşırı düzeyde devletçi anlayışı yaratmıştır. Bunlar, elbetteki, özünde bir askerpolis devleti olan bu yapının toplum üzerindeki mutlak denetimi ve zoruyla ortaya çıkmıştır. İki ülkenin toplumsal ve siyasal yapılaşmasındaki bu benzerlik, bir asırı aşan Türk-Alman ilişkilerinin en ileri düzeyde bir ilişki olmasına yol açmıştır. Bu durum, şu ya da bu devlete de bağlı değildir; her iki ülkede de devletin var olduğu her dönemde bu ilişkinin düzeyi böyledir. Bu durum, ilişkinin nasıl egemen toplumsal sınıfa bağlı olduğunu gösterir. Bundan yararlanarak, Alman burjuvazisi, kendi siyasal emelleri doğrultusunda, Türk burjuvazisini ve yüzyılı aşkın süreden beri Türk devletlerini istediği gibi yönlendirebilmiştir. Türkiye'deki Alman etkisi, toplumsal yaşamın her alanına girmiştir. Bu etki, ideolojiden politikaya, ekonomiden kültüre, spora kadar Türkiye'deki toplumsal yaşamı yönetmektedir. Türk burjuvazisinin "Batı'ya açılımının" esası bu yöndedir.

b) Türk-Alman ilişkileri sadece ekonomik, siyasal ve askeri ilişki değildir, bu ilişkinin ideolojik temeli de vardır. Alman şovenizmini ifade eden "tarihi Alman ruhu" ile, "Türklük ruhu ve şuuru" ya da "bir Türk dünyaya bedeldir" sözleriyle ifade edilen Türk şovenizmi tam bir benzerlik ve uyum içindedir. Tarihte "pantürkizm" ve "pangermenizm" denen ideolojiler birbirleriyle uyum içinde olmuşlar ve birbirlerini desteklemişlerdir. Alman emperyalizminin "dünya egemenliği" ülküsü ile "dünya Türklüğünü birleştirme" ülküsü birbiriyle çelişmemiş, politikada birbirinin bu ülküsünü kendisi için bir umut ışığı olarak görürken, Alman emperyalizmi de bu Türk milliyetçiliğini kendi emelleri için iyi bir araç saymıştır. Şoven Türk ve Alman milliyetçiliğin en tehlikeli yanları nazizm ile kemalizmin ilişki ve benzerliklerinde ortaya çıkmıştır. Alman emperyalizmi, sürekli Türkiye'deki ırkçı-şoven milliyetçiliği körüklemiş ve desteklemiştir. Türk, Alman ilişkisi ırkçı-şoven-milliyetçiliğe dayanan ve bundan güç alan bir ilişkidir.

c) Türkiye ile Almanya arasındaki ekonomik ve ticari ilişkiler, bu iki ülkede devletler var olduğu sürece hep en ileri düzeyde olmuştur. İkinci Dünya Savaşı öncesi, farklı emperyalist kamplaşmadan biri olan Almanya, Türkiye ile ilişkilerde sürekli önceliği elde etmiştir. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki emperyalist şekillenmede ise, Alman emperyalizmi bu durumu rahatlıkla koruyup geliştirmiştir. Bu ilişkinin günümüzde ulaştığı hacim çok ileri düzeydedir. Elimizde olmadığı için mevcut ilişki hacmini gösteren istatistikleri veremiyoruz, ama bu tür istatistiklere bakıldığında bu durum rahatlıkla görülebilir. Örneğin, bir istatistikte yıllık ticaret hacminin 7 milyar DM olduğu belirtilmektedir. Türkiye'deki yabancı sermaye yatırımında Alman sermayesi birinci sıradadır, daha 1972 yılında Türkiye'deki yabancı sermayenin altıda-biri Alman sermayesidir ki, bu oran günümüzde beşte-bire, hatta daha fazla yükselmiş olmalıdır. Türkiye'nin dış ticaret hacminde on yıllardır Almanya hep birinci sıraya sahiptir. Türkiye'nin dışarıya pazarladığı emek gücünde de Almanya'nın payı, diğer bütün devletlerin payını birkaç misli katlar durumdadır. Bu ekonomik ve ticari ilişkiden Alman emperyalizminin büyük kazanç sağladığı, Türk burjuvazisinin de buna dayanarak kâr edip palazlandığı ortadadır. Tabii bunlar, Türkiye ve Kürdistan kaynaklarının sömürü ve talanına, Türk ve Kürt halklarının sömürülüp ezilmesine dayanmaktadır.

d) Türk-Alman ilişkilerinin askeri özelliği de hep ön plandadır. Hatta, iki devletin de aşırı militarist karakterinden dolayı, bu ilişkiler öncelikle askeri alanda başlayıp gelişmiştir. Yüzelli yıllık süreci kapsayan bu ilişki içinde, Osmanlı ve Türk ordularının eğitimi, donatımı ve yönetiminde Almanya'nın birinci dereceden payı vardır. Bu askeri ilişki, ırkçı-şoven ideolojik ve yayılmacı politik ilişki ile de birleşince, ortaya yoğun bir savaşçılık çıkmıştır. Türk-Alman ilişkilerinin en önemli ve en tehlikeli özelliği, savaş kışkırtıcısı ve yaratıcısı olmasıdır. Tarih boyunca insanlığın yaşadığı en büyük ve tahripkar felaket olan iki dünya savaşında da bu ilişkinin rolü ve etkisi çok önemli düzeydedir. Osmanlı İmparatorluğu, bu ilişkiye dayanarak halk isyanlarını bastırmaya çalışmış, katliamlar düzenlemiştir. Osmanlı'dan beri Kürdistan'daki isyanların bastırılması, en vahşi katliamların gerçekleştirilmesi ve Kürdistan'ın işgal ve sömürgecilik altına alınmasında da bu ilişkinin rolü birinci sıradadır. Günümüzde de, Kürdistan'da sömürgeci soykırım savaşı yürüten Türk ordusunun, eğitim, donatım ve yönetim alanlarında birinci derecede destekleyicisi ABD ile birlikte Alman emperyalizmidir. Demek ki, bu ilişki, dünyaya en büyük savaş felaketlerini yaşatan, halklara kırım ve katliam getiren, özelde de Kürdistan'daki soykırımın birincil planda sorumlusu olan bir ilişkidir. Sadece kendi içlerindeki halk düşmanlığına değil, dışta da halklara karşı düşmanlığa dayanmaktadır.

Alman emperyalizmi için, Türk egemen sınıflarıyla ilişkisinin anlamı bunlarla da sınırlı değildir. "Doğuya açılım" adını verdiği politikasında, Ortadoğu ve Güney Asya'da etkinliğini ve egemenliğini geliştirebilmesi için, Türkiye ilişkilerine hep bir öncü güç rolü vermiştir. Bu politikasını, Türk egemen sınıfına dayanarak, onları kullanarak hayata geçirmeyi esas almıştır. Bu nedenle, hem Türk egemen sınıfının güçlendirilmesi, hem de egemen devletin korunup yaşatılması, onun tek politikası olmuştur. Öyle ki, Türkiye'deki devleti hep kendinin bir parçası, bir ön karakolu olarak görmüştür. Bundan dolayı, Türkiye gericiliğinin korunup geliştirilmesinde Alman emperyalizminin rolü ve desteği hep birinci sıradadır.

Bunlar gibi, Türk-Alman ilişkilerinin daha başka özelliklerinden de sözedilebilir. Bütün bunlardan hangi sonuçlar çıkar? Çok açık ki, Türk burjuvazisi, Alman emperyalizmini babası, Almanya'yı ise anavatanı olarak görmektedir. Bu durum, "Alman hayranlığı" biçiminde çeşitli toplumsal katlara dek yayılmıştır. İkinci Dünya Savaşı'nın sonuçları gereği, bu durumu bir süre ABD almışsa da, daha sonra Almanya yine ön plana geçmiştir. Demek ki, Türk burjuvazisinin, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi karşısında sıkışınca Alman emperyalizmine baş vurması ve daha çok yardıma çağırması boşuna değildir. Alman emperyalizmi ise, baştan beri, Türk burjuvazisini kendi yavrusu ve Türkiye'yi de kendi alanı olarak görmekte, Türk burjuvazisini ve Türk devletini kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmektedir. Sadece Türkiye ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki çıkarlarını değil, Ortadoğu'daki çıkarlarının da önemli kesimini Türk burjuvazisine ve devletine dayandırmıştır. Bu nedenle, Türkiye için, kendini bir sömürgeci yönetici olarak görmekte ve böyle hareket etmektedir. Bundan dolayı, Türk burjuvazisini ve devletini tehdit eden Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini, aynı biçimde kendisini de tehdit eden bir güç olarak saymaktadır. PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi karşısında, sadece Türkiye ve Kürdistan'daki çıkarlarını değil, bunlarla birlikte Ortadoğu'daki çıkarlarını da tehlikede görmektedir. Alman emperyalizminin sözcüleri, bunu, sadece çıkarlarının tehdidi olarak da değil, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin güvenliğinin tehdit edilmesi olarak görmekte ve böyle ilan etmektedirler. Bu nedenle de, bütün o alanların polisi, jandarması, savcısı olarak hareket etmeye çalışmaktadırlar. Bu durum, Türkiye, Kürdistan ve Ortadoğu üzerinde Alman emperyalizminin çıkarlarının ve egemenliğinin ne kadar güçlü olduğunu gösterir. İşte, kendisini bir PKK davası açmaya kadar götüren şey, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi tarafından bu çıkarlarının ve egemenliğinin tehlikeye sokulmuş olmasıdır. Bu davanın Almanya'da açılmış olmasının önemli bir nedeni, Türk-Alman ilişkilerinin ve Alman emperyalizminin Türkiye, Kürdistan ve Ortadoğu'daki çıkarlarının ve egemenliğinin diğer devletlerden daha güçlü ve birinci sırada bulunmasıdır. Tarihin tanıdığı bu en gerici ilişkiye ve bu emperyalist egemenliğe, emekçi halklarımız artık yaşam hakkı tanımayacaktır.

2- FAC, emperyalist sistemin Türkiye yöneticisidir

İkinci Dünya Savaşı yıllarında ve öncesinde, emperyalist devletler arasındaki kamplaşmaya göre, Alman emperyalizmi Türkiye ile ilişkilerini öncü düzeyde yürütüyordu. Faşist kampın karşıtı olan emperyalist blokta ise, Türkiye ilişkileri, Türkiye üzerine politik-askeri kararların alınması ve bunların uygulanması İngiliz emperyalizmi öncülüğünde oluyordu. Savaşın sonuçları bu durumda yeni değişiklikler ortaya çıkardı. Faşizmin yenilgisiyle, emperyalistler arası öyle belirgin kamplaşma ortadan kalktı; kapitalist-emperyalist sistemin yeniden onarılması ve örgütlenmesi gündeme geldi; bunda da önderlik rolü ABD'nin eline geçti. Bu gelişmelere ve İngiliz emperyalizminin yaşadığı zorluklara bağlı olarak da, yeniden örgütlenen emperyalist sistemin Türkiye masası 1947 yılında ABD'ye taşındı. Artık Türkiye'nin emperyalist yönetim şefi de genelde olduğu gibi ABD emperyalizmi idi. Türkiye üzerine ekonomik, politik ve askeri kararların alınması ve bunların uygulanması ABD önderliğinde yapılmaya başlandı. Türk-ABD ikili ilişkileri, Türkiye'nin NATO'ya alınması, Kore savaşına katılması, Türkiye'nin bir yeni-sömürge haline getirilmesi ve emperyalist sistemin "ayrılmaz bir parçası" yapılması, hep bu temelde yaşanan gelişmeler oldu. Bundan da öte, sosyalizmin güneyden kuşatılması ve müslüman Ortadoğu'nun emperyalist egemenlik altına alınmasında, sistem adına Türkiye'ye öncü karakol olma rolü yüklendi. Bu temelde Türkiye'nin bölgesel politikası oluşturuldu, Türkiye öncülüğünde paktlar kuruldu, daha çok sayıda kurulmaya çalışıldı ve İkinci Dünya Savaşı sonrası Ortadoğu'nun siyasal yapısı böyle şekillendirildi.

1970'lerin ikinci yarısında bu durumda yeni değişiklikler ortaya çıktı. Emperyalist sistemin Türkiye masası, bu kez ABD'den Almanya'ya taşındı. Bu iki bakımdan önem taşıyordu: Birincisi, Türk-Alman ilişkilerinin; ikincisi ise, emperyalist sistem içinde Almanya'nın gücünü göstermesi bakımlarından. Gerçekten de, bu açılardan Alman emperyalizmi, Türkiye yönetiminde öncü olacak güce ulaşmıştı. Bu, Almanya'nın tarihi politikasına da uygundu; yıllarca bu uğurda çaba harcayıp savaş vermiş, hep bu durumun özlemini duymuştu. Nihayet ulaştığı bu konumda, artık Türkiye için temel ekonomik, politik ve askeri kararlar FAC öncülüğünde alınmaya ve uygulanmaya başlandı. Türkiye emperyalist sistemin Ortadoğu'daki karakolu, FAC ise sistem adına Türkiye'nin yöneticisi olmuştu. Bu açıdan, 12 Eylül rejiminin tezgahlanmasında, ABD ile birlikte FAC birinci dereceden rol oynadı.

12 Eylül rejimi altında geçen süreçte, bu gelişmelere de dayanılarak Türk-Alman ilişkileri ve Almanya'nın diğer Ortadoğu devletleriyle ilişkileri daha hızlı ve daha ileri boyutlarda gelişti. Örneğin, İran, Libya gibi devletlerle ABD ilişkileri kesilir ve düşmanlık yaşanırken, Türkiye'nin ve FAC'nin bu devletlerle ilişkileri kuruldu ve ilerletildi. Bu, Almanya'nın özgül çıkarları yanında, bir de sistemin Ortadoğu egemenliğinin geliştirilmesi için yapılıyordu. Ortadoğu ülkelerinde kimyasal silah üretimine ilişkin son dönemlerde yaşanan gerçekler, Almanya'nın Ortadoğu devletleriyle ilişkilerinin hem boyutlarını, hem de ne tür özellikler taşıdığını ortaya koydu. Bundan dolayı biraz eleştirildiyse de, sistemin gereği düşünülerek bu durum ustaca geçiştirildi.

Son on yılda, emperyalist devletler arasında Ortadoğu'da en aktif olanı FAC'dir. Bu aktivitede dayanılması planlanan birincil bölgesel güç ise, 12 Eylül rejimidir. Bunlar, sadece kendi çıkarları için değil, emperyalist sistemin bölgesel çıkarlarının ve egemenliğinin durumu açısından da, bu konuda görevli oldukları için de böyledirler. Ama, Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler gösteriyor ki, bu aktivite görevlerinde başarılı değildir. Ortadoğu, emperyalist sistemin en çok bunalımlı olduğu ve en çok zorlandığı alanların başında gelmektedir. Mevcut sorunlar sistem lehine çözümlenemediği gibi, ortaya daha boyutlu sorunlar da çıkmaktadır. Kıbrıs'tan Lübnan'a, Filistin'den Afganistan'a kadar uzanan bir dizi sorun etkinliğini sürdürmektedir. Suriye, İran, Libya, G. Yemen gibi devletler emperyalizmin tam ege-

menliğini kabul etmemekte, sisteme karşı önemli çatlaklıkları oluşturmaktadırlar. İşte tam bu ortamda, bir de Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi gündeme gelmektedir ki bu, dayattığı köklü çözümlerle bölgedeki emperyalist-sömürgeci statükoyu ve emperyalist egemenliği darmadağınlık etmek istemekte ve temellerinden tehdit etmektedir. 12 Eylül rejiminin bölgesel rolünü boşa çıkardığı gibi, onu işlemez kılıp yıkmakla tehdit ederek, varlığı için emperyalizmin müdahaleye varan desteğine muhtaç bırakmaktadır. İşte bu durum, emperyalizmin bölgedeki, Türkiye'deki ve Kürdistan'daki çıkarlarının ve egemenliğinin ciddi bir tehditle yüzyüze gelmiş olması demektir. Bunlar, emperyalist sistem adına FAC'nin sorumlu olduğu dönemde ortaya çıkan gelişmelerdir ve FAC'nin başarısızlığını göstermektedir. Bu başarısızlığından dolayı, emperyalist devletler, FAC'yi sorumlu tutmakta ve suçlamaktadırlar. O da, bu durumun verdiği öfkeyle, kendisini dünya polisi gibi görmekte, ekonomiden askeri alana kadar müdahaleleri yetmediğinden bir de PKK davası açmaktadır. Gerçekten de, emperyalizm için günümüzün bölgedeki en önemli sorunu ve tehlikesi olan PKK'nin ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi, esas olarak, FAC'nin sorumluluğu döneminde olmuştur. Bundan dolayı, sistem tarafından ne kadar suçlansa azdır. PKK önderliğindeki mücadelenin ve bu sorumluluğun verdiği baskıyla, Alman emperyalizminin temsilcileri, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin emperyalist sistemin güvenliğini tehdit ettiğini söylemekte ve bölgede statükonun değişmesine izin vermeyeceklerini açıklamaktadırlar. Bu uğurda yürüttükleri karşı-devrimci mücadelenin bir parçası olarak da bu davayı açmak zorunda kalmış bulunmaktadırlar. Demek ki, bu davanın Almanya'da açılmış olmasının önemli bir nedeni, FAC'nin, sistem içinde Türkiye ve bölgenin yöneticisi olmasıdır; sistemin bölgesel çıkarları tehdit edildiği için bu davayı açmak zorunda kalmıştır; başarısız olduğu için de öfkeyle hareket etmektedir. Ancak bu öfke ve müdahaleler sonuçsuzdur, FAC'nin başarısızlığı sürekli olacak, başta Kürdistan halkı olmak üzere, bölge halkları emperyalist egemenliği artık yaşatmayacaktır.

3- Bu davayı açan yaklaşım faşisttir

Genelde emperyalist sistemin damgasını taşıyan böyle bir davanın, diğer emperyalist devletlerde değil de FAC'da açılmasının, Almanya'nın iç siyasal durumuyla da yakından ilişkisi vardır. Bu dava, Almanya'da burjuva-demokrasisinin ne kadar zayıf olduğunu ve siyasal yönetimin demokrasiyi ne denli bir maske olarak kullandığını göstermesi bakımından çok önemli bir olaydır. Özellikle 1980'li yıllarda yaşanan siyasal gericileşmenin ve faşist tırmanışın 80'lerin ikinci yarısında iyice belirginlik kazanmasının bir ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. Bu davadan, Almanya'da zaten çok sınırlı olan burjuva-demokratik hakların yokedilmesi, muhafazakar gericiliğin ve polis devletinin güçlendirilmesi, ırkçı-şoven eğilimin, faşizmin geliştirilmesi açılarından yararlanılmak istenmektedir. Eğer iddia edildiği gibi Almanya'da burjuva-demokratik düzen var olsaydı, böyle bir davanın açılması asla mümkün olmazdı. Bu dava, devletin anti-demokratik yapısını ve karşı-devrimci özünü ortaya çıkardı.

Elbette, Alman burjuvazisinin siyasal egemenliğinin anti-demokratik ve aşırı gerici karakteri, yeni ve günümüze özgü bir durum değildir. Bu, Alman kapitalizminin baştan beri taşıdığı ana özelliğidir. Çok iyi biliniyor ki, Alman kapitalizmi, Fransa ve İngiltere benzeri ülkelerde olduğu gibi, feodalizme karşı mücadele içinde gelişmedi; tersine, üstten dönüşümlerle, feodal soyluların ve subayların kapitalistleştirilmesi biçiminde gelişip egemen düzen oldu. Bu nedenle, kendi içinde serbest rekabeti yaşamadı, tersine baştan beri devlet egemenliğine dayanarak gelişti ve tekelleşti. Böyle bir kapitalistleşme tarzı, siyasal yapıda burjuva demokrasisinin inkarı oldu; siyasal yapıda feodal despotizm tekelci burjuva egemenliğine dönüştü. Almanya'da kapitalist düzen ve burjuvazinin siyasal egemenliği, baştan beri, anti-demokratik, muhafazakar ve mutlak tahakkümcü bir özellik taşıdı. Her zaman aşırı düzeyde militarizme dayandı. Alman burjuvazisinin siyasal egemenliği, Avrupa'nın diğer devletleri yanında tipik bir asker-polis devleti olarak şekillendi. Alman kapitalist düzeninin bu oluşum özelliği, zaman zaman en tehlikeli diktatörlüklere vararak, zaman zaman da kendisini bazı kurumlarla maskeleyerek günümüze kadar aynen yaşayıp geldi. Bu nedenle, burjuva-demokrasisini baştan beri Almanya gerçek anlamıyla yaşamadı.

Alman burjuvazisi, ekonomide ve devlette egemen olurken, ideolojik alanda da pangermenizmi geliştirdi. Bu, tarihi "Alman ruhu"nun burjuvazi elinde yeni Alman milliyetçiliği haline gelmesiydi. Germen soyunun "üstünlüğüne" dayanan ve bütün germenlerin birleştirilmesini öngören bu milliyetçilik, sürekli kendi egemenliğinde bir dünya imparatorluğu kurulması hayallerini taşıdı. Böyle bir ideoloji ile donanan ve hızlı bir militaristleşmeye dayanan Alman imparatorluğu, içerde ünlü "anti-sosyalist yasa" uygulaması ve dışa yönelik yayılmacı ve savaşçı karakteriyle, 19. yüzyılın son çeyreğinde dünyanın en gerici devletlerinden biri olarak ortaya çıktı. Ve bu yapısı, onu, Birinci Dünya Savaşı'nın başta gelen sorumlularından biri yaptı.

Alman emperyalizmi ve Alman burjuvazisi, yaşadığımız yüzyılın ilk yarısında, insanlığın baş düşmanı ve başbelası olan Nazi diktatörlüğünü doğurdu. Elbette, böyle bir diktatörlüğün ortaya çıkmasında, 1920'lerdeki dünya durumunun ve Almanya'da yaşanan ağır bunalımın önemli etkisi vardı. Bu diktatörlük, Almanya ve dünyadaki yaptıklarıyla insanlığa tarihinin en büyük felaketini yaşattı. Tabii, bütün bunlar çok önemlidir ve ne kadar üzerinde durulsa azdır. Fakat, burada önemli olan bazı şeyler daha var. Özellikle bazı çevrelerce, bu diktatörlüğün temel dayanakları çarpıtılmaya ve gizlenmeye çalışılıyor; sadece Hitler denen bir serserinin eseri ve işi imiş gibi gösterilmek isteniyor. Gerçekte ise, Nazi diktatörlüğünün yaratıcısı Alman kapitalizmidir; bu kapitalizmin doğuş özellikleri 1930'ların koşullarında böyle bir diktatörlük yaratacak niteliktedir. Nazizm, pangermenizmin vardığı bir uç, ulaştığı en tehlikeli bir biçimdir; fakat ondan ayrı bir şey değildir; tersine, onun, daha ırkçı-şoven ve daha saldırgan hale gelmesidir. Nazi diktatörlüğünü Hitler yaratmamıştır; tersine Hitler'i ve diktatörlüğünü mevcut ideolojik, politik ve ekonomik özellikleriyle Alman kapitalizmi ve emperyalist burjuvazi yaratmıştır. Nazi diktatörlüğü, bu burjuvazinin ekonomik-politik taleplerinin bir ürünü ve bu burjuvazinin politik egemenliği olarak ortaya çıkmış, emperyalist burjuvaziye dayanarak var olmuştur. Hatta, pangermenizm temelinde toplumun ırkçı-şoven anlayışla doldurulması sonucunda, başta orta sınıflar olmak üzere toplumun çeşitli kesimlerinden de önemli destek bulmuştur. Bütün bunlar çok önemlidir; bu gerçekler açıkça gösteriyor ki, "ben Hitlerci değilim" demekle demokrat olunamaz ve Nazizme karşı olunup mücadele edilemez. Nazizme karşı ve demokrat olabilmek için, onun bu ideolojik, politik, ekonomik gerçeklerine karşı olmak ve bunlara karşı mücadele etmek gerekir. Alman emperyalizminin ve emperyalist burjuvazinin özü, dünyadaki benzerlerinden çok daha fazla faşist karakterlidir ve her zaman bu eğilimi taşımaktadır. Ve bu gerçekler, aynı güçlerin harcadığı büyük bir çabayla Alman toplumundan gizlenmeye, her türlü araçla Alman halkı uyuşturulmaya ve uyutulmaya çalışılmaktadır.

Nazi diktatörlüğünün yıkılışından sonra, savaşın galibi müttefik devletler, ekonomiden ideolojiye kadar her alanda Almanya'da "nazilikten arındırılma" faaliyetinin yürütülmesi görevini belirlemişlerdi. Doğu'da yeni düzen böyle bir anlayış temeli üzerinde kuruldu ve geliştirildi. Ama Batı'da yeni düzenin şekillendirilmesi böyle olmadı; biçimsel düzeyde bazı yasal kurallar ve kurumlar oluşturuldu, fakat özde bir anti-faşist çalışma yürütülmedi. Bu nedenle, Batı Almanya'da kurulan yeni düzende, baştan beri, ekonomide ve devlette faşist güçler yerlerini korudular ve geçen süreçte de etkinliklerini sürekli geliştirdiler. Bu alanla sorumlu olan emperyalist devletlerce, başlangıçta militarizm alanında bazı sınırlamalar getirildiyse de, daha sonra NATO ittifakı çerçevesinde bunlar da ortadan kaldırıldı. Diğer alanlarda ise, böyle bir sınırlama bile olmadı, tersine yeni düzenin hızla güçlendirilmesi için daha çok faşist eğilimli çevrelere dayanıldı. Alman kapitalizmi eski nitelikleriyle yeniden şekillendirildi, bu kapitalizm gelişip güçlendikçe eski egemenliğini yeniden yarattı. Ekonomide ve devlette faşist çevrelerin etkinliği arttıkça, biçimsel düzeyde kalan yasal kurallar da adım adım yenileriyle değiştirildi; biçimde burjuva demokrasisi görünümünde olanlar gitti, yerlerine despotik, tahakkümcü, faşist kurallar geldi. Bu konuda, 1960'ların sonundaki ünlü "olağanüstü hal yasası", tıpkı "anti-sosyalist yasa" gibi, önemli bir dönemeci oluşturdu. 1980'lerde ise, FAC, Batı Avrupa'nın en muhafazakar gerici bir polis devleti halini aldı.

FAC, kuruluşunun ilk on yıllarında, tıpkı "sahipsiz devlet" olan Weimar Cumhuriyeti gibi, Almanya'yı emperyalist sisteme birleştirmeye, bir toplumsal-siyasal sistem olarak yeniden şekillendirmeye ve dünya siyasal güçleri arasına eşit düzeyde girdirmeye çalıştı. Sosyal-demokrat yönetim döneminde ise, bunlarla birlikte, daha çok iç ekonomik sorunlar ve sosyalist ülkelerle ilişki geliştirme ile uğraşıldı. 1980'lerin ortalarından beri ise, bu devlet, Alman emperyalizmi, bağımsız bir güç olarak yeniden dünya sahnesine çıkmaya yönelmiş bulunuyor. Elbette, bu, bir Nazi diktatörlüğünün yaptığı gibi olmuyor, çünkü günümüz koşulları çok farklılık oluşturuyor; fakat bu da Alman emperyalizminin yeni bir çıkışıdır ve aşırı gericileşme ve faşist mihraklarının güçlenmesi temelinde olmaktadır. Almanya'nın, ekonomik ve siyasi alanda dünyanın çeşitli bölgeleriyle geliştirdiği ilişkilerin, NATO içinde takındığı son tutumun ve Sovyetler Birliği ile ilişkilerindeki yaklaşımın bundan başka bir anlamı yoktur. Bazıları, buna, Almanya'nın "daha barışçı olması" diyorlar; daha çok silahsızlanma ve sosyalist ülkelerle daha çok ilişki istediği için. Oysa gerçek bunun tam tersidir. Bazı silahların imha edilmesinin ciddi bir önemi yoktur, çünkü Alman sanayi, ihtiyaç duyduğunda bunları bir gecede üretebilecek yapıda ve düzeydedir. Sovyetler Birliği ile yapılan anlaşmaların ise, elli yıl öncesine benzememesi temenni edilir. Almanya'nın sosyalist ülkelerle ilişkiye yaklaşımı barışçı değil, yıkıcıdır; sosyalizmi tarihten silme ve yayılmacılık amaçlarına yöneliktir. Bunun altında ırkçı-şoven Alman milliyetçiliği vardır. Nitekim, daha şimdiden, Doğu Almanya'da sosyalizmin tasfiyesi ve Almanya'nın birleştirilmesi, çeşitli ülkelerde bulunan Almanların Almanya'da toplanması, Polonya gibi Doğu Avrupa ülkelerinde hak iddia edilmesi biçimlerinde bu amaçlar ve emeller ortaya çıkmış bulunmaktadır. Yine, bütün bunlar, Almanya'nın marksizm-leninizm ve sosyalizm düşmanlığının kalesi yapılması temelinde yürütülmektedir. Peki neresinde "barışçılık" bunların? Almanya'nın bu çıkışlarının dünya için yeni bir tehlike olduğundan, bu konuda ABD ve Japonya'yı bile geride bırakacak bir öze ve özelliğe sahip bulunduğundan kuşku duyulabilir mi?

Almanya'da iç ve dış politikada 1980'li yıllarda yaşanan ve günümüzde daha çok belirginlik kazanan gelişmeler üzerinde daha fazla durmak gerekiyor. Çünkü bu, iç ve dış durum, yukarıda belirttiğimiz çıkışı doğruluyor ve bir bütünlük oluşturuyor. FAC, anti-komünist propaganda ve faaliyetin en yaygın yürütüldüğü, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı en fazla düşmanlığın yapıldığı bir Batı Avrupa devletidir. Uluslararası ilişkileri en gerici olan dünya devletlerinden biridir. Örneğin, dünyada en fazla lanetlenen ırkçı Güney Afrika ile iyi dosttur; aynı faşist-sömürgeci TC gibi. Örneğin Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak için elinden gelen her şeyi yaparken, tıpkı TC'nin "Türklük" adına yaptığı gibi, Almanların dağılmış ve bölünmüş olduğundan sözetmekte ve her alanda göçü kışkırtmaktadır. Günümüz dünyası, "dünya Türklüğünün" ve "dünya Almanlarının", "anavatanlarında" toplanması hareketlerine ve baskı gördükleri feryatlarına sahne olmaktadır. Dünyanın başka hiçbir ulusunda ve devletinde böyle bir şey yoktur. Aynı yüzyılımızın başında olduğu gibi, günümüz dünyası da, "pangermenizm" ile "pantürkizm"in yeniden "şahlanışını" yaşamaktadır.

Ülke içindeki gelişmeler de, bunlarla tam bir uyum içindedir. Bugün Almanya'da işletilen hukuki çerçevenin burjuva-demokratik olduğunu iddia etmek mümkün değildir. FAC, polis baskısına en fazla başvuran ve polise en çok yetki veren Batı Avrupa devletidir. Yeni yasalarla ve polis terörüyle demokratik çevreler susturulmaya ve sindirilmeye çalışılmaktadır. Hitler'in "yahudi düşmanlığı"na benzer bir biçimde, "yabancı düşmanlığı" ile toplumda ırkçı-şoven anlayışın geliştirilmesi için her şey yapılmaktadır. Bu, "yabancı terörizmi" gibi ilginç bir kavramla da beslenmekte, anti-komünist propaganda "terörizm" yakıştırması adı altında toplumun hücrelerine kadar sokulmak istenmektedir. Bunlar, sadece çeşitli küçük faşist gruplarla yapılan şeyler değildir, mevcut yönetimin resmi politikası olarak ve çeşitli devlet kuruluşlarınca yapılan şeylerdir. Örneğin, nüfusun %7'sinin yabancı olduğu söylenirken, cezaevleri nüfusunun belki de %70'ten fazlası yabancılardan oluşmaktadır. Bu durum elbetteki düşündürücü ve birçok olasılığı akla getiricidir. Devlet, bir hayaletle savaşır gibi, "terörizmle" günlük savaş içindedir; bu, gerçekten böyle olaylardan kaynaklansa bir şey denmez, ama bütün devlet organları kullanılarak bu ad altında sosyalizme karşı propaganda yürütülmektedir. Bu ortamda, çeşitli Neo-Nazi grupları ve partileri oluşmuş ve önemli örgütsel güçler haline gelmeye başlamıştır. İşin önemli yanı ise, bu tür grup ya da partilerin en çok destek bulduğu yerler resmi devlet çevreleridir. Burada, şu gerçekleri de belirtmek gerekir. "Neo-Nazi gruplar" denen hareketin gelişmesi ve güçlenmesi tamamen mevcut devlet politikasının bir sonucudur. Yine, Almanya'da faşizmi bu gruplar olarak görmek, buna göre tutum belirleyip mücadele etmek büyük hata ve yanılgı olur. Esas faşist gelişme ve güçlenme devletin içindedir; ve eğer yeniden bir faşist hakimiyet mümkün olacaksa, bu, devletin içindeki bu gelişmeden doğacaktır. Böyle küçük grupların türetilmesi, bu gerçeği gizlemek ve böyle bir gelişmenin ortamını oluşturmak içindir. Bu nedenle, bu tür grupları yaratanlar da, devletin içindeki bu faşist çevreler olmaktadır.

Bazı yönleriyle kısaca özetlediğimiz iç ve dış gelişmeler, Almanya'da her alanda bir aşırı gericileşmenin ve faşist mihrakların güçlenmesinin yaşandığını açıkça göstermektedir. Bu, hem Alman halkı, hem de dünya için çok ciddi bir tehlikedir. İşte, Almanya'da açılan PKK davası da, böyle bir gelişmenin ürünü olmaktadır. Çok açık ki, bu davayı açan anlayış ve yaklaşım faşisttir. Peki, neden PKK davası? Çünkü, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, hem Kürdistan'da yarattığı gelişmeler, hem de Almanya'daki faaliyetleri ile devletin bu anti-demokratik özünü ve faşist gelişmeyi açığa çıkarmakta, deşifre etmektedir. Bu gelişmeye karşı bir demokratik mücadele gücü olmakta, gerçekleri Alman işçi sınıfına ve halkına göstermektedir. Bu nedenle, bu dava, aynı zamanda Alman demokratlarının, anti-faşistlerinin hedeflendiği bir dava olmaktadır. PKK gerçeği karşısında yüzleri açığa çıkanlar, böyle bir dava açarak ve PKK'nin "terörist olduğunu" ilan ederek kendi yüzlerini maskelemeye çalışmak zorunda kalmışlardır. Aynı zamanda, bu davayı, Almanya'daki faşist gelişmenin bir aracı yapmak istemektedirler. PKK, bu gerçekleri de Alman halkına ve demokratlarına gösterecek, faşizme ve gericiliğe karşı bu güçlerin mücadelesinin sağlam bir müttefiki ve destekleyicisi olacaktır.

BU DAVANIN AMAÇLARI NELERDİR?

Federal Almanya Cumhuriyeti'nin bir PKK davası açmış olmasının ayrıntıda çok çeşitli amaçlarından sözedilebilir. Daha önce de, yeri geldikçe zaten bunların bir kısmını ortaya koyduk. Bu davanın temel amaçlarını ise, beş noktada toplamak mümkündür.

a) Her şeyden önce, bu davanın baş amacı, PKK'yi ve önderlik ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini bütünüyle yıkmak ve tasfiye etmek, Kürdistan üzerindeki emperyalist-sömürgeci egemenliğin karşısındaki tehditleri ortadan kaldırarak bu egemenliği yaşatmak, böylece verilen yoğun destekle 12 Eylül faşizminin ömrünü uzatmaktır. Bu amacın, emperyalizm ve faşist Türk sömürgeciliği tarafından nasıl bir planlamayla ele alınmış olduğunu ve bu planın uygulanması için ne tür çabalar harcandığını, mekan ve zaman dahilinde tek tek olaylara yer vererek daha önce gösterdik. Kaldı ki, çeşitli biçimlerde maskelenmeye çalışılmış olsa da, bu dava için iddia belgesi diye ortaya sürülen şeyin özünün de bu olduğu rahatlıkla görülebilmekte-

dir. Ayrıca, bu davayı açanlar, her ne kadar iddianame denen şeyde bir yığın çarpıtma ve maskeleme yapmışlarsa da, yüzümüze karşı, amaçlarının PKK'yı yıkmak olduğunu açık açık söylemişlerdir. Eğer sorun, gerçekten de Almanya'da ya da Avrupa'da şiddet kullanımı veya ortaya atılan bazı olaylar olsaydı, o zaman durum kesinlikle farklı olurdu; dava böyle bir dava olmaz, üzerinde çok sayıda iltica başvurusu yapılan bir örgütün üyeliği, PKK üyeliği dava konusu yapılmazdı. Dava, sözkonusu edilen olaylar üzerinde tek tek olurdu ki, bunlar zaten yapılmış, mahkeme kararlarıyla sonuca bağlanmışlardı. Demek ki, bu dava, sözkonusu edilen olaylar üzerine olmuyor; tersine, sözkonusu olaylar PKK üyeliğinin dava konusu yapılmasına vesile edilmek isteniyor. Bu da, yıkmak amacıyla PKK'ye karşı savaş açmış olmak anlamına geliyor. Bu amacın uygulanma çabaları da, "kadro partisi" denerek yapılan tutuklamalar ve hemen bunun akabinde piyasaya sürülen yeni provokasyon hareketi ile planlı bir bütünlük oluşturuyor.

Gerçekten de, bu dava için yapılan son tutuklamaların hemen ardından ortaya çıkan provokasyon hareketi üzerinde biraz daha durmak gerekiyor. Çünkü, bu provokasyon hareketi öyle bir gürültüyle ve birdenbire ortaya çıktı ki, "diğerleri bitti, PKK biziz" diyerek, beklediğinden de kolay bir "zafer kazanmışlığını" her halinde gösterdi. Bu durum, bizleri tutuklayanların, 1988 yılında adeta dünyadan silmişçesine bizi saklamaya ve bir mektubumuzun bile dışarı gitmesini önlemeye çalışmalarının esas amacını da ortaya koydu. Şimdi biz, bunlara, emperyalizmin ajanları desek, bu davayı açanlar, "herkese ajan diyorsunuz" diyerek hemen itiraz edecekler. Peki, ya ajan değil de nedirler? Neden, herkesten çok ortalıkta dolaşanlar olmalarına rağmen, bu kadar insan tutuklanırken bunlardan bir tanesi bile tutuklanmamıştır? Veya, bu kadar tutuklu insanın içinden, bunca baskıya rağmen, bunlar gibi olmasa bile, PKK'den uzak durmak isteyen bir kişi dahi neden çıkmamıştır? Belli ki, bu davayı açanlar, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş hareketi içine epeyce ajan sızdırmayı başarmışlar. Fakat bu güçlerini herhalde ucuz harcadılar; ya da PKK gerçeği karşısında ucuz ve basit bir güç olmaktan öte gidemediler. Bu davayı açanların, buradaki planları ve amaçları son derece açıktır. "Kadro partisi" denerek bizler tutuklandıktan sonra, daha önceden hazırlanmış olan ajan bir ekip "PKK biziz" iddiasıyla piyasaya sürülecek, "ılımlı, akıllı ya da demokratik PKK" yakıştırmasıyla PKK'nin kitlesel gücüne böylece sahip çıkılacak! İşte, 1983'den beri "demokratik PKK" denen olayın gerçeği budur ve bunun ne denli bir ajanlık olduğu bu kez kendini çok daha fazla açığa vurmuştur. Zaten, "PKK'nin görüşlerini ve eylemlerini benimsemeyen PKK'liler" diyerek, bu davayı açanlar da, bunu ifade etmektedirler. Emperyalizmin ajanı ve uşağı bir "PKK" türetme çabası, bu davayı açanların, PKK'yi yıkma planlarının temel parçası olmuştur. Bu gerçeği gizleyebilmek, bu dava ile provokasyon hareketinin birliğini ve bütünlüğünü inkar etmek mümkün değildir.

Açıkça görülüyor ki, PKK'yi yıkma planının Avrupa ayağı, "terörist örgüt" iddiasıyla PKK hakkında bu davanın açılması, bizlerin tutuklanması ve ajan bir ekiple yeni bir provokasyon hareketi geliştirilmesi halkalarından oluşmuştur. Ancak, "kadro partisi" hesabı, PKK gerçeği ve hareketin kitlesel gücü karşısında tutmamış, bu çaba, harekete belli zararlar vermişse de, başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Provokasyonun başarısız kalması, bu dava ile güdülen amacı, PKK'yi "terörist" ilan ettirerek Avrupa'da azami zarar verdirmek ve bundan yararlanarak Kürt işbirlikçiliğini örgütleyip geliştirmek haline getirmiştir. Bir süredir çabanın bu yönde yoğunlaştırılmış olduğu gözlenmektedir. Ancak, bu çabaların da fazla başarılı olmadığı, bu davayı açanların bu amaçlarında da başarısız kaldıkları anlaşılmaktadır. Bu nedenle, bu dava, PKK'ye zarar verme açısından önemini ve değerini yitirmiştir; tersine, artık PKK için olumlu sonuçlar yaratacak bir konuma gelmiştir. Bu davayı açanların, davayı hala sürdürmedeki amaçları, bununla Kürdistan'daki silahlı direnişi ve PKK'nin direniş çizgisini tehdit etmek, sözümona silahlı direnişten tavizler koparabilmek halini almıştır. Bu hayali amaca, Kürdistan'da her gün daha da boyutlanan silahlı direniş, en iyi ve açık cevap olmaktadır. Silahlı direniş, halkımızın her şeyidir, onun geleceğinin umudu ve bir halk olarak saygınlık ve güç kazanmasının temelidir. Silahlı direnişten vazgeçmek ya da onu geliştirmemek, parti ve halk olarak yokolmak demektir. Çok iyi biliyor ve inanıyoruz ki, davanın çözümü Kürdistan'da ve silahlı direniştedir. Halkımızın bağımsızlık ve özgürlük talepleri gerçekleşene kadar, sömürgeciliğe karşı, Partimizin ve halkımızın silahlı direnişi, ulusal kurtuluş savaşı devam edecektir.

b) Bu davanın diğer bir amacı, "terörizm" iddiasını içeren böyle bir dava ile, Türkiye'de faşizme karşı tüm direniş güçlerini tehdit etmek, bu tür güçleri PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesiyle ilişkiden uzak durmaya zorlamak, onların direnişten vazgeçerek faşist rejimle uzlaşmalarını sağlamak, böylece 12 Eylül faşizmini güçlendirip ömrünü uzatabilmektir. Bu dava, 1980'den beri, süren faşizm, anti-faşizm mücadelesinin devamı ve bir parçası olmakta, bu dava ile tüm anti-faşist hareket ve güçler yargılanmak istenmektedir. Yine bu dava, 12 Eylül'den beri, devrimci ve demokratları reformize edebilmek için emperyalizmin yürüttüğü çabaların bir devamı olarak ortaya çıkmaktadır. Bu dava ile, sadece PKK değil, onun şahsında Türkiye'nin tüm devrimci ve demokrat güçleri hedefleniyor. Eğer, PKK için yapılan "terörist" iddiası tutturulabilirse, bununla, faşizme karşı olan tüm direniş güçleri suçlanacak ve direnişten vazgeçmeye herkes bu iddia ile yüzyüze gelecektir. Gerçekten de, emperyalizm, böyle bir tehditle birçok gücü faşizmle uzlaşmak zorunda bırakmış, bu konuda bazı sonuçlar almayı başarmıştır. PKK operasyonu ile ise, bu çabalarını sonuçlandırmak, en büyük direniş kalesini düşürerek faşizme karşı her türlü direnişi yoketmek istemektedir. Birçok gücün PKK ile ilişkiden uzak durmasında da, bu emperyalist tehdidin önemli bir payı vardır. Emperyalizm, bütün güçlere, açıkça, PKK'den uzak durmaz ya da onun gibi direnirseniz, sizi de "terörist" ilan eder, kovuşturmaya uğratırım demektedir. Özellikle Avrupa'da bulunan güçler, bu dava ile de, böyle somut bir tehditle yüzyüze bırakılmıştır. Demek ki, bu davanın, Türkiye devrimci ve demokratik hareketini de kapsama gibi önemli bir derinliği ve genişliği de vardır. PKK, bu gerçekleri Türkiye'nin devrimci-demokrat güçlerine gösterecek, emperyalist saldırıları göğüsleyerek, faşizme karşı direnişin Türkiye'de de gelişmesini sağlayacaktır. İnanıyoruz ki, Türkiye'nin tüm devrimci, demokrat ve anti-faşist güçleri, faşizmin, "terör, ülkemizi bölmek için dış güçlerin oyunudur" biçimindeki sürekli tekrarladığı yalanını bu dava şahsında çok daha iyi görüp anlayacaklar, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi ile daha sıkı ilişki ve dayanışma içine girerek, 12 Eylül faşizmine karşı direnişi daha da genişletip boyutlandıracaklardır.

c) Bu dava ile, Ortadoğu'daki anti-emperyalist direniş güçlerinin de tehdit edilmek istendiği, böylece emperyalizme karşı direniş zayıflatılarak emperyalizmin bölge üzerindeki egemenliğinin korunup geliştirilmesinin amaçlandığı açık bir gerçektir. Nitekim, bu davayı açanların iddiaları arasında PKK'nin bölgesel ilişkilerinin ve faaliyetlerinin de sözkonusu edilmesi vardır. Bu davayı açanlar, her fırsatta basın aracılığıyla yürüttükleri karşı propaganda da, PKK ile birlikte sürekli bir "Arap terörizmi" kavramından da sözetmekte, bu çerçevede kendilerine göre birçok "terörist Filistin örgütünün" adını sıralamaktadırlar. Bilindiği gibi, emperyalizm tarafından, daha önce de Filistin Kurtuluş Örgütü, Libya, Suriye ve İran gibi devletler "terörist olmakla" itham edilmişlerdi. Ancak, güçleri ve uluslararası ilişkileri gereği, bu ithamlar bir dava konusu haline getirilmedi. Nihayet, bunun için en uygun güç olarak PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi seçildi ve çeşitli nedenlerle bunda karar kılındı. Eğer, PKK'yi "terörist örgüt olarak" ilan edebilirlerse, bunu Ortadoğu'nun tüm anti-emperyalist direniş güçlerine karşı bir tehdit unsuru, bir ölçü yapmaya çalışacaklar, "terörist örgütle ilişki ve destek" diyerek PKK'nin tüm bölgesel ilişkileri ve bölgenin tüm direniş güçleri üzerinde baskı yapmak isteyeceklerdir. İşte, bu bakımdan, mevcut dava, bölgesel düzeyde bir genişliğe de sahiptir. Bu nedenle, mevcut dava, gerçekte Ortadoğu'nun tüm anti-emperyalist direniş güçlerinin, bölgenin tüm devrimci ve demokrat hareketlerinin de davası olmaktadır. Kendisini böyle bir hareket durumuna getirebilmiş olması, PKK için önemli bir durum, büyük bir başarıdır. Burada, Kürdistan devriminin bölgesel önemi ve rolü de çok iyi açığa çıkmaktadır. PKK; bu gerçekleri, Ortadoğu'nun direniş güçlerine daha çok gösterecek, bölge halklarının anti-emperyalist dayanışmasının geliştirilmesi için daha fazla çaba harcayarak, emperyalizmin bölgesel varlığını sürekli zayıflatacaktır. İnanıyoruz ki, bölgenin tüm direnişçi güçleri, bu gerçekler karşısında PKK ve Kürdistan halkıyla daha çok dayanışma içinde olacaklar, bölgedeki anti-emperyalist dayanışmayı ve direnişi daha güçlendireceklerdir.

d) Bu dava, bağımsızlık temelindeki sosyalizm ve yurtseverlik uygulamasına karşı, hem düşünce ve hem de pratik planda açılmış bir davadır. Bu dava ile, dünya çapında, marksist-leninist ideoloji, sosyalizm pratiği ve ulusal kurtuluş hareketleri yargılama konusu yapılmak istenmektedir. "Ortodoks bir komünist parti" denerek, PKK'nin hem bir komünist parti olma gerçeği, hem de bir ulusal kurtuluş mücadelesinin öncüsü olma özelliği dava konusu yapılmaktadır. Bu dava, emperyalizmin, dünya çapında ideolojiden pratiğe kadar her alanda sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı yürüttüğü mücadelenin bir parçasıdır. İşte mevcut davanın, uluslararası boyutları bu kadar geniş, içeriği ise bu denli derindir.

Yaşadığımız yüzyılda, bir de 1930'ların ilk yarısında, Nazi diktatörlüğü tarafından, Dimitrov ve arkadaşlarının şahsında komünizmi yargılamak amacıyla böyle uluslararası bir dava açılmıştı. Hitler faşizmi yönetiminde Almanya yeniden dünya politikasına açılıyor, kendini dünyanın egemeni olması gereken bir güç olarak görüyordu. Nitekim, bu gelişme, sosyalizmi dünyadan silmek amacıyla İkinci Dünya Savaşına vardı. Şimdi, hem Almanya'daki faşist gelişmeyle ve hem de Almanya'nın yeniden dünya politikasına açılmasıyla paralel olarak ortaya çıkarılan, Marksizm-Leninizm ideolojisi ile dünyanın birçok alanındaki olayları dünya polisi anlayışıyla kapsamına alan bu davanın da, 1930'lardaki dava ile önemli benzerlikleri vardır. Özellikle günümüzde, hem ideolojik, hem politik, hem de pratik cephede emperyalizmin sosyalizme karşı yürüttüğü mücadeleyi ne denli azgın ve saldırgan hale getirdiği gözler önündedir. Bazı uygulama hatalarından ve sosyalizmin yüzyüze olduğu sorunlardan da yararlanılarak ve daha çok da binbir türlü yalan uydurularak nasıl antikomünist bir kampanya yürütüldüğü, özellikle kapitalist ülkelerdeki halk kitlelerinin nasıl böyle bir propaganda bombardımanı altında tutulduğu, sosyalist ülkelere ve komünist partilere karşı nasıl müdahaleci bir çaba içinde olunduğu ortadadır. Emperyalizme ve burjuvaziye göre, Marksizm-Leninizm "iflas etmiş", sosyalizm uygulaması başarısızlıkla sonuçlanarak sosyalist düzen çıkmaz içine girmiştir; şimdi kendilerine düşen, bunları dünya yüzünden silmektir. Pek güvenli olmasalar da, bu hayali umutlarına kendilerini epeyce inandırmış gözükmektedirler ve başkalarını da inandırabilmek için çılgınca çaba harcamaktadırlar. Bu çaba öyle bir düzeye vardırılmıştır ki, neredeyse İkinci Dünya Savaşı'nın sonuçları sözkonusu edilerek, bu sonuçlar değiştirilmek, savaşın yenikleri galip duruma getirilmek istenmektedir. Birçok somut olayda bu durumu açıkça görmek mümkündür. İşte burada, emperyalizmin bu çabalarının gerçek niteliği kendini ele vermekte, bunun faşist karakteri açıkça ortaya çıkmaktadır. Emperyalist sistem içinde siyasal gericileşme en uç noktaya varmış, faşist mihrakların gücü ve egemenliği iyice artmıştır. Bu durum, daha şimdiden dünya barışı için ciddi bir tehlike oluşturmaktadır.

Emperyalizme ve burjuvaziye göre, başta Sovyetler Birliği olmak üzere birçok sosyalist ülkede sosyalizmden kapitalizme geri dönüş başlamıştır. Ekim Devrimi'yle başlayan sosyalizm çağı artık yok olacaktır. Kendilerine düşen, bu süreci hızlandırmak ve yeni sömürü alanları kapmaktır. İşte, sosyalist ülkelerdeki gelişmeler böyle görülmekte ya da böyle görülmek istenmekte, sosyalizme karşı her cephedeki mücadele buna göre düzenlenmektedir. Bu temelde, kendilerinin "ortadoks" dedikleri marksizm-leninizmin evrensel ilkelerini bağımsız ve yaratıcı bir tarzda kendi koşullarına uygulayan sosyalist ülkelere ve hareketlere karşı, azgın bir saldırı yürütülmektedir. Bugün birçok sosyalist ülke ve hareket, açıkça yürütülen bu saldırıyla yüzyüzedir. Öyle görünüyor ki, emperyalizm, bu saldırganlığını daha da artırmak isteyecektir. İşte Alman emperyalizminin açtığı PKK davası, bir yanıyla da, bu kapsamda açılan bir dava, bu saldırganlığın bir parçası olmaktadır. İddianame diye hazırlanan şey açıkça göstermektedir ki, bu davayı açanlar, sadece PKK'nin "terörist örgüt" ilan edilmesini değil, bununla birlikte marksizm-leninizmin ve komünizmin de "terörizm" olarak mahkum edilmesini amaçlamaktadırlar. Onların gerçek amaçları budur ve bu amaçları kendileri için en büyük bir çıkmaz ve başbelası olacaktır.

Yine, bu davayla emperyalizm, yurtseverliği ve bu temelde gelişen ulusal kurtuluş hareketlerini dava konusu yapmakta ve bunları mahkum etmek istemektedir. Çünkü, dünyanın dörtbir yanında gelişen ulusal kurtuluş hareketleri, günümüzde de emperyalizme en ağır darbeyi vuran ve onu en çok tehdit eden güçler olmaktadır. Eğer, bu davayla, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini "terörizm" olarak ilan etmek mümkün olursa, bu durum bütün ulusal kurtuluş hareketlerine karşı, onları teslim alabilmek için bir tehdit olarak kullanılacak, teslim alınamayanlar ise hemen "terörizm" olarak damgalanıp ilan edilecektir. Nitekim, bu davanın açılmasından sonra, başka halkların ulusal kurtuluş hareketleri için de benzer girişimlerin yapıldığı, dava açma çabaları içine girildiği görülmüştür. Bu davayı açanların, inkar edemeyecekleri önemli bir amaçları da budur.

Alman emperyalizminin açtığı PKK davasının uluslararası plandaki amaçları böyledir. Bu amaçlar, ancak emperyalistlere yakışır bir küstahlık olarak ifade edilebilir. Bu, bir veremlinin, üremek için duyduğu aşırı isteğe benzemektedir. Sosyalizm ve ulusal kurtuluş hareketleri tarafından dörtbir yandan kuşatılanlar, insanlığa sömürü, zorbalık ve katliamdan başka bir şey veremeyenler, belli ki bu tür hayaller de olmasa ömürlerinin sonunu tamamlayamayacaklar. Şimdi, bu küstahlık ve hayallerle PKK davasını, sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı mücadelede bir denek, bir sıçrama noktası yapmak istemektedirler. PKK ve Kürdistan halkı, sosyalizm ve yurtseverlikle daha çok donanarak direnişi sürekli yükseltecek, bu küstahlığa hak ettiği cevabı bu temelde vurduğu darbe ile verecektir.

Demek ki, Alman emperyalizminin açtığı PKK davası, dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının bir davası, tüm sosyalizm güçlerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin bir davasıdır. Davanın uluslararası boyutları bu kadar geniş, anlamı bu denli derindir. PKK, böyle bir davaya konu olduğu için bundan ancak onur duyabilir. Bu durum, sadece, PKK'nın sosyalizme ve yurtseverliğe ne kadar bağlı olduğunun ve bunları ne kadar güçlü birleştirdiğinin bir kanıtı olabilir. PKK, bu yapısını daha da geliştirecek, işçi sınıfına ve ezilen halklara karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirebilmek için her türlü çabayı harcayacaktır. Bu dava, dünyanın tüm sosyalist ve ulusal kurtuluşçu güçlerine yönelik, PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ile daha sıkı ilişki ve dayanışma içinde olmaları için açık bir çağrı olmaktadır. İnanıyoruz ki, tüm sosyalist güçler ve ulusal kurtuluş hareketleri, büyük bir duyarlılıkla bu çağrıya olumlu karşılık verecekler, kendi davalarına sahip çıkarak görevlerini yerine getireceklerdir. PKK, bu yönlü çabalarını yoğunlaştırarak, bu davadan uluslararası planda önemli siyasal kazanımlar sağlamış olarak çıkacaktır. Bu davadan, bundan başka hiçbir sonuç çıkmayacaktır. Sonuçta kazanan, PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, sosyalizm ve yurtseverlik olacaktır. Ve marksizm-leninizm, böyle kazanımlar sağlamada, ulusal ve toplumsal kurtuluşlarını kazanmada, işçi sınıfına ve ezilen halklara yol göstermeye devam edecektir.

e) Son olarak, bu davanın çok önemli bir amacının da, Almanya'daki sosyalist ve demokratik güçleri sindirmek, yabancı düşmanlığı temelinde ırkçı-şoven anlayışları topluma propaganda etmek ve faşist mihrakları güçlendirmek için bu davanın bir araç yapılmak istenmesi olduğunu belirtmek gerekir. Bu nedenle, bu dava, Alman halkının ve demokratlarının aleyhinedir, onların

Devamı 26. sayfada

Bu dava neden Almanya'da...

Baştarafı 25. sayfada

geleceği açısından önemli bir tehlikedir. Burada açıkça şunu vurgulamak isteriz: Bugün "bana ne?" diyerek böyle bir davaya kayıtsız kalanlar, yarın bundan en çok zararı görenler olacaktır. Bu nedenle, böyle bir zarar görmemek ve yarını güvence altına almak için, tüm Alman demokratlarının davaya sahip çıkmaları ve bu davayı açanların amaçlarına karşı mücadele etmeleri gerekir. Çünkü, bu dava, aynı zamanda Alman halkına ve demokratlarına karşı açılmış bir dava olmaktadır.

1930'ların ilk yarısında, Hitler faşizmi tarafından, tertiplediği bir komplo ile Bulgar komünistleri hakkında açılan böyle bir davanın, anti-komünist propaganda ve terör çerçevesinde, ırkçı-faşist anlayışların topluma propaganda edilmesi, buna dayanılarak arttırılan faşist terörle toplumun sindirilmesi ve Nazi diktatörlüğün güçlendirilmesi için nasıl bir araç yapıldığı çok iyi bilinmektedir. Bugün ondan farklı olan tek şey, sadece, bütün bunların düzenleyicisi olan Nazi partisinin aynı düzeyde bulunmamasıdır. Fakat, bu rolleri ayrı ayrı oynayan çeşitli kuruluşlar ve güçler vardır. Mevcut siyasal yapı sözde yabancı düşmanlığına karşıdır, fakat her fırsatta bunun sözünü edip sürekli canlı tutarak toplumda ırkçı-şoven anlayışın gelişmesinin en önemli etkeni olmaktadır. Bu davayı açanlar, aynı ünlü propaganda bakanlığı gibi, yıllardır, "yabancı terörizminin toplum için tehlikeli olduğu" biçiminde yabancı düşmanlığını ve ırkçı-şoven anlayışı radyo, TV ve basını da kullanarak topluma empoze etmeye çalışmaktadırlar. Bu davayı, böyle bir propagandaya materyal yapmak için açmış oldukları, faaliyetlerinden açıkça anlaşılmaktadır. Bunlara paralel olarak ve bunlardan güç alarak Neo-Nazi grupların arttırarak uyguladığı terör ise, gericiliği ve faşistleşmeyi güçlendirme senaryosunun tamamlayıcısı olmaktadır.

Bu davanın, Almanya'daki aşırı gericileşmeye ve faşist gelişmeye paralel ve ona bağlı olarak açılmış bir dava olduğunu daha önce göstermiştik. Ve yine, emperyalizmin, sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı arttırdığı saldırganlığın bir parçası olduğunu ortaya koymuştuk. Alman emperyalizminin, dünya çapında yoğunlaştırılan bu mücadelede, ABD'yi bile geride bırakarak nasıl başrole soyunmaya çalıştığı ortadadır. Bütün gücüyle, İkinci Dünya Savaşı'nın sonuçlarını tersine çevirebilmek için çalışmaktadır. Bu dava ile de, tarihi Nürnberg duruşmalarının intikamını almak istemektedir. İşte, bu davayı açanların amaçları bu denli kapsamlı ve tehlikelidir. Tabii, bu tehlike, en başta ve en çok Alman halkı ve demokratları içindir. Bu dava çerçevesinde ve bu dava bahane edilerek, daha şimdiden iki özel yasa çıkarılmıştır ki, bunlar yasayı uygulayanları yasalara değil; yasaları, uygulayanlara bağlı hale getirmiştir. Bu özellikleriyle, görünürde olan çok sayıda yasayı fiilen işlemez kılmıştır. Bu yasalara dayanarak, üst yönetimde olanlar, artık istedikleri herkes için dava açıp onları tutuklayabileceklerdir; bunun için sözde "tanık" adıyla iki kişi bulmaya ihtiyaç kalmıştır ki, ihtiyaç olduğunda böylelerini bulmak da onlar için hiç zor değildir. Bu yasalar, örnekleri Türkiye gibi faşist-askeri rejimlerde olan yasalardır. Peki, nerde kaldı o çok sözü edilen demokrasi, nerde kaldı insan hakları? Çok açık ki, bunların hepsi sözdedir, gerçekte olan ise despotik yönetimin adım adım kurumlaştırılması ve güçlendirilmesidir.

Şimdi, bu davayı açanlar, bunu da vesile edip "yabancı terörizmi" adı altında ırkçı-şoven anlayışları topluma yayarken, her türlü toplumsal iletişim aracını kullanarak yabancı düşmanlığının en fazla körükleyicisi olurken, bu nedenle kendilerinin suçlanacaklarını bildikleri için, bunun yolunu önceden kapayabilmek amacıyla bir de "PKK'nin yabancı düşmanlığını körüklediğini" iddia etmektedirler. Herhalde gerçeğin bu denli çarpıtıldığını ve tersyüz edildiğini gösteren başka bir durum bulmak çok zordur. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini destekleyen Kürt ve Alman kitleleri üzerinde, Almanya'nın yakın tarihinde görülmemiş boyutta polis terörü ve baskısı uygulayanların, Kürt ve Alman halklarının dostluğunu ve dayanışmasını geliştiren PKK'ye karşı bu tür iddialarda bulunmaları elbette oldukça anlaşılırdır. Sadece bu iddia bile, sahiplerinin, bu davayı açmaktaki amaçlarını anlamak ve açıklamak için yeterlidir. Hiç kimse, demokratik dostluk temelinde Kürt ve Alman halklarının dayanışmasını geliştiren PKK'nin "yabancı düşmanlığını körüklediğini" iddia etmez ve zaten bunu izah da edemez. Tabii, kendisi yabancı düşmanlığının asıl körükleyicisi değilse; tabii kendisi ırkçı-şoven ve yabancı düşmanı değilse.

Burada, şunları da belirtmek gerekir. Bu dava açılırken, davayı açanların esas amacı, PKK'yi yıkma mücadelesinde bundan yararlanmaktı; bu amaç birincil, diğeri ise tali plandaydı. Fakat, kısa sürede, davayı açanların bu amaçları boşa çıktı; bu dava, PKK'yi yıkma mücadelesinde kendinden beklenen önemi kaybetti. Bu nedenle, davayı açanların, PKK'ye yönelik amaçları geri plana düşerken, bu davadan Almanya'da gericiliği geliştirmek için yararlanma amaçları öne çıktı ve en önemli amaç haline geldi. Bunu, davayı açanların, onu sürekli uzatarak bir propaganda malzemesi olarak canlı tutma yönündeki çabaları da açıkça göstermektedir. Bu durumda, dava, daha çok Alman işçi sınıfının ve halkının, sosyalist ve demokrat güçlerinin davası olmaktadır. Bu nedenle, Alman halkının ve demokrat güçlerinin, bu gerçeği daha çok bilince çıkarmaları ve bu bilinçle kendi davalarına yeteri kadar sahip çıkmaları gerekir. Fazla zarar görmemek ve gericiliğin amaçlarını boşa çıkarabilmek için bu gereklidir. "Yabancılar dışarı" diyenlere karşı çıkarken, bununla aynı rolü oynayan "yabancı terörizmi" diyenlere yeterince ve zamanında karşı çıkmamak Alman halkı için ciddi tehlikeler ortaya çıkarabilecektir.

PKK ve Kürdistan halkı, emperyalizm karşıtlarının, Almanya'da olduğu gibi, Batı Avrupa işçi sınıfının ve halklarının sosyalizm ve demokrasi davalarıyla müttefikliğinin böyle somut bir dayanışma durumuna gelmiş olmasından, sadece kıvanç duyabilir. Bugün, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinden yana olup onu desteklemekle gerçekten demokrat olabilmek bir Avrupalı için özdeş hale gelmiştir. PKK, bu gerçeği anlatmak, Almanya'nın sosyalist ve demokrat güçleriyle faşizme ve emperyalizme karşı dayanışmasını geliştirmek için elinden gelen her şeyi yapmıştır ve yapmaktadır. İşçi sınıfının ve halkın sosyalizm ve demokrasi mücadelesiyle her zaman dayanışma içinde olacak ve bu mücadeleyi destekleyecektir. Bu konuda üzerine düşen görevi yerine getirmekten asla geri durmayacaktır. Aynı yaklaşım, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı Alman işçi sınıfının ve halkının da yaklaşımı olmalıdır. Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük hareketinden yana olmadıkça Alman halkının da özgür ve demokratik bir yaşam içinde olamayacağı açıktır. Bu durum, günümüzde ve bu dava ile çok daha net bir biçimde açığa çıkmıştır. O halde, bu dava, Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş mücadelesiyle dostluk ve dayanışmayı geliştirmek için Alman işçi sınıfına ve halkına yönelik bir çağrı olmaktadır. İnanıyoruz ki, Alman işçi sınıfı ve halkı, sosyalist ve demokrat güçleri, bu çağrıya gereken karşılığı verecekler, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük hareketiyle dayanışmalarını güçlendirecekler, kendi davaları olan bu davaya daha çok sahip çıkarak emperyalizmin ve faşist mihrakların komplolarını boşa çıkaracaklardır.

Newroz ülkeye vurgunluğun...

Baştarafı 19. sayfada

ve Bahar Atılımları"yla sömürgeci birliklere güçlü darbeler indiriyor. Kontrolden çıkarıyor, büyük kayıplar verdiriyor!

Bugün gerçek özgürlük ve özgürlük uğruna gerçek savaş gerilla ortamında gerillayla yaratılıyor. Zindanlarda yüreklerimizde yankısını buluyor. Gerilla, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük savaşımına büyük emek, can ve kan vererek; şahadete ulaşıyor. Halk ordumuz sağlam kişilik, sağlam birlik ve disiplinle her gün daha da güçleniyor, büyüyor, gelişiyor. Daha kesin, daha büyük, daha güçlü sonuç alma; her çatışmada, her baskında, her pusuda büyük sonuç elde etme, her günü zaferle karşılama yolunda büyük savaşım yürütüyor! Bugün gerilla, savaşımın en şiddetli, en dolaysız biçimi olarak, halkımızın en savaşçı yeteneklerini bir araya getiriyor. APOCU vuruş tarzıyla büyük değerler yaratıyor! Eylemsizliği, sağ-tasfiyeci pratiği, taktiği boşa çıkarmayı, örgütsüzlük, dağınıklık ve kuralsızlığı mahkum ediyor; halkımızın en savaşçı özelliklerini konuşturuyor!

Bugün gerilla Newroz'u; savaşı yükselterek, düşmanı darbeleyerek karşılıyor. Newroz'larda savaşarak yaşamın tadına varıyor! Baharla, yeni günle coşuyor, Partiye, halka ve mücadeleye bağlılığını haykırıyor, manevi komutanlarımızı yüceltiyor! Eylemci kişiliğini, dayanıklılığını, bitmez-tükenmez direngenliğini, çelik yüreği, bileği, silahı ve gözüpekliğiyle konuşturuyor! Düşmanı çılgına çeviriyor, korkutuyor, paniği yaşatıyor!

Kahraman savaşçılar!

Düşman ulusal başkaldırı ve atılımlarımızla darbelenmiş, kendini yaşatamaz, koruyamaz duruma gelmiştir. Düşmana kesin darbeyi vurmak, kavgayı bu temelde yükseltmek bugün dünden daha yakıcı ve vazgeçilmezdir. Kavga bilinçtir. Özgürlüktür. Kavga Mazlum ve Mahsumların ateşidir. Kavga toplumsal gelecektir, yürektir. Kavgayı yükseltelim! Tüm duygularımız, tüm yürekliliğimiz, tüm bilincimiz ve yeteneklerimizle kavgayı yaşayalım!

Her Newroz gününü müthiş savaş yılları, savaş günleri haline getirelim! Düşmana korkunç, keskin, öldürücü darbeler indirelim! Bugün düşmanın dayanacağı takat kalmamıştır. Düşmanı tarihin çöplüğüne atmak için yüklenelim! Saflarımızda paniğe, korkaklığa, kaçkınlığa, teslimiyet ve ihanete yer yoktur! Gerilla ortamı yiğitlik, fedakarlık, dostluk ve yoldaşlık ortamıdır. Gerillanın direngenliğinde, savaşma sanatında; halkımızın ve insanlığın geleceği, yüce idealleri yaşar! Kavga saflarında, yürek atışlarımızda; duygusallığa, ikircikliğe yer vermeyelim! Düşmanın imha ve dağıtma savaşımına verdiğimiz cevabı "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı İçin" daha kesin, daha güçlü adımlara, atılımlara dönüştürelim!

Bugün ülkemizde halkımızı ayağa kaldıran, ulusal kurtuluş için savaştıran gerilla vuruş tarzı, gerilla kahramanlığı destanı güzellikler yaratarak bizleri, halkımızı coşturuyor!

Yüreğimizde ve savaş birliklerimizde, cephede ya da cephe gerisinde; Başkan APO'ya bağlılık temelinde kendimizi eğitelim ve daha öldürücü bir ateş gücüne ulaşalım! Öldürücü ateş gücüne ulaşmak demek, gerillaya ulaşmak demektir. Bugün zorlu ve bedeli çok ağır bir ulusal kurtuluş savaşı yürütüyoruz, bu zorlu savaşta gerilla taktiğe hakim olmalıdır! Kuşku, korku, yılgınlık, teslimiyet ve ihanet barikatlarını yerle bir ederek, düşmanı çepeçevre kuşatalım, hedefi tam ortasından vuralım!

Bugün düşmana indirdiğiniz her darbe, kazandığınız her çatışma, fethettiğiniz her mevzi, düşmana sıktığınız her mermi, salladığınız her bomba bizi müthiş coşturuyor, ayaklandırıyor!

Bugün biz, savaş esirleri sizinle; halk olmanın, direnmenin, sizlerle yaşamanın gururunu taşıyoruz. Dağ doruklarında yaktığınız Newroz ateşiyle daha bir aydınlanıyor, yüreklenıyoruz!

Yoldaşlar!

Büyük Parti savaşçısı olmak; savaşımı doğru yürütmek; Parti Önderliğinin çalışma temposuna ayak uydurmak, yetmezliklerimizi aşarak, ideolojik, politik, pratik-örgütsel olarak yetkinleşmek, Parti hattına denk düşen bir devrimci kişilik ve eylemliliği tutturmakla mümkündür. Önderliğe bağlılık, önderliği korumanın en doğru biçimi; O'nun emeğine, O'nun enerjisine cevap vermektir.

Bugün bizler Newroz'un ayrıştırıcı, güçlendirici özüyle kendimizi en doğru tarzda çözümlemedikçe, yetkinleşmedikçe; "bağımsızlık ve özgürlük" gibi, "Parti, halk ve anıya bağlılık" gibi en kutsal, en yaratıcı değerlere bir şey veremeyiz! Devrim gibi son derece ciddi ve ağır sorumluluklar isteyen görevler, son derece zayıf, yetersiz bir pratik ve yaşantıyla yerine getirilemez! Parti çizgisine dayatılan tasfiyeci, antileninist yönelimlere; işbirlikçi, ilkelmilliyetçiliğin savaşımı boşa çıkarma faaliyetlerine açık olan, Partiyi özümsemeyen bir kişilik devrimci savaşımı yürütemez, önderlik edemez!

Partimizin büyük emekle ortaya çıkardığı ve başarısı uğruna, binlerce şehit kanı akıttığı değerleri güçlü bir kişilik donanımıyla yaşatalım! Ve bu amaçla görevlere daha sıkı sarılalım! Göreve sarılmak; yanılgı ve yetmezlikleri aşmak, süreci ve sorunları doğru kavramak, Parti ve mücadeleye doğru katılımla güçlendirmektir! Göreve sarılmak; zindanlarda ya da dağlarda, köyde ya da şehirde, yurtiçinde ya da yurtdışında Newroz coşkunluğuyla savaşmak, kavgada yılgınlık göstermemek, bütün gücü kapsamlı olarak kavgaya vermek, zorluklardan kaçmamak, Parti silahıyla donanmak, eğitilmektir!

Newroz ateşinden aldığımız güç, cesaret ve sıcaklıkla görevlere daha sıkı sarılalım! Bilinçle, yürekle, inançla savaşalım! Newroz'larda yaşamanın, anıya bağlılığın, savaşımı yükseltmenin anlamı budur!

Demokrasi güçleri, ilerici insanlık!

Newroz, halkımızın baskı ve sömürüye başkaldırısı olduğu gibi, bölge halkları için de; birlik, dayanışma ve mücadele, baskı ve esaretten kurtulma, özgürleşme günüdür! Bugün Kürdistan halkı Newroz'ları daha büyük coşku ve direngenlikle karşılıyor; PKK ile kendini temsil ediyor; sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı bağımsızlık ve özgürlük savaşını yükseltiyor!

PKK hareketi, halkları ve insanlığı köleleştirip çağdışı ilişkiler içinde tutan; insanlığı ve insanlık değerlerini ayaklar altına alan, düşkünleştiren sömürgeciliğe, emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı bir özgürlük hareketidir. PKK'nin emperyalizmin candamarı durumunda olan Ortadoğu'nun en zayıf halkası Kürdistan'da yükselttiği bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi bugün ülkemizle sınırlı kalmıyor, başta Türkiye olmak üzere, tüm bölge halklarını da kucaklıyor; özgürlük savaşlarını besleyen, ilerleten devrimci bir güç oluyor; muazzam olanaklar açıyor; proletarya ve ezilen halkların birlik ve mücadelesi temelinde enternasyonalizmi yükseltiyor. PKK gerçekliği, bölge halkları ve işçi sınıfının aydınlanmasında, sınıfsal ve ulusal kurtuluşu için, örgütlenip savaşı yükseltmesinde de büyük rol oynuyor; halkların eşit ve özgür ilişkilerine nasıl ve hangi araçlarla gidileceğini gösteriyor! Bugün PKK sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı mücadelesinde; dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarının kurtuluş özlemlerini yaşatıyor; halklara, ilerici, devrimci, demokrasi güçlerine dayatılan baskı, sömürü ve işkenceye karşı Kürdistan'da savaşı yükselterek birlik, dayanışma ve mücadele çağrıları yaparak karşılık veriyor!

Demokrasi güçleri!

Sömürgeciliğin ve emperyalizmin, Kürt halkına ve kurtuluş savaşına karşı yürüttüğü baskı, işkence ve imha savaşına karşı duralım! Halkları köleleştirip egemenlik altına alan sömürgeci-faşist, emperyalist güçlere karşı sınıf savaşımını, halklarımızın birlik ve dayanışmasını çıkararak proleter enternasyonalizmini yaşatalım! PKK ve Kürt halkına karşı yürütülen özel imha savaşını teşhir ve tecrit edelim! halkları bölme, parçalama, ezme, çağ ve insanlıkdışı bir yaşam içinde tutma çabalarına karşı halklarımızın birleşik direniş cephelerini çıkaralım!

Halkların bağımsızlık ve özgürlüğüne; insanlığın dünya kardeşliğine giden yol; emperyalizmle uzlaşma, barış içinde bir arada yaşama değil, emperyalizme karşı kesintisiz devrimci savaştır! Bugün PKK buna örneklik ediyor, sömürgeciliğe ve emperyalizme karşı kesintisiz bir savaş yürüterek ezilen halklara ve insanlığa zengin bir pratik sunuyor! Ulusal direniş günümüz Newroz'da tüm devrimci demokrasi güçlerini ve ilerici insanlığı selamlıyoruz!

Halkımızın ulusal önderimiz APO'ya, Partimiz PKK'ye, halkımızın siyasal birliği ERNK'ye, Ordumuz ARGK'ye, tüm yoldaşlara, bölge halklarına ve tüm insanlığa kutlu olsun!

- **Bijî Newroz!**
- **Newroz şehitleri ölümsüzdür!**
- **Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!**
- **Yaşasın Başkan APO!**
- **Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!**
- **Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!**

Aydın E Tipi Cezaevi
PKK'li savaş esirleri adına
Hüsnü Altun, Fuat Kav,
Sait Üçlü, Şamil Batmaz
21 Mart 1990

Hiçbir güç bağımsızlık ve halk...

Baştarafı 28. sayfada

Geleceğimizin yolunu özgücümüzle açtık. Bugünlere Başkan APO'nun liderliğinde ve PKK'nin önderliğinde vardık. Örgütlü bir avuç insandık, bugün milyonlar olduk. Küçük eylem gruplarıyla başladık, bugün ordu olduk. Topallayarak başladık, bugün tüm yurtsever halk kesimleriyle milyonlar olarak ayaklanıyoruz. Yaşam yolu, şeref yolu budur. İhanet Kürdistan'da "meşrulaştırılmıştı", bugün ihanet kaçacak delik arıyor, aradan on yıl geçse de gizlendiği fare deliğinde bulunuyor ve hakkettiği cezaya çarptırılıyor.

Evet, daha katedecek çok yolumuzun olduğunu biliyoruz. Çok şehit verdik ve daha vereceğimizi biliyoruz. Sömürgeci ve emperyalist güçlerin tehlikeli oyunlarının farkındayız. Onlar, yenilgiyi kolay kolay kabullenmeyecek, yenilgi aldıkça daha da kudurganlaşacaklardır.

Bunları biliyoruz. Bizler de ayaklanarak zaferden zafere koşacağız. Bilinçli, örgütlü ve savaşkan halk potansiyelimiz, kimsenin yenemeyeceği bir kuvvettir. **Bir daha ilan ediyoruz:** Bağımsızlık yolunda kararlı yürüyüşümüzü sürdüreceğiz. Sömürgeci canilerin halkımıza ve savaş esirlerine yönelik hiçbir vahşetini cevapsız bırakmayacak, sömürgecileri canevinden vuracağız. Bunun için gücümüz ve olanaklarımız fazlasıyla vardır. Dökülecek kanın sorumlusu biz değil, faşist Türk sömürgecileri ve emperyalist destekçileri olacaktır.

Yurtsever Kürdistan halkı; işçiler, gençler, kadınlar, köylüler, kurtuluşumuz PKK'nin bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm yolundadır. Öncümüz PKK etrafında kenetlenelim, Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'yi güçlendirelim, Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'de birleşelim. Kurtuluşa daha kitlesel ve daha direngen yürüyelim!

Türkiye emekçileri ve devrimci-demokratik güçleri!

Her vesileyle çağrı yapmayı bir kardeşlik görevi biliyoruz. Bizler gibi siz de faşist Türk burjuvazisinin baskısı, işkencesi ve talanı altındasınız.

Egemenleriniz, hem sizlere baskı uyguluyor, onurunuzla oynuyor, hem de şovenizm zehiriyle aldatmak istiyorlar. Yakın tarihe kadar Kürt halkının katledilmesine ses çıkarmıyordunuz. Buna olanaklarınız da yoktu. Bugün aynı durumda değilsiniz. Kürdistan halkı ile içiçe yaşıyorsunuz. Türk sömürgeci ordusunun cinayetlerini iğrenerek seyrettiğinize ve burjuva politikacılarının şoven sahtekarlıklarına tepki duyduğunuza eminiz.

Fakat tepki yetmiyor. Hemen yanıbaşınızda Kürt halkının soykırıma uğratılmasına seyirci kalamazsınız. Kürt halkıyla birliğiniz ve kardeşliğiniz ancak Kürt halkının özgür olduğu koşullarda kalıcı olabilir. Bir halkın inkarı üzerinde birlik olamaz. Unutmayınız ki, Kürdistan'ın köleliğinden güç alan Türk burjuvazisi, bu gücü sizleri daha fazla ezme ve sömürmede kullanıyor.

Kürt halkı elleriyle, yumruklarıyla, taşlarla direniyor. Size de çağrı yapıyor. Direniş yolunu açıyor. Bu kardeşlik çağrısını cevaplayınız, açılan direniş olanaklarını değerlendiriniz. Birleşik mücadele gücümüz karşısında faşist sömürgeci cellatların ömrü uzun olamaz.

Çocuklarınızı Kürdistan'da soykırım savaşı yürüten sömürgeci orduya yollamayın. Burjuva politikacılarının şoven propagandalarına kanmayın. Kürdistan'daki siyasal halk ayaklanmalarına karşı sessiz kalmayın, omuz verin. Katliamlara tepki gösterin. Bu görevler sizler için hem insanlık görevidir, hem de kurtuluşunuz için zorunlu sorumluluklardır.

Türkiye'nin devrimci güçleri; emekçilerinizi direnişe kaldırmak görevi sizlerin omuzlarındadır. Güçsüz düşmüş olabilirsiniz. Buna rağmen, devrimci sorumluluğunuzu yerine getirmek zorundasınız. Türk devletinin son yönelimlerine karşı durmak, emekçilerinizi bu yönelimlerin anlamı konusunda eğitmek, emekçileriniz üzerindeki burjuva şovenist etkiyi kırmak, Türk sömürgeciliğinin katliamlarına aktif, siyasal ve eylemsel tepki göstermek ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle aktif dayanışmada bulunmak görevi sizlerin omuzlarındadır.

Avrupa'nın devrimci-demokratik ve ilerici güçleri!

ABD ve Batı Avrupa'nın NATO üyesi yöneticileri, tüm hukuk yasalarını ve insani ilkeleri ayaklar altına alarak Kürt halkına karşı cinayetler işliyorlar. Türk devleti, NATO tarafından besleniyor ve NATO'dan cesaret alarak katliamlarını arttırıyor. Türk devletinin ajanları, NATO üyesi ülkelerin yönetimlerinin himayesinde Batı Avrupa ülkelerinde eroin ticareti ve komplolar dahil her türlü karanlık işleri yürütüyor. Türk devletine verilen askeri, siyasal ve ekonomik destek yetmiyormuş gibi, NATO üyesi yönetimler şimdi de Kürdistan'a doğrudan müdahaleyi değerlendiriyorlar.

Yönetimlerinizin bu saldırganlığına seyirci kalmayınız. Bağımsızlık mücadelesinde Kürt halkı ve öncüsü PKK'ye omuz veriniz, dayanışmanızı arttırınız. PKK'nin insanlık ve sosyalizm savaşına katkınız bulunsun. Halklarınızı, hükümetlerinizin Kürt halkına karşı günahları konusunda aydınlatınız. Türk sömürgeciliğinin katliamlarının karşısında durunuz.

-Faşist Türk sömürgeciliğinin tüm planları ayaklanan halk gerçekliğimiz karşısında yenilgiye mahkumdur!

-Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalizm!

-Yaşasın Başkan APO, yaşasın sosyalizm!

-Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

PKK-Avrupa Temsilciliği
6.4.1990

Ortadoğu halklarının 2000 yılına...

Baştarafı 7. sayfada

islami kimliğini devrimci temellerde yeniden yakalamasını birlikte getirecektir. Örneğin, bir İran İslam Devrimi, bütün yetersizliklerine ve halkların kardeşliğinde oynaması gereken rolü oynamamasına rağmen, yine de olumlu yönleri olan bir devrimdir. İran'daki islam devrimi, Ortadoğu halklarını emperyalizme, siyonizme ve yerli gericiliğe karşı çıkışlarında varolan zaaflarını giderip, özellikle halkların bağımsız ve özgür gerçekliğini kabul etme temelinde ilerletilirse, hiç şüphesiz önümüzdeki on yılların bu doğrultuda gelişmesinde olumlu olarak görülmesi gereken rolünü en anlamlı bir biçimde oynayabilecektir.

Çağdaşlaşmanın Arap sahasındaki seçkin örneği olan, Suriye'nin başını çektiği ilerici konum; emperyalizme, siyonizme ve yerli gericiliğe karşı çıkışıyla, bölge halklarının ilerlemesinde küçümsenmeyecek katkılar sunmuştur. Özellikle Arap sahasında emperyalizmin dayattığı siyonizmle uzlaşmacılık politikasına ve çok sayıdaki gerici güç odağına karşı kararlı ve direnişçi olan bu tavır, Ortadoğu halklarının yükünü hafifletmede küçümsenmeyecek bir rol oynamaktadır.

Türkiye gerçeğinde ise, halkların bağımsızlık ve özgürlüğüne en çok sahip çıkması gereken sosyalist hareket, 20 yıldır tüm zayıflıklarına ve sosyalizm dışı özelliklerine karşın günümüze kadar gelişmesini sürdürebilmiştir. Belki de en işkenceci bir rejim olan Türk faşizmine karşı yürüttüğü kararlı mücadelesi, onu bugünkü sosyalizmin sorunlarının çözümünde aday bir konuma getirdiği gibi; ya Türk halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin önderi olmayı başarma ya da eski konumunu sürdürerek tasfiye olma biçimindeki bir ikilemlede karşı karşıyadır. Eğer Türkiye devrimci demokratik hareketi sosyalizm öncülüğünün yakıcı deneyimleri temelinde kendisini yenilerse, Ortadoğu halklarına azımsanmayacak bir katkıda bulunacağı kuşkusuzdur.

İran somutunda islami devrimin olumlu özelliklerini, Arap sahasında siyonizme ve gericiliğe karşı Suriye'nin tarihi önderliğini ve Türkiye'de kendini devrimci bir temelde yenilemeyle karşı karşıya olan sosyalizm birikimlerini, daha çok da Kürdistan somutunda olumlu yönleriyle bir senteze kavuşturma durumunda olan PKK, tarihi bir adımı bu temelde atmıştır. Kürdistan, tüm bu gelişmelerin en olumlu yanlarını, PKK somutunda kendi tarihi özelliklerini ve güncel kurtuluş sorunlarını doğru bir temelde çözmenin örneğini sergileyerek karşılıyor. En yaratıcı bir yaklaşımla, bütün halklarımızın -buna başta soykırıma uğrayan Ermeniler olmak üzere azınlıklar da dahildir- günümüze kadar yansıyan gerçeklerinin ve halk kültürlerinin nasıl kardeşlik temellerini ortaya çıkaracağını, giderek insanlığın nasıl boyvereceğini ve bağımsızlık ve özgürlüğü şimdiye kadar tanık olunmadık bir enternasyonalizmle kaynaştıracağını da çok iyi ortaya koymaktadır. Partimiz bu temelde bağımsızlık ve ulusal kurtuluş kadar enternasyonalizmin de seçkin bir örneğini sergilemektedir. Her zaman iftiharla andığımız Kemal PİR yoldaşın, ***"Ben bu Harekette zaferi görüyorum. Ben Ortadoğu'da küçük devletlerin varlığından ziyade, Ortadoğu halklarının büyük federasyonunu görüyorum"*** şeklindeki sözleri, her zamankinden daha fazla gerçeğe yakın olmuş ve büyük anlam kazanmıştır. Partimizin, böylesine tarihi ve güncelliği olan halklarının gerçeğine dayatmak istediği önderlik gerçeği budur.

O halde, 2000'li yıllara dayanırken, Ortadoğu halkları yeni doğuş günü anlamına da gelen Newroz'lara böyle yaklaşırlarsa, uygarlık tarihindeki görkemli rollerine bir kez daha yaraşır konuma ulaşacaktır.

Halkımız bu temelde 2000 yılına yüklenirken, sadece kendi ulusal kurtuluşunu sağlamakla yükümlü olmadığını çok iyi bilmektedir. Bugün ayağa kalkan Kürdistan halkı, insanlık ailesinin eşit ve özgür bir üyesi olmak için savaş yürüyüşüne geçerken, bunu tamamen hakkın, mazlumun, emeğin ve özgürlüğün en kararlı ve sonuna dek savunucusu olmak için yapmaktadır. O, tarihte kendisine dayatılanın tersine büyük bir insanlık görevini gerçekleştirmenin kendi rolü olmasından kıvanç duymaktadır. Çok iyi bilinmelidir ki, Kürdistan'da kazanacak devrim Ortadoğu halklarının kazanan devrimi; bu da insanlığın baskı ve sömürü düzenine karşı kazandığı en temel enternasyonalist devrim demektir.

O halde ilerici insanlık, eşine ender raslanır bir kahramanlıkla halkımızın hayati çıkarlarını temsil etme gücünü gösteren PKK hareketine dostluk temelinde yaklaşarak; erteleyen, görmezlikten gelen ve giderek insanlık suçuna iştirak anlamına gelen tutumlarına son vermeli ve görevlerinin gereklerini yerine getirmelidir. Yine, kendisini halkımızın mücadelesine bağlayan kişi ve gruplar da, bu temeldeki çağrılarımıza dürüstçe karşılık vererek, daha olumsuz durumlara düşmeden doğru yolda birleşmelidirler.

Halkımız da; içine düşürüldüğü bu suçlu ve lanetli durumdan kurtulmak için, kendi öz savaşımına yüklenerek hem kendine ve hem de insanlığa karşı suçlu durumdan kurtulmalı, insanlık ailesinin onurlu ve şerefli bir üyesi haline gelmelidir. Partimizin bu çağrılarına, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nde birleşerek ve halk savaşına sonuna kadar kendini katarak cevap vermeli ve onur abidesi olan PKK'nin yolunda zafere dek yürümelidir!

-2000 yılına dayalı Newroz'lara, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ı sığdırmak için ilerleyelim!

-Ortadoğu halklarının bağımsızlık, özgürlük, eşitlik ve kardeşlik mücadelelerini destekleyelim!

-Emperyalizmi, siyonizmi, kemalizmi ve her türden gericiliği yerle bir edelim!

21 Mart 1990

Ayaklanmak ve dağa çıkmak...

Baştarafı 13. sayfada

güçlerin dağa çıkmasını teşvik etmek ve sağlamak, kitleler nerede ise gerilla oradadır ilkesini hayata geçirmek, sömürgeciliğin bu politikasını da boşa çıkaracak ve mücadeleyi büyütecektir. Yeni önlemlerde en çok dayanmak istedikleri güçlerin yine korucular ve aşiret alayları olduğu anlaşılıyor. Bunları daha çok büyütmek ve savaşı iyice Kürdistanlılaştırmak istiyorlar. Bu husus sömürgecilerin direniş hareketine en çok dayattığı ve birçok sonuca buradan ulaşmak istediği bir husus oluyor. Belli ki, direniş güçleri için de çok dikkat edilmesi ve somut duruma göre uygun politikalarla yaklaşılması gereken bir alandır. Sömürgeciler, devrimci güçleri en çok burada hataya düşürmeye, mümkün olduğu kadar çok insanı ulusal kurtuluş karşısında suçlu hale getirmeye çaba harcıyorlar. Bu noktada elebaşılara ve sömürgeci politikaya önayak olan gerici çevrelere ezici darbeyi vurabilmek, aldatılan veya zorla bu işe koşulan güçleri kazanma ve tarafsızlaştırma çalışmalarını aralıksız sürdürmek önem taşıyor. Özellikle bu çalışmaları sömürgeci güçlere, askeri kuvvetlere darbeler vurarak yürütmek, başarı kazanmak açısından önemli bir husus olarak görülüyor. Bütün bunlar, yeni sömürgeci çabalara karşı gerillanın etkin vuruşları Kürdistan'ın her tarafından sürüyor. Öyle ki, sömürgeciliğin büyük bir şamatayla geliştirmek istediği yeni durum daha şimdiden parçalanmış ve ölü doğuma itilmiş bulunuyor. Bunun daha da gelişeceği, gerillanın etkin rolünü başarıyla oynayacağı, baskı altına alınmak istenen kitlelerin ayaklanacağı ve zorlanırsa dağa çıkacağı birçok gözlemcinin ortak yargısı olarak ifade ediliyor.

Bu gelişmeler, esas olarak Türkiye'deki devrimci gelişmeler açısından önem taşıyor. Hazırlıksızdırlar, fakat başka dönemlere göre daha çok olanaklara sahiptirler. Kürdistan'daki gerilla ve halk direnişi, bütün baskı güçlerini üzerlerine çekerek ve bunları yenilgiye uğratarak kolay bulunamayacak bir olanak sunmaktadır. Türkiye'deki halk kitleleri rejime karşı mücadele etmede çok büyük ve istekli bir güç konumuna gelmişlerdir. Demokrasi ve reform hayalleri iyice suya düşmüştür, devrimci geçinen çoğu çevrenin tartışarak ulaşamadığı sonuçları faşist rejim kendisi ortaya çıkarmıştır. Bu ortamda gerçekçi olma, gerçeğe uygun anlayışlarla örgütlenmeye ve pratiğe yürüme imkanı daha çoktur. Elbette biraz zahmetli olacaktır, fakat eğer bu da göğüslenirse yetmiş yıldır yaratılamayanın yaratılması, Türkiye devriminin politik bir güç olarak devreye girmesi gerçekleşecektir. Burjuvazinin yeni darbesel girişimlerine karşı Türkiye'de böylesi devrimci gelişmeler beklenebilir.

Yeni durum işbirlikçi Kürt çevreleri açısından da son derece öğretici ve tükenişi ilan edici niteliktedir. Bu nedenle, yeni değerlendirmelerin ve tutum değişikliklerinin ortaya çıkması olasılık dahilindedir. Yıllardır emperyalistlerin ve sömürgecilerin ağzıyla direniş hareketine karşı tutum aldılar, ortak dili kullandılar, yanyana çaba harcadılar. Diğer yandan da Kürdistan'da geçmişte ortaya çıkan direniş hareketlerine sahip çıkmaya çalıştılar. İşte sömürgecilik aynı uygulamaları bugün de sürdürüyor, Kürdistan'daki mücadeleyi aynı düzeyde görüyor. Belli ki, bu tür güçlerin eski tutumlarını olduğu gibi sürdürmeleri artık olanaksız hale gelmiştir. Zaten fazla bir etkileri ve güçleri de kalmamıştır. Fakat geçmişteki kadar engel olamayacakları, bazı çevrelerde tutum değişikliklerinin ortaya çıkabileceği, direnişi destekleyen ve dayanışma içine girenlerin olabileceği söylenebilir.

Gerillanın gelişimi ve bu temelde büyüyen ulusal kurtuluş mücadelesi, uluslararası kamuoyunda faşist Türk sömürgeciliğini geniş ölçüde teşhir etmiştir. Son kararlarla savaşı tırmandırma çabaları, askeri darbe niteliğindeki girişimleri bu teşhiri ve tecriti iyice arttıracak, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve önderi PKK'nin uluslararası ilişkileri daha da gelişip sağlamlaşacaktır. Bu yöndeki çabaların en çok ürün vereceği bir döneme gelinmiştir.

Bütün bunlar, faşist-sömürgeci rejimin çıkmazlarını ve direnişin gelişme gücünü göstermektedir, rejimin savaşı tırmandırma çabalarının yenilgiye uğrayacağını açıkça ifade etmektedir. PKK, böyle bir sonucu başarıyla yaratmak için kanıtlanmış olan önderlik rolünü sürdürecek, gerilla etkin mücadelesiyle bu gelişmelerin yaratıcısı olacaktır. Kürdistan'daki halk kitleleri gerilla ile daha çok kenetlenecek, yurdunu terketmeyecek, bu tür girişimleri ayaklanarak ve dağa çıkarak püskürtecektir. Yurtdışına saçılmış olan Kürdistanlılar, bu gelişmeler karşısında daha çok ülkelerine dönme ve mücadeleye böylece katılma hareketini geliştirerek, bulundukları yerlerde mücadeleye daha çok destek vererek ve sömürgeci barbarlığa ve soykırıma karşı protestolarını yoğunlaştırıp uluslararası kamuoyunun dikkatini ve desteğini kazanarak sömürgeci vahşeti etkisiz kılmaya hizmet edeceklerdir. Bu noktada her Kürdistan insanına önemli görevler düşmektedir, mücadele görevi herkesin olmuş, herkese bir şeyler yapma olanağı yaratmıştır. Ülkesine ve ulusuna bağlı her Kürdistan insanı bu görevine sahip çıkmalı ve birleşik halk mücadelesine katılmalıdır.

Gerilla ve her alanda direnen halkımız, faşist Türk sömürgeciliğini yenmeyi ve tarihin kötülükler sepetine gömmeyi bilecektir.

Hiçbir güç bağımsızlık ve halk demokrasisi için PKK öncülüğünde ilerleyen Kürdistan halkının mücadelesini durduramaz!

Partimiz PKK öncülüğünde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi günümüzde gerek ERNK önderliğindeki halkımızın siyasal örgütlülüğü ve eylemliliği, gerekse ARGK'nin güçlü askeri atılımıyla önemli bir dönüm noktasına gelmiş bulunmaktadır.

PKK'nin Kürdistan'da attığı bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm tohumları yeşermiş, fide vermiş, milyonların ayaklanmasında ifadesini bulacak kadar gürbüzleşmiştir. 1984'ün Ağustos direniş şimşeği tüm Kürdistan'ı aydınlattı. Halkımızın geleceğinin ifadesi olan ulusal kurtuluşçu silahlı güçlerimiz ARGK birlikleri, Kürdistan'ın dört bir yanında kendisinden sayıca ve donanımca katbekat üstün sömürgeci düşman birlikleri ve yerli işbirlikçilerine darbe üstüne darbe vuruyor. 21 Mart 1985'te kuruluşu ilan edilen ve direniş içinde doğan Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK, beşinci yılında milyonları kucaklayan ve eyleme kaldıran güce ulaştı.

1990, halkımızın bağımsız ve demokratik bir Kürdistan yaratma mücadelesinde atılım yılı oldu. ARGK gerillalarının kırda yoğunlaşan silahlı mücadelesi, şehirlerdeki yurtsever emekçi yığınların siyasal ayaklanmaları ve direnişiyle birleşti. 1990 Newroz'u ve **Ulusal Kahramanlık Haftası** (21-28 Mart), PKK'nin çağrısıyla yığınların eylem atağının başlangıcı oldu. Nusaybin ve Cizre'de başlayan halk ayaklanmalarımız kısa sürede tüm Mardin bölgesini, Diyarbakır'ı, Çınar'ı, Lice'yi, Silvan'ı, Siirt'i, Batman'ı ve Yüksekova'yı sardı. Ayaklanma ve volkanın kıvılcımları tüm Kürdistan'a ve Türkiye'nin büyük şehirlerine sıçradı. Tüm Kürdistan ayağa kalktı. Dünyanın dört bir yanına dağılan Kürdistanlı emekçi-yurtsever kitleler, ERNK içinde yer alarak, ayaklanma etrafında çember oldular.

ARGK, şehir yığınlarının ulusal başkaldırısına paralel olarak Şemdinli'de, Uludere'de, Şırnak'ta, Pervari'de, Siirt'te, Silopi'de, İdil'de, Bismil'de, Çınar'da, Lice'de, Dicle'de, Elazığ'da, Bingöl'de ve Pazarcık'ta vurdu. Vurulan; sömürgeci askeri, siyasi, kültürel ve ekonomik kurumlardı. Vurulan; çağdışı ve vahşi Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki tüm varlığıydı.

Bu dönem, ulusal kurtuluş mücadelemizde tarihi bir aşama ve yeni bir süreçtir. İlerici insanlığa müjdeliyoruz ve dost-düşman herkese duyuruyoruz. Kürdistan halkı, ayaklanmalar sürecine girmiştir. Ayaklanmalarımız; Kürdistan'da Türk sömürgeciliği enkaz durumuna getirilinceye ve ortadan kaldırılıncaya kadar süreklidir. Kürdistan halkının ulusal bilinci, örgütlülüğü ve mücadele azmi, gelecek konusunda bu kadar emin konuşmamızı sağlıyor.

Dönem tarihidir. Çünkü, yok edilmek istenen halkımız, bugün artık kendisi için düşünebilen, örgütlenen ve mücadele eden bir güçtür. Düne kadar horlanan halkımız artık saygın bir güçtür. Düne kadar hep başkasının çıkarı için savaştırılan ve kullanılan halkımız, bugün artık kendisi için savaşıyor. Ayaklanan işçidir, yoksul köylüdür, gençliktir, esnaftır, kadınlardır, çocuklardır. Eylemlerde dile gelen talep, bağımsız halk demokrasisi ve özgürlüktür. Bu, kitlelerin bilinç, örgütlülük ve mücadelesiyle sosyalizme olan kutsal bir yürüyüştür. Kürdistan halkı, bu soylu yürüyüşü sayesinde tarihsel tecrit çemberini yerle bir ederek, saygın bir öge olarak ilerici insanlıkla güçlü bağlar kurmuştur.

Halkımızın bu kutsal yürüyüşünün komutanı PKK'dir. PKK, 10 yılı aşan militan mücadelesi, sosyalizmin yüce ilkelerine bağlılığı ve şehitleriyle Kürdistan yurtsever-emekçi yığınlarıyla bütünleşmiş, onların yaşamlarının bir parçası olmuştur. Yığınlar, PKK öncülüğüne bağlılığı Nusaybin'de, Cizre'de, Silvan'da, Diyarbakır'da, Batman'da vd. yerlerde haykırdıkları "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Bijî Kurdistan" sloganlarıyla dile getirmişlerdir.

Türk sömürgeciliği artık hiçbir şekilde kaçınılmaz yenilgiden kurtulamaz!

Ulusal bağımsızlık, halk demokrasisi ve özgürlük için ayaklanan halkımız, faşist Türk sömürgeciliğini suçüstü yakalamış ve hesap sormaktadır. Bu, bin yılın katliamlarını, zoraki göçün, asimilasyonun, ulusal değerlerin talanlarının, işkencenin hesabıdır.

Türk sömürgeci sistemi, halk ayaklanmalarımız ve gerilla eylemlerimiz karşısında tarihinin en derin çözümsüzlüğünü yaşıyor. Türk sömürgeci devleti, kendini ne kadar güçlü gösteriyorsa da gerçekte Kürdistan'daki tüm varlığı kökten sarsılıyor. "Misak-ı Milli"nin hiçbir anlamı kalmamıştır. Sömürgeci şiddet politikası iflas etmiştir. Bir milyonluk faşist ordunun yarısı Kürdistan'dadır. Ordunun özel tim, polis ve çetelerden oluşan yardımcı kuvvetleri vardır. Tarih, yarım milyonluk bir ordunun bu kadar kısa süre içinde bu denli tükenişine şahit olmamıştır. Sömürgeci siyasal sistem çatırdamaktadır. Sömürgeci burjuva partilerinin hiçbirinin Kürt halkı üzerinde otoritesi kalmamıştır. Sömürgeci asimilasyoncu kültür politikası iflas etmiştir. Bir yıl içinde 500 kültür kurumunun yakıldığını bizzat sömürgeciler itiraf etmektedir. Kürdistan ulusal kurtuluş sorununu, ekonomik-sosyal bir soruna indirgeme planının demagojik alanda bile hiçbir anlamı kalmamıştır. Otonomi ya da kültürel özerklik planları, kitleler için hiçbir anlam ifade etmemektedir. Çetecilik (köy korucuları), Kürt hakim sınıflarının teşhir ve tecritine yol açmış, bunlara dayalı işbirlikçi politikaların hayata geçirilme şansını tümüyle ortadan kaldırmıştır. Zoraki göç, işkence ve ekonomik yoksulluk, sadece ayaklanmaları çabuklaştırmıştır. Türkiye'de tarihsel olarak güçlü olan şoven zırh delinmiştir. Türkiye'nin milyonlarla sayılan emekçi yığınları, artık şoven demagojiye kanmamakta, Kürdistan'daki barbarlığı kabullenmemekte, her geçen gün Kürt kardeşlerine daha çok yaklaşmaktadırlar. PKK'yi dış destekli bir kışkırtma hareketi olarak gösterme planı iflas etmiştir; çünkü, Kürdistan'da milyonlar sömürgecilerin karşısına dikilmiştir.

Ayaklanmalara varan Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, Türk sömürgeci sisteminin altını oymaktadır. Bu, kaçınılmaz bir sonuçtur; çünkü, militarist-sömürgeci şoven zırh, Kürdistan'ın inkarı ve talanı üzerine var oldu.

Sömürgeci Türk devletinin yöneticileri, çağımızın halkların bağımsızlık ve özgürlüklerine kavuştukları bir çağ olduğu gerçeğini gözardı ederek kendilerini aldatmaya çalışmaktadırlar. Barbar Türk sömürgecileri, gerçeklere gözlerini kapamakta, çağın en anlamsız ve insanlığın tanıdığı en vahşi sömürgeciliğini sürdürmekte ısrar etmektedir. Tarihsel karakterlerine uygun bir barbarlıkla silahsız halkın üzerine saldırmakta, kadın, çocuk, yaşlı ayrımı yapmadan kitleleri kurşun yağmuruna tutmakta, önce yakalayıp sonra kurşunlamakta ve milyonların haklı ayaklanmasını terörist olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Bütün dünya, Kürdistan halkının haklı ve kitlesel siyasal başkaldırılarını görür, sömürgeci devletin emperyalist destekçileri bile uşaklarını uyarır ve bizzat faşist rejimin birçok yetkilisi de gerçeği itiraf ederken, Türk sömürgeciliği felaket yolunda ilerlemede ısrar etmektedir.

Kürdistan'da PKK önderliğinde ortaya çıkan bu tarihi gelişmeler karşısında, sömürgeci sistemin kumanda ve asıl karar mevkii faşist Türk Genelkurmaylığı, kendine bağlı politikacılar ve gazete köşe yazarları vasıtasıyla bir daha "Milli Birlik" çözümünü(!) ortaya atmıştır. "Özel Harp Dairesi"nin hazırladığı çözüm paketi, 28 Mart 1990 günü yapılan ve faşist-sömürgeci ordu ile hükümetin tüm üst yetkililerinin katıldığı "Milli Güvenlik Kurulu" toplantısında karara bağlandı. Toplantıda alınan kararlar, sömürgeci-faşist rejimin başı ve ordunun uşağı Turgut Özal tarafından adeta bir muhtıra gibi televizyonda yapılan bir konuşma ile açıklandı. Turgut Özal, bu konuşmasında halk ayaklanmalarını "bölücü ve terörist kışkırtması hareketler" olarak adlandırarak, Kürt halkını soykırımlarla tehdit etti.

Şiddet ve korku histerisine kapılmış sömürgeci cellatlar, askeri ve politikacısıyla tam bir işbirliği içindeler. 8 Mart 1990 tarihinde Turgut Özal, SHP Genel Başkanı Erdal İnönü, DYP Genel Başkanı Süleyman Demirel ve ANAP hükümeti Başbakanı Yıldırım Akbulut aralarında yaptıkları ve zirve adı verdikleri toplantıda "Milli Güvenlik Kurulu"nun aldığı kararları onayladılar. Daha doğrusu onlara "ister onaylayın ister onaylamayın" dendi. Zira kararı faşist Genelkurmaylık vermişti bile. Turgut Özal'ı devlet başkanı olarak tanımayacaklarını söyleyen bu iki politika şarlatanı E. İnönü ve S. Demirel, sömürgeci "Misak-ı Milli Birliği" sözkonusu olunca ve emir ordudan gelince, nasıl birer uydu olduklarını göstermiş, "devlet çıkarları", "ülke bütünlüğü" vb. gerekçelerin arkasına sığınarak, ayaklanmaların bastırılması için önlerine sürülen tüm önerileri kabullenmişlerdir.

Türkiye'de burjuva ortamı o denli tutarsız, burjuva partileri o denli şekilseldir ki, bir halkın katledilmesi için rahatlıkla "ben daha iyi katlederim" yarışına girilebilmektedir. Süleyman Demirel, kendini alternatif yaparak sömürgeci sistemin ömrünü uzatmaya çalışırken; paşa çocuğu olmanın ötesinde özelliği olmayan Erdal İnönü, babasının Kürt halk direnişleri karşısındaki işlevini, "sosyal-demokrat" maske ile yürütmek istemektedir. Yani sömürgeci burjuva partileri, bu dönemi 1925 dönemi sanıyorlar. O zaman birkaç cellat paşa sağır, dilsiz, silahsız, örgütsüz ve dış dünyadan tecrit masum Kürt halkını katletmeye, Kürdistan sorununu 30-40 yıl betonlamaya güç getirebilmiştir. Fakat bugünün koşulları farklıdır. Kürt halkı artık sağır ve dilsiz değildir, artık örgütsüz ve ilerici insanlıktan tecrit değildir. PKK önderliğinde hesap soran, atak davranan, sömürgecilerin yakasına yapışan Kürt halkının kendisidir. Sömürgeci burjuva partilerin maskesi düşmüş, Kürdistan sorunundaki şoven ve militarist ordu uşağı karakterleri ayan-beyan ortaya çıkmıştır. Ama buna rağmen, burjuva parti liderleri sanki Kürt halkının ulusal talebi yokmuş, sanki Türkiye emekçilerinin demokrasi sorunu yokmuş gibi, askeri şiddet yolunu önermektedirler. Fakat artık çok geçtir; ne paşa çocuğu Erdal İnönü'nün çırpınışları ne de Süleyman Demirel'in erken seçim manevraları, ulusal kurtuluş ayaklanmalarına varan Kürdistan halkını bağımsızlık yolundaki yürüyüşten alıkoyabilir.

Pentagon ve burjuva parti liderleri tarafından da desteklenen "Milli Güvenlik Kurulu"nun şu programıyla, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin durdurulması ve dağıtılması hedeflenmektedir:

- Ordu çözümünün öne alınıp Kürdistan'a Trakya ve Türkiye'nin diğer yerlerinden yeni askeri birliklerin aktarılması;

- Halk ayaklanmalarını "terörist kışkırtması" olarak adlandırılarak "teröristlere karşı" askeri şiddet uygulanması (böylece tüm Kürdistan halkı terörist ilan edilerek açık düşman haline getiriliyor ve halka karşı şiddet yasallaştırılıyor);

- Özel tim ve köy koruculuğunun daha da geliştirilerek sayılarının iki katına çıkarılması;

- PKK'li savaş esirleri hakkında verilen idam kararlarının Meclisin dışında doğrudan Adalet Bakanlığı tarafından onaylanması ve infaz edilmesi; meşru halk ayaklanmalarımız sırasında tutuklanan çoğu öğrenci ve kadın olan yüzlerce yurtseverin 1925'deki "İstiklal Mahkemeleri" benzeri şekilde Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nde yargılanmaları -ki bu amaçla Cumhuriyet Başsavcı Yardımcısı hemen Diyarbakır'a yollanmıştır;

- Göçün, kanunlarla kitlesel zoraki iskana dönüştürülmesi;

- Kürdistan'daki sömürgeci parti teşkilatlarının yeni askeri düzenlemeye tabi tutulması ve basının Genelkurmaylığa bağlı olarak çalışması;

- Türkiye'deki anti-demokratik faşist düzenin daha da katılaştırılması;

- İran, Irak ve Suriye ile birlikte Sadabat, Bağdat Paktı ya da CENTO benzeri anti-Kürdistan karakterli paktların oluşturulması; askeri tehdit, siyasal, ekonomik baskı ve şantajlarla bunlara varılması;

- Ortadoğu, Balkan ve Avrupa ülkelerindeki Türk azınlıkların şoven bir temelde örgütlendirilmesi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanılması;

- Komşu halklara ve komşu ülkelerdeki PKK, ERNK temsilciliklerine ve Kürt yurtseverlerine yönelik komplolar ve terörist eylemlere girişilmesi ve bunların yapılması için de karşı-devrimci güçlerin kullanılması.

Faşist Türk sömürgeciliğinin ordu eliyle yürürlüğe koyduğu ve özü üzerinde tüm burjuva parti liderlerinin birleştiği bu hedefler bir programdır, hem de çağın tanıdığı en barbar amaçlı bir programdır. Faşist Türk sömürgeciliği bu programıyla, vahşette İsrail siyonizmini, Güney Afrika ırkçı-faşist rejimini, Güney Amerika diktatörlüklerini çok çok geride bırakmaktadır.

Program yeni midir? Elbette hayır! Türk sömürgeciliği, sıralanan bu uygulamaların tümünü en uç noktasına kadar denemiş, fakat sonuç alamamıştır. Şimdi Türk sömürgeciliği, 1925'lerin statükosuna dönmekte, tarihsel olarak Kürdistan gerçekliği karşısındaki yenilgisini kendi elleriyle belgelemektedir. Yüzündeki tüm demokrasi yaftalarını bir kenara atan ve şoven, militarist faşist karakterini kendi ağzıyla ortaya seren faşist Türk sömürgeciliği, tüm bunlarla kaçınılmaz yenilgisini de çabuklaştırmaktadır.

Emperyalist güçlerin müdahalesi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin zaferini önleyemeyecektir!

Başta ABD olmak üzere, NATO üyesi tüm emperyalist güçler, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin Ortadoğu'daki devrimci rolünü ortadan kaldırmak istemektedirler. Emperyalist güçlerin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini tasfiye amacıyla gündemleştirdikleri kültürel özerklik planı, PKK'nin çabalarıyla ölü doğmuştur. Çıkarlarına gelmeyen her şeye hiçbir ölçü tanımadan müdahale hakkını kendilerinde gören emperyalist güçler, Kürdistan halkının ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi talebi ve bunun için mücadelenin bölge barışı için "tehlikeli" olduğunu iddia etmekte ve halkımızın köleliği üzerine kurulu sömürgeci statükoyu devam ettirmeyi amaçlamaktadırlar. Bu yüzden halk ayaklanmalarımız, faşist Türk sömürgecileri kadar, destekçi emperyalist güçlerde de büyük bir panik ve korku yaratmıştır. Faşist Türk sömürgeciliğini ağzına kadar silahlandıran ve onunla her türlü ortak kompiloya giren emperyalist güçler şimdi bunun yetmediğini görerek Kürdistan'a doğrudan müdahaleye hazırlanmaktadırlar.

ABD emperyalizminin NATO'daki Büyükelçisi William Taft, Türk generalleriyle görüşmelerde bulunduktan sonra, "Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin mevcut gelişimini, NATO'nun Güneydoğu kanadını, Türkiye'nin siyasi ve toprak bütünlüğünü tehdit edecek boyutlarda" olarak değerlendirmiş ve Türk devletinin başvurusu halinde "NATO'nun 4. ve 5. maddelerine göre müttefik ülkelerin Türk devletinin yanında doğrudan savaşa müdahale edebileceğini" ileri sürmüştür.

Emperyalist sistemin lideri ABD'nin bu militarist sözcüsünün açıklamalarının ne anlama geldiği açıktır. ABD, bu küstahça tutum ve yönelim yanında Türk devletini İsrail'le aktif işbirliğine, İsrail türü sınır ötesi terörist eylemlere ve Suriye gibi emperyalizmin başını ağrıtan rejimlere karşı askeri saldırılara itmekte ve bu amaçla "Müslüman Kardeşler" gibi örgütleri mutlaka kullanmayı dayatmaktadır. Böylece faşist Türk devletinin Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkaslar'da da bölgesel savaşlara yol açacak saldırgan ve emperyalist çıkarların bekçi köpekliği rolü resmileştirilmektedir.

Yurtsever Kürdistan halkı!

Faşist Türk sömürgeciliği ve destekçisi emperyalist güçlerin planlarının amacı bellidir. Onlar biricik öncümüz PKK'yi ezmek, bizi katliamlardan geçirmek, köleliğimizi kalıcılaştırmak istiyorlar.

Hayır, köleliği kabul etmiyoruz! Her halk gibi bağımsız olmak, ülkemizin efendisi olmak, ülkemizde demokratik halk düzenini kurmak, sosyalizmin eşitlikçi bayrağını Kürdistan'da dalgalandırmak bizlerin hakkıdır. Bu amaçla çağın en soykırımcı gücüne karşı insanlığın en kutsal savaşlarından birini veriyoruz.

Dün köleydik, bugün özgürlük için ayağa kalktık. Saygın bir halk olduk.

Devamı 27. sayfada